

Zbigniew Judycki, Tadeusz Skoczek

MAZOWIECCY MUZEALNICY

SŁOWNIK BIOGRAFICZNY

CAN[®]

Warszawa 2015

MAZOWIECCY MUZEALNICY

SŁOWNIK BIOGRAFICZNY

Zbigniew Judycki, Tadeusz Skoczek

MAZOWIECCY MUZEALNICY

SŁOWNIK BIOGRAFICZNY

CAN[®]

Warszawa 2015

Muzeum Niepodległości
al. Solidarności 62, 00-240 Warszawa

Fundacja Polonia Semper Fidelis
ul. Kabacki Dukt 14/95, 02-798 Warszawa

Recenzenci

prof. zw. dr hab. Edward Olszewski, prof. zw. dr hab. Jan Wiktor Sienkiewicz

Redakcja

Jolanta Załączny, Stanisław Ozga

Projekt graficzny okładki i skład

CAN – Pracownia DTP

Korekta

Anna Kozyra

© Muzeum Niepodległości w Warszawie

Wydawca

CAN – Andrzej Cedro

ISBN 978-83-64587-04-7

ISBN 978-83-62235-76-6

Szanowni Państwo,

oddawana w Państwa ręce publikacja pt. „Mazowieccy muzealnicy. Leksykon biograficzny” stanowi znakomitą formę przypomnienia i utrwalenia dorobku piętnastolecia Stowarzyszenia Muzealników Polskich działającego w naszym regionie. Kiedy podczas obchodów tego jubileuszu zorganizowanych w Muzeum Niepodległości 5 listopada 2014 roku usłyszałem o tym pomysle, nie sądziłem, że tak szybko uda się go zrealizować. Po raz kolejny działacze kultury i członkowie stowarzyszenia zrzeszającego muzealników dają przykład profesjonalizmu i zaangażowania. To fakt godny podkreślenia, że w epoce rewolucji informacyjnej środowisko potrafi zadbać o promocję swoich działań. Zamieszczenie materiałów do leksykonu w specjalnym numerze kwartalnika muzealnego „Niepodległość i Pamięć” wydanej przed I Kongresem Muzealników Polskich zostało, ze zrozumiałych względów, przyjęte z zainteresowaniem i zaciekawieniem. Mazowsze okazuje się nie tylko sercem Polski, ale wyznacza również standardy. Chciałbym za to podziękować pani Halinie Czubaszek oraz autorom wydawnictwa: prof. Zbigniewowi Judyckiemu i dr. Tadeuszowi Skoczkwowi. Dziękuję też pracownikom Muzeum Niepodległości za podjęcie trudu przygotowania publikacji potrzebnej i oczekiwanej nie tylko na Mazowszu.

Nie trzeba nikogo przekonywać, że nasze województwo w ostatnich latach stało się liderem w realizowaniu inwestycji związanych z kulturą. Dzisiejsza wszechstronna oferta Mazowsza w tym zakresie umożliwia obcowanie zarówno z bogatym dziedzictwem przeszłości, które ukształtowało Polaków przez ponad dziesięć wieków, jak i z kulturą współczesną. Zbiory Muzeum Niepodległości, Muzeum Mazowieckiego w Płocku, Państwowego Muzeum Archeologicznego, Państwowego Muzeum Etnograficznego, Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego, Muzeum Regionalnego w Siedlcach, Muzeum Romantyzmu w Opinogórze i Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu znane są nie tylko w naszym kraju. Z kolei inwestycja Samorządu Województwa Mazowieckiego w rewitalizację Pałacu w Sannikach i powołanie tam Europejskiego Centrum Artystycznego im. Fryderyka Chopina, a także prace restauracyjne i modernizacyjne na terenie X Pawilonu Cytadeli Warszawskiej z planowaną wystawą monograficzną Aleksandra Sochaczewskiego, malarza syberyjskiej katorgi, czy w końcu remont dziedzińca Muzeum Więzienia Pawiak (w 50-lecie powołania tej placówki) to tylko niektóre dobre przykłady wykorzystania polskiej myśli twórczej i artystycznej oraz spożytkowania środków uzyskanych z Unii Europejskiej.

Warto także podkreślić, że na terenie Mazowsza odbywa się cyklicznie wiele ważnych przedsięwzięć kulturalnych, takich jak konkurs „Palma Kurpiowska – Łyse”, warsztaty etnograficzne „Ginące Zawody” w Kadzidle, „Miodobranie Kurpiowskie” w Myszynie, Europejskie Nadbużańskie Spotkania Folklorystyczne w Sokołowie Podlaskim, Międzynarodowe Spotkania Folklorystyczne „Kupalnocka” w Ciechanowie, Łochowie, Serocku, Festiwal Obrzędów Weselnych w Węgrowie, „Wesele Kurpiowskie” w Kadzidle oraz Międzynarodowy Festiwal Folklorystyczny „Kasztelania” w Sierpcu. Pejzaż kulturalny regionu uzupełniają również znakomite wystawy. Jedną z nich jest obecnie ekspozycja pt. „Chciałem odbudować polską duszę. W hołdzie Władysławowi Reymontowi pierwszemu nobliście niepodległej Polski”, przygotowana przez mazowieckie muzea i peregrynująca teraz po całej Polsce. Inną atrakcyjną i godną uwagi jest wystawa plakatów ze zbiorów Muzeum Niepodległości pt. „Powrót nad Odrę i Bałtyk”. Wpisuje się ona doskonale w tegoroczne obchody 70. rocznicy zakończenia II wojny światowej.

Pragnę przypomnieć, że Samorząd Województwa Mazowieckiego jest ponadto organizatorem kilku prestiżowych projektów kulturalnych: Nagrody Samorządu Województwa Mazowieckiego im. C. K. Norwida, Nagrody Marszałka Województwa

Mazowieckiego, Stolicy Kultury Mazowsza, Mazowieckich Zdarzeń Muzealnych – Wierzba. Muzeum Niepodległości od lat aktywizuje środowiska regionalne z całej Polski, współorganizując Nagrodę im. Władysława Orkana oraz Nagrodę im. Władysława Hasiora, dla wyróżniających się współczesnych artystów. Należy też pamiętać o licznych konkursach przygotowywanych w tej placówce, takich jak „Mazowsze – moja mała ojczyzna” oraz „Niepodległa”. Muzeum organizuje też cykliczne „Olimpiady Solidarności” na zlecenie Zarządu Województwa Mazowieckiego.

Wydawnictwo, które mam przyjemność polecać Państwu, jest pierwszym tego typu w Polsce. Muzealnicy nie mieli dotąd swojego leksykonu biograficznego. Najwyższy czas to zmienić i przybliżyć szerokiemu gronu odbiorców sylwetki najbardziej zasłużonych postaci mazowieckiego muzealnictwa, ich wielkie dokonania oraz istotny wkład w ochronę dziedzictwa narodowego i dóbr kultury. Gratuluję Oddziałowi Mazowieckiemu Stowarzyszenia Muzealników Polskich niezwyklej inicjatywy, zaś wszystkim Państwa gorąco zachęcam do wnikliwej lektury.

Adam Struzik

Marszałek Województwa Mazowieckiego

Od autorów

Słownik biograficzny „Mazowieccy muzealnicy” został pomyślany jako wspólna publikacja Muzeum Niepodległości w Warszawie i Fundacji Polonia Semper Fidelis, na którego zawartość składają się noty biograficzne pracowników muzeów m.st. Warszawy i województwa mazowieckiego.

Prezentowane biogramy muzealników opracowane zostały na podstawie ankiety, którą skierowaliśmy do poszczególnych muzeów i obejmują nie tylko osoby obecnie czynne zawodowo, ale także sylwetki emerytów i rencistów. Wszystkie osoby wyraziły zgodę na przetwarzanie swojego wizerunku i danych osobowych w niniejszej publikacji zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz.U. Nr 101 z 2002 r., poz. 926 z późniejszymi zmianami).

Przygotowując do druku poszczególne biogramy, dążyliśmy do ukazania każdej postaci w sposób możliwie pełny i rzetelny. W żaden sposób nie oceniając dzieł czy zasług, starając się wyłącznie podawać fakty. Dysproporcje, widoczne w objętości poszczególnych not biograficznych, nie wynikają ze stosowania jakichkolwiek kryteriów wartościujących, a jedynie z rodzaju informacji udostępnionych przez respondentów, którzy niekiedy nie udzielali odpowiedzi na wszystkie pytania ankiety.

Niewątpliwie Czytelników niniejszego opracowania zdziwi fakt, iż nie odnajdą w nim opisu sylwetek wielu znanych i cenionych muzealników naszego województwa. Niestety, mimo wysłania ankiety przez Muzeum Niepodległości oraz powtórnie przez Stowarzyszenie Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki do wszystkich jednostek muzealnych w Warszawie i w województwie, nie otrzymaliśmy w większości żadnej odpowiedzi. Mamy jednak nadzieję, że niniejszy *Słownik* zachęci do wypełnienia ankiet tych, którzy wstrzymali się z odpowiedzią, a ich noty biograficzne znajdą się w planowanych kolejnych wydaniach.

Gromadzenie i publikowanie świadectw biograficznych osób wybranych zawodów nie ma w sobie cienia przesady czy megalomanii. Jest po prostu utrwalaniem i tworzeniem dokumentu regionalnej tożsamości, który jest zbiorem danych wpisujących się w ogólnonarodowy rezonans polskiej myśli, twórczości i pracy.

* * *

Przy korzystaniu ze *Słownika* prosimy mieć na uwadze przyjęte stałe reguły zapisu: data przy informacji określa rok, w którym dany fakt miał miejsce (np. w przypadku szkół data informuje o roku ich ukończenia); daty połączone półpauzą (np. 1966–1987) określają lata, w których dany fakt miał miejsce; data z półpauzą (np., 2012–) oznacza, że informacja, do której się ona odnosi jest aktualna.

Biografie

ARABAS Iwona, farmaceuta, dr hab. profesor PAN; ur. 10 października 1958 w Częstochowie. Wykształcenie: II Liceum Ogólnokształcące im. Romualda Traugutta w Częstochowie 1977; Wydział Farmaceutyczny Akademii Medycznej w Warszawie 1977–1982; doktorat 1994 i habilitacja 2007 w Instytucie Historii Nauki PAN w Warszawie; Podyplomowe Studium Muzealne na Uniwersytecie Warszawskim 2006–2008; profesor Polskiej Akademii Nauk. Farmaceutka w jednej z warszawskich aptek 1982–1986; sekretarz redakcji w czasopiśmie „Farmacja Polska” 1982–1987; asystent, adiunkt, docent, a następnie profesor w Instytucie Historii Nauki PAN 1986–; kierownik Muzeum Farmacji Oddział Muzeum Warszawy (kustosz dyplomowany) 1997–; adiunkt w Zakładzie Farmacji Stosowanej Wydziału Farmaceutycznego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego 2009–. Autorka artykułów w pracach zbiorowych i czasopismach, m.in. „Farmacja Polska”, „Archiwum Historii i Filozofii Medycyny”, „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki”, „Revue d’Histoire de la Pharmacie”, „Biuletyn Naukowy Konan Womens University”, „Medycyna Nowożytna”, „Almanach Muzealny”, „Pharmaceutical Historian, British Society for the History of Pharmacy”, „Annales Academiae Medicae Gedanensis”, „Aptekarz Polski”, „Panacea”, „Saluber”, „Manager Apteki”, „Farmacja i JA” oraz publikacji książkowych: *Badania opioidów oraz ich rola w rozwoju nauk o leku w Polsce XIX w.* (Warszawa 1995), *Pod patronatem Hygiei. Udział kobiet w rozwoju nauk przyrodniczych*, redakcja (Warszawa 2000), *Apteczki domowe w polskich dworach szlacheckich. Studium z dziejów kultury zdrowotnej* (Warszawa 2006). Uczestniczka (z referatami) wielu naukowych konferencji krajowych i zagranicznych.

Iwona Arabas

Kurator i konsultant kilkunastu wystaw. Prowadziła badania archiwalne i biblioteczne w Hiszpanii, Japonii, Rosji (odnalezienie w archiwach rosyjskich dokumentacji Gabinetu Historii Naturalnej księżnej Anny Jabłonowskiej) oraz na Węgrzech, Słowacji, Litwie i Ukrainie 1996–2011. Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich (współzałożycielka), Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego (honorowy) 2007–, Akadémie International d’Histoire de la Pharmacie 2009–, Conseil International des Musees (ICOM), Komitetu Historii Nauki i Techniki PAN (wiceprzewodnicząca). Uhonorowana II nagrodą za pracę doktorską w Konkursie im. Klemensa Szaniawskiego organizowanym przez Fundację Stefana Batorego oraz Towarzystwo Popierania i Krzewienia Nauk. Odznaczenia: Brązowy Medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, Medal im. Ignacego Łukaszczyka „Za wybitne zasługi dla farmacji polskiej”. Zainteresowania/hobby: sporty zimowe. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Leszek Andrzej Arent

ARENT Leszek Andrzej, historyk; ur. 11 maja 1952 w Mławie. Wykształcenie: studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 1975–1981; doktorat nauk humanistycznych w zakresie historii w Akademii Humanistycznej im. Aleksandra Gieysztora w Pułtuskach 2014. Pracownik (obecnie kustosz i dyrektor) Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej w Mławie 1981–. Autor artykułów w „Dwutygodniku Mławskim”, „Głosie Mławy”, roczniku „Ziemia Zawkrzeńska” (tomy VI–XVIII 2002–2014) oraz publikacji książkowych: *Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej. Historia* (Mława 2008), *Postacie wpisane w dzieje Mławy i regionu* (Mława 2014). Tematy badawcze: „Dzieje Mławy w latach 1945–1957”, „Dzieje Ochotniczej Straży Pożarnej w Mławie”, „Mniejszości narodowe w Mławie”. Sekretarz redakcji periodyków „Ziemia Zawkrzeńska” i „Mławska Kronika Archeologiczno-Numizmatyczna”. Przewodniczący Kapituły Tytułu Mławianin Roku 2000–; sekretarz Rady Fundacji im. Korzybskich w Mławie 2001–. Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki, Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Mławskiej 1982–, Zarządu Polskiego

Towarzystwa Numizmatycznego Oddział Mława 1982–, Rady Społeczno-Naukowej Stacji Naukowej im. prof. Stanisława Herbsty w Mławie 2000–. Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, złota odznaka Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego, medal „Zasłużony dla Miasta Mławy”, odznaka pamiątkowa 20. Bartoszyckiej Brygady Zmechanizowanej. Zainteresowania/hobby: historia najnowsza Polski, muzyka, numizmatyka, kosmos, geneza religii chrześcijańskiej. Miejsce zamieszkania: Mława.

ARTYMOWSKI Stefan Maria, historyk; ur. w 1981 w Warszawie. Wykształcenie: studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 1999–2004; doktorat nauk humanistycznych z dziedziny historii w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie 2009; studia podyplomowe w zakresie marketingu kultury w Instytucie Stosunków Międzynarodowych Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego i Narodowego Centrum Kultury 2010–2011. Kustosze w Muzeum Niepodległości w Warszawie 2009–. Autor artykułów w: „Żołnierzu Wolności”, „Biuletynie IPN”, „Studiach Podlaskich”, „Niepodległości i Pamięci” oraz w pracach zbiorowych, m.in.: *Oddziały Wartownicze jako alternatywa dla repatriacji żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych w latach 1945–1948* [w:] *Polskie Oddziały Wartownicze przy armii amerykańskiej w latach 1945–1989*, red. M. Mazanek-Wilczyńska, P. Skubisz, H. Walczak (Szczecin 2011); *Muzeum jako nowoczesna instytucja kultury w świecie wolnego rynku* [w:] *Kultura 2,4% Synergia różnorodności*, red. Mariusz Raniszewski (Warszawa 2011); *Płotka jako źródło informacji w procesie repatriacji żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych z Wielkiej Brytanii do Polski w latach 1945–1948* [w:] *Kościół i społeczeństwo. Studia nad obiegiem informacji i konfliktami zbrojnymi w dawnych i nowych wiekach*, red. Janusz Grabowski (Warszawa 2012); *Mit zagrożenia – interwencja Sił Zbrojnych PRL w Czechosłowacji w 1968 roku* [w:] *Oblicza utopii, obłudy i zakłamania II*, red. W. Łysiak, (Poznań

Stefan Maria Artymowski

2014). Współautor informatora wystawy *Mazowsze w czasach Chopina. Chopin. His times and land: Mazovia* (Warszawa 2010) oraz katalogu wystawy *Święta państwowe w plakacie ze zbiorów Muzeum Niepodległości w Warszawie* (Warszawa 2011). Autor publikacji książkowych: *Repatriacja żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych z Europy Zachodniej do Polski w latach 1945–1948* (Poznań 2012), *Dziedzictwo epok. Wojna i wojskowość*, podręcznik do historii i społeczeństwa dla klasy II i III szkół ponadgimnazjalnych – zakres podstawowy (Warszawa 2013). Członek Oddziału Mazowieckiego Stowarzyszenia Muzealników Polskich (członek Sadu Koleżeń-skiego Zarządu Głównego 2014–) 2012–. Odznaczenia: medal „15-lecie Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki”. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Ewa Bajoryńska

BAJORYŃSKA Ewa, specjalista ds. turystyki; ur. 24 kwietnia 1970 w Warszawie. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Piotra Wysockiego w Warce 1989; Studium Ekonomiczne w Radomiu 1989–1991; Instytut Turystyki Krajoznawczych w Łodzi Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej w Podkowie Leśnej 2009–2010. Przewodnik w Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego w Warce 1994–. Współpraca merytoryczna przy organizacji wystaw oraz tworzeniu katalogów wystawowych i questingów wareckich, m.in.: *Piotr Wysocki – bohater nocy listopadowej*, *Legenda siedmiu świętyń*, *Wareckie legendy*, *Dzieje wareckich Żydów*. Członek Towarzystwa Miłośników Miasta Warki (skarbnik 2001–2004). Odznaczenia: medal Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Zainteresowania/hobby: podróże (kraje biblijne), książki podróżnicze, kino europejskie, muzyka rockowa. Miejsce zamieszkania: Warka.

BARANIUK Tadeusz Stanisław, etnograf; ur. 22 lipca 1947 w Gorzowie Wielkopolskim. Wykształcenie: studia etnograficzne 1967–1972 oraz doktorat nauk humanistycznych 1986 na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Etnograf w: Muzeum Etnograficznym w Sierpcu 1972–1974, Muzeum Mazo-

wieckim w Płocku 1972–1986, Muzeum Narodowym w Szczecinie 1983–1990, Muzeum Mazowieckim w Płocku 1990–2001. Autor artykułów, m.in. w „Notatkach Płockich”, „Roczniku Muzealnym” (Włocławek), „Kulturze Ludowej Mazowsza i Podlasia”, „Roczniku Muzeum Mazowieckiego w Płocku”, „Zeszytach Jagiellońskich” oraz w publikacjach zbiorowych, katalogach i informatorach wystaw organizowanych przez Muzeum Mazowieckie w Płocku. Uczestnik 6 obozów etnograficznych 1972–1973 i 1976–1981. Współautor (z dr Ireną Kotwicz-Borowy) koncepcji organizacji pierwszych Przeглядów Zespołów Przebierańców Zapustnych „Mazowieckie Zapusty” 1981. Organizator dorocznych obozów folklorystycznych dla młodzieży licealnej na Mazowszu 1997–2001 oraz pięciu konkursów dla dzieci i młodzieży 1993–2000. Uczestnik badań terenowych dotyczących garncarstwa mazowieckiego 1974 oraz tradycji zapustnej na Mazowszu 1977–1982. Członek: Towarzystwa Naukowego Płockiego 1973–1983 i 2006–, Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego 1983–1990. Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, złota i srebrna odznaka „Za opiekę nad zabytkami”. Miejsce zamieszkania: Płock.

Tadeusz Stanisław Baraniuk

BEZAK Paweł, historyk; ur. 8 czerwca 1983 w Warszawie. Wychowanie: LII Liceum Ogólnokształcące im. Władysława Reymonta w Warszawie 2002; studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 2002–2007; podyplomowe Studium Muzealnictwa na Uniwersytecie Warszawskim 2010–2011. Pracownik Działu Historii Muzeum Niepodległości w Warszawie 2007–2014; kustosz w Muzeum Więzienia Pawiaka Oddział Muzeum Niepodległości w Warszawie 2015–. Sekretarz Rady Muzeum Niepodległości w Warszawie 2012–. Autor artykułów w czasopiśmie: „Niepodległość i Pamięć”, „Spotkania z zabytkami”, „Czuwaj”, „Myśl Polska”, „Kombatant”, „Pro Memoria”, „Militaria XX w.”, „Nasza Rota”, „Kurier Warszawski” oraz publikacji książkowej *Znaki żołnierzy Polski Podziemnej w ikonografii, opracowaniach i zbiorach muzeów warszawskich* (Pruszków 2007); współautor publikacji książkowej *Wigilia w okopach. 100. rocznica bitwy pod*

Paweł Bezak

Łowczówkiem 1914–2014 (2014); współautor katalogów i informatorów wystaw, m.in.: *Powrót Polski na mapę. Traktat Wersalski 1919* (Warszawa 2009), *Mazowsze w czasach Chopina* (Warszawa 2010), *Polska biżuteria patriotyczna* (Warszawa 2011), *Święta państwowe w plakacie ze zbiorów Muzeum Niepodległości w Warszawie* (Warszawa 2011), *Architektura Polski niepodległej* (Warszawa 2012). Współautor wielu wystaw czasowych i planszowych w Muzeum Niepodległości i Muzeum Harcerstwa, m.in.: *Historia harcerskiego munduru, Harcerski szlak niepodległości – Wołyń, Budujemy nowy dom, jeszcze jeden nowy dom... Dzień powszedni Warszawy w okresie stalinowskim 1945–1956, Tak mało pomnę. Ów dzień był jak chwila. Warszawa w listopadzie 1918 roku, Powrót Polski na mapę – Traktat Wersalski 1919 roku, Mazowsze w czasach Chopina, Polska biżuteria patriotyczna, Święta państwowe w plakacie ze zbiorów Muzeum Niepodległości w Warszawie, Architektura Polski niepodległej, Harcerze w Legionach*. Prowadzi temat badawczy: *Pamiętki z Powstania Warszawskiego w zbiorach Muzeum Niepodległości w Warszawie*. Członek: Związku Harcerstwa Polskiego (wolontariusz w Muzeum Harcerstwa 2005–; instruktor ZHP 2008–) 2006–, Grupy Rekonstrukcji Historycznej oraz Towarzystwa Miłośników Historii Wojskowości „Kalina Krasnaja” 2004–. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi, medal „Pro Memoria”, złoty i srebrny medal „Opiekun miejsc pamięci narodowej”. Zainteresowania/hobby: rekonstrukcja historyczna, metaloplastyka, kulinaria. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Marta Bielicka-Koncewicz

BIELICKA-KONCEWICZ Marta, konserwator dzieł sztuki; ur. 17 lipca 1975 w Warszawie. Wykształcenie: Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1996–2002. Adiunkt w Pracowni Konserwacji Malarstwa i Rzeźby na Podłożu Muzeum Narodowego w Warszawie 2004–. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

BOGDAŃSKA Anna Jadwiga, konserwator dzieł sztuki; ur. 10 stycznia 1962 we Wrocławiu. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Krystyny Idzikowskiej w Zdunach 1980; Państwowe Zawodowe Studium Plastyczne Konserwacji Dzieł Sztuki (konserwacja mebli) w Tarnowie 1981–1983; konserwacja drewna zabytkowego na Wydziale Technologii Drewna Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 1999–2005; studia podyplomowe w zakresie Zarządzanie kulturą i dziedzictwem narodowym „Akademia Dziedzictwa” Międzynarodowe Centrum Kultury i Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie 2009–2011. Pracownik: Muzeum Narodowego w Krakowie 1980–1981, Muzeum Narodowe w Warszawie (oddziały: Muzeum Pałac w Wilanowie, Muzeum Plakatu w Wilanowie, Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie) 1983–1985. Starszy konserwator w Muzeum Narodowym w Warszawie 1995–. Autorka artykułów w pracach zbiorowych z zakresu konserwacji i profilaktyki zbiorów. Współautorka raportu *Strategia dotycząca obszarów ryzyka w opiece nad muzealiami w Muzeum Narodowym w Warszawie* (2009). Uczestniczka wystawy *Konserwatorzy-artyści* w Muzeum w Łowiczu 2003 oraz *Sztuka konserwatorów. Działalność pracowników Muzeum Narodowego w Warszawie* w Muzeum w Łowiczu 2007 i w Muzeum Wnętrz w Otwocku Wielkim 2007. Od 2007 pomaga w organizacji charytatywnych aukcji dzieł sztuki *Ziarno sztuki-ogród nadziei* na rzecz Ogrodu Nadziei Fundacji Psychoonkologii (uhonorowana tytułem „Przyjaciel Fundacji”). Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby: rysunek, konie. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Anna Jadwiga Bogdańska

BORKOWSKI Julian Wojciech, historyk; ur. 7 lutego 1977 w Warszawie. Wykształcenie: LXVI Liceum Ogólnokształcące im. Władysława Sikorskiego w Warszawie 1996; studia historyczne w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego 1996–2002. Pracownik (obecnie kustosz) Muzeum Warszawy (dawniej Muzeum Historyczne m. st. Warszawy) w Warszawie 2003–. Autor artykułów w „Kronice Warszawy”, „Niepodległości

Julian Wojciech Borkowski

i Pamięci”, „Materiałach Historycznych Stowarzyszenia Szarych Szeregów” oraz w publikacjach zwartych, m.in. *Instruktorzy „Pamięki” Głównej Kwatery Szarych Szeregów – żołnierze Armii Krajowej* [w:] *Harcerskie tradycje oręża polskiego w zbiorach Muzeum Harcerstwa* (Warszawa 2011), *Powstańcza prasa Szarych Szeregów i wybrane zagadnienia służb harcerskich w czasopiśmie walczącej Warszawy* [w:] *Prasa Powstania Warszawskiego. Materiały z konferencji naukowej* [Warszawa 2014] oraz haseł w *Harcerskim Słowniku Biograficznym* (t. II Warszawa 2008, t. III Warszawa 2013) i *Warszawa walczy 1939–1945. Leksykon* (Warszawa 2014). Autor wystawy czasowej *Harcerze z Chorągwi Warszawskiej „Ul Wista” Szarych Szeregów-więźniowie Pawiaka-ofiary zbrodni niemieckich (1939–1944) na wybranych przykładach* w Centrum Kultury i Promocji w Jarosławiu 2012. Współpracownik przy wystawach stałych w Muzeum Historycznym m.st. Warszawy (obecnie Muzeum Warszawy), m.in.: *Okupacja niemiecka w Warszawie 1939–1944* 2007, *Powstanie Warszawskie* 2008, *Palmiry* 2009–2011. Współpracownik zespołu opracowującego listę nazwisk na Mur Pamięci przy Muzeum Powstania Warszawskiego 2004–2007. Współpraca przy projekcie badawczym „Wypędzeni z Warszawy 1944. Losy dzieci (BANWAR 1944): 2007–. Członek: NSZZ „Solidarność” przy Muzeum Warszawy (sekretarz 2013–) 2004–, Stowarzyszenia Szarych Szeregów (członek komendy Kręgu „Zamek” 2006–, kierownik archiwum 2007–) 2004–, Społecznego Komitetu Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu „Zośka” (członek Zarządu i kierownik Komisji Historycznej) 2009–. Odznaczenia: medal „Pro Patria”, odznaka rozpoznawcza Zespołu Dowodzenia Baonu „Zośka”, honorowa złota odznaka „Za pracę społeczną i zasługi dla Warszawy”, odznaka pamiątkowa Stowarzyszenia Grupy Historycznej „Zgrupowanie Radosław”. Zainteresowania/hobby: muzyka, sport, numizmatyka. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Janusz Wojciech Borkowski

BORKOWSKI Wojciech Janusz, archeolog; ur. 20 listopada 1960 w Warszawie. Wykształcenie: XVI Liceum Ogólnokształcące im. Romualda Traugutta w Warszawie 1979; studia archeolo-

giczne w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego; doktorat w Instytucie Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie 1993; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa na Uniwersytecie Warszawskim 1998. Pracownik (obecnie kustosz dyplomowany i zastępca dyrektora) Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie 1982–. Pracownik naukowy: Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Wyższej Szkoły Pedagogicznej TWP w Warszawie. Zastępca 1999–2009, a następnie redaktor naczelny od 2010 czasopisma „Z otchłani wieków” i redaktor serii wydawniczej „Zabytki z dawnych Ziem Rzeczypospolitej w zbiorach muzeów polskich” (wydano 6 tomów) oraz serii „Warszawskie Materiały Archeologiczne” (wydano 11 tomów, a dwa kolejne tomy poświęcone zostały wynikom badań na stanowisku Reduta Ordon – I tom 2014). Rzeczoznawca Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w dziedzinie archeologii 1993–2001 i 2013–. Autor ponad 90 publikacji naukowych i popularnonaukowych, w tym głównie poświęconych archeologii i historii Mazowsza i Kielecczyzny, m.in. w: „Miedzy Wisłą a Pilicą”, „Dwusetna rocznica bitwy pod Ostrołęką”, „Starożytne Mazowsze”, „Z badań nad krzemieniarstwem epoki brązu i wczesnej epoki żelaza”, „Dzieje parafii i kościoła pod wezwaniem Ducha Świętego w Kadzidle”, „Najdawniejsze dzieje gminy Łyse”, „Najstarsze dzieje grodu w Jazdowie”, „Neolithic and Early Bronze Age heart-shaped arrow-heads from the Little Poland Upland” oraz książek: *Krzemionki mining complex. Deposit management system.* (Warszawa 1992), *Robinsonowie i Ścieżki z Raju* – pakiety multimedialne – podręczniki z antropologii kultury i antropogenezy dla nauczycieli (Warszawa 1996 i 1997). Redaktor publikacji książkowych: *Metodyka badań pradziejowego górnictwa* (Warszawa 2004), *Boży Bojownicy – Jan Żiżka i husyci w wojnie z zakonem krzyżackim* (Warszawa 2010). Kierownik Zespołu do Badań Pradziejowego Górnictwa Państwowego Muzeum Archeologicznego, realizującego projekt badań kompleksów górniczych z okresu neolitu i epoki brązu w Krzemionkach Opatowskich i Rybnikach-

-Krzemiane 1990–2002. Prowadził lub uczestniczył w badaniach naukowych na 25 stanowiskach archeologicznych w Polsce, Niemczech, Francji i Iraku. Obecnie realizuje wieloletni projekt badawczy „Reduta Ordonia”. Twórca i współtwórca wielu wystaw, m. in.: *Technika i technologia epoki kamienia* 1988–1989, *Prahistoryczne górnictwo krzemienia na Ziemiach Polskich* 1995–2014, *Odkrywczy i rabusie w Archeologii* 2001–2008, *Między Mykenami a Bałtykiem* (II nagroda w konkursie Sybilla) 2002–2003, *Troja – Sen Henryka Schliemana* 2007–2008. Organizator wystawy i widowiska historycznego *Boży Bojownicy – Jan Żiżka i husyci w wojnie z zakonem krzyżackim* z okazji 600-lecia bitwy pod Grunwaldem (I nagroda w konkursie „Mazowieckie Zdarzenia Muzealne – Wierzba”) 2010–2014. Współautor i organizator cyklicznej imprezy plenerowej: „Dni Dziedzictwa słowiańskiego”, która odbywała się corocznie w Warszawie w latach 2002–2010 (III nagroda w konkursie „Mazowieckie Zdarzenia Muzealne – Wierzba”). Pomysłodawca i organizator dziesięciu edycji imprezy historycznej „Noc Listopadowa – zdobycie Arsenału Warszawskiego” (I nagroda w konkursie „Mazowieckie Zdarzenia Muzealne – Wierzba”) 2003–2012. Założyciel i prezes Stowarzyszenia Artylerii Dawnej „Arsenał”; wiceprezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Muzealników Polskich. Członek: Rady Fundacji Promocji Warszawy i Stolic Regionalnych III RP 2000–2014, Towarzystwa Przyjaciół Chorzel (honorowy), Komitetu Programowego I Kongresu Muzealników Polskich, Kapituły (wiceprzewodniczący) Nagrody „Mazowieckie Zdarzenie Muzealne – Wierzba” (6 pierwszych edycji), Rady Naukowej Muzeum Romantyzmu w Opinogórze, Rady Naukowej Muzeum Przyrody i Techniki w Starachowicach, Rady Naukowej Muzeum Kultury Kurpiowskiej w Ostrołęce, Rady Programowej Muzeum Fortu „Różan”, Honorowej Rady Muzeum Historycznego w Przasnyszu. Laureat: nagrody im. prof. S. Herbsta 1984, nagrody im. Krzysztofa Dąbrowskiego 2000, honorowej nagrody (statuetka) Koryfeusza Przasnyskiego 2005, nagrody specjalnej ministra kultury i dziedzictwa narodowego 2013. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi,

medal „Pro Memoria”, medal „Pro Masovia”, medal brązowy medal „Za zasługi w obronności kraju”, złota honorowa odznaka „Zasłużony dla kultury polskiej”. Zainteresowania/hobby: ruch rekonstrukcyjny (uczestnik ok. 50 imprez historycznych upamiętniających rocznice bitew, m.in. pod: Grunwaldem, Austerlitz, Smoleńskiem, Lipskiem), muzyka rockowa (kolekcjoner płyt). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

BRODZKA-BESTRY Maria, historyk sztuki; ur. w Warszawie. Wykształcenie: studia w Instytucie Historii Sztuki na Uniwersytecie Warszawskim 1977–1983. Kustosz w Dziale Oświatowym w Zamku Królewskim w Warszawie 1983–; przewodnik po Warszawie; specjalista w dziedzinie edukacji o sztuce i historii, architektury i wnętrz oraz ubioru w XVIII, XIX i XX w. Autorka licznych artykułów w periodykach i rocznikach, m.in. w „Stolicy”, „Spotkaniach z Zabytkami”, „Art & Biznes”, „Tygodniku Solidarność”, „Dom i Wnętrze”, „Czasie Warszawskim”, „Twórczej szkole”, „Kobiecie i Stylu”, „Sportowym Stylu”, „Rowerach”, „Ciechanowieckim Roczniku Muzealnym”, „Zeszytach Naukowo-Artystycznych ASP w Krakowie”, „Roczniku Kałuszyńskim” oraz publikacji książkowych: *Warsaw pocket guide Berlitz* (Katowice 2002), *Sala Canaletta w Zamku Królewskim w Warszawie. Kilka zagadek dla młodszej i starszej publiczności, które pomogą przyjrzeć się jednej Sali, obrazom w niej wiszącym i ich autorowi* (Warszawa 2003); współautor *Zamek Króla Jegomości i Rzeczypospolitej. Przewodnik dla dzieci po Zamku Królewskim w Warszawie* (Warszawa 2012), Członek: Stowarzyszenia Historyków Sztuki, International Committee of Museum, Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” i Rady Sekcji Branżowej nr 20 Pracowników Muzeów NSZZ „Solidarność” – Region Mazowsze, Towarzystwa Historycznego Rok 1920, Sekcji Cywilnej Stowarzyszenia Pułków i Regimentów Polskich 1717–1831, Grupy Rekonstrukcji Historycznej „Bluszc”. Uhonorowana wyróżnieniem za esej *Sztuka dziecka ponad granicami, ponad podziałami* w konkursie organizowanym przez Ogólnopolski Ośrodek dla Dzieci i Młodzieży w Poznaniu

Maria Brodzka-Bestry

1993 oraz Grand Prix w kategorii wspomnienia podczas X Bieleńskiego Konkursu Literackiego. Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, medal Merentibus (z okazji rocznicy odbudowy Zamku Królewskiego). Zainteresowania/hobby: odtwórstwo historyczne, kolarstwo górskie, żeglarstwo, narty, akwarela. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Franciszek Jan Cemka

CEMKA Franciszek Jan, archeolog; ur. 5 października 1946 w Kamienicy koło Tucholi. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. B. Nowodworskiego w Tucholi; studia archeologiczne i etnologiczne na Uniwersytecie Łódzkim 1964–1970. Pracownik: Muzeum Archeologiczno-Etnograficznego w Łodzi 1970–1973, Biura Badań i Dokumentacji Zabytków w Łodzi 1973, Wydziału Kultury Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi (nadzór nad muzeami) 1973–1974, Departamentu Muzeów w Ministerstwie Kultury i Sztuki, obecnie Departament Ochrony Dziedzictwa Narodowego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego 1974–2012. Uczestnik archeologicznych badań wykopaliskowych w kraju i za granicą. Autor artykułów, m.in. w: „Muzealnictwie”, „Pracach i Materiałach Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi”, „Badaniach Wykopaliskowych – sprawozdaniach”, „Wiadomościach Konserwatorskich”, „Rocznikach Muzeum Narodowego w Warszawie”, „Rocznikach Muzeum Okręgowo w Zielonej Górze”, „Dzienniku Łódzkim”, „Życiu Warszawy”, „Gazecie Wyborczej”, „itd.”, „Der Spiegel” oraz specjalistycznej prasie zagranicznej i wydawnictwach Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Warszawie. Współautor ustawy o muzeach oraz członek zespołu ekspertów tworzącego administrację samorządową i strukturę organizacyjną muzealnictwa w Polsce. Współorganizator polskiej archeologicznej służby konserwatorskiej i programu badawczego „Archeologiczne zdjęcie Polski”. Ekspert w komisji parlamentarnej zajmującej się, m.in. reprivatyzacją muzealiów w zbiorach państwowych. Inicjator i realizator współpracy ze Stałą Konferencją Muzeów, Bibliotek i Archiwów na Zachodzie. Współorganizator Międzynarodowej Rady Oświęcimskiej (szef biura

organizacyjnego Obchodów 50-lecia wyzwolenia niemieckiego obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau). Członek: Conseil International des Musees (ICOM), Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Zrzeszenia Kaszubsko-Pomorskiego (prezes Oddziału Warszawskiego 1991–2001). Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Brązowy Medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, złoty medal „Za długoletnią służbę”, odznaka „Zasłużony działacz kultury”, złoty medal „Za zasługi dla obronności kraju”, medal „50-lecie Zrzeszenia Kaszubsko-Pomorskiego”. Zainteresowania/hobby: muzyka, fotografia. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

CHLEWIŃSKI Zbigniew Oswald, filozof; ur. 6 sierpnia 1954 w Stargardzie Szczecińskim. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące nr 6 w Lublinie 1973; studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim 1976–1980. Pracownik (obecnie kustosz i specjalista ds. wydawnictw) Muzeum Mazowieckiego w Płocku 1985–. Pracownik Redakcji Wydawnictw Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego 1980–1982 oraz Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Płockiej 1983–1985; zastępca redaktora naczelnego „Gościńca Sztuki” 1997–. Założyciel i właściciel wydawnictwa Samizdat Zofii Łoś w Płocku 2001–. Autor artykułów w czasopismach: „Petro-Echo”, „Sygnały Płockie”, „Niezależna Gazeta Płocka” „Biuletyn Muzealny”, „Nasze Korzenie”, „Rocznik Muzeum Mazowieckiego w Płocku”, „Plastyka i Wychowanie”, „Sztuka. pl”, „Art & Business” „Gościńiec Sztuki”, „Łabuź”, „Magazyn Wileński” (Wilno), „Gazeta Wyborcza”. Redaktor i współautor publikacji książkowych: *Edmund Monsiel – odłona druga* (Płock 1997), *Przymierzanie masek. W 100. rocznicę urodzin Kazimierza Truchanowskiego* (Płock 2004), *Od Egzekucji do uniewinnienia. Sztuka naiwna, inna, intuicyjna, art brut, outsider art, insitus art, ekspresja psychopatologiczna* (Płock 2009), *Ewangelia święta Pana Jezusa Chrystusa wedle Mateusza Świętego*, reprint (Płock 2003, 2011), *Erwin Sówka, czyli Widzieć więcej* (Płock 2011),

Zbigniew Oswald
Chlewiński

Holocaust Felix Tuszyński's (Płock 2013), *Poprawianie masek. Wokół pisarstwa Kazimierza Truchanowskiego* (Płock 2015). Udział w publikacjach zbiorowych, m.in.: A. Janicki (red.), *Arteterapia stosowana w krajowym leczeniu psychiatrycznym* (Stronie Śląskie 2000), Galeria Sztuki im. Jana Tarasina, *Jan Tarasin* (Kalisz 2010), S. Wilk (red.), *Sztukmistrz Erwin Sówka. Retrospektywnie* (Katowice 2012), G. Borowik, A. Kowal (red.), *Edukacja w arteterapii* (Kraków 2013). Autor (i współautor) trzech wystaw twórczości Jana Tarasina: malarstwo 2008, prace na papierze 2009, fotografie i grafiki 2010. Członek: NSZZ „Solidarność” 1981–, Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Płockiej 1989–, zarządu stowarzyszenia Psychiatria i Sztuka (w Krakowie) 2003–. Laureat nagrody Warszawska Premiera Literacka maj 2002. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”. Zainteresowania/hobby: filozofia matematyki, literatura, muzyka. Miejsce zamieszkania: Płock.

Magdalena Cieplowska

CIEPŁOWSKA Magdalena, kulturoznawca; ur. 17 marca 1979 w Warszawie. Wykształcenie: LXIV Liceum Ogólnokształcące im. St.I. Witkiewicza w Warszawie 1998. Instytut Orientalistyczny Uniwersytetu Warszawskiego (mgr) 1998–2003. Pracownik (obecnie kustosz) Muzeum Farmacji Oddział Muzeum Warszawy w Warszawie 2004–. Autorka publikacji w czasopiśmie: „Farmacja Polska”, „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki”, „Manager Apteki”, „Świat lekarza”, „Chemia w szkole”, „Almanach Muzealny”, „Gaga”, „Podróże”. Kurator i autorka aranżacji kilku wystaw. Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich, Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, Polskiego Klubu Górskiego. Zainteresowania/hobby: podróże, wulkanologia. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

CIEŚLAK Ewa Aleksandra, bibliotekoznawca; ur. 7 listopada 1954 w Ostrówku (pow. wołomiński). Wykształcenie: studia w zakresie bibliotekoznawstwa (mgr) na Uniwersytecie Warszawskim 1973–1977. Kustosz w Muzeum im. Anny i Jarosława

Iwaszkiewiczów w Stawisku (Podkowa Leśna) 1986–. Autorka artykułów w „Twórczości”, „Almanachu Iwaszkiewiczowskim”, „Podkowińskim Magazynie Kulturalnym”; współautorka (wraz z Małgorzatą Bojanowską) opracowania korespondencji Iwaszkiewiczów: Anna i Jarosław Iwaszkiewiczowie, *Listy 1922–1926* (Warszawa 1998; 2012), *Listy 1927–1931* (Warszawa 2012), *Listy 1932–1939* (Warszawa 2014); autorka mapy „Śladami Jarosława Iwaszkiewicza po Brwinowie i Podkowiec Leśnej”. Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich 2007–, Lokalnej Grupy Działania „Zielone Sąsiedztwo” 2009–, Stowarzyszenia Aktywnych Rodziców, Nauczycieli i Absolwentów „Sarna” w Brwinowie 2008–. Zainteresowania/hobby: turystyka rowerowa, literatura. Miejsce zamieszkania: Brwinów.

CIEŚLAK-KOPYT Małgorzata, archeolog; ur. 24 września 1957 w Warszawie. Wykształcenie: studia archeologiczne na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (mgr) 1977–1982. Pracownik w Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu (obecnie starszy kustosz) 1982–. Autorka opracowań naukowych w wydawnictwach zwartych, m.in. w: „Biuletynie Kwartalnym Radomskiego Towarzystwa Naukowego” (t. XLIV), *20 lat archeologii w Mastomęczu* (Lublin 1998), „Sprawozdaniach Archeologicznych” (t. XLVI); „Wiadomościach Archeologicznych” (t. LIV); współautorka publikacji książkowych: *Radom – alfabet wykopalisk* (Radom 1994, 2004), *Gulin-Młyn Stanowisko 1, Cmentarzyska kultury pomorskiej i przeworskiej w regionie radomskim* (Radom-Pękowo 2013). Kierownik projektu naukowego „Zmiany form pochówku ciałopalnego na przełomie wczesnego i późnego okresu wpływów rzymskich na przykładzie cmentarzyska kultury przeworskiej w Brzeskach” 1997–1998; kierownik projektu naukowego „Cmentarzysko kultury pomorskiej i przeworskiej w Gulinie-Młynie” 2011–2012; współpracownik przy projekcie polsko-niemieckiej wystawy w Bevern „Die Vandalen” 2003 oraz przy realizacji projektu unijnego „Rewitalizacja Kamienicy Starościńskiej przy ul. Grodzkiej 8 w Radomiu” 2011–2012 (autorka ekspozycji

Małgorzata Cieślak-Kopyt

reliktyw archeologiczno-architektonicznych założenia zamkowego w Radomiu). Współautorka wystaw archeologicznych i historycznych prezentujących dzieje Radomia i regionu radomskiego, m. in. *W kraju Ligii i Ursusa* (wyróżnienie w konkursie Sybilla 2002); *Skąd nasz ród* (wyróżnienie w konkursie Wierzba 2006); *650 lat Radomskiej Fary* (wyróżnienie w konkursie Wierzba 2010); *Piotrówka. Pamięć rodowodu* (autor – wyróżnienie w konkursie Wierzba 2013). Członek Radomskiego Towarzystwa Naukowego 2013–. Zainteresowania/hobby: wędrówki po regionie, architektura małych miasteczek, bieganie, muzyka klasyczna. Miejsce zamieszkania: Radom.

Anna Ewa
Czerwińska-Walczak

CZERWIŃSKA-WALCZAK Anna Ewa, historyk sztuki, konserwator dzieł sztuki; ur. 13 grudnia 1982 w Warszawie. Wykształcenie: Prywatne Liceum Ogólnokształcące ss. Niepokalanek w Szymonowie 2001; studia w zakresie historii sztuki (mgr) na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2001–2008 oraz w zakresie konserwacji malarstwa i rzeźby polichromowanej (mgr) w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 2002–2008; stypendystka Accademia di Belle Arti di Brera w Mediolanie, stażystka w Accademia di Belle Arti Aldo Galli w Como (Włochy) 2006. Pracownik naukowo-dydaktyczny w Zakładzie Badań Specjalistycznych i Technik Dokumentacyjnych na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 2008–2011; główny konserwator w Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie 2010–2012; kurator w Muzeum w Nieborowie i Arkadii (Oddział Muzeum Narodowego w Warszawie) 2012–. Autorka artykułów w „Art & Business. Sztuka Polska i Antyki”, „Spotkania z Zabytkami”, „Art Experts Magazine” oraz w publikacjach zbiorowych: *Ocena wieku i wartości dzieła sztuki. Wybrane zagadnienia* [w:] *Rynek sztuki. Aspekty prawne* (Warszawa 2011), *Adama Swacha portret własny. Czyli kilka uwag o sygnaturach i autoportretach barokowego artysty* [w:] *Architektura znaczeń* (Warszawa 2011). Członek: International Council of Monuments and Sites 2012–, International Council of Museums

2015–. Laureatka Nagrody Generalnego Konserwatora Zabytków i Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków w konkursie na najlepszą pracę z ochrony zabytków i muzealnictwa (praca magisterska *Konserwacja malowanego fryzu z XVII wieku dekorującego Salę Architektury w Willi Ida Parravicini di Persia w Albese*) 2009. Uchonorowana dyplomem ministra kultury i dziedzictwa narodowego 2013 za szczególne zasługi na rzecz upowszechniania kultury i ochrony polskiego dziedzictwa kulturowego. Zainteresowania/hobby: ogrody historyczne XVII-XVIII w., barokowe malarstwo ścienne, Neapol (muzyka, zabytki, życie artystyczne), biegi maratońskie, jeździectwo. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

CZUBASZEK Halina, archeolog; ur. w Siedlcach. Wykształcenie: II Liceum Ogólnokształcące im. Emilii Plater w Białej Podlaskiej; studia archeologiczne na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego; Podyplomowe Studium Muzealnictwa i Konserwatorstwa na Uniwersytecie Warszawskim 1978; Podyplomowe Studium Menedżerów Kultury w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie 2003; warsztaty „Zarządzanie muzeum, a publiczność muzealna” w ramach polsko-holenderskiego projektu MATRA-2004. Pracownik Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie (starszy kustosz; przez 17 lat kierownik Działu Inwentaryzacji Zabytków) 1976–. Autorka artykułów w „Wiadomościach Archeologicznych”, „Z otchłani wieków”, „Ad Rem”, „Komunikatach Oddziału Mazowieckiego Stowarzyszenia Muzealników Polskich” oraz artykułów lub rozdziałów w publikacjach zwartych, m.in.: *Troska o dziedzictwo kulturalne* [w:] *Koło Białczan. Historia Stowarzyszenia w latach 1922–2012* (Biała Podlaska 2014), *Janusz Królik. Działalność w Stowarzyszeniu Muzealników Polskich* [w:] *Janusz Królik. Muzealnik i regionalista* (Ciechanów 2014), [w:] *Katalog Publikacji Muzealnych* (Warszawa 2010/2011), *Katalog Publikacji Muzealnych – V Salon Książki Muzealnej* (Warszawa 2014). Zidentyfikowała i opracowuje zbiory archeologiczne przekazane do Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie z Muzeum Polskiego w Rapperswilu (Szwajcaria). Opracowała

Halina Czubaszek

zbiory Państwowego Grona Konserwatorów Zabytków Przedhistorycznych znajdujących się w obecnych inwentarzach Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie. Inicjatorka organizacji obchodów Dnia Muzealnika i współorganizatorka z tej okazji konferencji naukowych w: Muzeum Romantyzmu w Opinogórze 2006, 2007 i 2009, Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu 2010, Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu 2011, Muzeum Mazowieckim w Płocku 2012, Muzeum Zbrojowni na Zamku w Liwie 2013, Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie 2014. Współorganizatorka Mazowieckiego Sympozjum Muzealnego w Akademii Humanistycznej im. prof. Aleksandra Gieysztor w Pułtusku 2005 oraz sesji naukowych podczas Spotkań Wigilijnych w Muzeum Romantyzmu w Opinogórze (od 2010). Członek Kapituły wszystkich ośmiu edycji konkursu „Mazowieckie Zdarzenia Muzealne – Wierzba”, współorganizowanej z Samorządem Województwa Mazowieckiego od 2006 r. (zastępca sekretarza Kapituły sześciu edycji 2006–2012), Organizatorka pięciu Salonów Książki Muzealnej (przy współpracy z Narodowym Instytutem Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów oraz Porozumieniem Wydawców Książki Historycznej) podczas Targów Książki Historycznej na Zamku Królewskim w Warszawie 2010–2014. Członek Rady Muzeum przy Muzeum Szlachty Mazowieckiej w Ciechanowie 2004–2008, Rady Muzeum przy Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych w Szydłowcu 2006–2010, Rady Muzeum przy Muzeum Regionalnym w Siedlcach (2004–2008, wiceprzewodnicząca Rady 2008–2012, przewodnicząca Rady 2012–2016, członek NSZZ „Solidarność” od 1980, (sekretarz Międzyzakładowej Komisji NSZZ 2010–2013). Członek Komitetu Założycielskiego Oddziału Mazowieckiego Stowarzyszenia Muzealników Polskich w 1998r, członek Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Muzealników Polskich (sekretarz ZG 2004–2013, zastępca sekretarza generalnego 2014–2017), Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki od 1998, przewodnicząca Komisji Rewizyjnej 1999–2001, sekretarz 2001–2005, obecnie prezes czwartej kadencji (od 2005),

Członek Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polski Oddział Warszawski od 1989r (współzałożycielka, członek Zarządu i przewodnicząca Komisji Rewizyjnej (1989–1998), Komisji Dialogu Społecznego ds. Upowszechniania Kultury przy Biurze Kultury Urzędu Miasta st. Warszawy od 2004, Stowarzyszenia Lokalnej Grupy Działania „Zielone Sąsiedztwo” w Podkowie Leśnej (współzałożycielka i członek Komisji Rewizyjnej 2007–2014) i nowej kadencji 2015–, Towarzystwa Przyjaciół Miasta Ogrodu w Podkowie Leśnej od 2010, członek Komisji Rewizyjnej od 2015–, Koła Białczan Filia w Warszawie) od 2005 Odznaczenia: złoty medal „Za długoletnią służbę”, odznaka honorowa „Zasłużony działacz kultury”, medal „Pro Masovia”, medal „15-lecie Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki”. Zainteresowania/hobby: podróże, fotografia, ogrodnictwo. Miejsce zamieszkania: Podkowa Leśna.

DEMSKA Anna, etnolog; ur. 13 maja 1960 w Warszawie. Wykształcenie: Katedra Etnologii i Antropologii kulturowej Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego 1979–1987. Pracownik (obecnie kustosz) Ośrodka Wzornictwa Nowoczesnego Muzeum Narodowego w Warszawie 1987–. Autorka artykułów w periodykach: „Dom i Wnętrze”, „Fibres & Textiles”, „Biuletyn Sztuki Projektowania”, „2+3 D grafika plus produkt”, „Renowacje i Zabytki”, katalogów (m.in. *Profesor Eleonora Plutyńska 1886–1969*), oraz rozdziałów i artykułów w publikacjach zwartych, m.in. „Ład” a tradycje tkactwa ludowego – działalność Eleonory Plutyńskiej oraz *Tkaniny ładowskie zdobione techniką malarzką i drukiem* [w:] *Spółdzielnia Artystów Ład (1926–1996)* (Warszawa 1998), *Abakan Turkusowy. Magdalena Abakanowicz* [w:] *111 Arcydzieł Muzeum Narodowego w Warszawie* (Warszawa 2000), *Między tradycją a nowoczesnością. Instytut Wzornictwa Przemysłowego w poszukiwaniu tożsamości we wzornictwie*, Instytut Wzornictwa Przemysłowego, katalog, współautor (Warszawa 2001), *Magdalena Abakanowicz; Tkanina unikatowa* [w:] *Sztuka XX wieku w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie* (Warszawa 2006), *Eleonora*

Anna Demska

Plutyńska, Helena Bukowska, Józefa Wnukowa, Alicja Wyszogrodzka, Barbara Hoff [w:] *Out of the Ordinary. Polish Designers of the 20th Century* (Warszawa 2011), *Sztuka stosowana w Szkole Sztuk Pięknych w latach 1904–1939*, [w:] *W kręgu sztuki* (Warszawa 2011), *Hanna i Gabriel Rechowiczowie* [w:] *Wizje nowoczesności. Lata 50. i 60. – wzornictwo, estetyka, styl życia* (Warszawa 2012), *Suknia „Pierrot” Jerzego Antkowiaka*, [w:] *Skarby Sztuki. Muzeum Narodowe w Warszawie* (Warszawa 2013), *Eleonora Plutyńska, Helena Bukowska, Józefa Wnukowa, Alicja Wyszogrodzka, Barbara Hoff* [w:] *Rzeczy niepospolite. Polscy projektanci XX wieku* (Kraków 2013), *Ludowe inspiracje w projektowaniu przemysłowym* [w:] *Etnodizajn wczoraj i dziś: inspiracje czy naśladownictwo*, Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy i Muzeum Narodowe w Warszawie, katalog (Bydgoszcz 2014). Organizatorka i współorganizatorka wystaw, m.in.: *Wanda Zawadzka-Manteuffel. Szkło, ceramika, tkanina, grafika.* (Muzeum Narodowe w Warszawie, Muzeum Rzeźby Królikarnia, Warszawa 1994), *Rzeczy pospolite. Polskie wyroby 1899–1999* (Muzeum Narodowym w Warszawie, Centrum Sztuki i Techniki Manggha w Krakowie, Zamek w Poznaniu, 2000–2001), *Profesor Eleonora Plutyńska 1886–1969* (Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie 1998), *Między tradycją a nowoczesnością. Instytut Wzornictwa Przemysłowego w poszukiwaniu tożsamości we wzornictwie* (Instytut Wzornictwa Przemysłowego w Warszawie 2001), *W stronę nowoczesności. Polskie wzornictwo po 1956 roku* (Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie 2005), *Kolekcje wzornictwa-odłona pierwsza* (Galeria Nowa Muzeum Plakatu w Wilanowie 2007), *Chcemy być nowocześni. Polski design 1955–1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie* (Muzeum Narodowe w Warszawie, Zajezdnia Sztuki. Muzeum Techniki i Komunikacji w Szczecinie, Muzeum Miasta Gdyni, muzeum w Arnheim w Holandii 2011–2012), *Etnodizajn wczoraj i dziś: inspiracje czy naśladownictwo* (Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy i Muzeum Narodowe w Warszawie, Spichrze nad Brdą – Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy 2014). Laureatka nagrody w konkursie Wydarzenie Muzealne Sybilla” 2011 za wystawę *Chcemy być nowocześni. Polski Design*

1955–1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

DOWLASZEWICZ Wanda Sabina, etnograf; ur. 28 października 1946 w Lutomierniku (pow. pabianicki). Wykształcenie: studia etnograficzne na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego 1965–1970; studia podyplomowe na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie 1973–1974. Etnograf w: Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu 1970–1974, Muzeum Mazowieckim w Płocku 1974–2005. Autorka artykułów w „Roczniku Muzeum Mazowieckiego w Płocku” oraz katalogów i informatoryów wydanych przez Muzeum Mazowieckie w Płocku [informatory:] *Garncarstwo ludowe województwa warszawskiego* (1975), *Wycinanka ludowa województwa warszawskiego* (1975), *Len w kulturze ludowej Mazowsza* (1983), *Stare i nowe Mazowsze w malarstwie i rzeźbie ludowej* (1985), *Na drodze życia* (1990), *Boże Narodzenie w tradycji polskiej* (1993), *Wielkanoc w tradycji polskiej* (1996), *Ptaki w drewno przeobrażone* (1997), *Gąbińsko-sannickie, Oblicza regionu* (1998), *Wisła. Środowisko-ludzie-kultura* (2000), *Na drodze życia. Dzieciństwo* (2001), *Na pątnicznym szlaku do Skępskiej Madonny* (2001), *Strój ludowy na Mazowszu* (2002), *Cztery pory roku we współczesnej sztuce ludowej* (2002), *Wycinanka żydowska Marty Gołąb* (2002), *Ślubuję Ci...* (2003), *Narodowe dzieje w rzeźbie ludowej Mazowsza* (2003), *Prawosławie w Polsce* (2004) [katalogi:] *Twórczość rzeźbiarska Władysława Wójcika* (1982), *Rzeźba Wacława Skirzyńskiego* (1984), *Malarstwo Henryka Burzyńskiego* (1990), *Tadeusz Kacalak. Rzeźba* (1994), *Rzeźba Antoniego Kamińskiego* (1998), *Rzeźba Andrzeja Wojtczaka* (1999), *Stanisław Dużyński. Rzeźbiarz z Zawidza* (2005). Autorka wielu wystaw o różnej tematyce oraz dokumentacji fotograficznej z zakresu kultury ludowej Mazowsza. Uhonorowana dyplomem i nagrodą ministra kultury i sztuki 1993. Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, odznaka „Zasłużony działacz kultury”. Zainteresowania/hobby: turystyka, fotografia. Miejsce zamieszkania: Ciechanowiec.

Wanda Sabina
Dowlaszewicz

Małgorzata Czesława
Dubrowska-Sołtan

DUBROWSKA-SOŁTAN Małgorzata Czesława, historyk; ur. 3 lipca 1944 w Krakowie. Wykształcenie: Wydział Filozoficzno-Historyczny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie 1964–1968; stypendystka Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Instytutu Szwedzkiego w Sztokholmie 1980 (współpraca z Królewskim Gabinetem Medali i Monet w Sztokholmie). Pracownik (założycielka i prowadząca Gabinet Medali i Numizmatów, późniejszy Dział Medali i Numizmatów; ostatnio starszy kustosz i kierownik Działu) Muzeum Historycznego m. st. Warszawy 1972–2012. Autorka artykułów w „Kronice Warszawy”, „Almanachu Muzealnym”, „Biuletynie Numizmatycznym”, „Zeszytach Wolskich”, „Spotkaniach z zabytkami” oraz publikacji książkowych: *Nauka polska w medalach* (Warszawa 1980), *Zamek królewski w Warszawie w medalierstwie polskim* (Warszawa 1988); współautorka publikacji książkowych: *Rzemiosło Artystyczne Minterów 1828–1881* (Warszawa 1987), *Powązkowskie medaliony i plakiety portretowe* (Warszawa 1992 – nagroda varsavianistyczna Towarzystwa Miłośników Historii 1992), *Brązownictwo warszawskie w XIX i XX wieku. Od Norblina do Łopieńskich* (Warszawa 1999). Autorka lub współautorka katalogów zbiorów i wystaw: *Katalog zbiorów Ludwika Gocła. Powstanie listopadowe i Wielka Emigracja, t.3. Pamiątki historyczne. Medale, Medaliony* (Warszawa 1978), *Pamiątki I wojny światowej w zbiorach Muzeum Historycznego m. st. Warszawy. Zbiór Krzysztofa Klingera* (Warszawa 1994 – nagroda na V Konkursie im. Jana Gawrońskiego, Zamek Królewski w Warszawie 1997), *Kronenbergowie. Pamiątki rodzinne* (Warszawa 1998 – nagroda varsavianistyczna Towarzystwa Miłośników Historii 1998), *Medaliony i plakiety. Katalog zbiorów Muzeum Historycznego m. st. Warszawy* (Warszawa 2005 – wyróżnienie na VIII Konkursie im. Jana Gawrońskiego, Zamek Królewski w Warszawie 2006), *Dary i darczyńcy. 70 lat Muzeum Historycznego m. st. Warszawy* (Warszawa 2006 – nagroda varsavianistyczna Towarzystwa Miłośników Historii, 2007), *Gabinet Medali i Numizmatów Muzeum Historycznego m. st. Warszawy* (Warszawa 2008), *Medalierstwo polskie i litewskie. Historia i dzień dzisiejszy* (Warszawa 2010). Organizatorka

i kurator wielu wystaw o tematyce medalierskiej i innej w Muzeum Historycznym m. st. Warszawy, takich jak: *Warszawa w medalierstwie polskim 1978*, *Nauka polska w medalach 1980*, *Warszawska fabryka Minterów 1828–1881 1984*, *Warszawa w medalach XVIII-XX w. Belgrad 1986*, *200 lat cmentarza na Powązkach 1990*, *Od guzika do pomnika. Brązownictwo warszawskie XVIII-XX w. 1996*, *Medalierstwo warszawskie XVIII-XX w. Ze zbiorów Muzeum Historycznego m.st. Warszawy Litwa-Plunge 2010*. Uczestniczka wyjazdów studyjnych do Muzeum m. Belgradu 1985 i St. Petersburga 1995 oraz sesji i konferencji naukowych (z referatami). Członek: Międzymuzealnego Kolegium Numizmatycznego ICOM 1975–, Stowarzyszenia Historyków Sztuki 1978–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 1999–, Rady Numizmatycznej przy Narodowym Banku Polskim 2010–, Rady Artystycznej Departamentu Emisyjno – Skarbcowego NBP 2014–. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby: literatura piękna, film, turystyka. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

DZIEDZIC Stanisław, dziennikarz, pracownik administracji samorządowej, nauczyciel akademicki; ur. 3 października 1953 w Dąbrowie (pow. rzeszowski). Wykształcenie: studia filologii polskiej 1977, dziennikarstwo 1978 oraz doktorat nauk humanistycznych 2014 na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Dyrektor Wydziału Kultury i dziedzictwa Narodowego w Urzędzie Miasta Krakowa 2004–; członek Rady Muzealnej Muzeum Niepodległości w Warszawie 2013–. Autor ponad 1.000 publikacji prasowych w krajowych i zagranicznych periodykach, gazetach i zeszytach naukowych, m.in.: „Kraków”, „Alma Mater”, „Suplement”, „Student”, „Dziennik Polski”, „Gazeta Krakowska”, „Integracja”, „Tygodnik Powszechny”, „Niepodległość i Pamięć”, „Zeszyty Naukowe UJ”, „Ruch Literacki” oraz publikacjach zbiorowych, m.in. dotyczących muzealnictwa: *Kraków a idea muzeum narodowego* [w:] *Zarządzanie w kulturze* (t. 6 Kraków 2005), *Krakowska idea Muzeum Narodowego* [w:] *Problemy rozwoju tury-*

Stanisław Dziedzic

styki edukacyjno-kulturalnej w Polsce i na świecie (Warszawa 2009), *Miasto i muzeum. W kręgu krakowskiej idei muzeum narodowego* [w:] *Mysł i polityka. Księga pamiątkowa dedykowana Profesorowi Jackowi Majchrowskiemu* (Kraków 2011). Autor publikacji książkowych: *Monografia Klubu „Pod Jaszczurami* (Kraków), *Krakowskie dziedzictwo kulturowe* (Kraków 1995), *The Cultural Heritage of Cracov* (Kraków 1995, 1996), *Małopolska Zachodnia* (Kraków 1996), *Western Lesser Poland* (Kraków 1996), *Westliches Klein Polen* (Kraków 1996), *Krakowskie. Kultura – turystyka* (Bydgoszcz 1998), *Ojczyzna myśli mojej. Studia i szkice literackie* (Kraków 1999), *Skatka. Kościół i klasztor oo. Paulinów w Krakowie*, wersja polsko-angielska (Kraków 1999), *Alma Mater Jagellonica* (Bydgoszcz 1999, 2000, 2003, 2005, 2008; wersja angielskojęzyczna 2000, 2003, 2005, 2008), *Dialogi trzy. Maria Dłuska – Konrad Górski – Tadeusz Kudliński* (Kraków 2000), *Serce Polski* (Bydgoszcz 2001), *Święty szlak Almae Matris* (Kraków 2003), „*Złote więzienie*” *Stanisława Augusta*, wersja polsko-rosyjska (Sankt Petersburg 2009), *Kraków to jest wielka rzecz* (Kraków 2012), *Portrety Niepospolitych* (Kraków 2013), *Romantyk Boży* (Kraków 2014); współautor publikacji książkowych: *Szkice o prawosławiu* (Kraków 1980), *Monografia Teatru 38* (Kraków 1985), *Katalog autorów krakowskich* (Kraków 1988), *Miasto lutnicy podobne. Bramy i baszty Krakowa* (Kraków 1996), *Teatr 38. Awangardowy zespół Waldemara Krygiera* (Bochnia-Kraków-Warszawa 2007), *Ojciec Serafin Kaszuba* (Kraków 2009), *Father Serafin Kaszuba* (Kraków 2013), *Przygody z metacodziennością. Teatr 38 w latach 1960–1972* (Bochnia-Kraków-Warszawa 2010), *Arcybiskup Józef Bilczewski* (Kraków 2012), *Teatr 38. Grupa Piotra Szczerbskiego* (Bochnia-Kraków-Warszawa 2013). Inicjator i koordynator Nocy Muzeów Krakowskich, które od 2004 r weszły do praktyki muzealnej w całym kraju oraz inicjator i organizator w Krakowie Nocy Teatrów, Nocy Jazzu, Cracovia Sacra, Nocy Poezji. Inicjator i koordynator wspólnych przedsięwzięć muzealnych krakowsko-warszawskich. Stały współpracownik periodyku muzealnego „*Niepodległość i Pamięć*” (Muzeum Niepodległości w Warszawie). Członek: Rady

Muzeum Archeologicznego w Krakowie, Rady Muzeum Armii Krajowej w Krakowie, Rady Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce, Stowarzyszenia Autorów Polskich (wiceprezes Zarządu Krakowskiego 1995–2003) 1985–2003, Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa 2001–. Laureat: Nagrody Fundacji Włodzimierza Tetmajera (Fundacja Tetmajera 1996), Złotego Lauru Fundacji Kultury Polskiej „Za mistrzostwo w sztuce” 2000, Nagrody im. Włodzimierza Tetmajera (Fundacja K. Lewakowskiego 2013). Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, Złoty Medal im. Jana Pawła II „Za zasługi dla Archidiecezji Krakowskiej”, odznaka „Zasłużony działacz kultury”, złota odznaka „Za pracę społeczną dla miasta Krakowa”, odznaka „Za zasługi dla turystyki, złota odznaka „Za zasługi dla Ziemi Krakowskiej”, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, Srebrny Medal 600-lecia Odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego, medal „Zasłużony dla Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej, medal „Za zasługi dla Stowarzyszenia Muzeum Policji”, odznaka „Zasłużony dla Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie”. Zainteresowania/hobby: literaturoznawstwo, sztuki piękne, historia sztuki, turystyka kulturowa. Miejsce zamieszkania: Kraków.

DZIKLIŃSKA Regina Jolanta (GINA), technik ekonomista, muzealnik; ur. 7 września 1955 r. w Warszawie. Wykształcenie: Szkoła Podstawowa nr 211 im. Janusza Korczaka w Warszawie (1962–1970); Technikum Łączności nr 2 (późniejsze Liceum Ekonomiczne nr 9) w Warszawie (1970–1974); Katedra Archeologii Polski Uniwersytetu Warszawskiego (1975–1976). Pracownik Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie od 1975 r. (specjalista ds. inwentaryzacji/dokumentalista w Dziale Inwentaryzacji Zabytków, obecnie – od 2004 r. – w Dziale Konserwacji Muzealiów). Wychowawczyni i współorganizatorka młodzieżowych obozów archeologicznych przy Ekspedycji Archeologicznej Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN w Augustowie

Regina Jolanta Dziklińska

Wójtowskich Włókach Kolonialnych (1974–1975). Uczestniczka Ekspedycji Archeologicznych Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN w Woźnej Wsi, gm. Rajgród (1976–1977) i Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie w Płonce-Kozły, gm. Siedlce (1978) oraz Krzemionkach k. Ostrowca Świętokrzyskiego (1979–1986, 1993–1999, 2000 i 2002). Współorganizatorka: Festynów Archeologicznych w Biskupinie (1994–2000), Międzynarodowej Konferencji Antropologicznej w PMA, od 2004 r. corocznych sympozjów konserwatorskich w PMA i Muzeum Techniki PAN w Warszawie (Spotkania Konserwatorskie „Sztuka Konserwacji”) oraz w PMA i na Wydziale Chemii Uniwersytetu Warszawskiego („Analiza chemiczna w ochronie zabytków”), od 2009 r. Salonów Książki Muzealnej podczas Targów Książki Historycznej w Arkadach Kubickiego na Zamku Królewskim w Warszawie. Współtwórczyni podstaw systemu inwentaryzacji zbiorów Muzeum Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (2008–2011). Od 1999 roku organizatorka, współorganizatorka i inicjatorka 70 wyjazdów, wypraw i wypadów weekendowych po Polsce i do 20 krajów Europy dla pracowników muzeów i członków ich rodzin (uczestniczyło w nich ponad 2800 osób; przejechano 66.000 km) oraz licznych imprez integrujących środowisko muzealnicze Mazowsza. Wiceprzewodnicząca Samorządu Szkolnego ds. współpracy między organizacjami w Liceum Ekonomicznym Nr 9 (1971–1974). Członek: Związku Harcerstwa Polskiego (zastępowa, członek Chóru Komendy Głównej ZHP – 1968–1970), Związku Zawodowego Pracowników Kultury przy PMA w Warszawie – sekretarz, skarbnik, przewodnicząca (1977–1980), potem NSZZ „Solidarność” w PMA – skarbnik (od 1980 r.), Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki (od 1999 r., od 2002 r. – skarbnik). Odznaczenia: odznaka „Zasłużony działacz kultury” (2003), złoty medal „Za długoletnią służbę” (2012), medal „Pro Masovia” (2014), medal 15-lecia SMP OM (2014). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

DZIKOWSKI Tomasz Stefan, konserwator dzieł sztuki; ur. 17 lutego 1957 w Kielcach. Wykształcenie: studia w zakresie konserwacji dzieł sztuki w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1979–1984; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 2004–2005. Pracownik: Muzeum Wsi Kieleckiej w Kielcach 1984–2009, Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu (obecnie starszy konserwator i kierownik Działu Konserwacji Zabytków) 2009–. Autor artykułów i rozdziałów, m.in. w „Kieleckiej Tece Skansenowskiej”, „Biuletynie Stowarzyszenia Muzeów na Wolnym Powietrzu”, „Roczniku Muzeum Narodowego Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie”, „Wsi Radomskiej” oraz w publikacjach zwartych, m.in.: *Kościół pw. MB. Pocieszenia w Rogowie – prace konserwatorskie i problemy badawcze* [w:] *Z dziejów wsi kieleckiej w XIX wieku*, materiały z konferencji *Drewniane budownictwo sakralne w międzyrzeczu Wisły i Pilicy w czasach nowożytnych* (Kielce 1997), *Problemy konserwatorskie detali architektonicznych i malarskich w budynkach dworskich na przykładzie dworu w Mirogonowicach*, [w:] *Z dziejów wsi kieleckiej w XIX wieku*, materiały z konferencji *Dwór w międzyrzeczu Wisły i Pilicy od XVII do XIX wieku* (Kielce 1997), *Rogów nad Wisłą k. Opatowca – akt ostatni?* [w:] *W kręgu historii gospodarki i kultury* (Ostrowiec Świętokrzyski 2004), *Jak Antoni z Siekierna robił widły, pługi i traktory. Amatorska technika wiejska a wyposażenie narzędziowe rolnictwa w regionie świętokrzyskim. Kilka uwag o genezie i realizacji wystawy czasowej w Muzeum Wsi Kieleckiej* [w:] *Muzea rolnicze w służbie nauki i kultury. Międzynarodowa sesja naukowa z okazji 30-lecia muzealnictwa rolniczego na ziemiach polskich* (Szreniawa 2005), *Kolekcje ciągników rolniczych SAM – konserwacja, remonty i uruchomienia eksponatów. Nieco teorii i wnioski praktyczne* [w:] *Problemy muzeów związane z konserwacją zbiorów. Materiały międzynarodowej konferencji konserwatorskiej* (Szreniawa 2006), *Obraz życia wsi ocalony w kolekcjach eksponatów ruchomych. Prawda o ich funkcjonowaniu a program konserwatorski*, referat na konferencji naukowej *Rola muzeów w dokumentowaniu i ochronie konserwatorskiej*

Tomasz Stefan Dzikowski

dziedzictwa materialnego [w:] *Dziedzictwo kulturowe regionu świętokrzyskiego* (Kielce 2007), *Autarkiczna mechanizacja rolnictwa – badania, kolekcja, ekspozycja w Muzeum Wsi Radomskiej* [w:] *Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Misja i kierunki rozwoju muzeów rolnictwa we współczesnym świecie* (Szreniawa 2010), *Maszyny rolnicze przemysłowe i autarkiczne – między destruktem a pokazem pracy* [w:] *Materiały IV Międzynarodowej Konferencji Konserwatorskiej „Problemy muzeów związane z konserwacją zbiorów”* (Szreniawa 2011). Obecne tematy badawcze: „Zachowane i utracone XVIII-wieczne drewniane kościoły z kręgu warsztatu ciesielskiego Tomasza Wandalskiego na ziemi radomskiej i kieleckiej – analiza brył i detalu zdobniczego w aspekcie potwierdzenia proveniencji”, „Rogów Hińczów, Firlejów, Wodzickich, Potulickich i Skórzewskich – historyczna monografia wsi w gm. Opatowiec”, „Autarkia w gospodarstwach wiejskich” (praca monograficzna *Ciągniki SAM. Źródła napędu w pracach polowych i transporcie rolniczym na wsi polskiej w 2 połowie XX wieku i na początku XXI wieku, budowane przez rolników sposobem amatorskim lub rzemieślniczym*). Członek: Towarzystwa Przyjaciół Muzeum Wsi Kieleckiej w Kielcach (współzałożyciel, prezes 1998–2001, sekretarz Zarządu 2001–2009) 1985–2013, Związku Polskich Artystów Plastyków (sekretarz Sekcji Konserwatorskiej Oddziału Kieleckiego) 1994–1996, Stowarzyszenia Muzeów na Wolnym Powietrzu (współzałożyciel) 1998–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich. Odznaczenia: brązowy medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, odznaka honorowa „Zasłużony działacz kultury”. Zainteresowania/hobby: mechanizacja rolnictwa, muzyka filmowa, fotografia. Miejsce zamieszkania: Kielce.

ENGELGARD Jan Jerzy, historyk; ur. 2 grudnia 1957 w Sycowie. Wykształcenie: studia w zakresie historii i archiwistyki na Uniwersytecie Warszawskim 1978–1983; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa w Akademii Humanistycznej im. A. Gieysztor w Pułtusku 2009–2010. Redaktor naczelny tygodnika

„Myśl Polska” 1997–; zastępca dyrektora Departamentu Kultury, Promocji i Turystyki Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego 2003–2005; członek Zarządu Województwa Mazowieckiego 2005–2006; kierownik Działu Historii Muzeum Niepodległości w Warszawie 2007–. Autor artykułów w periodykach: „Ład”, „Kierunki”, „Słowo Powszechne”, „Słowo – Dziennik Katolicki”, „Życie i Myśl”, „Katolik”, „Kultura-Oświata-Nauka”, „Nowe Książki”, „Najwyższy Czas”, „Konfrontacje”, „Myśl Polska”, „Głos Katolicki” (Paryż) oraz publikacji książkowych: *Cud nad Wisłą – 1920 rok* (Warszawa 1988 – drugi obieg), *Testament Dmowskiego. Niemcy-Rosja-Polska* (Warszawa 1996), *Wielka gra Bolesława Piaseckiego* (Warszawa 2008), *Wirus rusofobii* (Warszawa 2010), *Między romantyzmem a realizmem – szkice z dziejów Narodowej Demokracji* (Warszawa 2011), *Klątwa generała Denikina*, powieść (Warszawa 2011), *Roman Dmowski 1864–1939*, album (Stalowa Wola-Warszawa 2014), *Bolesław Piasecki 1939–1956* (Warszawa 2015). Organizator wystaw: *Powrót Polski na mapę – Traktat Wersalski 1919* (2009), *Wojna 1812 roku* (2012). Kurator wystaw: *August Emil Fieldorf „Nil” 1895–1953* (2010), *Paszporty państw Unii Europejskiej* (2012). Autor scenariuszy wystaw planszowych: *Roman Dmowski (1864–1939)*, *Gorzka chwata – powstanie 1963 roku*, *Ignacy Jan Paderewski (1860–1941) – Polak, Europejczyk, Mąż stanu i Artysta*, *Józef Haller 1873–1960*. Członek Conseil International des Musees (ICOM). Zainteresowania/hobby: historia-lektury, sport, kinematografia. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

FRĄCKIEWICZ Anna Maja, historyk sztuki; ur. 17 września 1962 w Waszyngtonie (USA). Wykształcenie: studia historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim 1986–1992. Pracownik: Zamku Królewskiego w Warszawie 1985–1986, Ośrodka Wzornictwa Nowoczesnego Muzeum Narodowego (obecnie kustosz) w Warszawie 1992–. Stypendystka British Council (Wielka Brytania) 1995. Autorka artykułów w periodykach: „Dom i Wnętrze”, „Meble Plus”, „Rzeczpospolita” oraz w katalogach wystaw i publikacjach

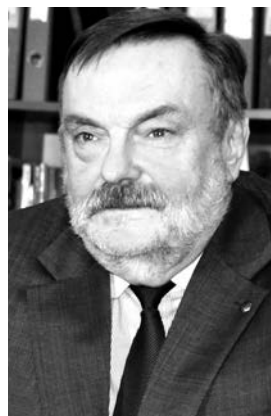

Anna Maja Frąckiewicz

zwartych, m.in. *Krytycy o „Ładzie”* [w:] *Spółdzielnia Artystów „Ład” 1926–1996* (Warszawa 1998), *Wanda Telakowska* [w:] Gian Luca Amadei, *Discovering Women In Polish Design: Interview & Conversations* (Warsaw 2009), *Cały ten zgiełk. Uwagi o stylu lat 50. w polskim wzornictwie* [w:] *W kręgu sztuki przedmiotu. Studia ofiarowane Profesor Irenie Huml przez przyjaciół, kolegów i uczniów* (Warszawa 2011), *Chcemy być nowoczesni. Kształt przyszłości, czyli styl lat 50. i 60.* [w:] *Chcemy być nowoczesni. Polski design 1955–1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie* (Warszawa 2011), *Piękno na co dzień i dla wszystkich. Biżuteria z lat 1945–1950 w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie* [w:] *Bursztyn nie tylko nad Bałtykiem* (Warszawa 2012), *Formy organiczne we wzornictwie. Styl lat 50.* [w:] *Wizje nowoczesności. Lata 50. i 60. – wzornictwo, estetyka, styl życia* (Warszawa 2012), *Polish Design, 1945–1989: From Applied Arts to Industrial Design* [w:] *Common Roots: Design Map of Central Europe* (Holon 2012), *Spółdzielnia Artystów Ład oraz Ład – wnętrza mieszkalne* [w:] *Sztuka wszędzie. Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie 1904–1944* (Warszawa 2012), *Wzornictwo wnętrz publicznych i prywatnych w Polsce lat 30.* [w:] *Stalowa Wola. Europejskie miasto modernistyczne* (Stalowa Wola 2014). Redaktorka pracy zbiorowej *Spółdzielnia Artystów „Ład” 1926–1996*, Muzeum Akademii Sztuk Pięknych (Warszawa 1998). Tematy badawcze: Spółdzielnia Artystów „Ład”, Studium Wnętrz i Sprzętu, wzornictwo okresu międzywojennego, sztuka użytkowa i wzornictwo lat 40.; działalność Wandy Telakowskiej, sztuka użytkowa i architektura wnętrz okresu socrealizmu, polska ceramika użytkowa, wzornictwo polskie lat 50. i 60. Uczestniczka (z referatami) sesji, konferencji i sympozjów naukowych. Kuratorka wystawy *Spółdzielnia Artystów „Ład” (1926–1996)* (Akademia Sztuk Pięknych, Warszawa, Centralne Muzeum Włókiennictwa, Łódź, 1997–1998); współkuratorka wystaw, m.in.: *Szkło ze zbiorów Ośrodka Wzornictwa Nowoczesnego Muzeum Narodowego w Warszawie* (Muzeum Techniki, Warszawa, 1993), *Polska biżuteria artystyczna z lat 1949–1950 ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie* (Muzeum Sztuki Złotniczej

w Kazimierzu Dolnym 1999), *W stronę nowoczesności. Polskie wzornictwo od 1956 roku* (Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie 2005), *Kolekcje wzornictwa – odłona pierwsza* (Muzeum Plakatu w Wilanowie, Warszawa, 2007), *Chcemy być nowocześni. Polski design 1955–1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie* (Muzeum Narodowe w Warszawie, Muzeum Techniki i Komunikacji „Zajezdnia Sztuki” w Szczecinie, Muzeum Miasta Gdyni, Museum voor Moderne Kunst w Arnhem 2011–2012). Wielokrotnie prezentowała zbiory Ośrodka Wzornictwa w magazynach w Otwocku studentom, historykom sztuki, projektantom, dziennikarzom, krytykom i badaczom, także zagranicznym, przedstawiając im jednocześnie historię i specyfikę polskiego wzornictwa. Dokumentowała wnętrza Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie. Współpracowała przy organizacji wielu wystaw, m.in. *DESIGN.PL. Wzornictwo, jakie mamy, wzornictwo, jakiego potrzebujemy* 2006, *Sztuka wszędzie. Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie 1904–1944*, kuratorka Maryla Sitkowska, Zachęta, Muzeum ASP, Warszawa, 2012. Współpracowała przy realizacji filmu *Poużywajmy sobie. Historia polskiego wzornictwa*, reż. Małgorzata Świdarska, Domo+, 2011 (konsultacje, wystąpienia, opracowanie części ilustracyjnej). Uhonorowana nagrodą w konkursie Wydarzenie Muzealne Roku „Sybilla” 2011 za wystawę *Chcemy być nowocześni. Polski design 1955–1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie*. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

FRĄTCZAK Sławomir Zygmunt, historyk; ur. 4 października 1951 w Warszawie. Wykształcenie: XVII Liceum Ogólnokształcące im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Warszawie 1969; studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 1970–1976; w przygotowaniu rozprawa doktorska. Pracownik (obecnie kierownik-kustosz) Muzeum Katyńskiego (Oddział Muzeum Wojska Polskiego) w Warszawie 2002–. Autor artykułów w periodykach: „Nasz Dziennik”, „Głos”; „Ład”; „Sztuka”, „Muzealnictwo Wojskowe”, „Przegląd Łambinowicki”, „Zeszyty Katyńskie”, „Przegląd

Sławomir Zygmunt Frątczak

Tyfologiczny”, „Muzea Wojskowe. W służbie ochrony zabytków”, „Rodowód”, „Mówią Wieki”, „Wojsko i Wychowanie”, „Mundur i Broń” oraz artykułów lub rozdziałów w pracach zbiorowych, m.in. *Duszpasterstwo wojskowe* [w:] *Warszawski Okręg Wojskowy: historia i współczesność* (Warszawa 1997). Autor katalogów wystaw: m.in.: *Wierni Bogu i Ojczyźnie* (Białystok 1991), *Polskie duszpasterstwo wojskowe* (Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 2000), *Polskie duszpasterstwo wojskowe – Wierni Bogu i Ojczyźnie* [w:] *I podaje wiek wiekowi: tradycje chrześcijańskie w dziejach polskiego oręża* (Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 2001). Współautor publikacji książkowych: *Polskie duszpasterstwo wojskowe* (Warszawa 1996), *Dzieje oręża polskiego na tablicach Grobu Nieznanego Żołnierza zapisane* (Warszawa 2000), *Kapelani wrześniowi: służba duszpasterska w Wojsku Polskim w 1939 r.* (Warszawa 2001), *Katyń i okupacja radziecka* (Warszawa 2009), *Wrzesień 1939. Wojsko Polskie 1935–1939. Zbiory Muzeum* (Warszawa 2009), *Krzyk ciszy* (Warszawa 2013). Współautor koncepcji nowej wystawy stałej w przyszłej siedzibie Muzeum Katyńskiego (Oddziału Muzeum Wojska Polskiego) w Cytadeli Warszawskiej i od 2010 czynnie zaangażowany w pracach zespołów koordynujących prace budowlane, wystawiennicze i organizacyjne w nowo tworzonej placówce. Autor lub współautor wystaw czasowych, m.in. *Polskie Duszpasterstwo Wojskowe* (Muzeum Wojska w Białymstoku 1991), *Żołnierze polscy internowani w Rumunii po wrześniu 1939 r.* (Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 1992), *Warszawskie Getto w walce* (Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 1993–1994), *Muzeum Ordynariatu Polowego WP* (Katedra Polowa WP 1994–1998), *Polskie Duszpasterstwo Wojskowe* (Muzeum Polskiej Techniki Wojskowej Oddział Muzeum WP w Forcie IX Czerniakowskim 2000–2006), *I podaje wiekowi... Tradycje chrześcijańskie w dziejach polskiego oręża* (Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 2001 – III nagroda w konkursie „Sybilla”), *Ojciec Święty Jan Paweł II* (Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 2005), *Pamięć nie dała się zgładzić* (Muzeum Wojska Polskiego 2011–2015). Konsultant i uczestnik szeregu programów telewizyjnych, radiowych i filmowo-

-dokumentalnych, m.in. *Przewrót majowy* (TVP1 1996), *Zwyczajny bohater* (TVP1 2005), *Katyń* (film dokumentalny – I nagroda na Festiwalu Filmowym w Gdyni 2007), *Muzealia mówią* (PR „Bis” 1999), *Biskup polowy WP – Józef Gawlina* (Radio Praga 2006). Inicjator i autor nowatorskiej metody udostępniania ekspozycji różnym kategoriom niepełnosprawnych (głównie niewidomych i niedowidzących) oraz prowadzący szkolenia w latach 80-tych XX w. dla pracowników muzeów warszawskich w tej materii (m.in. pracowników Zamku Królewskiego w Warszawie). Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki, Rady Muzeum Ruchu Ludowego 2011–, Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa 2013–. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny Krzyż Zasługi, Brązowy Krzyż Zasługi, medal „Pro Memoria”, złoty medal „Opiekun miejsc pamięci narodowej”, złoty, srebrny i brązowy medal „Siły Zbrojne w służbie ojczyzny”, złoty, brązowy i srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”, złoty medal „Za opiekę nad zabytkami”, medal „Zasłużony działacz kultury”, złoty medal „Za długoletnią służbę”, medal pamiątkowy Stowarzyszenia „Rodzina Katyńska” w Łodzi. Zainteresowania/hobby: literatura (głównie historyczna), film, wędrówki górskie, kajakowanie, amatorskie rysowanie, muzyka i gotowanie. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

GMITRUK Janusz, historyk; ur. 17 lutego 1948 w Świniarowie (pow. łosicki). Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. J. Pietruczuka w Łosicach 1966; studia historyczne 1966–1971 oraz doktorat nauk humanistycznych 1979 na Uniwersytecie Warszawskim. Pracownik naukowy w Zakładzie Historii Ruchu Ludowego Naczelnego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego (dyrektor Zakładu Historii Ruchu Ludowego 1990–) 1971–; adiunkt w Instytucie Historii Wyższej Szkoły Rolniczo-Pedagogicznej (obecnie Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny) w Siedlcach 1996–2012; dyrektor Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie 1997–; kierownik Zakładu Politologii w Wyższej Szkole Biznesu i Administracji w Łukowie 2006–2008. Redaktor

Janusz Gmitruk

naczelny „Roczników Dziejów Ruchu Ludowego” oraz „Rocznika Historycznego Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego”. Autor ok. 200 artykułów w pismach: „Dziennik Ludowy”, „Zielony Sztandar”, „Więści”, „Polityka”, „Realia i co dalej...”, „Ikar”, „Tygodnik Kulturalny”, „Jutro Polski”, „Śladami naszych ojców”, „Strażak”, „Żywią i bronią” oraz ponad 50 publikacji książkowych, w tym m.in.: *Żywią i Bronią. O historii i tradycjach ruchu ludowego* (Warszawa 2001), *Ku zwycięstwu. Konspiracyjny ruch ludowy na Kielecczyźnie 1939–1945* (Warszawa 2003), *Powstanie Zamojskie* (Warszawa 2003), *Ruch ludowy w Polsce. Zarys dziejów* (Warszawa 2003), *A Polska winna trwać wiecznie... 110 lat działalności polskiego ruchu ludowego* (Warszawa 2005), *Rola dziejowa Stanisława Mikołajczyka* (Warszawa 2007), *Jan Piekalkiewicz – bohater zapomniany* (Warszawa 2009), *Maria Hulewiczowa – sekretarka Stanisława Mikołajczyka* (Warszawa 2010). Autor ponad 100 artykułów w periodykach naukowych („Roczniki Dziejów Ruchu Ludowego”, „Rocznik Historyczny Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego”, „Rocznik Białkopodlaski” i in.) oraz publikacjach zbiorowych. Współorganizator ok. 200 konferencji naukowych (w tym czterech Kongresów Historyków Wsi i Ruchu Ludowego) oraz ok. 300 wystaw, dotyczących problematyki najnowszej historii Polski, wsi i ruchu ludowego. Tematy badawcze: Martyrologia wsi polskiej 1939–1945; Polskie Państwo Podziemne; Bataliony Chłopskie; Chłopski ruch oporu po II wojnie światowej; Dzieje wiejskiego ruchu młodzieżowego. Członek: Związku Młodzieży Wiejskiej (przewodniczący Komisji Historycznej ZK ZMW 1982–), Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego 1970–1989, Polskiego Stronnictwa Ludowego 1990–, zespołu ekspertów i doradca w Klubie Parlamentarnym Polskiego Stronnictwa Ludowego, Rady Nadzorczej Ludowej Spółdzielni Wydawniczej 1983–1989 i 1997–2002 (sekretarz, wiceprzewodniczący, przewodniczący Prezydium Rady Nadzorczej), Ludowego Towarzystwa Naukowo-Kulturalnego (prezes Zarządu 2008–) 1992–, Rady Programowej rozgłośni Radio Dla Ciebie, Rady Programowej TVP Polonia, Rady Nadzorczej Państwowej Wytwórni

Papierów Wartościowych, Kolegium Redakcyjnego „Zeszytów Historycznych Ochotniczych Straży Pożarnych”. Laureat nagrody Włodzimierza Tetmajera (Fundacja im. K. E. Lewakowskiego) 2002 oraz nagrody specjalnej ministra kultury i dziedzictwa narodowego 2014. Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, Krzyż Batalionów Chłopskich, Medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis” (srebrny), medal „Za zasługi dla ruchu ludowego im. Wincentego Witosa”, „Złota koniczynka” (Polskie Stronnictwo Ludowe), medal „Pro Memoria”, medal „Pro Patria”, odznaka „Za zasługi dla Warszawy”, medal „Pro Masovia”, złota odznaka honorowa Związku Młodzieży Wiejskiej, odznaka honorowa „Za zasługi dla ZMW”, Medal Ignacego Solarza, złoty i srebrny medal „Za zasługi dla pożarnictwa”, odznaka honorowa „Za zasługi dla Związku Sybiraków i Ogólnopolskiej Federacji Stowarzyszeń Sybirackich”, złoty medal „Za zasługi dla obronności kraju”, odznaka „Zasłużony dla rolnictwa i rozwoju wsi”, medal „Historia-Militaris-Polonica” (ZG Stowarzyszenie Historyków Wojskowości), medal „Labor Omnia Vincit” (Towarzystwo im. Hipolita Cegielskiego w Poznaniu), honorowa plakietka Zasłużony dla Ziemi Łosickiej (Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Łosickiej), Złoty Znak Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP, odznaka „Za Zasługi w upamiętnianiu bohaterstwa Żołnierzy Batalionów Chłopskich (Zarząd Główny Ogólnopolskiego Związku Żołnierzy Batalionów Chłopskich). Zainteresowania/hobby: fotografia, sztuka, malarstwo, architektura ogrodu. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

GOŁĄB Agata z domu Mirosz, etnolog; ur. 10 sierpnia 1987 w Warszawie. Wykształcenie: V Liceum Ogólnokształcące im. Księcia Józefa Poniatowskiego w Warszawie 2006; studia etnologiczne w Instytucie Etnologii i Archeologii Kulturowej Uniwersytetu Warszawskiego 2006–2011; doktorantka w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk 2012–. Pracownik: Muzeum Duląg 121 (obecnie asystent muzealny) w Pruszkowie 2012–. Autorka

Agata Gołąb

artykułu w czasopiśmie „Zabawy i Zabawki”, „Dziennik Opinii” (wydanie internetowe) oraz współautorka publikacji książkowych: *Etnografia do kieszeni* (Warszawa 2013), *Ścieżki historii. Niezwykczajny przewodnik po miejscowościach powiatu pruszkowskiego* (Pruszków 2014), *Historie + Animacja* (Warszawa 2015). Realizatorka projektów animacyjnych: „Ścieżki historii” oraz „Laboratorium działań parateatralnych – Pruszków” jak również badań do rozprawy doktorskiej „Obraz Pruszkowa w relacjach mieszkańców – społeczne konstruowanie historii miasta”. Przewodnik miejski po Warszawie. Członek: Stowarzyszenia Przymierza Rodzin (wychowawca) 2003–2008, Warszawskiego Oddziału Przewodników Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego 2006–2007, Koła Naukowego Antropologii Rzeczy i Muzealnictwa 2010–2011. Zainteresowania/hobby: antropologia miasta, animacja, turystyka górską. Miejsce zamieszkania: Pruszków.

Wojciech Jerzy Górczyk

GÓRCZYK Wojciech Jerzy, historyk; ur. 30 marca 1975 w Krakowie. Wykształcenie: Zespół Szkół Techniczno-Ekonomicznych w Skawinie 1995; studia historyczne wraz z przygotowaniem pedagogicznym i archiwalnym (mgr) na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim 1999–2003; studia podyplomowe w zakresie mediacji sądowej i pozasądowej w Wydziale Stosowanych Nauk Społecznych Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie 2010–2011; Nauczyciel historii i wiedzy o kulturze w szkołach średnich 2003–2009; pracownik (asystent w Dziale Naukowo-Wydawniczym 2013–2014; przewodnik 2015–) w Muzeum Romantyzmu w Opinogórze. Autor publikacji naukowych w „Studiach Mazowieckich” (*Kościół i kaplica Krasieńskich w Opinogórze*, nr 1/2014), „Notatkach Płockich” (*Lokalizacja Ciechanowa*, nr 58/4/2013), „Kulturze i Historii” (m.in. *Ciechanów – zarys dziejów do XV w.*, nr 19/2011; *Ślady recepcji legend arturiańskich w heraldyce Piastów czerskich i kronikach polskich*, nr 17/2010); „In Tempore” (*Ciechanów – lokalizacja i geneza herbu*, 2009); „Wiedzy i Edukacji” (*Elfy – istoty fantastyczne w mitologii nordyckiej*, 2009). Uczestnik konferencji naukowych, m.in. sekretarz

konferencji *Adam Stanisław Krasiński i jego epoka (1714–1800)*.
W 300. rocznicę urodzin biskupa kamienieckiego (Opinogóra 2014).
Miejsce zamieszkania: Ciechanów.

GÓRSKA-STREICHER Justyna, etnolog; ur. 5 grudnia 1974 w Radomiu. Wykształcenie: studia etnologiczne na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Łódzkiego 1993–1998; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa w Instytucie Etnologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie 2001; doktorat nauk humanistycznych w zakresie etnologii na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Łódzkiego 2011. Pracownik (obecnie kustosz dyplomowany i kierownik Działu Kultury Wsi) Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu 1998–. Autorka artykułów w periodykach: „Miesięcznik Prowincjonalny”, „Wieś Radomska”, „Kielecka Teka Skansenowska”, Biuletyn Stowarzyszenia Muzeów na Wolnym Powietrzu”, „Kultura Ludowa”, „Zeszyty Wiejskie”, „Kultura Wsi”. Temat badawczy: „Dynamika zmian społeczno-kulturowych na wsi w okresie PRL-u”. Członek Stowarzyszenia Muzeów na Wolnym Powietrzu. Odznaczenia: odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”. Miejsce zamieszkania: Radom.

GRABOWSKA Agnieszka, etnolog; ur. 16 grudnia 1977 w Mińsku Mazowieckim. Wykształcenie: I Liceum Ogólnokształcące im. Macierzy Szkolnej w Mińsku Mazowieckim 1996; studia w zakresie etnologii i antropologii kulturowej na Uniwersytecie Łódzkim 1997–2002. Pracownik Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie (obecnie adiunkt w Centralnym Magazynie Zbiorów) 2004–. Współautorka publikacji książkowej *Zwykłe-Niezwykłe. Fascynujące kolekcje w zbiorach Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie* (Warszawa 2008). Współpraca przy stronie internetowej [www.strojeludowe.net] 2011–. Członek: Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, Stowarzyszenia Pracownia Etnograficzna im. Witolda Dynowskiego, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Zainteresowania/

Agnieszka Grabowska

hobby: tkanina i strój ludowy, film etnograficzny. Miejsce zamieszkania: Mińsk Mazowiecki.

Iwona Jolanta Gryś

GRYS Iwona Jolanta, historyk; ur. 28 lipca 1948 we Wrocławiu. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Józefa Chelmońskiego w Łowiczu 1966; studia historyczne 1967–1973 oraz doktorat nauk humanistycznych 1988 na Uniwersytecie Warszawskim. Pracownik (dyrektor 1992–2008; kierownik Działu Naukowego 2008) Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie 1973–2008. Autorka artykułów w czasopismach, m.in.: „Magazyn Olimpijski”, „Olympic Review”, „Przegląd Sokoli”, „Studies in Physical Culture ans Tourism”, „Tieoria i Praktyka Fizycznej Kultury”, „Les Cahiers Espaces”, „Wychowanie Fizyczne i Sport”, „Kultura Fizyczna”, „Sport Wyczynowy”, „Wychowanie Fizyczne i Higiena Szkolna”, „Trening”, „Mówią Wieki”, „Zdarzenia Muzealne”, „Muzealnictwo” oraz w pracach zbiorowych, m.in. *Studia i Materiały* (t. II-VIII Warszawa 1974–1995), *Almanach PKOL* (t. II-VIII Warszawa 1991–1996), *Logos i etos polskiego olimpizmu* (Kraków 1994), *Encyklopedia Kultury Polskiej XX wieku* (tom: *Kultura Fizyczna i Sport*, Warszawa 1997), *Najlepsi z najlepszych. Polscy złoci medaliści olimpijscy* (Warszawa 2001), *Studia z dziejów kultury fizycznej* (Gorzów Wielkopolski 2002), *Olimpijskie Konkursy Sztuki. Wawrzyny Olimpijskie* (Warszawa 2012). Autorka publikacji książkowych: *Sztandary sportu polskiego* (Warszawa 1996), *Igrzyska olimpijskie w zbiorach Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie* (Warszawa 1996, II wyd. 1999), *Muzyka i Sport* (Warszawa 1998), *Sport w sztuce* (Katowice 2001), *Polski debiut olimpijski* (Warszawa 2004), *Sport w II RP* (Stalowa Wola 2013). Autorka ponad 20 wystaw, m.in. *Polacy w najwyższych górach świata* 1996, *Na polskich kortach* 1981, *Sport w sztuce polskiej* 1984 i 1991, *Sport szansą życia* 1988, *Polski plakat turystyczny* 1990, *Sport w grafice i rysunku* 1991, *Sztandary sportu polskiego* 1995, *Citius-Altius-Fortius* 1999, *Sport w sztuce* 2001, *Polski debiut olimpijski* 2004, *Sport w II RP* 2013, „Nad nami dawnych wojów znak, w szkarlatnym polu srebrny ptak” – sztandary Towarzystwa Gimnastycznego

Sokół 2014. Członek: członek Komisji PKOl: kultury, wydawnictw, wystaw od lat 80. XX w, Polskiej Akademii Olimpijskiej 2000–, Stowarzyszenia Związek Muzeów Polskich (współzałożycielka) 1990–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich 1999–, European Committee for the History of Sport 1998–, International Society of Olympic Historians 2004–. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, brązowy medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, złoty medal „Za zasługi dla Polskiego Ruchu Olimpijskiego”, medal „Pro Masovia”, medal za zasługi dla bibliotekarstwa i czytelnictwa „W dowód uznania”. Zainteresowania/hobby: muzyka, sztuki piękne. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

GRZYMKOWSKI Andrzej, archeolog; ur. 2 czerwca 1947 w Płońsku. Wykształcenie: studia archeologii Polski i powszechnej 1965–1970, studia podyplomowe z archeologii 1973–1974 oraz studia podyplomowe dotyczące samorządu lokalnego 1997–1998 na Uniwersytecie Warszawskim. Pracownik (m.in. kierownik, a następnie dyrektor 1973–1996; obecnie starszy kustosz i kierownik Działu Archeologicznego) Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej w Mławie 1970–1998 i 2002–. Rzecznik wojewody ciechanowskiego oraz pierwszy starosta samorządu powiatu mławskiego 1998–2002. Radny samorządu miejskiego 1990–1998; radny samorządu powiatowego 1998–2014. Przeprowadził badania stacjonarne na stanowiskach w Modle (przebadane w całości), Dąbku, Słupsku, Zgliczynie sprzed dwóch tysięcy lat. Autor artykułów, m.in. w: „Sprawozdaniach Archeologicznych”, „Wiadomościach Archeologicznych”, „Informatorze Archeologicznym”, „Biuletynie Numizmatycznym”, „Wiadomościach Numizmatycznych”, „Studiach i materiałach do dziejów Ziemi Zawkrzeńskiej”, „Ziemi Zawkrzeńskiej” oraz publikacji książkowych: *Skarb monet krzyżackich z Giedni* (Mława 1984), *Przewodnik po Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej* (Mława 1979), *Archeologia. Odkrycia i najciekawsze zabytki* (Mława 2007). Założyciel i redaktor naczelny „Mławskiej Kroniki Archeologiczno-Numizmatycznej” wydawanej przez Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej i Oddział Polskiego Towarzystwa

Andrzej Grzymkowski

Numizmatycznego w Mławie 1981–. Odkrywca grobowca książęcego typu Lubieszewo z pierwszego wieku w Zgliczynie Pobożym nad Wkrą. Przyczynił się do rozbudowy Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej (kapitałny remont i stworzenie wielodziałowego muzeum regionalnego z cennymi kolekcjami i pojedynczymi zabytkami) 1979–1981. Pomysłodawca serii medali i banknotów z pamiątkowymi nadrukami o tematyce historycznej i patriotycznej. Założyciel i prezes Oddziału Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego w Mławie 1976–; wiceprezes i członek Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Mławskiej 1996–. Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki (członek Zarządu 2002–2006), Rad Muzealnych: Muzeum Romantyzmu w Opinogórze, Muzeum Mazowieckiego w Płocku i Muzeum Szlachty Mazowieckiej w Ciechanowie. Uhonorowany II nagrodą i medalem Zygmunta Glogera oraz dyplomami honorowymi ministra kultury oraz Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego. Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, Brązowy Krzyż Zasługi, odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, złota odznaka Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego, odznaka „Za zasługi dla województwa ciechanowskiego”, medal „Za zasługi dla numizmatyki polskiej”. Zainteresowania/hobby: literatura historyczna i science fiction, podróże, przyroda. Miejsce zamieszkania: Mława.

Małgorzata Anna Heymer

HEYMER Małgorzata Anna, historyk sztuki; ur. 8 listopada 1976 w Warszawie. Wykształcenie: historia sztuki w systemie Kolegium Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych Uniwersytetu Warszawskiego, 1995–2000; Podyplomowe Studium Muzealnicze w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego 2009. Pracownik w Zespole Pełnomocnika ds. budowy Muzeum Powstania Warszawskiego 2003–2004; pracownik (kustosz; pracownik samodzielnego wieloosobowego stanowiska ds. gromadzenia i wyceny zbiorów 2014–) Muzeum Warszawy 2004–. Autorka artykułów w „Almanachu Muzealnym” i „Komunikatach Oddziału Mazowieckiego Stowa-

rzyszenia Muzealników Polskich”. Kuratorka i współkuratorka wystaw, m.in. *Wolność! Bez Odpowiedzialności? Tak! Nie!* (Teatr Akademia w Warszawie i Festiwal Est-Ouest w Die, Francja 2003), *SocLand-Muzeum Komunizmu* w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie 2003. Koordynatorka projektu artystycznego Jacka Malinowskiego, dotyczącego idei „fałszywego dokumentu” *Półkobieta* (prezentacja projektu na wystawie „Fitness” J. Malinowskiego i tekst do katalogu – Galeria Arsenal w Białymstoku 2009). Przeprowadziła szereg inwentaryzacji i opracowań dużych zbiorów, m.in. kolekcji rodziny Schiele. Współkuratorka przygotowywanej Galerii Portretu Warszawskiego w Muzeum Warszawy 2014–. Koordynatorka Zespołu ds. Opracowania Polityki Gromadzenia Zbiorów Muzeum Warszawy 2014–. Członek: Śląskiego Koła Naukowego (Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego) 1999–2001, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2005–, Rady Fundacji Korpus Ochotników Specjalistów 2008–, Zespołu ds. Wystawy Głównej Muzeum Warszawy 2014–. Zainteresowania/hobby: teatr, sztuka polska, komparatystyka w naukach humanistycznych. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

IGNATOWICZ-WOŹNIAKOWSKA Dorota Monika, konserwator dzieł sztuki; ur. 4 maja 1961 w Warszawie. Wykształcenie: VIII Liceum Ogólnokształcące im. Króla Władysława w Warszawie; Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1981–1987; studia podyplomowe w zakresie zarządzania kulturą i dziedzictwem narodowym „Akademia Dziedzictwa” Międzynarodowe Centrum Kultury i Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie 2009–2011. Laborant w Pracowni Konserwacji Malarstwa w Wilanowie (Oddział Muzeum Narodowego w Warszawie) 1980–1981; pracownik (asystent w pracowni Konserwacji Malarstwa Sztalugowego 1987–1994; główny konserwator 1994–) Muzeum Narodowego w Warszawie. Konserwuje obrazy na podłożu płóciennym oraz drewnianym, z różnych szkół i warsztatów artystycznych od XV wieku do współczesności, poprzez bezpośrednie

Dorota Monika
Ignatowicz-Woźniakowska

kierowanie pracami lub jako członek zespołu konserwatorskiego. Autorka artykułów w „Roczniku Muzeum Narodowego w Warszawie” oraz w publikacjach zbiorowych, materiałach konferencyjnych i katalogach wystaw. Inicjatorka wielu programów z zakresu profilaktyki muzealnej, m. in. formularzy opiniowania stanów zachowania obiektów. Współautorka raportu *Strategia dotycząca obszarów ryzyka w opiece nad muzealiami w Muzeum Narodowym w Warszawie* (2009). Nadzorująca, m.in.: prace konserwatorsko-restauratorskie obrazu Jana Matejki „Bitwa pod Grunwaldem” (1999 i 2010–2012) oraz projekt badawczo-konserwatorski i prace konserwatorsko-restauratorskie nagrobków z bazyliki św. Antoniego w Padwie (2012). Organizatorka interdyscyplinarnej współpracy polsko-niemieckiej w zakresie konserwacji i prac badawczych skrzydeł *Ottarza Hamburskiego* z 1499 roku. Uczestniczka dużych projektów badawczo-konserwatorskich 1996–2003. Dział Konserwacji MNW pod jej kierunkiem zdobył wiele prestiżowych nagród MKiDN i złoty medal na Europejskich Targach ds. Ochrony i Renowacji Miast Denkmal w Lipsku, przyznany po raz pierwszy dla muzealnictwa. Przewodnicząca komisji ds. konserwacji obiektów do wystawy „Skarby polskiej kultury” ze zbiorów Biblioteki Polskiej w Paryżu 2003–2005. Członek: Polsko-Litewskiej Grupy Ekspertów ds. Zachowania Dziedzictwa Kulturowego ds. konserwacji iluzjonistycznego malowidła ściennego w kościele pw. Św. Jana Chrzciciela w Holszanach 2005; komisji konserwatorskiej ds. programu prac konserwatorskich dwóch obrazów Rembrandta, pochodzących z daru prof. Karoliny Lanckorońskiej dla Zamku Królewskiego w Warszawie 2005; zespołu konserwującego meble zabytkowe z kolekcji Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego w Warce 2012. Uczestniczka kilkunastu wystaw zbiorowych, m.in. wystaw organizowanych przez Katedrę Malarstwa Sztalugowego i Kopii Wydziału Konserwacji i Restauracji Dziel Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Ekspert w zakresie konserwacji muzealnej przy Narodowym Instytucie Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów oraz w Grupie Ekspertów ds. Zachowania Polskiego Dziedzictwa Kulturowego

za Granicą przy Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Sekretarz i dwukrotnie wiceprezes Sekcji Konserwacji Artystów Konserwatorów Dzieł Sztuki Okręgu Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków 1987–1997. Od 2007 pomaga w organizacji charytatywnych aukcji dzieł sztuki *Ziarno sztuki-ogród nadziei* na rzecz Ogrodu Nadziei Fundacji Psychoonkologii. Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Zainteresowania/hobby: nurkowanie, malarstwo. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

IWANISZEWSKI Stanisław Józef, archeolog; ur. 28 czerwca 1953 w Toruniu. Wykształcenie: IV Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki w Toruniu 1972; studia archeologii śródziemnomorskiej w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego 1972–1977; doktorat w Narodowym i Autonomicznym Uniwersytecie w Meksyku 1988. Pracownik (obecnie stanowisko d.s. muzealiów innych) w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie 1977–. Autor 129 artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie i publikacjach książkowych w kilkunastu krajach; redaktor lub współredaktor 9 książek naukowych i 1 katalogu wystawy oraz 25 komunikatów, recenzji i wstępów do książek. Wykładowca w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego 1988–1994, 1996 i 2006, w Instytucie Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich Uniwersytetu Warszawskiego 1992–1994 i 2006 oraz na Uniwersytecie Veracruzanskim w Japale 1995 i w Narodowej Szkole Antropologii i Historii w m. Meksyk 1996–. Wykładowca (na zaproszenie) w Hiszpanii, Niemczech, Meksyku, Ekwadorze i Peru. Promotor 13 doktoratów (2 prace uzyskały wyróżnienie najlepszej krajowej pracy doktorskiej w latach 2005 i 2014), 10 prac magisterskich i 4 prac licencjackich. Autor scenariusza do 3 wystaw archeologicznych, kurator i współkurator 6 wystaw. Uczestnik prac ekspertów UNESCO ds. astronomicznego i archeoastronomicznego dziedzictwa kulturowego 2004–. Członek, m.in: Polskiego Towarzystwa Studiów Latinoamerykańskich 1991–, European Society for

Stanisław Józef Iwaniszewski

Astronomy in Culture (prezes 1999–2005) 1992–, International Society for Archaeoastronomy and Astronomy in Culture (prezes 2007–2014) 1995–, Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich 1996–, European Association of Archaeologists 1999–, Society for American Archaeology 1999–, Sociedad Mexicana de Antropologia 2000–, Sociedad Interamericana para la Astronomia en la Cultura 2003–, Narodowego Systemu Badaczy w Meksyku (poziom I 1998–2008, poziom II 2004–), Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, medal „Al merito universitario” (Meksyk), srebrna odznaka PTTK. Zainteresowania/hobby: turystyka górską i wysokogórską. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Tomasz Jagodziński

JAGODZIŃSKI Tomasz, dziennikarz, senator RP; ur. 21 grudnia 1958 w Bełchatowie. Wykształcenie: Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego. Dziennikarz w „Przeglądzie Sportowym” 1983–1993; reporter w Amerykańskim Magazynie Polonijnym „Alfa” w Chicago 1990; senator RP (sekretarz Senatu, członek Senackiej Komisji Kultury, Środków Przekazu, Nauki i Edukacji Narodowej oraz Komisji Spraw Zagranicznych) 1991–1993; główny specjalista i dyrektor w Generalnym Inspektoracie Celnym GUC w Warszawie 1994–1998; rzecznik Polskiego Związku Piłki Nożnej 1998–1999; kierownik Biura Obsługi Rady w Krajowym Związku Kas Chorych w Warszawie 2000–2001; doradca podsekretarza stanu (szefa Służby Celnej) w Ministerstwie Finansów 2002; wiceprezes Polskiego Radia Katowice S.A. 2002–2006; wicedyrektor Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie 2007–2008; dyrektor Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie 2008–. Autor wielu artykułów i publikacji książkowej *Cwaniaczku nie podskakuj* (Warszawa 1993). Współpracownik wydawnictwa „G i A” (wydawca encyklopedii piłkarskiej „FUJI”). Członek rad nadzorczych, reprezentujących ministra skarbu państwa w spółkach: „POSTI”, „VOX-ACTIVE”, „GKS Bełchatów”, „Radio dla Ciebie” S.A., „Energoserwis Kleszczów Sp. z o.o.” Członek Stowarzyszenia Muzealników Polskich 2008–. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby:

sport, historia Armii Krajowej, polskie malarstwo przedwojenne.
Miejsce zamieszkania: Warszawa.

JAKIMIĄK Katarzyna Justyna, bibliotekarz; ur. 25 listopada 1963 w Warszawie. Wykształcenie: studia w zakresie bibliotekoznawstwa i informacji naukowej na Uniwersytecie Warszawskim 1982–1987; Podyplomowe Studium Menedżerów w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie 2003–2004. Pracownik (kierująca pracami związanymi z wdrożeniem w bibliotece komputerowego opracowania zbiorów i administrowanie bazami danych 1998–2005; zastępca kierownika biblioteki 2000–2005; kustosz ds. promocji 2005–) Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie 1987–. Założycielka biblioteki szkolnej w Katolickim Liceum Ogólnokształcącym im. bł. ks. R. Archutowskiego w Warszawie 1999–2000. Autorka artykułów w „Roczniku Biblioteki Narodowej”. Organizatorka i współorganizatorka wystaw i pokazów, m.in.: *Pamiętki Moniuszkowskie ze zbiorów Andrzeja Wyhowskiego – prawnuka Stanisława Moniuszki* (współautorka) 1993, *Fundacja Kościelskich* (współautorka) 2000, *Tomas Venclova* 2000, *Joseph Conrad. Między lądem a morzem* (współautorka) 2007, *Joseph Conrad. Twixt land and sea* 2007, *Mieczysław Paszkiewicz* 2008, *Sztuka intrologatorstwa. Kurtiak i Ley* 2009, *Ikona domowa ze zbiorów Petro i Andrzeja Costinów* 2010, *Jarmark rytmów. Julian Tuwim 1894–1953* 2013, *Andrzej Bobkowski. Życie zapisane* (współautorka) 2013, *Malenci. Ilustracje do bajek kaszubskich Aleksandry Baliszewskiej-Walickiej* 2014, *Projekt Merkury. Grzegorz Wróblewski. Nowa odstona* 2014. Założycielka i prezes Stowarzyszenia Inicjatyw dla Przyszłości 2005–2009. Członek Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Odznaczenia: odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”. Zainteresowania/hobby: muzyka XIX i XX wieku, literatura, malarstwo, fotografia, polityka, podróże, aktywny sport (tenis stołowy, siatkówka, żeglarstwo, turystyka piesza i rowerowa). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Katarzyna Justyna Jakimiak

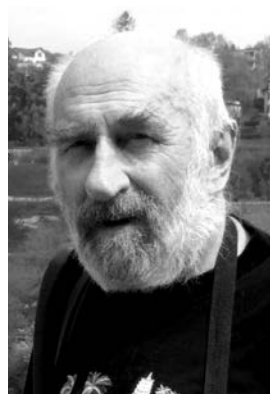

Aleksandra Jakóbczak-Gola

JAKÓBCZYK-GOLA Aleksandra, historyk kultury, nauczyciel akademicki, specjalista ds. edukacji muzealnej i wystawiennictwa; ur. 21 grudnia 1981 w Warszawie. Wykształcenie: IV Liceum Ogólnokształcące im. króla Władysława IV w Warszawie 2000; studia filologii polskiej 2000–2005 i historii sztuki 2003–2008 oraz doktorat nauk humanistycznych na Uniwersytecie Warszawskim 2010. Nauczyciel języka polskiego w Gimnazjum nr 58 w Zespole Szkół nr 15 im. króla Władysława IV w Warszawie 2005–2008; sekretarz Zespołu Kultury Staropolskiej w Zakładzie Historii Kultury w Instytucie Kultury Polskiej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego 2006–; autorka scenariuszy merytorycznych ekspozycji, projektów ekspozycji, twórcza programów edukacyjnych oraz konsultant merytoryczny pracowni projektowej Krzysztofa Langa 2008–2012; konsultant merytoryczny ekspozycji i projektów multimedialnych dla firmy Arwena Ewa Świder-Grobelna 2009–; pracownik dydaktyczny (umowa zlecenie) Instytutu Kultury Polskiej Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego 2010–; starszy wykładowca w Warszawskiej Wyższej Szkole Humanistycznej im. Bolesława Prusa w Warszawie 2010–2011; konsultant merytoryczny i twórca założeń projektów multimedialnych dla firmy Platige Image 2010–; starszy wykładowca w Warszawskiej Wyższej Szkole Humanistycznej im. Bolesława Prusa w Warszawie 2010–2011; adiunkt na Wydziale Filologii Polskiej Akademii Humanistycznej im. Aleksandra Gieyszтора w Pułtusk 2011–; pełnomocnik rektora do spraw badań naukowych w Akademii Humanistycznej im. Aleksandra Gieyszтора 2012–; adiunkt i kierownik Działu Edukacji i Projektów Muzeum Historycznego w Legionowie 2012–; koordynator tematów badań statutowych na Wydziale Filologii Polskiej, Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieyszтора 2013–; sekretarz kilku grantów i kierownik projektów badawczych. Autorka artykułów naukowych i recenzji w periodykach: „Przegląd Humanistyczny”, „Tekstualia”, „Karan”, „Barok. Historia-Literatura-Sztuka” oraz rozdziałów w monografiach, m.in.: *Encyklopedia pamięci. Dwunastowieczna rzeźba w Polsce jako forma pamięci*

kulturowej [w:] *Mnemonika i pamięć kulturowa epok dawnych* (Warszawa 2013), *Jan Zamoyski i Bernardo Morando. Przyjaźń i inspiracja* [w:] *Przyjaźń w literaturze i kulturze staropolskiej* (Lublin 2013), *Dwie kaplice. Analiza porównawcza wątków neoplatonickich w Kaplicy Zygmuntowskiej w Katedrze Wawelskiej i kaplicy rodziny Chigich w kościele Santa Maria del Popolo w Rzymie* [w:] *Ezoteryka w kulturze Europy* (Lublin 2013), *Ars emblematica. Badania Janusza Pelca nad staropolską tradycją związku słowa i obrazu* [w:] *Almanach antropologiczny. Comunicare*, nr 3 *Słowo/obraz* (Warszawa 2010) i publikacji książkowej *Akt pamięci. Tradycja akatystowa w kontekście form pamięci* (Warszawa 2013). Członek Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2014–. Laureat nagród w konkursie „Mazowieckie Zdarzenie Muzealne – Wierzba”: I nagroda za wystawę *W krainach lodów i książek – rzecz o Alinie i Czesławie Centkiewiczach* (współkurator wystawy) 2013, I nagroda za wystawę *Przemysłowe Legionowo 1897–1939* (współkurator wystawy) 2014. Miejsce zamieszkania: Legionowo.

JAKUBOWSKI Gwidon Eustachy, paleontolog; ur. 20 września 1936 w Olkuszu. Wykształcenie: studia w zakresie paleontologii na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego 1953–1960; doktorat na Uniwersytecie Warszawskim 1968. Pracownik (obecnie starszy kustosz) Polska Akademia Nauk Muzeum Ziemi w Warszawie 1962–. Uczestnik polsko-mongolskiej wyprawy paleontologicznej na pustyni Gobi 1964 oraz licznych prac wykopaliskowych na terenie Polski, Francji, Niemiec, Holandii, Belgii, Danii, Rumunii, Bułgarii, Węgier i Cypru (zebrane podczas tych prac okazy ssaków plejstoceńskich oraz mięczaków miocenów i pliocenów wzbogaciły kolekcje paleontologiczne Muzeum Ziemi). Odbył podróże po Azji SE, Cejlonie i Afryce, gdzie zebrał bogate kolekcje porównawcze współczesnych mięczaków. Członek: NSZZ „Solidarność” (przez dwie kadencje członek ogólnopolskiego zarządu PAN) 1989–2005. Zainteresowania/hobby: podróże, Azja SE. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Gwidon Eustachy
Jakubowski

Ilona Dorota
Jaroszek-Nowak

JAROSZEK-NOWAK Ilona Dorota, prawnik; ur. 13 sierpnia 1974 w Radomiu. Wykształcenie: I Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika w Radomiu 1993; Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie 2006; Podyplomowe Studium Samorządu Terytorialnego i Rozwoju Lokalnego na Uniwersytecie Warszawskim 2007; Podyplomowe Studium Muzeologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 2010. Pracownik Wojewódzkiego Ośrodka Kultury i Sztuki „Resursa” w Radomiu 1995–1998; kierownik Biura ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi w Zakresie Kultury i Ochrony Zabytków w Departamencie Kultury, Promocji i Turystyki Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego 1999–2008; dyrektor Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu 2009–. Pod jej kierownictwem w 2014 r. Muzeum Wsi Radomskiej otrzymało nagrodę za nową trasę turystyczną pod nazwą *Zdarzyło się kiedyś nad wodą – trasa turystyczna w radomskim skansenie* w konkursie „Mazowieckie Zdarzenie Muzealne – Wierzba” oraz nagrodę Mazowieckiej Regionalnej Organizacji Turystycznej i odznakę honorową „Za zasługi dla turystyki” od ministra sportu i turystyki. Członek: Polskiego Stronnictwa Ludowego (wiceprezes Miejskiej Organizacji PSL w Radomiu), Stowarzyszenia Muzeów na Wolnym Powietrzu, Mazowieckiej Regionalnej Organizacji Turystycznej. Odznaczenia: odznaka honorowa „Za zasługi dla Związku Młodzieży Wiejskiej”, odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”. Zainteresowania/hobby: film historyczny, muzyka rockowa i folkowa. Miejsce zamieszkania: Radom.

Aleksandra Maria
Jarosz-Panek

JAROSZ-PANEK Aleksandra Maria, archeolog, anglistka; ur. 17 listopada 1980 w Kozienicach. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. St. Czarnieckiego w Kozienicach 1999; Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego (mgr) 1999–2004; Instytut Anglistyki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie 2010–2012; Podyplomowe Studium Muzealne w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego 2006–2007. Pracownik Ośrodka Ochrony Dziedzictwa Archeologicznego w Warszawie

2005; pracownik (obecnie kustosz) Muzeum Regionalnego im. prof. Tadeusza Mikockiego w Kozienicach od 2006. Miejsce zamieszkania: Kozienice.

JASKOT Maria Malina, muzealnik; ur. 30 grudnia 1967 w Zwoleniu. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Jana Kochanowskiego w Zwoleniu 1986; studia w zakresie informacji naukowo-technicznej i bibliotekoznawstwa na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie 1992–1997; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa na Uniwersytecie Warszawskim 2001–2003. Pracownik: Muzeum Regionalnego w Zwoleniu 1992–2001, Muzeum Jana Kochanowskiego (adiunkt i kierownik oddziału 2002–, kustosz 2013–) w Czarnolesie Oddział Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu 2002–. Autorka artykułów w czasopiśmie „Głos Zwoleński” i „Głos Ziemi Zwoleńskiej” oraz w publikacjach zwartych, m.in. *Skarby historii* oraz *Współczesność Zwolenia* [w:] *Powiat Zwoleński* (Zwoleń 1999), *Muzeum Jana Kochanowskiego w Czarnolesie* [w:] *Oddziaływanie Jana Kochanowskiego od epoki renesansu do czasów współczesnych* (Radom 2005), Autorka publikacji książkowych: *Muzeum w Czarnolesie. Przewodnik* (Radom 2003), *Jan Kochanowski... moich kości popiół nie będzie wzgardzony* (Radom 2011), *Szlak rodu Kochanowskich. Przewodnik po Sycyni i Czarnolesie* (Radom 2014); współautorka publikacji książkowej *Zwoleń – informator turystyczny* (Zwoleń 1998). Tematy badawcze: „Mecenasi Czarnolasu na przełomie XVIII i XIX wieku”. Inicjatorka i współzałożycielka Towarzystwa Przyjaciół Czarnolasu (członek zarządu 2003–2012) 2003–. Członek: Związku Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2007–, Towarzystwa Miłośników Miasta Zwolenia im. Jana Kochanowskiego (członek zarządu 1996–2012) 1996–. Laureatka nagród Towarzystwa Miłośników Miasta Zwolenia im. J. Kochanowskiego 1996 i 1998 oraz Nagrody im. Jana Kochanowskiego (Kapituła Stowarzyszenia Miłośników Poezji Jana Kochanowskiego „Renesans”) 2013. Odznaczenia: odznaka „Zasłużony dla miasta Zwolenia”. Zainteresowania/hobby: historia, literatura, sztuka. Miejsce zamieszkania: Zwoleń.

Maria Malina Jaskot

Małgorzata Beata Jaszczolt

JASZCZOŁT Małgorzata Beata, etnolog; ur. 18 kwietnia 1967 w Siedlcach. Wykształcenie: I Liceum Ogólnokształcące im. Bolesława Prusa w Siedlcach; Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie 1986–1992; Podyplomowe Studium Muzeologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 2006–2007. Pracownik (obecnie kustosz, opiekun zbiorów gospodarki podstawowej i rzemioł), Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie 1995–1996 i 1999–. Autorka artykułów w „Etnografii Nowej”, katalogu wystawy *Babska droga od pieca do proga. Tradycyjne zajęcia kobiece* (Warszawa 2007), przewodnika po wystawie stałej *Rękodzieło i rzemiosło ludowe* (Warszawa 2006) oraz artykułów lub rozdziałów w publikacjach zwartych, m.in. *Pierwsza Komunia święta jako rytuał inicjacji* [w:] *Kultura Ludowa Mazowsza i Podlasia* (t. I, Warszawa 1996), *Opracowanie koncepcji wystawy stałej. Założenia wstępne scenariusza „Polska Kultura Ludowa. Codziennosc – świętowanie* [w:] *Zbornik Slovenskeho Narodneho Muzea v Martinie* (t. 49, 2007). Autorka wystaw, m.in.: *Góral, ci ja Góral* (Muzeum Ziemi Sochaczewskiej i Pola Bitwy nad Bzurą w Sochaczewie) 2003, *Rękodzieło i rzemiosło ludowe* (Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie) 2006, *Szopki krakowskie* (Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie) 2009, *Huculszczczyzna – bliska egzotyka* (Pałac w Korczewie nad Bugiem) 2009. Realizatorka filmów etnograficznych, m.in. *O wielkim zapale do stomianej pracy* 2010, *Na targu w Nowym Targu* 2010, *Ostatni kowal z Ochojna*, *O ludwisarskim sercu do dzwonów. Tradycja i innowacja* 2010, *Całe życie przy glinie Jana Kudrewicza z Czarnej Wsi Kościelnej* 2010, *Dawne metody rymarskie* 2010, *Zawód – powroźnik* 2010, *Reaktywacja bartnictwa* 2010, *Fantazyjne rowery Sławomira Wermkowicza* 2010, *Wyplatanie sieci i koszy: rzemiosło czy hobby* 2010, *Koński jarmark* 2010. Regularnie publikuje na muzealnym blogu <http://ethnomuseum.pl/blog/> Bierze udział w projektach muzealnych, m.in. „Uwolnić projekt” – www.uwolnicprojekt.org (2014). Zainteresowania/hobby: tradycyjne rzemiosła, film etnograficzny, etnodizajn, prywatne muzealnictwo, wystawiennictwo, projekty animacji kulturalnej. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

JAWOREK Patryk Paweł, historyk; ur. 4 października 1982 w Warszawie. Wykształcenie: studia w zakresie historii na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2003–2008; Podyplomowe Studium Muzealnicze na Uniwersytecie Warszawskim 2011–2012. Pracownik w Muzeum Woli (Oddział Muzeum Historycznego m. st. Warszawy) 2009–2011; adiunkt w Dziale Edukacji Muzeum Warszawy 2012–. Autor artykułów w czasopiśmie: „Wola Czytania” i „Magazyn filmowy” oraz publikacji książkowych: *Królewska Wola – tutaj wybierano królów* (Warszawa 2010), *Panna z Virtuti. Rzecz o 1831 r. Barbara Bronisława Czarnowska* (Warszawa 2012). Członek: Stowarzyszenia Reduta Ordona (sekretarz) 2012–2014, Komitetu Zachowania Reduty Ordona 2014–. Nagrody: wyróżnienie w konkursie „Mazowieckie Zdarzenia Muzealne – Wierzba” 2012 za zorganizowanie wystawy *Panna z Virtuti. Rzecz o 1831 r. Barbara Bronisława Czarnowska* oraz finalistą konkursu w 2013 za zorganizowanie wystawy *Od wolskiej szmacianki do Euro 2012*. Zainteresowania/hobby: historia Polski i Warszawy XVI–XX w., nauka, książki, opera, muzyka klasyczna, gra na pianinie, polskie kino, sport (łyżwy), podróże, Tatry, polityka, szachy. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Patryk Paweł Jaworek

JEZIOROWSKI Tomasz Michał, historyk sztuki; ur. 8 lutego 1980 w Częstochowie. Wykształcenie: Szkoła Podstawowa nr 17 im. Stanisława Wyspiańskiego w Częstochowie 1995; IX Liceum Ogólnokształcące im. Cypriana Kamila Norwida w Częstochowie 1999; studia historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim 1999–2004. Pracownik (obecnie adiunkt i kierownik magazynu malarstwa po 1914 roku) Muzeum Narodowego w Warszawie 2005–. Autor artykułów w „Roczniku Muzeum Narodowego w Warszawie” oraz publikacji książkowej *Erna Rosenstein* (Bydgoszcz 2004). Kurator wystawy *Mikrohistorie* (Muzeum im. X. Dunikowskiego – Królikarnia w Warszawie) 2013–2014. Współpracownik przy przygotowaniu wielu wystaw i galerii stałych, m.in.: *Wyprawy w Dwudziestolecie* 2008, *Galeria Sztuki XX wieku* 2007–2010, *Galeria Sztuki XX i XXI wieku* 2013–. Członek:

Tomasz Michał Jeziorowski

Stowarzyszenia Historyków Sztuki, International Council of Museums, Rady Fundacji Gessel dla Muzeum Narodowego w Warszawie. Zainteresowania/hobby: współczesne malarstwo, teoria sztuki. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Elżbieta Amelia
Jędrysek-Migdalska

JĘDRYSEK-MIGDALSKA Elżbieta Amelia, archeolog-numizmatyk; ur. 25 stycznia 1949 w Będzinie. Wykształcenie: studia archeologiczne na Uniwersytecie Warszawskim 1967–1972. Pracownik (ostatnio starszy kustosz) Muzeum Mazowieckiego w Płocku 1972–2011. Autorka artykułów naukowych w: „Notatkach Płockich”, „Roczniku Muzeum Mazowieckiego w Płocku”, „Wiadomościach Numizmatycznych”, „Pracach i materiałach Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi. Seria Numizmatyczna i Konserwatorska”, „Przeglądzie Numizmatycznym” oraz informatorów i katalogów wystaw organizowanych w Muzeum Mazowieckim w Płocku, m.in. *Moneta średniowieczna na ziemiach polskich* (1979), *Monety Jagiellonów, Stefana Batorego, czasów bezkrólewia i lenne, 1386–1586* (1983). Autorka wielu wystaw zorganizowanych w Muzeum Mazowieckim w Płocku dotyczących m.in. monet wczesnośredniowiecznych i średniowiecznych. Członek NSZZ „Solidarność”. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, złota i srebrna odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, odznaka „Zasłużony działacz kultury”, odznaka „Za zasługi dla województwa płockiego”. Miejsce zamieszkania: Płock.

JURECKA Małgorzata Barbara, etnograf; ur. 18 stycznia 1955 w Brzezinach (woj. łódzkie). Wykształcenie: studia etnograficzne na Uniwersytecie Łódzkim 1974–1979; podyplomowe studia w zakresie muzealnictwa na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 1999–2000. Pracownik: Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu 1979–1989, Muzeum Okręgowego w Radomiu 1989–1990, Muzeum Wsi Radomskiej (dyrektor) 1990–2007, Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu (obecnie kierownik Działu Sztuki Nieprofesjonalnej) 2007–. Autorka artykułów, m.in. w „Biuletynie Stowarzyszenia Muzeów na Wolnym Powietrzu”,

„Kontakcie”, „Łódzkich Studiach Etnograficznych”, „Wojewódzkim Informatorze Kulturalnym”, „Zeszytach Naukowych Muzeum Wsi Radomskiej”, „Zesłańcu” oraz w publikacjach zwartych, m.in.: *Dziedzictwo kulturowe [w:] Radomskie wędrówki regionalne* (Radom 2000), *Ścięcie śmierci w Jedlińsku [w:] Świat na opak. Ludowe zapusty, wczoraj i dziś, na przykładzie wybranych regionów w Polsce* (Włocławek 2009), *Prawdziwa bohaterka. Teresa Grodzińska [w:] Ich ślady. Kobiety w historii Radomia* (Radom 2009). Autorka tekstów w katalogach wystaw, m.in.: *Bartnictwo, pasiecznictwo i pszczelarstwo oraz związane z nim zwyczaje i obrzędy na terenie Ziemi Radomskiej* (Radom 1981), *Ludowe pisanki i palmy wielkanocne Ziemi Radomskiej* (Radom 1981), *Ludowa plastyka obrzędowa i dekoracyjna wsi radomskiej* (Radom 1983), *Rzeźba ludowa Władysława Gruszczyńskiego* (Radom 1983), *Plastyka obrzędowa i dekoracyjna wsi radomskiej* (Radom 1983), *Dzieło Oskara Kolberga w sztuce ludowej* (Radom 1984), *Rzeźba ludowa Grzegorza Szewczyka* (Radom 1984), *Życie i twórczość Jana Kochanowskiego w malarstwie, ceramice i tkaninie dwuosnowowej* (Radom, 1984), *Nestorzy sztuki ludowej Ziemi Radomskiej: Stefan Ślażyński, Antoni Jopkiewicz, Stanisław Denkiwicz* (Radom 1985), *Skarby w skrzyni malowanej* (Radom 198), *III Ogólnopolskie Biennale Kowalstwa Ludowego* (Radom 1985), *Tradycyjne przemysły i rzemiosła wiejskie w sztuce ludowej* (Radom 1987), *IV Ogólnopolskie Biennale Kowalstwa Ludowego* (Radom 1988), *Talent, pasja, intuicja. Polskie malarstwo nieprofesjonalne* (Piotrków Trybunalski 2012). Członek Stowarzyszenia Muzeów na Wolnym Powietrzu. Uehonorowana wyróżnieniem za dokonania w dziedzinie kultury przez Wielką Kapitułę „Gazety Wyborczej” 1996 oraz nagrodą specjalną Kapituły Radomskiej Izby Przemysłowo-Handlowej 2007. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby: podróże. Miejsce zamieszkania: Radom.

KACZMARSKA Agnieszka Zofia, historyk, historyk sztuki; ur. 21 stycznia 1962 w Warszawie. Wykształcenie: studia historyczne 1981–1987 oraz historii sztuki 1983–1987 na Wydziale Histo-

Agnieszka Zofia Kaczmarska

rycznym Uniwersytetu Warszawskiego; Podyplomowe Studia Muzealnictwa na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego 2013–2014. Pracownik (starszy asystent) w Muzeum Plakatu w Wilanowie (oddział Muzeum Narodowego w Warszawie) 1992–1998 i Muzeum Narodowego w Warszawie 1987–1992; pracownik Polskiej spółki medialnej „Agora” S.A. w Warszawie 1998–2009; kierownik Działu Historii Wizualnej Fundacji Ośrodka „Karta” w Warszawie 2009–2011; kurator treści wizualnych ekspozycji stałej w Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku 2012–. Kurator wystaw: *Tadeusz Gronowski. Plakat, grafika, projekty* (Muzeum Plakatu w Wilanowie 1993), *Polska szkoła plakatu* (Padwa 1995), *Co pamięta Milusin?* (Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku 2012). Sekretarz jury Międzynarodowego Biennale Plakatu 1998–2014. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Stanisław Zbigniew
Kamiński

KAMIŃSKI Stanisław Zbigniew, artysta plastyk, nauczyciel akademicki; ur. 23 maja 1951 w Radomiu. Wykształcenie: VI Liceum Ogólnokształcące im. Jana Kochanowskiego w Radomiu 1969; Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1970–1975; doktorat i habilitacja w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Asystent, a następnie adiunkt w Pracowni Litografii Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1975–1987; profesor zwyczajny Wydziału Sztuki Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu 1989–; współzałożyciel i nauczyciel rysunku i malarstwa w Liceum Sztuk Plastycznych w Radomiu 1990–2000; starszy kustosz w Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu 1991–2007. Autor artykułów i opracowań naukowych w czasopismach i publikacjach zbiorowych. Organizator i współorganizator wystaw w Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu. Uprawia grafikę, rysunek, malarstwo, fotografię i plakat. Twórca fotograficznej dokumentacji spotkań z artystami w ich pracowniach. Wymyślił ideę obecności swojej postaci na dalszym planie zdjęć i filmów amatorskich robionych przez turystów, które potem docierają do wielu miejsc na całym świecie. Prace w zbiorach:

Biblioteka Narodowa w Warszawie, Muzeum Narodowe w Warszawie, Muzeum Narodowe w Krakowie, Muzeum Chełmskie w Chełmie, Muzeum w Lubaczowie, Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Miejska Galeria Sztuki w Łodzi, Galeria Teatru STU w Krakowie, Galeria 261 ASP w Łodzi, kolekcja Krzysztofa Musiała, Musée du Petit Format w Couvin (Belgia), Mondrianhuis w Amersfoort (Holandia) oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Miejsce zamieszkania: Radom.

KOŁACIŃSKA Joanna Maria, archeolog, ur. 4 maja 1958 w Warszawie. Wykształcenie: XVIII Liceum Ogólnokształcące im. Jana Zamoyskiego w Warszawie; studia archeologiczne na Uniwersytecie Warszawskim. Pracownik w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie (p.o. kierownika Działu Wystaw i Popularyzacji 2010–2014, asystent) 1993–. Autorka artykułów w czasopiśmie „Z otchłani wieków”, m.in. *Czytanie ze skorup w Państwowym Muzeum Archeologicznym* nr 56/2001, *Nauka czy zabawa – VIII Festiwal Nauki w Państwowym Muzeum Archeologicznym* nr 59/2005, *Troja – poczytaj legendę, przeżyj historię, odkryj korzenie cywilizacji* nr 59/2005, *Celtyckie kresy. Konkurs plastyczno-literacki* nr 60/2005, *Pierwszy chleb – X Festiwal Nauki w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie* nr 61/2006. Komisarz kilkunastu wystaw, m.in.: *Urok neolitycznej ceramiki*, (autorska) (2003), *Polscy archeolodzy w Iraku* (2005), *Badania archeologiczne na Rynku Głównym w Krakowie* (2006), *Bułgaria – kraj starożytnych cywilizacji* (2007), *Mieszkańcy gwiazdzistego nieba – badania wykopaliskowe z rejonu Hajdu – Bihar na terenie Wielkiej Niziny Węgierskiej* (2010), *Skarb z Głogowa* (2011), *Papirusy, mumie, złoto. Michał Tyszkiewicz i 150 lecie pierwszych polskich i litewskich wykopalisk w Egipcie* (2012), *Archeologiczna autostrada. Wykopaliska przy wielkich inwestycjach drogowych pod Krakowem* (2012–2013), *Grotty Lascaux-tkanina artystyczna Marii Gostylii Pachuckiej* (2014), *W średniowiecznym skrypcorium*, autorska, włączona do stałej wystawy *ABC architektury Gotyku* (2007). Koordynator

Joanna Maria Kołacińska

i realizator scenariuszy pokazów i warsztatów prezentowanych przez Państwowe Muzeum Archeologiczne w czasie trwania warszawskich imprez (Pikniku Naukowego Polskiego Radia i Centrum Nauki Kopernik, Dni Dziedzictwa Słowiańskiego, Festiwalu Nauki Polskiej). Autorka scenariuszy zajęć i lekcji muzealnych wchodzących na stałe do programu edukacyjnego muzeum oraz towarzyszących wystawom czasowym. Współpracuje z Fundacją ART przy realizacji autorskiego projektu edukacyjnego skierowanego do młodzieży gimnazjalnej i licealnej pt. *Akademia Sztuk Humanistycznych 2011*–. Laureatka I miejsca w VI edycji konkursu organizowanego przez Samorząd Województwa Mazowieckiego i Stowarzyszenie Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki – „Mazowieckie Zdarzenie Muzealne – Wierzba” za wystawę *Papirusy, mumie, złoto. Michał Tyszkiewicz i 150 lecie pierwszych polskich i litewskich wykopalisk w Egipcie 2013*. Odznaczenia: odznaka honorowa „Zasłużony działacz kultury”. Zainteresowania/hobby: działaczka ruchu odtwórstwa historycznego (uczestniczka licznych imprez historyczno-archeologicznych, gdzie prezentuje dawne zawody oraz prowadzi z publicznością warsztaty; zajmuje się garncarstwem, tkactwem, skórnictwem, metaloplastyką; szyje stroje historyczne oraz namioty; uczestniczka imprez krajowych i zagranicznych m.in. w Niemczech, Danii, Szwecji, Norwegii, na Węgrzech i Litwie; uczestniczka Festiwalu Wikingów na Lofotach w Norwegii za Kręgiem Polarnym 2014). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Edward Tadeusz Kopówka

KOPÓWKA Edward Tadeusz, pedagog, historyk; ur. 12 października 1963 w Gałkach (pow. sokołowski). Wykształcenie: II Liceum Ogólnokształcące im. Królowej Jadwigi w Siedlcach 1982; studia w zakresie pedagogiki i kultury 1984–1989 oraz studia podyplomowe z historii 1994–1996 w Wyższej Szkole Rolniczo-Pedagogicznej w Siedlcach; doktorat nauk humanistycznych w Akademii Podlaskiej w Siedlcach 2009; kustosz dyplomowany 2013. Nauczyciel historii w Szkole Podstawowej nr 11 w Siedlcach 1990–1993; pracownik Archiwum Państwowego

w Siedlcach 1983, a następnie Biura Badań i Dokumentacji Zabytków w Siedlcach 1988–1989; obecnie kierownik Muzeum Walki i Męczeństwa w Treblince Oddział Muzeum Regionalnego w Siedlcach 1996–. Autor artykułów w czasopiśmie: „NOS”, „Tygodnik Siedlecki”, „Kurier Siedlecki”, „Gazeta Stołeczna”, „Gazeta Kulturalna”, „Echo Podlasia”, „Nowe Echo Podlasia”, „Życie Siedleckie”, „Życie Warszawy”, „Extra Gazeta Siedlecka”, „Kronika Mazowiecka” oraz publikacji książkowych: *Witold Lennartowicz – człowiek o wielu pasjach* (Siedlce 1994), *Żydzi siedleccy* (Siedlce 2001), *Treblinka. Nigdy więcej* (Treblinka 2002), *Stalag 366 Siedlce* (Siedlce 2004), *Żydzi w Siedlcach 1850–1945* (Siedlce 2009), *Jews in Siedlce 1850–1945* (New York 2014); współautor publikacji książkowych: *Bojownikom o niepodległość. Cześć!* (Siedlce 2001), *Niemieckie miejsca zagłady w okupowanej Polsce* (Marki 2007), *Treblinka. Kamienie milczą – ja pamiętam* (Siedlce 2007), *Dam im imię na wieki (księga Izajasza 56,5). Polacy z okolic Treblinki ratujący Żydów* (Oxford-Treblinka 2011). Autor wystaw historycznych: *Siedleccy Żydzi – Zapomniany świat* (Muzeum Regionalne w Siedlcach 1992), *Bojownikom o Niepodległość. Cześć! Miejsca pamięci poświęcone odzyskaniu Niepodległości w 1918 r., wojnie polsko-bolszewickiej 1920 r. i marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu na terenie wschodniego Mazowsza i południowego Podlasia* (Muzeum Regionalne w Siedlcach, 2000), *Obóz Zagłady i Obóz Pracy w Treblince*, wystawa stała (Muzeum Walki i Męczeństwa w Treblince 2006), *Napad Niemiec hitlerowskich na Polskę, okupacja i Karny Obóz Pracy Treblinka I, Zagłada Żydów i funkcjonowanie Obozu Zagłady Treblinka II*, wystawa stała (Muzeum Walki i Męczeństwa w Treblince 2010). Współorganizator wystaw artystycznych i autor katalogów oraz folderów wystaw, m.in. *Janusz Korczak w malarstwie Wolfganga Hergetha / Janusz Korczak in der malerei von Wolfgang Herheth* (Treblinka 2012 – katalog, wersja dwujęzyczna: polski i niemiecki), *Samuel Willenberg – świadek zagłady. Samuel Willenberg/The Witness of Holocaust* (Treblinka 2013 – folder, wersja dwujęzyczna: polski i angielski). Laureat: wyróżnienia w konkursie o Medal Zygmunta Glogera 2012 oraz Nagrody im.

Ludomira Benedyktowicza 2009. Uehonorowany dyplomami ministra kultury i dziedzictwa narodowego oraz dwukrotnie dyplomem w konkursie „Najlepsze Mazoviana im. A. Gieysztorza” 2002 i 2003. Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Zasługi Diecezji Drohiczyńskiej, Medal Powstania w Getcie Warszawskim. Zainteresowania/hobby: historia, budownictwo. Miejsce zamieszkania: Siedlce.

Sławomir Florian
Kordaczuk

KORDACZUK Sławomir Florian, pedagog kulturalno-oświatowy; ur. 4 maja 1958 w Hołowczycach (pow. łosicki). Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące w Janowie Podlaskim 1977; studia w zakresie pedagogiki kulturalno-oświatowej w Wyższej Szkole Rolniczo-Pedagogicznej (obecnie Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny) w Siedlcach 1980–1984; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 2004. Pracownik (obecnie zastępca dyrektora) Muzeum Regionalnego w Siedlcach 1984–. Autor publikacji książkowych: *Spod znaku orła. 1830–1945* (Siedlce 1994), *Spod znaku orła. Armia Krajowa* (Siedlce 1996), *Spod znaku orła. Czas walki, czas nadziei* (Siedlce 1997), *100 spotkań z historią. Chłopcy tamtych dni* (Siedlce 1997), *100 spotkań z historią. Chłopcy tamtych dni. Część druga* (Siedlce 1998), *100 spotkań z historią. Żołnierze Września* (Siedlce 1999), *5 lat Siedleckiego Klubu Kolekcjonerów* (Siedlce 2000), *100 spotkań z historią. Dziewczyny tamtych dni* (Siedlce 2000), *100 spotkań z historią. Za drutami Europy* (Siedlce 2001), *10 lat Siedleckiego Klubu Kolekcjonerów* (Siedlce 2004), *Próby niemieckiej broni V-1 i V-2 na Podlasiu wiosną 1944 roku* (Siedlce 2005, nakład prywatny), *Cegielki historii Polski. Opowieści wojenne z Podlasia i Mazowsza* (Siedlce 2005), *Pejzaż Siedlec z „Jackiem” w tle* (Siedlce 2006), *Pejzaż Siedlec z „Jackiem” w tle* (Siedlce 2007, wyd. 2 poprawione i uzupełnione), *Podlaskim szlakiem Oddziału Partyzanckiego „Zenona”* (Siedlce 2007), *Nauczyciele i uczniowie Gimnazjum i Liceum im. B. Prusa w Siedlcach w wydarzeniach II wojny światowej* (Siedlce 2008), *Bitwa Oddziału Partyzanckiego „Zenona” w Jeziorach* (Siedlce 2008),

Jednostki Wojska Polskiego 1918–1939. Katalog pocztówek Siedleckiego Klubu Kolekcjonerów (Siedlce 2009), *Siedlce moich ścieżek. Album fotografii* (Siedlce 2009), *Siedlecki fotograf Adolf Ganiewski (Gancwol) 1870–1942* (Siedlce 2009), *Powiat siedlecki. Przewodnik subiektywny* (Warszawa 2013), *Pejzaż Siedlec z „Jackiem” w tle* (Siedlce 2014, wyd. 3 poprawione i uzupełnione), *20 lat Siedleckiego Klubu Kolekcjonerów* (Siedlce 2014), *Powiat łosicki. Przewodnik subiektywny* (Warszawa 2014); współautor publikacji książkowych: *Wywiad Armii Krajowej w walce z V-1 i V-2* (Warszawa 2000), *U progu wolności. Legiony Polskie 1914–1916* (Siedlce 2008), *9 Pułk Artylerii Lekkiej (Dęblin-Zajezerze, Biała Podlaska, Bereza Kartuska, Siedlce)* (Siedlce 2012), *Tajne bronie Hitlera. Ślad polski* (Warszawa 2012); współautor opracowań zbiorowych: *Tajemnice Bliźny. Wywiad Armii Krajowej w walce z rakietami V-2* (Gdańsk 2012), *Życie literackie i kulturalne Siedlec. Tradycja i współczesność* (Siedlce 2013), *Janusz Królik. Muzealnik i Regionalista* (Ciechanów 2014), *Siedlce znane i nieznanne* (Siedlce 2009), *Siedlce w kadrze* (Siedlce 2013); realizacje internetowe: tekst multimedialnej wycieczki historycznej po Siedlcach *Śladami Anny Kahan* (www.annakahan.pl oraz aplikacja mobilna), Stowarzyszenie tutajteraz (Siedlce 2014). Prezes Siedleckiego Klubu Kolekcjonerów 1995–. Członek: Zarządu Siedleckiego Towarzystwa Naukowego, Zarządu Oddziału „Podlasie” Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Siedlcach, Podkomisji ds. Dziedzictwa Historycznego Parafii Komisji Historycznej II Synodu Diecezji Siedleckiej, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki (członek Komisji Rewizyjnej), Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Łosickiej, Fotoklubu Rzeczypospolitej Polskiej Stowarzyszenie Twórców w Warszawie, Grupy Twórczej „Fotogram” w Siedlcach oraz kapituł nagród: Nagrody im. Ludomira Benedyktowicza, Nagrody „Złotego Jacka”, Nagrody „Zasłużony dla Ziemi Łosickiej”. Uhonorowany: Dyplomem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za popularyzowanie historii Podlasia i Mazowsza, działalność badawczą, edukacyjną i wydawniczą Muzeum Regionalnego w Siedlcach (2007), Honorową Nagrodą

Prezydenta Miasta Siedlce „Aleksandria”, Honorową Nagrodą Hetmana Kolekcjonerów Polskich Jerzego Dunin-Borkowskiego, Nagrodą „Zasłużony dla Ziemi Łosickiej”, Nagrodą im. Ludomira Benedyktowicza, Nagrodą Starosty Siedleckiego. Odznaczenia: złoty i srebrny medal „Opiekun miejsc pamięci narodowej”, medal „Za zasługi dla ZK RP i BWP”, złota odznaka „Zasłużony w pracy PTTK wśród młodzieży”, srebrny medal „Za zasługi dla rozwoju twórczości fotograficznej Fotoklubu Rzeczypospolitej Polskiej Stowarzyszenia Twórców”, srebrna odznaka Polskiego Związku Rugby. Laureat: Ogólnopolskiego Konkursu na Najciekawsze Wydarzenie Muzealne Roku 1993 (Dyplom Uznania za wystawę „Spod znaku orła. 1830–1945”), Konkursu na pracę o Mazowszu i Podlasiu’96 (wyróżnienie za katalog wystawy „Spod znaku orła. Armia Krajowa”), Mazowieckiego Konkursu Wydawniczego im. Profesora Aleksandra Gieysztor 1997 (nagroda za katalog wystawy „Spod znaku orła. Czas walki, czas nadziei”), konkursu fotograficznego „Oni są wśród nas” pod patronatem Światowej Organizacji Zdrowia i Wojewody Mazowieckiego 1999 (nagroda specjalna firmy Agfa), Ogólnopolskiego konkursu na „Zdjęcie roku 1999” ogłoszonego przez „Odkrywcę” (pierwsze miejsce), konkursów „Mazowieckie Zdarzenia Muzealne – Wierzbą”: III nagroda w 2007 za uroczystość „Dzień Niepodległej”, II nagroda w 2008 za cykl spotkań „Historia łączy pokolenia”. Autor wystaw fotograficznych: „Siedlce moich ścieżek” (Muzeum Regionalne w Siedlcach 2009), „Dwory i pałace południowego Podlasia i wschodniego Mazowsza” (Muzeum Regionalne w Siedlcach 2010, Galeria na Poddaszu w Łosicach 2012, Pałac w Korczewie 2012, Dwór w Mościbrodach 2011), „Dąbrowa. Zespół dworsko-parkowy” (Muzeum Regionalne w Siedlcach 2012), „Szlacheckie siedziby. Wystawa fotografii dworów i pałaców wschodniego Mazowsza, południowego Podlasia i północnej Lubelszczyzny” (Muzeum w Petersbergu w Niemczech 2013). Autor wystawy historycznej „Podlaskie ślady broni V-1 i V-2. Tak się zaczęła droga w Kosmos” (Muzeum Regionalne w Siedlcach 21 III – 31 VIII 2014, Dom Kultury w Koroszczynie 27 IX – 30 XI 2014).

Uczestnik fotograficznych wystaw zbiorowych: „Podlaski Przełom Bugu” (Siedlce 1997–2014), „Budowle obronne” (Wrocław 2000, 2001). Twórca największej w Polsce kolekcji części niemieckich rakiet balistycznych V-2, przechowywanej w Muzeum Regionalnym w Siedlcach. Przewodniczący Rady Muzealnej Muzeum Zbrojowni na Zamku w Liwie. Zainteresowania/hobby: turystyka, fotografia, historia Wojska Polskiego, techniki raketowe II wojny światowej. Miejsce zamieszkania: Siedlce.

KORDALA Tomasz Wojciech, archeolog; ur. 12 lutego 1958 w Łodzi. Wykształcenie: studia archeologiczne 1977–1982 oraz doktorat nauk humanistycznych w zakresie archeologii 2003 na Uniwersytecie Łódzkim; kustosz dyplomowany (Ministerstwo Kultury i Sztuki) 2004. Pracownik (obecnie zastępca dyrektora ds. naukowych oraz kierownik Działu Archeologii) Muzeum Mazowieckiego w Płocku 1982–. Autor artykułów w „Roczniku Muzeum Mazowieckiego w Płocku”, „Naszych Korzeniach”, „Archeologii Polski”, „Archeologii Żywej”, „Wiadomościach Archeologicznych”, „Slavia Antiqua”, „Archaeologia Historica Polona”, „Fasciculi Archaeologiae Historicae”, „Informatorze Archeologicznym”, „Acta Universitatis Lodzianis – Folia Anthropologica”, „Mazowszu”, „Studiach Mazowieckich”, „Notatkach Płockich”, „Żyrardowskim Roczniku Muzealnym”, „Miesięczniku Pasterskim Płockim”, „Biuletynie Informacyjnym Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków”, „Gościńcu Sztuki”, „Internationale Archäologie – Studia honoraria”, „Tygodniku Płockim”, „Gazecie Wyborczej Płock”, „Życiu Płocka”, „Pulsie Płocka” oraz publikacji książkowych: *Płock w zaraniu dziejów* (Płock 1995), *Z dziejów badań archeologicznych na Mazowszu Płockim* (Płock 2000), *Wczesnośredniowieczne cmentarzyska szkieletowe na północnym Mazowszu* (Łódź 2006). Realizator wspólnie z Instytutem Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie projektu naukowego „Krasino” (badania wykopaliskowe cmentarzyska wczesnośredniowiecznego na wzgórzu Krasino pod Sierpcem) 2007–2011; realizator programu naukowo-edukacyjnego (odnalezienie grobu, powtórny

Tomasz Wojciech Kordala

pochówek i upamiętnienie osoby gen. Piotra Bontemps 1777–1841) 2013–. Redaktor naczelny półrocznika „Nasze Korzenie”. Członek: Rady Programowej kwartalnika „Niepodległość i Pamięć”, Rady Muzeum przy Muzeum-Zbrojowni na Zamku w Liwie, sekretarz Rady Muzeum przy Muzeum Mazowieckim w Płocku, NSZZ „Solidarność” 1989–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2010–. Uhonorowany wyróżnieniem za opracowanie *Cmentarzysko z XI-XII wieku w Płocku-Podolszycach* podczas ogólnopolskiego konkursu Fundacji im. Brzeskich przy Poznańskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk 1993 oraz wyróżnieniem dla filmu *Stare Mazowsze – przyroda i człowiek* na I Festiwalu Filmów Archeologicznych w Krakowie 2010. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami” (2×), odznaka „Zasłużony działacz kultury”. Zainteresowania/hobby: literatura piękna, sport, turystyka. Miejsce zamieszkania: Płock, Warszawa.

Andrzej Ignacy Kordela

KORDELA Andrzej Ignacy, historyk literatury polskiej, polonista, animator kultury; ur. 1 lutego 1963 w Łodzi. Wykształcenie: XXIV Liceum Ogólnokształcące im. Marii Curie-Skłodowskiej w Łodzi 1982; studia filologii polskiej na Uniwersytecie Łódzkim 1982–1989; studia podyplomowe w zakresie zarządzania kulturą na Uniwersytecie Warszawskim 2002–2003. W latach 1987–1997, m.in. młodszy bibliotekarz w Bibliotece Wojewódzkiej w Łodzi, asystent redaktora w Wydawnictwie Łódzkim, redaktor i sekretarz wydawnictwa Dom Księgarski i Wydawniczy Fundacji Polonia w Warszawie, redaktor w Fundacji Logos w Warszawie, redaktor i sekretarz redakcji książek w Wydawnictwie Infor w Warszawie, kierownik produkcji w Telewizji Polskiej S.A. (dubbing) w Warszawie, autor, redaktor i prezenter w Radio Classic 103,7 FM w Warszawie, autor tekstów „Opracowania lektur szkolnych” i „Audioprzewodniki dla turystów”. Obecnie starszy kustosz i kierownik Działu Naukowego Opracowywania Zbiorów w Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego w Warszawie (pracownik od 1997–). Autor artykułów w periodykach, m.in.: „Zielono

i na wspan”, „Kwartalnik ZAKR-u”, „Fantastyka” oraz redaktor tekstów w publikacji książkowej wydanej przez Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie *Bruno Schulz 1892–1942. Rysunki i archiwalia* (Warszawa 1992) i w publikacjach książkowych Muzeum Karykatury im. E. Lipińskiego w Warszawie (redakcja, teksty): *Sławomir Mrozek. Rysunki dawne i nowe* (Warszawa-Gdańsk 1998), *Panorama karykatury polskiej 1945–1998* (Warszawa 1998), *Najlepsze z najlepszych. Rysunki Roku 2012* (Warszawa 2013), *Leksykon polskich artystów karykatury. Od 1945 do 2013* (Warszawa 2013), *Najlepsze z najlepszych. Rysunki Roku 2013* (Warszawa 2014), *Najlepsze z najlepszych. Rysunki Roku 2014* (Warszawa 2015), *Mrozek komiczny. O komizmie w prozie, publicystyce i w rysunkach Sławomira Mroźka* (w trakcie wydania). Kurator wielu wystaw oraz autor lub redaktor katalogów wystaw, m.in. *Andrzej Mleczko. 30 lat rysowania* (1999), *Chodor. Antoni Chodorowski* (2000), *Andrzej Czeczot – rysunki z „Polityki” i inne* (2000–2001), *Cienkim piórkiem, grubą kreską. Warszawa w karykaturze* (2002), *Mirosław Gryń. Ilustracje prasowe* (2004), *Żołnierskie facecje. Wojsko dawniej i dzisiaj* (2004), *Zbigniew Jujka. Spóźniony Jubileusz* (2007), *Jacek Fedorowicz. Życiorys odgrzebany* (2007), *Edward Lutczyn. Jacek Frankowski. Rysunki dla dużych i mniejszych* (2009), *Butenko pinxit – wystawa Bohdana Butenki* (2011), *Warszawa 1939–1944. Satyra konspiracyjna i okupacyjna rzeczywistość...* (2012), *Warszawa i Warszawka czyli dobrze i lepiej o naszej stolicy* [prezentacje multimedialne i wykład edukacyjny] (2013), *Wielka Wojna i Pokój – Gołąbek Pokoju. Wystawa w setną rocznicę wybuchu I wojny światowej* (2014). Zainteresowania/hobby: literatura, poezja (również własna), sztuka, muzyka klasyczna, fotografia, podróże, medycyna niekonwencjonalna. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

KOSMOWSKA-CERANOWICZ Barbara, geolog, badacz bursztynu; ur. 22 stycznia 1931 w Warszawie. Wykształcenie: Gimnazjum i Liceum im. Przemysława w Rogoźnie Wielkopolskim 1950; studia geologiczne na Uniwersytecie Warszawskim

Barbara
Kosmowska-Ceranowicz

1956; doktorat w Polskiej Akademii Nauk (Wydział VII) 1965; habilitacja na Uniwersytecie Warszawskim (Wydział Geologii) 1980; profesor Polskiej Akademii Nauk (Wydział VII, nauki przyrodnicze) 1992. Pracownik (m.in. kierownik Działu Geologii; kierownik Działu Bursztynu 1974–2007; obecnie ½ etatu) Muzeum Ziemi Polskiej Akademii Nauk w Warszawie 1956–. Zajmowała się m.in. geologicznymi badaniami paleogenu w Polsce niżowej oraz badaniami złóż bursztynu i identyfikacją żywic świata. Autorka ponad 250 prac naukowych publikowanych w czasopismach krajowych i zagranicznych, katalogów, przewodników i scenariuszy wystaw oraz publikacji książkowych: *Tajemnice bursztynu* (Warszawa 1995, II wyd. 1989), *Spuren des Bernstein* (Bielefeld 1991), *Bursztyn w Polsce i na świecie* (Warszawa 2012). Wiceprezes Światowej Rady Bursztynu (z siedzibą w Gdańsku). Członek: Grupy Roboczej Mineralów Organicznych (współzałożycielka) Międzynarodowego Towarzystwa Mineralogicznego, Polskiego Towarzystwa Gemmologicznego (współzałożycielka), Międzynarodowego Stowarzyszenia Bursztytników (współzałożycielka i członek honorowy), Stowarzyszenia Arbeitskreis Bernstein (Niemcy). Uhonorowana nagrodą „Bursztynowy Kierec” przez Muzeum Okręgowe w Łomży 1996 oraz statuetką i tytułem bursztynnika roku przez Stowarzyszenie Bursztynników w Polsce 2001. Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Medal 40-lecia Polski Ludowej, złota odznaka Związku Nauczycielstwa Polskiego, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, srebrna odznaka „Zasłużony dla polskiej geologii”, złota odznaka Stowarzyszenia Bursztynników w Polsce, złota odznaka Polskiego Towarzystwa Gemmologicznego, medal „40-lecie odkrycia złóż siarki rodzinnej”, medal „40-lecie powstania Wolińskiego Parku Narodowego”, Bicentennial Commemorative Medal (USA). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

KOTECKI Andrzej, historyk, dziennikarz; ur. 11 października 1955 w Sopocie. Wykształcenie: V Liceum Ogólnokształcące im. Stefana Żeromskiego w Gdańsku-Oliwie; studia historyczne (spe-

cializacja: muzealnictwo) na Uniwersytecie Gdańskim 1974–1978. Pracownik: Miejskiej Biblioteki Publicznej im. J. Wybickiego w Sopocie 1978–1979, Biblioteki Stoczni Północnej w Gdańsku 1980–1982, Działu Instrukcyjno-Methodycznego Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Gdańsku 1982–1986, Biblioteki Centralnego Muzeum Morskiego w Gdańsku 1987–1988, Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego w Gdańsku 1988–1989, Fundacji „Czerwonej Róży” w Gdańsku 1989, Działu Historii Żegluga i Handlu Morskiego Centralnego Muzeum Morskiego w Gdańsku 1989–1991, Muzeum Marynarki Wojennej (kustosz) w Gdyni 1992–2009, Muzeum Niepodległości (kustosz) w Warszawie 2009–. Autor artykułów w czasopiśmie: „Archiwum Pomorskie AK”, „Armia”, „Bandera”, „Biuletyn Historyczny Muzeum Marynarki Wojennej”, „Gazeta Internetowa Redakcji Wojskowej”, „Gdańskie Zeszyty Numizmatyczne”, „Hale i Dziedziny. Miesięcznik Ziemi Górskich”, „Ilustrowany Kurier Polski”, „Jantarowe Szlaki”, „Kurier Warszawski”, „Kwartalnik Bellona”, „Litere”, „Materiały Zachodniopomorskie”, „Morze”, „Nasza Służba”, „Nasze Sygnały” (Londyn), „Nautologia”, „Niepodległość i Pamięć”, „Notatki Płockie”, „Policjanci. Policjany Magazyn Historyczny”, „Pomerania”, „Polska Zbrojna”, „Przegląd Morski”, „Spotkanie z Zabytkami”, „Stolica”, „Studia Gnesnienisia”, „Teki Gdańskie”, „Trójmiejski Informator Kulturalny”, „Tygodnik Ciechanowski”, „Tygodnik Radomski”, „Wiadomości Gdyńskie”, „W Kręgu Książki”, „Wojsko i Wychowanie”, „Zdarzenia Muzealne”, „Zeszyty Prasoznawcze” oraz w publikacjach zbiorowych i katalogów wystaw: *Polska Zbrojna na morzu* 1996, *Od Torunia do Gdyni. Z dziejów szkolnictwa Polskiej Marynarki Wojennej* 1997, *Świat dawnych żaglowców* 2000, *Polska Marynarka Wojenna wczoraj i dziś* 2001. Organizator i kurator wielu wystaw, m.in. *Polska Marynarka Wojenna 1918–1993* (Muzeum Miasta Gdyni 1993), *W świecie dawnych żaglowców* (Muzeum Górnośląskie w Bytomiu 1998 oraz w 18 innych miastach), *Sport w Marynarce Wojennej 1918–2000* (Centralne Muzeum Morskie w Gdańsku 2000), *Od wieków nad Bałtykiem* (Senat RP w Warszawie

Andrzej Kotecki

2003), *Flotylla rzeczne PMW 1918–1939* (Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie 2005), *Polski plakat marynistyczny w zbiorach Muzeum Niepodległości w Warszawie* (Muzeum X Pawilonu Oddział Muzeum Niepodległości w Warszawie 2013). Członek: Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki, Towarzystwa Przyjaciół Okrętu-Muzeum ORP „Błyskawica”, Towarzystwa Przyjaciół Centralnego Muzeum Morskiego w Gdańsku. Uhonorowany Nagrodą Prezydenta Miasta Gdyni 2006. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi, brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”, brązowy medal „Siły zbrojne w służbie ojczyzny”, Łódzka Komandoria Ligi Morskiej i Rzecznej. Zainteresowania/hobby: literatura historyczna, turystyka, muzyka, sport. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Kazimierz Kozica

KOZICA Kazimierz, geograf (kartograf); ur. 9 stycznia 1965 w Rawiczu. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące w Miliczu 1984; studia geograficzne (specjalizacja: kartografia) 1984–1990 oraz doktorat nauk przyrodniczych 1998 na Uniwersytecie Wrocławskim. Pracownik naukowy na Uniwersytecie Wrocławskim 1989–1999, a następnie współpracownik (m.in. badania naukowe w zakresie historii kartografii, ze szczególnym uwzględnieniem historii kartografii Polski i Śląska oraz środkowej i wschodniej Europy) prywatnej fundacji w Bitburgu (Niemcy) 1999–2009; pracownik (obecnie kustosz dyplomowany) Zamku Królewskiego w Warszawie 2009–. Autor artykułów w „Polskim Przeglądzie Kartograficznym” oraz współautor publikacji książkowych: *Imago Poloniae* (Warszawa 2002), *Imago Lithuaniae* (Wilno 2002), *Dantiscum Emporium Totius Europae Celeberrimum* (Gdańsk 2004), *Magna Regio* (Luksemburg 2007), *Dawna dolina Baryczy. Altes Bartschtal* (Milicz 2010). Zainteresowania/hobby: języki obce, muzyka, podróże, jazda na rowerze, wycieczki górskie, historia sztuki śląskiej. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

KUCHARSKI Karol Piotr, historyk; ur. 28 czerwca 1984 w Grójcu. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Armii Krajowej w Białobrzegach 2003; studia historyczne na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie 2003–2008; seminaria i szkolenia z zakresu muzealnictwa. Pracownik (obecnie starszy asystent) Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego w Warce 2008–. Autor artykułów w: „Ave”, „Białobrzeskim Powieście”, „Ciechanowieckim Roczniku Muzealnym”, „Głosie Białobrzeskim”, „Przełądzie Historyczno-Wojskowym”, „Rycerzu Niepokalanej” oraz współredaktor publikacji książkowej *Kazimierz Pułaski w 230. rocznicę śmierci. Materiały z sesji naukowej zorganizowanej 7 grudnia 2009 r. w Muzeum Niepodległości w Warszawie* (Warka 2011). Wykładowca zagadnień, dotyczących konfederacji barskiej i postaci Kazimierza Pułaskiego; współautor scenariuszy wystaw i programów edukacyjnych dla dzieci i młodzieży, dotyczących XVIII–XIX wieku. Członek Stowarzyszenia Stromiczczyzna 2014–. Zainteresowania/hobby: regionalizm, genealogia, heraldyka, kino europejskie, muzyka, literatura.

Karol Piotr Kucharski

KULFAN-SKÓRA Elżbieta Maria, muzykolog, ur. 8 lipca 1954 w Warszawie. Wykształcenie: studia w zakresie muzykologii w Akademii Teologii Katolickiej (obecnie Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego) w Warszawie 1973–1978; Podyplomowe Studium Muzealne w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego 2009–2010. Kustosz i redaktor wydawnictw muzealnych w Zamku Królewskim w Warszawie 1985–1994; redaktor i kierownik Redakcji Humanistycznej w Państwowym Wydawnictwie „Wiedza Powszechna” w Warszawie 1996–2003; właścicielka firmy zajmującej się projektowaniem i aranżacją przestrzeni wystawienniczej, wyposażeniem wnętrz i reklamą 2003–2010; kierownik Działu Zbiorów i Izb Pamięci w Państwowym Zespole Ludowym Pieśni i Tańca „Mazowsze” im. Tadeusza Sygietyńskiego w Karolinie 2008–. Członek Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2008–. Zainteresowania/hobby: muzyka, teatr, śpiewanie w chórze, florystyka, jazda na rowerze. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Elżbieta Maria Kulfan-Skóra

Piotr Józef Kułak

KUŁAK Piotr Józef, historyk sztuki; ur. 20 czerwca 1988 w Krośnie. Wykształcenie: I Liceum Ogólnokształcące im. Króla Wielkiego w Brzozowie 2007; studia w zakresie bibliotekoznawstwa i informacji naukowej oraz historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim 2007–2013. Redaktor zasobów cyfrowych w Bibliotece Głównej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, a następnie w Bibliotece Narodowej (Cyfrowa Biblioteka Narodowa Polona) w Warszawie 2011–2013. Asystent muzealny w Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego w Warszawie 2013–. Współautor publikacji książkowej *Magia Humoru* (Warszawa 2014). Kurator wystawy *Karykatura Bułgarska. Wystawa prac z kolekcji Domu Humoru i Satyry w Gabrowie* (2014–2015) oraz wystawy retrospektywnej Zbigniewa Lengrena (w przygotowaniu). Zainteresowania/hobby: karykatura polska XIX-XXI w., polska sztuka gotycka, stare druki, digitalizacja archiwaliów i zabytków dzieł sztuki. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Małgorzata Kunecka

KUNECKA Małgorzata, etnolog; ur. 4 grudnia 1980 w Warszawie. Wykształcenie: XLI Liceum Ogólnokształcące im. Joachima Lelewela w Warszawie 1999; studia etnologiczne na Uniwersytecie Warszawskim 1999–2005. Pracownik Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie (obecnie adiunkt w Centralnym Magazynie Zbiorów) 2006–. Autorka publikacji książkowej *Zwyczajne święteczne w Polsce* (Warszawa 2011); współautorka: *Zwykłe-Niezwykłe. Fascynujące kolekcje w zbiorach Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie* (Warszawa 2008), *Projekt „polskie stroje ludowe w internecie” czyli klasyczny temat etnograficzny w nowym ujęciu* [w:] *Atlas Polskich Strojów Ludowych. Stroje ludowe jako fenomen kulturowy* (Wrocław 2013). Współtwórczyni i opiekunka merytoryczna strony internetowej [www.stroje.ludowe.net] 2011–. Uczestniczka projektu badawczego „Domki fińskie pamięć osobista, historia, współczesność”, dokumentującego losy osiedla domków fińskich na warszawskim Jazdowie (autorka tekstów na stronie internetowej www.domkifinskie.etnograficzna.pl) 2013–. Członek: Stowarzyszenia Pracownia Etnograficzna im. prof. Witolda

Dynowskiego 2010–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Zainteresowania/hobby: tradycyjna i współczesna obrzędowość, strój ludowy, historia Warszawy. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

KURPIK Maria Magdalena, konserwator, technolog drewna; ur. 9 października 1956 w Warszawie. Wykształcenie: Szkoła Podstawowa nr 4 w Sanoku; I Liceum Ogólnokształcące w Sanoku; studia w zakresie technologii drewna w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 1980–1985; Podyplomowe Studium Muzealnicze przy Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego 1996–1997. Pracownik Pracowni Konserwacji Książki Biblioteki Narodowej w Warszawie 1985–1987; kierownik Pracowni Konserwacji Papieru w Muzeum Plakatu w Wilanowie (Oddział Muzeum Narodowego w Warszawie) 1987–1996; kurator Muzeum Plakatu w Wilanowie 1997–2013; konserwator w Muzeum Narodowym w Warszawie 2014–. Wykładowca w Europejskiej Akademii Sztuk w Warszawie 2006–2009; wykładowca historii plakatu w Wyższej Szkole Informatyki Stosowanej i Zarządzania w Warszawie 2011–; wykładowca wizytujący z zakresu historii plakatu polskiego, m.in. na: Nihon University w Tokio, Musashino Art. University w Tokio, Asia University w Taipei i Taichung na Tajwanie, Uniwersytecie w Xalapie w Meksyku. Autorka wielu artykułów i esejów z zakresu konserwacji papieru, projektowania graficznego i historii plakatu oraz katalogów wystaw i publikacji książkowych poświęconych sztuce plakatu. Konsultantka merytoryczna wielu wydawnictw z zakresu polskiego plakatu. Autorka wielu wystaw plakatu w Polsce i na świecie. Członek: International Council of Museums 2004–, Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowego Biennale Plakatu w Warszawie 2006–2013, jury wielu światowych konkursów z zakresu sztuki plakatu (m.in. International Poster Competition w Taipei na Tajwanie 2006 i 2007; Międzynarodowego Biennale Plakatu w Meksyku 2008; Poster For Tomorrow w Paryżu 2010, 2011 i 2012), Międzynarodowego Komitetu Projektu Glob-All Mix /

Maria Magdalena Kurpik

Rio + 20 Project w Rio de Janeiro 2012. Uhonorowana „Nagrodą Południa” 2001. Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, medal „Zasłużony pracownik kultury”. Zainteresowania/hobby: projektowanie graficzne, podróże, spacerzy z psami. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Katarzyna Kuzko-Zwierz

KUZKO-ZWIERZ Katarzyna, etnolog, antropolog; ur. 18 września 1983 w Białymstoku. Wykształcenie: studia w zakresie etnologii i antropologii kulturowej na Uniwersytecie Warszawskim 2003–2008; studia doktoranckie w Instytucie Kultury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego 2009–. Pracownik (kierownicza 2015–) Muzeum Warszawskiej Pragi Oddział Muzeum Warszawy 2009–; współpracowniczka Pracowni Studiów Miejskich przy Instytucie Kultury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego 2011–. Autorka artykułów w periodykach: „Tygodnik Powszechny”, „Konteksty. Polska Sztuka Ludowa”, „Kultura Miasta”, „Almanach Muzealny”, „Etnografia do kieszeni”, „Rocznik Mazowiecki” oraz tekstów w publikacjach zbiorowych, m.in.: *Wizualność miasta. Wytwarzanie miejskiej ikonosfery* (Poznań 2007), *Doświadczenie świata. Doświadczenie literatury* (Warszawa 2011), *Pośród chaosu. Antropologiczne refleksje nad współczesnością* (Warszawa 2011), *Niematerialne dziedzictwo kulturowe: identyfikacja-dokumentacja-ochrona. Interpretacja-pojęcia-poglądy* (Warszawa 2013), *Tętno nad tynkiem. Warszawa Mirona Białoszewskiego* (Warszawa 2013). Współredaktorka merytoryczna książek: *Dynamika przestrzeni miejskiej* (Poznań 2006), *Człowiek w mieście: symbioza-adaptacja-konflikt* (Warszawa 2008). Główne kierunki działalności zawodowej, m.in.: tworzenie i rozwijanie Archiwum Historii Mówionej Muzeum Warszawskiej Pragi (m.in. wystawa *Praski MDM. Życie codzienne osiedla Praga II* 2013 – [w:] www.praskimdm.pl). Uczestniczka projektów badawczych i animacyjnych o tematyce miejskiej (obecnie członek grantu badawczego „Topo-Grafie: miasto, mapa, literatura”). Członek-założyciel Polskiego Towarzystwa Historii Mówionej 2009–. Zainteresowania/hobby: Warszawa,

funkcjonowanie ludzkiej pamięci, literatura i źródła wspomnieniowe, podróże, rękodzieło, eksperymenty kulinarne. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

LASKOWSKA Elżbieta Krystyna z domu Kubuszewska, historyk sztuki; ur. 21 kwietnia 1969 w Warszawie. Wykształcenie: VI Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Reytana w Warszawie 1988; Instytut Historii Sztuki Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego (mgr) 1988–1993; studia języka niemieckiego (stypendium naukowe) na Universität in Heidelberg, Niemcy 1993; studia podyplomowe z historii sztuki i filozofii na Central European University w Pradze, Czechy (stypendium naukowe Fundacji im. Stefana Batorego i Fundacji George’a Sorosa) 1994–1995; otwarty przewód doktorski w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk 2014–. Pracownik: Muzeum Plakatu w Wilanowie 1994, Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego w Warszawie (obecnie kustosz i p.o. dyrektora) 1995–. Współpracownik redakcji magazynu „WiK” (relacje z wystaw, recenzje książek) 1992–1993. Autorka artykułów w „Roczniku Warszawskim”, „Gazecie Finansowej”, materiałach konferencyjnych, m.in.: *Świat, Europa i... My. Polityka zagraniczna Drugiej Rzeczypospolitej w oczach polskich karykaturzystów* [w:] *Sztuka i dyplomacja* (Warszawa 2014), *Ojej! Książka! Współcześni karykaturzyści polscy o książkach, ich twórcach i odbiorcach* [w:] *O miejsce książki w historii sztuki* (Kraków 2015) oraz redaktor lub współtwórca opracowań katalogów wystaw, m.in.: *Sztuka karykatury okresu Młodej Polski 1890–1918. Wystawa ze zbiorów polskich oraz Lwowskiej Galerii Sztuki* (Muzeum Karykatury w Warszawie 2003), *Czasy wojen i pokoju. Karykatura Polska 1914–1939* (Muzeum Karykatury w Warszawie 2004), *Artyści polscy w The New York Times. Ilustracje i karykatury* (Muzeum Karykatury w Warszawie 2004), *Uśmiech Akademii. W kręgu Henryka Tomaszewskiego, jego uczniów, następców i przyjaciół. Wystawa w 100-lecie ASP w Warszawie* (Muzeum Karykatury w Warszawie 2005). Współautorka i kurator wielu wystaw w Muzeum Karykatury w Warszawie, m.in.: *Zbigniew*

Elżbieta Krystyna
Laskowska

Kołaczek 1997, Marek Raczkowski. Rysunki z „Polityki” i inne 2000, Henryk Sawka. Prawica... lewica... centrum! 2001, Oldboje dobrego humoru. Juliusz Puchalski i Zbigniew Ziomecki 2002, „Stara Baśń” na wesoło. Wokół filmu, legend i powieści 2003, Polaków portret przesylny. I Forum Młodych Karykaturzystów 2003, Artysty polscy w New York Times. Ilustracje i karykatury 2004, Uśmiech Akademii. W kręgu Henryka Tomaszewskiego, jego uczniów, następców i przyjaciół 2005, Eryk Lipiński 1908–2008. Satyra i humor. Wystawa z okazji stulecia urodzin 2008, Marek Raczkowski. Rysunki 2009, Uśmiech Chopina. Międzynarodowa wystawa pokonkursowa 2010, Karol Baraniecki 1911–1986 2011, Karykatura bułgarska. Prace ze zbiorów Domu Humoru i Satyry w Gabrowie 2014, Zbigniew Woźniak. Świat satyry 2015. Kurator wystaw organizowanych za granicą: Antoni Chodorowski i Jacek Frankowski (Instytut Polski w Berlinie 1996), Sławomir Mrożek – rysunki dawne i nowe (Hall in Tirol w Innsbrucku 2003), Uśmiech Chopina. Międzynarodowa wystawa pokonkursowa (Instytut Kultury Polskiej w Sofii 2010–2011). Członek jury konkursów, m.in.: Międzynarodowa Wystawa Satyrykon (Legnica 2004 i 2015), I Forum Młodych Karykaturzystów (Warszawa 2004), Uśmiech Chopina. Międzynarodowy konkurs na rysunek satyryczno-humorystyczny (Warszawa 2010). Zainteresowania/hobby: historia polskiej grafiki użytkowej i wzornictwa, turystyka, narciarstwo. Miejsce zamieszkania: Otrębusy k. Warszawy.

Justyna Bogna
Laskowska-Otwinowska

LASKOWSKA-OTWINOWSKA Justyna Bogna, etnograf; ur. 23 listopada 1960 w Warszawie. Wykształcenie: studia etnograficzne na Uniwersytecie Warszawskim 1979–1984; doktorat nauk humanistycznych w Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie 2001. Pracownik: Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi 2003–2010, Państwowego Muzeum Etnograficznego (obecnie: kierownik Działu Etnografii Polski i Europy) w Warszawie 2010–. Autorka artykułów w czasopiśmie i periodykach naukowych: „Etnografia Nowa”, „Etnografia Polska”, „Journal of the History of Medicine and allied Science”

(Wielka Brytania), „Kultura i Społeczeństwo”. „Kontynenty”, „Prace i Materiały Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi”, „Socjologia” (Słowacja). „Wieś i Rolnictwo” oraz rozdziałów lub artykułów w publikacjach zwartych, m.in.: *Człowiek stary w ubogiej rodzinie polskiej wsi współczesnej* [w:] *Zrozumieć biednego. O dawnej i obecnej biedzie w Polsce* (Warszawa 2000), *Elementy kultury romskiej jako źródło marginalizacji i bogacenia się Romów polskich* [w:] *Lata tłuste, lata chude. Spojrzenie na biedę w społecznościach lokalnych* (Warszawa 2002), *Nowe sposoby zamieszkiwania na polskiej wsi wobec analogicznych zjawisk w wybranych państwach* [w:] *Kultura polska. Kierunki i dynamika zmian* (Warszawa 2009), *Realizacja wartości humanitarnych w opiece nad Czeczeńcami w ośrodkach dla uchodźców w Polsce* [w:] *Ludzie ubodzy i ofiary wojny jako odbiorcy pomocy charytatywno-humanitarnej* (Warszawa 2010), *Vintage jako kicz* [w] *Kicz we współczesnej kulturze* (Lublin 2013). Autorka publikacji książkowej *Globalne przepływy kulturowe a obecność nowoosadników na wsi polskiej* (Łódź 2008). Realizatorka samodzielnych projektów badawczych (m.in. *Wartości wychowawcze w kulturze czeczeńskiej i możliwości ich realizacji w warunkach uchodźstwa* 2009; *Pszczoly i ludzie* 2014). Wykonawca w warsztatach i projektach badawczych oraz uczestniczka międzynarodowych projektów badawczych (m.in. *Orality and Local Society* 2006–2007; *Carnival King of Europe* 2010–2012). Członek: Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego 2013–. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

LECHOWSKA Ewa Grażyna, technik architekt, pozłotnik; ur. 26 października 1954 w Warszawie. Wykształcenie: Pomaturalne Studium Architektury w Warszawie 1976. Pracownik w Zamku Królewskim w Warszawie 1976–1985; własna pracownia pozłotnicza w Warszawie 1985–1991; starszy renowator w Muzeum Narodowym w Warszawie 1991–. Uehonorowana wyróżnieniem za dyplom z Pomaturalnego Studium Architektury przez Stowarzyszenie Architektów Rzeczypospolitej Polskiej. Odznaczenia: odznaka „Zasłużony dla kultury polskiej”. Zainteresowania/hobby: Francja. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Karolina Jadwiga Lechowska

Witold Stefan Lempka

LECHOWSKA Karolina Jadwiga, charakteryzator, renowator ram; ur. 28 lipca 1982 w Warszawie. Wykształcenie: Policealne Studium Charakteryzacji i Stylizacji w Warszawie 2008. Pracownik Muzeum Archeologicznego w Warszawie 2001–2002; renowator ram w muzeum Narodowym w Warszawie 2012–. Zainteresowania/hobby: grupy inscenizacyjne, taniec. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

LEMPKA Witold Stefan, etnograf; ur. 17 kwietnia 1946 w Olsztynie. Wykształcenie: studia etnograficzne na Wydziale Historii Uniwersytetu Warszawskiego 1964–1969; studia podyplomowe w zakresie architektury i planowania przestrzennego wsi 1973–1974 oraz studia podyplomowe w zakresie konserwacji zabytków na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Pracownik (etnograf) Muzeum Ziemi Garwolińskiej w Miętmem 2007–2015. Autor artykułów w „Głosie Garwolińskim”, „Gazecie Olsztyńskiej”, „Gazecie Współczesnej” oraz w publikacjach zbiorowych: *Tradycyjna gospodarka hodowlana* [w:] *Kultura ludowa Warmiaków i Mazurów* (Olsztyn 1983), *Garwolin. Rozwój urbanistyczny miasta na przestrzeni wieków* [w:] *Garwolin w latach 2002–2006* (Garwolin 2006). Przeprowadził szereg etnograficznych prac badawczych na terenie Warmii i Mazur oraz powiatu garwolińskiego, jak również ewidencjonował zabytki architektury w Tomaszowie Mazowieckim, Warszawie i w powiecie garwolińskim. Członek: Towarzystwa Urbanistów Polskich 1982–1990, Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków 1984–, Polskiego Stronnictwa Ludowego 1991–, Towarzystwa Naukowo-Kulturalnego w Garwolinie 1992–. Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby: żeglarsstwo, turystyka, astronomia. Miejsce zamieszkania: Garwolin.

LICA-KACZAN Magdalena, etnolog; ur. 19 października 1978 w Stargardzie Gdańskim. Wykształcenie: I Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej-Curie w Stargardzie Gdańskim 1997; studia etnologiczne na Uniwersytecie Wrocławskim 1999–2004, podyplomowe studia dziennikarskie na Uniwersytecie Wrocław-

skim; podyplomowe studia w zakresie muzealnictwa na Uniwersytecie Warszawskim. Pracownik Muzeum Miejskiego „Dom Gerharta Hauptmanna” w Jeleniej Górze-Jagniątkowie 2004; kustosz w Muzeum Mazowieckim w Płocku 2004–. Autorka artykułów, m.in. w „Etnografii Nowej”, „Kronice Mazowieckiej”, „Roczniku Muzeum Mazowieckiego w Płocku” oraz współautorka publikacji książkowych, m.in.: *Ludowe feng shui. Magia w chłopskiej zagrodzie* (Płock 2005), *Stare Mazowsze. Przyroda i człowiek* (Płock 2006), *Zawód etnograf. W MMP i na mazowieckiej miedzy* (Płock 2007), *Kobiety w świecie Bogdana Ziętka* (Płock 2010), *Humorem malowany świat Stanisława Kogucika* (Płock 2013), *Olenderskie unikaty Mazowsza. Konserwacja zabytków osadnictwa olenderskiego ze zbiorów Muzeum Mazowieckiego w Płocku* (Płock 2014). Redaktorka czasopisma naukowego „Rocznik Muzeum Mazowieckiego w Płocku”. Autorka i współautorka scenariuszy i aranżacji plastycznych licznych wystaw czasowych, w tym sztuki ludowej, nieprofesjonalnej i wymykającej się łatwym klasyfikacjom, m.in. pierwszych monograficznych wystaw poświęconych twórczości Bogdana Ziętka (2010) i Stanisława Kogucika (2012) oraz pierwszej etnograficznej wystawy stałej w Muzeum Mazowieckim w Płocku „Kultura Mazowsza w ludowej wizji świata”. Realizatorka filmu dokumentalnego „Ostatni dzień karnawału”, prezentowanego podczas Festiwalu Filmów Etnograficznych w Łodzi. Współautorka projektu „Skansenu Osadnictwa Nadwiślańskiego w Wiącheminie Polskim”. Autorka warsztatów etnograficznych i lekcji muzealnych oraz organizatorka imprez kulturalnych, w tym cyklicznych „Pikników Archeologiczno-Etnograficznych” oraz „Spotkań z kulturą etniczną”. Odznaczenia: srebrna odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, odznaka „Za zasługi dla kultury”. Zainteresowania/hobby: osadnictwo olenderskie na Mazowszu, nowoosadnictwo na obszarach wiejskich, recykling w tradycyjnym stolarstwie ludowym, rodzicielstwo bliskości (4,5 letnia Marysia), kuchnia makrobiotyczna, podróże, jazda konna, psy rasy moskiewski pies stróżujący (posiadaczka Maszy, Raszy, Daszy, Mariny i Puszki). Miejsce zamieszkania: Iłów.

Magdalena Lica-Kaczan

Natalia Anna Ładyka

ŁADYKA Natalia Anna, romanistka; ur. 8 lipca 1954 w Warszawie. Wykształcenie: studia filologii romańskiej na Uniwersytecie Warszawskim 1975–1979. Pracownik (obecnie główny inwentaryzator) Zamku Królewskiego w Warszawie 1981–. Autorka opracowania naukowego i tłumaczenia publikacji *Inwentarz Zamku Królewskiego w Warszawie z 1795 roku* (Warszawa 1997) oraz współautorka artykułów: *Zamówienia dla Stanisława Augusta w pracowni François-Thomasa Germaina* [w:] „Kronika Zamkowa” nr 1/35/1997, *Brązy wykonane przez Philippe’a Cafferiego l’Ainé dla Stanisława Augusta* [w:] „Kronika Zamkowa” nr 1–2/51-52/2006. Członek: Grupy Inwentaryzatorów Muzealnych jako podkomisji doradczej Komisji Muzeów przy Zarządzie Głównym Stowarzyszenia Historyków Sztuki (współzałożycielka) 2001–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2001–, Rady Muzealnej Muzeum Regionalnego im. Jacka Malczewskiego w Radomiu 2012–. Odznaczenia: honorowa odznaka „Zasłużony dla kultury polskiej”. Zainteresowania/hobby: tłumaczenia, turystyka krajowa i zagraniczna, teatr, muzyka, literatura piękna.

Jacek Leon Macyszyn

MACYSZYN Jacek Leon, inżynier, historyk sztuki; ur. 20 lutego 1949 w Radomiu. Wykształcenie: Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Inżynieryjnych im. J. Jasińskiego we Wrocławiu 1967–1971; studia historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim 1981–1986; studia podyplomowe w zakresie kształtowania i ochrony środowiska w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 1993; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa na Uniwersytecie Warszawskim 1998; doktorat nauk humanistycznych na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego 2012; kustosz dyplomowany 2014. Zastępca dyrektora i kurator Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 1989–1991; dyrektor Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 2000–2006; starszy kustosz, a następnie kurator Muzeum Wychodźstwa Polskiego Oddział Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie 2007–2009; kurator Muzeum Ordynariatu Polowego Oddział Muzeum Warszawy 2010–. Autor artykułów w czasopismach: „Jasna Góra”, „Kombatant”, „Mars”

(Londyn), „Mówią Wieki”, „Sztuka Polska”, „Z otchłani wieków”, „Żołnierz Polski”, „Żołnierz Wolności” oraz artykułów lub rozdziałów w pracach zbiorowych, m.in. *Dziedzictwo architektury militarnej – twierdze na Mazowszu* [w:] *Dziedzictwo kulturowe Mazowsza* (Warszawa 2001), *Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie na tle rozwoju muzealnictwa narodowo-historycznego* [w:] *Muzealnictwo wojskowe* (Warszawa 2005), *Służby ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w Polsce na przestrzeni dziejów* [w:] *Bezpieczeństwo osób podlegających ustawowo ochronie wobec zagrożeń XXI wieku* (Szczytno 2014). Autor publikacji książkowych: *Generałowie polscy* (Pruszków 1999), *Spadochron współczesny* (Warszawa 1981), *Tradycje orężne w batalistycy Wacława Pawliśzaka* (Pruszków 1999), *Cnocie Wojskowej Virtuti Militari* (Gdańsk 2001), *I podaje wiek wiekowi – tradycje chrześcijańskie w dziejach polskiego oręża* (Warszawa 2002), *Polegaj jak na Zawiszy – mit czy rzeczywistość* (Warszawa 2003), *Napoleon i Polacy* (Warszawa 2005), *Powstanie Wielkopolskie* (Warszawa 2006); współredaktor publikacji książkowych: *Deo et Patriae-Bogu i Ojczyźnie* (Warszawa 2001), *Słońce nad pustynią, motywy arabskie w twórczości Romana Artymowskiego* (Kraków-Warszawa 2004). Autor katalogów wystaw oraz licznych koncepcji wystaw w Muzeum Wojska Polskiego, m.in.: *Polegaj jak na Zawiszy – mit czy rzeczywistość* 2002, *Wiosna ludów i powstanie styczniowe* 2003, *Samochody terenowe wczoraj i dziś* 2004, *Ojciec Św. Jan Paweł II z wojskiem polskim* 2005, *Żołnierz polski na frontach II wojny światowej* 2006. Współpracownik Telewizji Polskiej (programy i felietony) 1991. Autor projektów: w zakresie symboliki (Krzyż Zesłańców Sybiru, Odznaczenie dla policjantów służących poza granicami kraju), wyróżnień honorowych Sił Zbrojnych RP (m.in. wzory odznak: „Wzorowy Żołnierz”, „Wzorowy Marynarz”, „Wzorowy Kadet”, „Wzorowy Dowódca”, „Zasłużony Pilot Wojskowy”, „Wzorowy Podchorąży”, „Wzorowy Szef Pododdziału”, „Znak Honorowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej”, „Wzorowy Pododdział Marynarki Wojennej”, „Wzorowy Pododdział Wojsk Lądowych”), sztandarów (Chorągiew Komбатantów Polskich dla Jana Pawła II,

Sztandar Wyższej Szkoły Humanistycznej w Pułtusku, Sztandar Społecznego Liceum Ekologicznego w Dziwnowie, Sztandar Łazienek Królewskich w Warszawie, Sztandar Związku Legionistów i ich rodzin), medali pamiątkowych (Medal Muzeum Ordynariatu Polowego, Medal Olszynki Grochowskiej, Medal Fundacji Pomoc Polakom na Wschodzie, Medal Sztabu Generalnego WP, Medal Dowództwa Wojsk Lądowych, Medal Wojsk Rakietowych i Artylerii, Medal 36. Brygady Pancерnej z Trzebiatowa), odznak pamiątkowych (m.in. Ministerstwa Obrony Narodowej, Dowództwa Wojsk Lądowych, Dowództwa Garnizonu Warszawa, Sztabu Generalnego WP, Krzyż Sybiru), pierścieni oficerskich (Wojska Lądowe, Wojska Lotnicze i Obrony Powietrznej, Marynarka Wojenna) oraz licznych książkowych opracowań graficznych, folderów, znaków honorowych i plakatów. Zastępca prezesa Oddziału Twórców Towarzystwa Naukowo-Historycznego przy Muzeum Historii Ruchu Ludowego w Warszawie 2013–. Członek: Rady Muzeum przy Łazienkach Królewskich w Warszawie 1998–2006, Rady Programowej kwartalnika „Saper” 2001, Rady Muzeum Policji 2003, Rady Muzeum Narodowego w Kielcach 2003, Zespołu opracowującego „Ustawę o symbolach narodowych” 2003–2005, Wojewódzkiego Komitetu Pamięci Walk i Męczeństwa 2005, Jury konkursu na Wydarzenie Muzealne Roku „Sybilla” 2005–, Rady Muzeum przy ministrze kultury 2002–2008, Rady Muzeum Kolejnictwa 2014–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2014–, Stowarzyszenia Polskich Spadochroniarzy 2000–. Uehonorowany Nagrodą Państwową Ukrainy 2004 oraz nagrodami konkursu na Wydarzenie Muzealne Roku „Sybilla” (I nagroda 2003; II nagroda 2002, 2003 i 2005; III nagroda 2001, 2004 i 2005; wyróżnienie 1999, 2000 i 2004). Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, odznaka „Zasłużony dla miasta Warszawy”, odznaka honorowa „Za zasługi dla archiwistyki”, złoty medal „Za zasługi dla obronności kraju”, złoty medal „Siły Zbrojne w służbie ojczyzny”, odznaka honorowa „Zasłużony działacz kultury”, odznaka „Opiekun

miejsc pamięci narodowych”, Order Zasługi Ukrainy. Zainteresowania/hobby: historia sztuki, sport, turystyka. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

MAGA Anna Balbina, historyk sztuki; ur. 9 lipca 1957 w Łodzi. Wykształcenie: XXXVIII Liceum Ogólnokształcące w Warszawie 1976; studia historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim 1976–1981. Pracownik (obecnie kustosz kolekcji w Ośrodku Wzornictwa Nowoczesnego) Muzeum Narodowego w Warszawie 1981–. Autorka artykułów w „2+3D grafika plus produkty” oraz artykułów lub rozdziałów w publikacjach zwartych, m.in. *Meblarstwo Ładu po 1945 roku* [w:] *Spółdzielnia Artystów ŁAD 1926–1996* (Warszawa 1998), *Piotr Hertel. Od malarstwa do sztuki przedmiotu* [w:] *W kręgu sztuki przedmiotu* (Warszawa 2011), *Czego nie pokazaliśmy na wystawie „Chcemy być nowocześni...” – projektowanie dla przemysłu* [w:] *Wizje nowoczesności. Lata 50. i 60. – wzornictwo, estetyka, styl życia*, materiały z sesji (Warszawa 2012), *Marian Sigmund, Maria Chomentowska, Aleksander Kuczma, Janusz Zygałdewicz*,– eseje [w:] *Out of the Ordinary. Polish Designers of 20th Century* (Warsaw 2011), *Rzeczy niepospolite. Polscy projektanci XX w.*, 2+3D/ Fundacja Rzecz Piękna, (Kraków 2013), *Zwischen Utopie und erfüllten Träumen* [w:] *System design. Über 100 Jahre Chaos im Alltag* (Köln 2015.). Współautorka wystaw i katalogów wystaw lub innych publikacji towarzyszących wystawom, m.in.: *Wzornictwo Przemysłowe w 40-leciu PRL* (BWA Olsztyn 1984), *Sztko ze zbiorów Ośrodka Wzornictwa Nowoczesnego Muzeum Narodowego w Warszawie* (Muzeum Techniki w Warszawie 1993), *Wanda Zawadzka-Manteuffel, Sztko, Ceramika, Tkanina, Grafika* (Muzeum Narodowe w Warszawie, Królikarnia 1994), *Rzeczy pospolite. Polskie produkty 1899–1999* (Muzeum Narodowe w Warszawie 2000, Muzeum Narodowe w Krakowie, Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha 2001, Centrum Kultury Zamek w Poznaniu 2001), *Kolekcje wzornictwa – odłona pierwsza* (Muzeum Plakatu w Wilanowie 2007), *Ale zabawki* (Muzeum Narodowe w Warszawie 2008), *Chcemy być nowocześni. Polski design 1955–1968*

Anna Balbina Maga

z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie (Muzeum Narodowe w Warszawie 2011, Muzeum Techniki i Komunikacji Zajezdnia Sztuki w Szczecinie 2011/2012, Muzeum Miasta Gdyni 2012, Museum voor Modern Kunst, Arnhem, Holandia 2012. Uczestniczka konferencji krajowych i zagranicznych. Prowadząca prace dokumentacyjno-inwentaryzacyjne dotyczące wnętrza Pałacu Kultury i Nauki 2003–2005. Juror w konkursie „Prodeco” organizowanym przez magazyn „Elle Decoration” 2002–2008. Współpraca z DOMO TV (Canal+) przy przygotowywaniu filmu o historii polskiego designu w reżyserii Małgorzaty Świdorskiej (konsultacje, wystąpienia, opracowanie części ilustracyjnej). Wykładowca zagadnień dotyczących polskiego wzornictwa. Członek Stowarzyszenia Historyków Sztuki 1982–. Laureatka nagród w konkursach „Wydarzenie Muzealne Roku – Sybilla”: w 2008 w kategorii: programy edukacyjne, oświatowo-wychowawcze i promocyjne za program *Ale zabawki!*, towarzyszący wystawie *Ale zabawki!* oraz w 2011 za wystawę *Chcemy być nowocześni. Polski design 1955–1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie*. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby: fotografia, żeglarsstwo, narciarstwo, koty. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Katarzyna Anna Majek

MAJEK Katarzyna Anna, historyk sztuki; ur. 5 września 1987 w Radzynie Podlaskim. Wykształcenie: I Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki w Łukowie 2006; studia historii sztuki (specjalizacja z muzealnictwa i ochrony zabytków) 2006–2011 oraz studia filologii romańskiej 2010–2011 na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II w Lublinie. Praktyka studencka w Urzędzie Ochrony Zabytków w Lublinie 2009 i w Lubelskim Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w Lublinie 2009–2011 oraz staż absolwencki w Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki w Warszawie 2012. Asystent muzealny w Dziale Naukowego Opracowywania Zbiorów Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego w Warszawie 2012–. Współautorka publikacji wydanych przez Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego w Warszawie (m.in. redakcja biogramów): *Leksykon polskich artystów karykatury. Od 1945 do*

2013 (Warszawa 2013), *Magia Humoru. Od Hogartha do... Grafiki i rysunku z kolekcji Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego w Warszawie* (Warszawa 2014), *Zbigniew Woźniak. Świat satyry* (Warszawa 2015). Zainteresowania/hobby: kierunki i tendencje w sztuce europejskiej XX wieku oraz w sztuce współczesnej; polska sztuka powojenna (ze szczególnym uwzględnieniem II Grupy Krakowskiej); abstrakcjonizm ekspresyjny oraz postmodernizm; współczesna literatura polska, klasyka poezji i prozy francuskiej; muzyka orientalna i piosenka francuska; śpiew chóralny (w trakcie studiów członek Chóru Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

MALISZEWSKA Izabella Bogumiła z domu Klemińska; filolog (polonistka); ur. 17 marca 1958 w Warszawie. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Juliusza Słowackiego w Warszawie 1977; studia w zakresie filologii polskiej na Uniwersytecie Warszawskim 1977–1982. Pracownik (obecnie kustosz i kierownik sekcji) Muzeum Warszawy (do 2014 Muzeum Historyczne m.st. Warszawy) 1983–. Autorka artykułów w czasopismach: „Kronika Warszawy”, „Życie Warszawy”, „Gazeta Polska” (Londyn), „Almanach Muzealny”, „Rzeczpospolita”, „Dagerotyp”, „Le Monde” (Paryż), „Biuletyn Informacyjny. Pismo Zarządu Głównego ŚZŻAK”, publikacji książkowych: *Poezja powstańczej Warszawy* (Warszawa 1994), *Album Warszawski. Obraz miasta w zbiorach Muzeum Historycznego m. st. Warszawy*, noty katalogowe (Warszawa 2000) współautorka, *Warszawskie Termopile 1944 – Śródmieście Północne* (Warszawa 2000), *Warszawskie Termopile 1944 – Śródmieście Południowe* (Warszawa 2001), *Skrawek wolnej Warszawy. Codzienność powstańczej Starówki w fotografii Jerzego Chojnackiego* (Warszawa 2008) oraz haseł encyklopedyczno-słownikowych: *Wielka Ilustrowana Encyklopedia Powstania Warszawskiego* (Warszawa 2005–2006), *Warszawa walczy 1939–1945. Leksykon* (Warszawa 2014). Redaktor lub współredaktor publikacji książkowych: *Dzięki którym powstaliśmy i przetrwaliliśmy* (Warszawa 2006), *Wypędzeni z Warszawy 1944. Losy dzieci* (Warszawa 2007). Kurator wystaw

Izabella Bogumiła
Maliszewska

w Muzeum Historycznym m. st. Warszawy, m.in.: *Kultura powstańczej Warszawy 1944* (1991), *Powstanie Warszawskie. Świadectwa historii. Tradycja 1944–1994* (1994), *Zbiory Muzeum Powstania Warszawskiego czekają...* (1999), *Powstanie Warszawskie w oczach fotoreporterów* (2004) oraz w innych placówkach, m.in.: *Warszawa lat wojny i okupacji 1939 – 1945* (Pałac Lubomirskich 1999), *Powstanie Warszawskie 1.VIII – 5.X.1944*, współautor (Hotel de Sully, Paryż 2004), *Powstanie Warszawskie w oczach fotoreporterów* (Instytut Polski w Pradze 2005, Muzeum Wojen w Budapeszcie 2005, Muzeum Miasta Petersburga 2010), Ekspozycja stała części Warszawskiej – Miejsce Pamięci Kościół św. Mikołaja, Hamburg 2009. Lider projektu *Wypędzeni z Warszawy 1944. Losy dzieci* realizowanego ze środków unijnych w ramach programu „Europa dla Obywateli” przez Muzeum Historyczne m.st. Warszawy we współpracy z Archiwum Państwowym m.st. Warszawy oraz niemiecką fundacją Stiftung Niedersächsische Gedenkstätten – 2007 (wystawa, strona internetowa: www.BAN-WAR1944.eu, sesja naukowa, wydawnictwa, kolejne edycje wystawy: Muzeum Miejsce Pamięci w Bergen Belsen 2008, Muzeum Miejsce Pamięci w Neuengamme w Hamburgu 2009, Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach Opolu 2009; Muzeum Miejsce Pamięci w Sachsenhausen 2010. Członek: Rady Programowej Muzeum Powstania Warszawskiego 2004, NSZZ „Solidarność” przy MHW (przewodnicząca Komisji Zakładowej 1998–), Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Laureatka: I nagrody Ministra Kultury i Sztuki w Konkursie na Wydarzenie Muzealne Roku (obecnie Sybilla) 1994, wyróżnienia w Konkursie na Wydarzenie Roku-Sybilla 2004, wyróżnienia w Konkursie na Wydarzenie Roku-Sybilla 2005, Nagrody Klio (kategoria varsaviana, za album *Skrawek wolnej Warszawy* 2008). Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, odznaka „Zasłużony działacz kultury”. Zainteresowania/hobby: literatura, ekologia, ogród, zwierzęta. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

MALISZEWSKI Stanisław Jerzy, historyk, dziennikarz; ur. 8 stycznia 1968 w Warszawie. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące w Piasecznie 1986; studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 1987–1995. Pracownik (obecnie kustosz) Muzeum Warszawy (dawne Muzeum Historyczne m.st. Warszawy) 1996–. Wieloletni współpracownik, jako dziennikarz sportowy, redakcji „Życia Warszawy” i Polskiej Agencji Prasowej. Autor artykułów w czasopismach: „Życie Warszawy”, „Almanach Muzealny”, „Rzeczpospolita”, „Polish Culture”, „Co i jak”, „Podwarszawskie co? gdzie? kiedy?” oraz publikacji książkowych: *Album Warszawski. Obraz miasta w zbiorach Muzeum Historycznego m.st. Warszawy*, noty katalogowe (Warszawa 2000), „Emma”. Wywiad rzeka z *Marią Straszewską* (Warszawa 2011) oraz haseł encyklopedyczno-słownikowych [w:] *Wielka Ilustrowana Encyklopedia Powstania Warszawskiego* (t. 1, Warszawa 2005), *Warszawa walczy 1939–1945. Leksykon* (Warszawa 2014). Współautor publikacji książkowych: *Śródmieście Północne*, seria: *Warszawskie Termopile 1944* (Warszawa 2000), *Śródmieście Południowe*, seria: *Warszawskie Termopile 1944* (Warszawa 2001). Autor wystawy plenerowej *Kalejdoskop sportowy dawnej Warszawy* (Rynek Starego Miasta w Warszawie 2012). Współautor wystaw, m.in.: *Oddziały bojowe Powstania Warszawskiego* (1997), *Zbiory Muzeum Powstania Warszawskiego czekają...* (1999), *Powstanie Warszawskie w oczach fotoreporterów* (Muzeum Wojen w Budapeszcie 2005), *Powstanie Warszawskie 1944*, stała ekspozycja w Muzeum Warszawy (2008). Projekty badawcze, m.in.: Mur Pamięci przy Muzeum Powstania Warszawskiego (kierownik zespołu opracowującego listę poległych uczestników Powstania Warszawskiego) 2004. Współautor projektu *Wypędzeni z Warszawy 1944. Losy dzieci* realizowanego ze środków unijnych w ramach programu „Europa dla Obywateli” przez Muzeum Historyczne m.st. Warszawy we współpracy z Archiwum Państwowym m.st. Warszawy oraz niemiecką fundacją Stiftung Niedersächsische Gedenkstätten -2007 (wystawa, strona internetowa: www.BANWAR1944.eu, sesja naukowa, wydawnictwa), kolejne edycje wystawy: Muzeum Miejsce Pamięci w Bergen

Stanisław Jerzy Maliszewski

Belsen 2008, Muzeum Miejsce Pamięci w Neuengamme w Hamburgu 2009, Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach Opolu 2009; Muzeum Miejsce Pamięci w Sachsenhausen 2010. Członek: NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki, Towarzystwa Miłośników Historii. Laureat nagrody w konkursie na najlepsze warszawiana za książkę „Emma”. *Wywiad rzeka z Marią Straszewską* 2012. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby: sport, turystyka. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Anna Krystyna Manicka

MANICKA Anna Krystyna, historyk sztuki; ur. 11 listopada 1964 w Warszawie. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Marii Konopnickiej w Warszawie 1983; studia historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim 1983–1988; doktorat nauk humanistycznych w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk 2009. Pracownik (obecnie kustosz) Muzeum Narodowego w Warszawie 1989–. Autorka artykułów w „Aspiracjach”, „Biuletynie Historii Sztuki”, „Grapheion”, „Jahreszeiten”, „Magazynie Sztuki”, „Muzealnictwie”, „Nowych Książkach”, „Ogrodzie”, „Spotkaniach z Zabytkami”, „Zdarzeniach muzealnych”, „Znaku” oraz w publikacjach zwartych i katalogów wystaw. Kurator wystaw: *Bolesław Wojciech Linke* (Muzeum Narodowe w Warszawie 1991; Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie 1993), *Picasso...! i Píkaso* (Muzeum w Sosnowcu 2000–2001), *Mistrzowie grafiki. Wystawa na 100-lecie ASP w Warszawie* (Muzeum Plakatu w Wilanowie 2004), *Salvador Dali ilustrator* (Muzeum Narodowe w Warszawie 2005), *Alfabet Picassa* (Galeria MBWA „Jatki” w Nowym Targu 2007), *Wiecie, spotkałam miłość* (Muzeum Częstochowskie w Częstochowie) 2009–2010. Współpraca przy organizacji wystaw, m.in.: *Tadeusz Kulisiewicz* (Miejska Galeria Sztuki w Łodzi 2001), *Hommage a Klee* (Muzeum Narodowe w Warszawie 2001), *Dialog czarno na białym. Grafika polska i węgierska 1918–1939* (Nemzeti Galeria w Budapeszcie i Królikarnia w Warszawie 2009). Uczestniczka konferencji (z referatami) i sympozjów krajowych i zagranicznych. Autorka powieści kryminalnych, m.in. *Czuła trucizna*

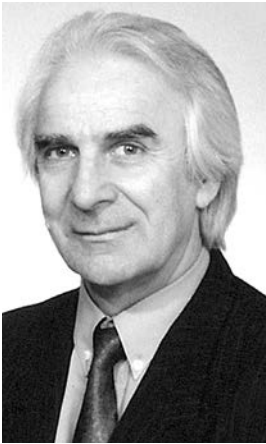
(Warszawa 2012). Laureatka konkursu Wydarzenie Muzealne Roku „Sybilla” 2004. Zainteresowania/hobby: beletrystyka, dzienniki, muzyka klasyczna. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

MARKERT Wojciech Andrzej, historyk; ur. 16 marca 1977 w Warszawie. Wykształcenie: XXI Liceum Ogólnokształcące im. H. Kołłątaja w Warszawie 1996; studia historyczne 1996–2001 oraz studia doktoranckie 2001–2006 na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Specjalista, a później kierownik Wydziału Historycznego w Wojskowym Biurze Badań Historycznych w Warszawie 2006–2013; od 2013 kierownik Działu Historii i Badań Naukowych, a od 2015 kurator Treści Historycznych Ekspozycji Stałej w Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku. Autor artykułów w czasopismach: „Mars-Problematyka i historia wojskowości. Studia i Materiały”, „Przegląd Historyczno-Wojskowy”, „Materiały do historii wojskowości”, not recenzyjnych (ok. 150) w „Notiesie Wydawniczym” oraz publikacji książkowych: *Na drodze do Arnhem. Historia 4. Kadrowej Brygady Strzelców* (Pruszków 2000), *77. Pułk Strzelców Kowieńskich 1918–1939* (Pruszków–Warszawa 2003), *Najcichsi bohaterowie spod Arnhem* (Pruszków 2004), *Józef Sławomir Hartman 1898–1979. Adiutant prezydenta i Ojciec Cichociemnych* (Pruszków 2004), *Generał brygady Stanisław Franciszek Sosabowski 1892–1967* (Warszawa 2012); *Pamięć nieustająca. Jest takie miejsce w Warszawie. Ilustrowana księga z ostatnich stu lat dziejów Polski zaobserwowanych na jednym placu stolicy* (Warszawa 2012); *Generał broni Władysław Anders 1892–1970* (Warszawa 2012); *Powiat pruszkowski. Przewodnik subiektywny* (Warszawa 2013) [współautor:] *Wielka wojna 1914–1918 w zarysie* (Pruszków 2009), [edycje źródeł:] *1 Samodzielna Brygada Spadochronowa w bitwie pod Arnhem. Wybór dokumentów* (Warszawa 2011), *Herbert Brunneger, Kto sieje wiatr... Opowieść żołnierza Dywizji SS „Totenkopf”* (Kraków 2006); *Jan Kasztelowicz, Moje cztery wojny* (Pruszków 2003). Członek komitetu redakcyjnego i autor 5 zeszytów serii „Zarys historii pułków polskich w kampanii wrześniowej 1939 r.”; członek komitetu

Wojciech Andrzej Markert

redakcyjnego „Przeglądu Historyczno-Wojskowego” 2010–2013; redaktor lub konsultant tłumaczeń publikacji: Agencja Wydawnicza Mostowski, Bertelsmann Media, Wydawnictwo Arkadiusz Wingert, Wydawnictwo Inicjał, Wydawnictwo RM, Wydawnictwo Vesper, Oficyny Wydawniczej „Ajaks”; autor ok. 50 tekstów w serii *II wojna światowa*; autor lub współautor koncepcji i scenariuszy ok 20 wystaw dla różnych instytucji, m.in. Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej, Muzeum Historycznego w Legionowie i Fundacji „Fotografia dla przyszłości”. Tematy badawcze: historia polskich wojsk powietrznodesantowych i specjalnych, Historia garnizonu wileńskiego 1918–1939, armia brytyjska w II wojnie światowej, Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie 1939–1947. Członek: Klubu Honorowych Dawców Krwi PCK „Biedronka” 2005–2010, Oddziału Mazowieckiego Stowarzyszenia Muzealników Polskich 2013–. Nagrody: wyróżnienie przez Jury Nagrody im. prof. Jerzego Skowronka 2013. Odznaczenia: brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”. Zainteresowania/hobby: muzyka i kultura alternatywna, etnografia, krajoznawstwo i turystyka, falerystyka, filokartystyka, bibliofilia, stara fotografia, zainteresowania naukowe (militarne aspekty historii Polski 1918–1947, historia, kultura oraz architektura Warszawy i Mazowsza, historia północno-wschodnich kresów Rzeczypospolitej). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Zygmunt Marszałek

MARSZAŁEK Zygmunt, technik inżynierii sanitarnej; ur. 8 lutego 1941 w Radomiu. Wykształcenie: Technikum Budowlane w Radomiu 1970. Pracownik Gazowni Warszawskiej PGNiG S.A. w Warszawie. Kustosze Muzeum Gazownictwa w Warszawie 1992–. Autor informatorów muzealnych oraz publikacji *Gazownictwo Polskie* (Bydgoszcz 2009). Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby: historia, turystyka. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

MATRACKA-KOŚCIELNY Alicja Maria, muzykolog; ur. 13 sierpnia 1950 w Częstochowie. Wykształcenie: Szkoła Podstawowa nr 25 w Częstochowie 1964; Liceum Ogólnokształcące im. Juliusza Słowackiego w Częstochowie 1968; Państwowa Szkoła Muzyczna II stopnia w Częstochowie 1969; studia w zakresie muzykologii 1969–1974 oraz doktorat nauk humanistycznych 1983 na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Pracownik Muzeum Chopina w Towarzystwie im. Fryderyka Chopina w Warszawie 1975–1980; pracownik (kustosz 1984–1998, starszy kustosz 1999–2006, dyrektor 2006–2015) Muzeum im. Anny i Jarosława Iwaszkiewiczów w Stawisku. Autorka artykułów w czasopismach naukowych, m.in.: „Rocznik Chopinowski”, „Twórczość”, „Muzyka i Liryka”, „Stawisko. Almanach Iwaszkiewiczowski”, „Kamerton”, „Studia Ukrainica Posnaniensia” oraz w publikacjach zwartych, m.in.: *Poezja a muzyka w twórczości pieśniarskiej Moniuszki do tekstów Mickiewicza* w:] *Szkice o kulturze muzycznej XIX wieku* (Warszawa 1980), *Twórczość pieśniarska warszawskiego środowiska kompozytorskiego w drugiej połowie XIX wieku* [w:] *Kultura muzyczna Warszawy drugiej połowy XIX wieku* (Warszawa 1980); „Litania do Marii Panny” Lieberta – Szymanowskiego; *poetycka modlitwa dedykowana Annie Iwaszkiewiczowej – Krąg inspiracji* [w:] *Inspiracje w muzyce XX w.* (Stawisko 1993), *Komponowanie dźwiękiem i słowem w twórczości Jarosława Iwaszkiewicza* [w:] *Muzyka w literaturze. Antologia polskich studiów powojennych* (Kraków 2002), *Muzeum im. A. i J. Iwaszkiewiczów w Stawisku* [w:] *Zostanie po mnie...*, materiały międzynarodowej sesji literackiej poświęconej twórczości Jarosława Iwaszkiewicza (Warszawa 2009), *Stawisko Anny i Jarosława Iwaszkiewiczów – salon literacko-muzyczny dawniej i dziś* [w:] *Muzea literackie: historia, edukacja, perspektywy* (Lublin 2012). Autorka publikacji książkowych: *Muzeum im. Anny i Jarosława Iwaszkiewiczów w Stawisku. Informator* (Podkowa Leśna, sześć wydań 1990–2014), przewodniki programowe *Festiwale Muzyczne Konfrontacje* (15 wydań), 2000–2014, *Muzyka na Stawisku*, koncepcja merytoryczna i wybór tekstów (Podkowa Leśna 2014); redaktorka publikacji książkowych:

Alicja Maria
Matracka-Kościelny

Inspiracje w muzyce XX wieku: filozoficzno-literackie, religijne, folklorem (Warszawa 1993), *Mistrzowie muzyki późnego renesansu. Dokonania i tradycje* (Warszawa 1994), *Dźwięk-Słowo-Obraz-Mysł. Rozmowy artystów, teoretyków i krytyków sztuki w Muzeum im. A. i J. Iwaszkiewiczów w Stawisku* (t. I, Podkowa Leśna 1997), *Dźwięk-Słowo-Obraz-Mysł. Rozmowy artystów, teoretyków i krytyków sztuki w Muzeum im. A. i J. Iwaszkiewiczów w Stawisku* (t. II, Podkowa Leśna 2001), *Wokół kategorii narodowości, wielokulturowości i uniwersalizmu w muzyce Polskiej* (Warszawa-Podkowa Leśna 2002), *Dźwięk-Słowo-Obraz-Mysł. Rola krytyki w dzisiejszym życiu artystycznym*, (t. III, Podkowa Leśna 2003), *Polska Chopina. Przewodnik po miejscach związanych z pobytem kompozytora* (Warszawa 2007). Autorka oryginalnej koncepcji merytorycznej dla wszystkich form aktywności Stawiska, m.in. cykle spotkań: *Z Nauką i Muzyką*, *Dźwięk-Słowo-Obraz-Mysł*, *Akademia Myśli i Dźwięku*, *Festiwale Muzyczne Konfrontacje* (ponad 500 imprez od 1994). Inicjator, założycielka i prezes Stowarzyszenia Ogród Sztuk i Nauk, działającego przy Stawisku w latach 1994–2010. Członek Związku Kompozytorów Polskich (przewodnicząca Sekcji Muzykologów 2001–2003; członek Prezydium Zarządu Głównego 2003–2010) 1984–. Laureatka nagród: Związku Kompozytorów Polskich 2005, marszałka województwa mazowieckiego 2007, okolicznościowych ministra kultury i dziedzictwa narodowego 2005 i 2011. Odznaczenia: brązowy medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”. Zainteresowania/hobby: ogród. Miejsce zamieszkania: Podkowa Leśna.

Jerzy Mazurek

MAZUREK Jerzy, historyk; ur. 13 listopada 1961 w Kosowicach (pow. opatowski). Wykształcenie: studia w zakresie bibliotekoznawstwa i informacji naukowej oraz historii na Uniwersytecie Warszawskim 1982–1991; doktorat nauk humanistycznych na Uniwersytecie Szczecińskim 2006; habilitacja na Uniwersytecie Warszawskim 2014. Pracownik (obecnie wicedyrektor) Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie 1998–; adiunkt w Instytucie Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich Uniwer-

sytetu Warszawskiego 2010–. Redaktor serii wydawniczej „Biblioteka Iberyjska” (Warszawa). Autor artykułów naukowych w „Holocaust Studies and Materials” i „História. Debates e Tendências” (Brazylia) oraz publikacji książkowych: „Kraj a emigracja. Ruch ludowy wobec wychodźstwa chłopskiego do krajów Ameryki Łacińskiej” (Warszawa 2006), *Noventa anos das relações diplomáticas entre a República da Polónia e a República Federativa do Brasil* (Brasília 2010), *Kazimierz Warchałowski (1872–1943) – pionier polskiego osadnictwa w Brazylii i Peru* (Warszawa 2013). Członek: Towarzystwa Polsko-Brazylijskiego (Warszawa), Rady Programowej półrocznika „Polonicus. Revista de reflexão Brasil-Polónia” (Kurytyba, Brazylia), Rady Programowej półrocznika „História. Debates e Tendências” (Passo Fundo, Brazylia), Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich (Warszawa), International Federation of Journalists (Bruksela, Belgia). Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, odznaka honorowa „Zasłużony dla rolnictwa”, srebrny medal „Labor Omnia Vincit”, odznaka „Zasłużony dla kultury polskiej”. Zainteresowania/hobby: badania genealogiczne, podróże, Polacy w Ameryce Łacińskiej. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

MEDER-KOIS Jolanta, konserwator dzieł sztuki; ur. 1 stycznia 1960 w Biłgoraju. Wykształcenie: studia w zakresie konserwacji malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1981–1987. Konserwator w Muzeum Narodowym w Warszawie 1986–. Współautorka artykułu *The Grudziądz Retable and Czech Gothic Paintig* w „Technologia artis” (Praha 1993). Ważniejsze konserwacje: Taddeo Gaddi *Ukrzyżowanie* 2001–2002; rzeźba polichromowana *Archanioł Michał depczący diabła* 2001–2003; *Shadow Portret braci Potockich* 2005; rzeźba polichromowana Bothisattwa, Chiny XIII w.; *Gotard Pasjans* 2007; Teresa Roszkowska *Kawiarnia* 2007; Zofia Stryjeńska *Lipiec i sierpień* 2008; Konstanty Mackiewicz *Martwa natura* 2008; Jacek Malczewski *Śmierć artysty* 2009; Jacopo del Conte *Matka Boska z aniołkami* 2011; Franciszek Lampi *Branicki z synami* 2011; Maksymilian Gierymski *Powstańcy nocą i Adiutant sztabowy* 2012; Tryptyk z Łuczyny

Jolanta Meder-Kois

2013. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby: malarstwo na blasze. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Katarzyna Ewa Meyza

MEYZA Katarzyna Ewa, archeolog; ur. 20 kwietnia 1951 w Warszawie. Wykształcenie: studia z zakresu archeologii Polski i powszechnej na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego 1969–1975; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa i konserwatorstwa archeologicznego na Uniwersytecie Warszawskim 1977–1978. Asystent w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie 1975–1977; pracownik (obecnie starszy kustosz w Dziale Archeologicznym) Muzeum Warszawy 1977–. Autorka artykułów m.in.: *Barokowa ceramika* „Spotkanie z Zabytkami” nr 8 z 1993, *Ceramika zdobiona XVI-XVII w.* [w:] *Źródła archeologiczne do dziejów Zamku Królewskiego oraz Starej i Nowej Warszawy*, z. 2 (Warszawa 1996), *Fajki gliniane z XVII i pierwszej połowy XVIII z badań archeologicznych Zamku Królewskiego i Starego Miasta w Warszawie* „Almanach Muzealny” t. 1 (Warszawa 1997), *Włoska misa majolikowa, catinetto, z fosy miejskiej Starej Warszawy* [w:] *Archeologia w teorii i praktyce* (Warszawa 2000), *Błonie – miasto w świetle najnowszych obserwacji archeologicznych* „Rocznik Mazowiecki” t. XIX (Warszawa 2001), *Fajki gliniane – odkrycie archeologiczne w Warszawie* „Cenne, bezcenne/utracone” nr 6 z 2002, *Wyniki badań sondażowych wzgórza widokowego w Ogrodzie Krasieńskich w Warszawie* „Almanach Muzealny” t. VIII (Warszawa 2013). Autorka projektu wystawy na jubileusz 60. rocznicy powstania Muzeum Historycznego *Plac Zamkowy podróż w czasie* 2006. Członek Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Danuta Michalec

MICHALEC Danuta, historyk sztuki; ur. 22 maja 1959 w Łukowie. Wykształcenie: Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Nałęczowie 1979; studia w zakresie historii sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim 1979–1984; Podyplomowe Studium Muzeologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 2003–2004. Pracownik (kustosz 1994–) w Muzeum Regionalnym

w Siedlcach 1984–. Autorka cyklu artykułów *Historia jednego obrazu* w czasopiśmie „Scena 24” oraz artykułów w pracach zbiorowych: *Ikonoografia siedleckiej bramy-dzwonnicy* [w:] *Brama księżnej Ogińskiej* (Siedlce 2007), *Zabytki gminy Siedlce* [w:] *Gmina na medal* (Siedlce 2010). Autorka publikacji książkowych: *Aleksandra Ogińska i Jej czasy* (Siedlce 1999), *O siedleckim ratuszu „Jackiem” zwanym* (Siedlce 2002, II wyd. 2009), *Ilustrowane kalendarium siedleckie* (Siedlce 2006), *Małgorzata Łada-Maciągowa 1881–1969* (Siedlce 2008). Członek: Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Laureatka nagrody Mazowieckiego Towarzystwa Kultury i Mazowieckiego Ośrodka Badań Naukowych im. Stanisława Herbsta w konkursie im. prof. Aleksandra Gieysztor na najlepsze Mazoviana 2000 za książkę *Aleksandra Ogińska i Jej czasy*. Zainteresowania/hobby: kultura artystyczna XVIII i XIX wieku. Miejsce zamieszkania: Łuków.

MIGDAŁ Jadwiga, etnograf; ur. 19 lutego 1949 w Częstochowie. Wykształcenie: studia etnograficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (mgr) 1968–1973. Pracownik Muzeum Etnograficznego w Krakowie 1973–1976, a następnie Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie 1976–2010. Autorka artykułu w „Roczniku Muzeum Etnograficznego w Krakowie” oraz współautorka opracowań w publikacjach zbiorowych: *Polskie malarstwo ludowe* [w:] *Polska sztuka ludowa* (Warszawa 1977), *Sztuka nieprofesjonalna* [w:] *Talent, pasja, intuicja. Polska sztuka nieprofesjonalna 1945–2005*, album wystawy (Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu i Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie 2005), *Noty o artystach* [w:] *Sztuka bez granic*, album wystawy (Galeria Sztuki Regionalnego Ośrodka Kultury w Białymstoku-Białej 2008). Autorka katalogów wystaw: *Jolanta Pęksa i Adam Wydra. Laureaci Nagrody Artystycznej Młodych im. S. Wyspiańskiego* (Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie 1986), *Księga czasów. Rysunek i malarstwo Reginy Jędrzejkowskiej* (Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie 1994), *Nikifor* (Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie 1995), *Nikifor. Malarz*

Jadwiga Migdał

z *Krynicy* (Zamek Książąt Pomorskich w Słupsku 1997), *Znaki wiary i pamięci. Kapliczki, krzyże i figury przydrożne* (Państwowe Muzeum Etnograficzne 2008), *Nikifor. Prace nieznanne* (Galeria im. M. Faryseja w Starogardzie Gdańskim 2010). Kurator wielu wystaw z zakresu sztuki ludowej oraz nieprofesjonalnej w kraju i za granicą. Członek Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Odznaczenia: odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”. Zainteresowania/hobby: sztuka, historia, podróże. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Anna Mizikowska

MIZIKOWSKA Anna, dziennikarka, redaktor merytoryczny, historyk, archiwista II stopnia; ur. w Warszawie. Wykształcenie: politologia (specjalizacja dziennikarska) w Wyższej Szkole Dziennikarskiej w Warszawie 1996–1999; dziennikarstwo i komunikacja społeczna 1999–2001; kurs redakcji merytorycznej w Studium Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek 2006; historia (specjalizacja archiwistyka II stopnia) 2013–2015 na Uniwersytecie Warszawskim. Współpracownik Redakcji Muzycznej Pierwszego Programu Polskiego Radia w Warszawie 1998–2008 oraz Centrum Historii Polskiej Radiofonii w Warszawie 2005–2008; Archiwum Historii Mówionej Domu Spotkań z Historią i Ośrodka KARTA w Warszawie 2010–2014; Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie 2014; Galerii Władysława Hasiora w Zakopanem 2014. Asystent muzealny w Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu 2009; asystent muzealny do spraw Archiwum Historii Mówionej w Muzeum Warszawskiej Pragi w Warszawie 2015–. Autorka artykułów, m.in. w „Nowych Książkach”, publikacji książkowej *Tadeusz Sygietyński i jego Mazowsze* (Warszawa 2004) oraz hasła *Tadeusz Sygietyński* w Polskim Słowniku Biograficznym. Zainteresowania/hobby: historia estrady, historia i rozwój medycyny. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

MOŚCICKA Izabela, historyk sztuki; ur. 20 listopada 1978 w Węgrowie. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące przy Zespole Szkół im. Władysława Reymonta w Konstancinie-Jeziornie;

Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego 1999–2005; studia doktoranckie w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego 2014–. Pracownik (prowadząca zajęcia edukacyjne z zakresu historii i sztuki) w Muzeum Pałac w Wilanowie 2005–2006; wykładowca historii sztuki w Studium Technik Teatralnych w Warszawie 2005–2006; asystent w Dziale Zbiorów Sztuki Nowoczesnej (kolekcja malarstwa po 1914 roku) Muzeum Narodowego w Warszawie 2006–. Autorka publikacji: *Warszawskie budowle Jana Koszyc-Witkiewicza* „Spotkanie z zabytkami” nr 2-3/2007, *Wnętrza gmachu biblioteki WSH w Warszawie* [w:] *Polskie art. déco* (Płock 2011), *Michał Rouba – malarz starego Wilna* (Wrocław 2011), *Przewodnik po Galerii XX i XXI wieku* (Warszawa 2013), *Ekspozyty związane z działalnością Policji Państwowej w okresie dwudziestolecia międzywojennego, znajdujące się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie* [w:] „Policyjny Magazyn Historyczny – Policjanci” (Warszawa 2013), *Polskie pióro nad Sekwaną* [w:] *Wkład Polek i kobiet polskiego pochodzenia w cywilizację i kulturę francuską* (Olsztyn – w druku). Asystent wystaw w Muzeum Narodowym w Warszawie: *Wyprawa w dwudziestolecie* 2008, *Punkty odniesienia* 2008, *Zofia Stryjeńska* 2010. Współkurator wystaw: *Sztuka Estonii – osvajanie modernizmu. Konfrontacje i prowokacje* (Muzeum Narodowe w Warszawie 2011), *Mikrohistorie* (Muzeum Rzeźby im. X. Dunikowskiego w Warszawie 2014), *Wilno Michała Rouby* (Muzeum Sztuki Vytautasa Kasiulisa w Wilnie 2013). Członek International Council of Museums (ICOM). Zainteresowania/hobby: sztuka, architektura, literatura piękna, historia, podróże, nurkowanie. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

NAKONECZNA Ewa Magdalena, bibliotekarz; ur. 7 stycznia 1957 w Szczecinie. Wykształcenie: studia w zakresie bibliotekoznawstwa i informacji naukowej w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy 1976–1979. Pracownik (obecnie starszy kustosz) Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu 1990–. Autorka artykułów w „Biuletynie Kwartalnym Radomskiego Towarzystwa Naukowego” i „Wsi Radomskiej” oraz współautorka publikacji książkowych:

Izabela Mościcka

Ewa Magdalena
Nakoneczna

Laureaci Nagród Funduszu Nauki i Kultury im. Jana Kochanowskiego 1978–1988 (Radom 1990), *Ekslibrisy bibliotek publicznych województwa radomskiego i kieleckiego*. (Radom-Kielce 1986), *Bibliografia Zawartości Czasopism: przegląd artykułów dotyczących województwa radomskiego za 1979 rok* (Radom 1981), *Bibliografia województwa radomskiego za lata 1981–1982* (Radom 1984), *Bibliografia województwa radomskiego za lata 1983–1984* (Radom 1986), *Bibliografia województwa radomskiego 1988–1990* (Radom 1994), *Bibliografia Radomia 1976–1985* [w:] *Kronika Miasta Radomia 1976–1985* (Radom 1988), *Ewa Nakoneczna, Ważniejsze publikacje dotyczące Muzeum Wsi Radomskiej (w układzie chronologicznym)* [w:] *30 lat Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu 1977–2007* (Radom 2007). Członek: Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich 1980–1986, Radomskiego Towarzystwa Naukowego 1981–1986. Laureatka Nagrody Zespołowej II stopnia Funduszu Nauki i Kultury im. Jana Kochanowskiego przyznawanej przez wojewodę radomskiego dla zespołu Radomskiego Towarzystwa Naukowego za pracę nad bibliografią województwa radomskiego 1989. Zainteresowania/hobby: literatura piękna, podróże. Miejsce zamieszkania: Radom.

Jolanta Elżbieta
Niklewska-Kreutzinger

NIKLEWSKA-KREUTZINGER Jolanta Elżbieta, historyk; ur. 26 czerwca 1948 w Radomiu. Wykształcenie: XVII Liceum Ogólnokształcące im. A.F. Modrzewskiego w Warszawie 1966; studia historyczne 1967–1972 i doktorat nauk humanistycznych 1983 na Uniwersytecie Warszawskim. Pracownik: Muzeum Warszawy 1972–1999, Muzeum Niepodległości w Warszawie 1999–2008, Muzeum Warszawy (ostatnio jako kustosz dyplomowany) 2008–2013. Autorka i redaktorka wydawnictw: *Prywatne szkoły średnie w Warszawie 1905–1915* (Warszawa 1987), *Zielone berety z „koniczynką”*. *Dzieje szkół Fundacji im. Wandy z Posseltów Szachtmajerowej 1905–1948* (Warszawa 2012), *Kartka z pamiętnika uczennicy. Książka pamiątkowa szkoły Haliny Gepnerówny 1901–1944* (Warszawa 2014). Autorka artykułów w periodykach: „Kronika Warszawy”, „Mówią Wieki”, „Niepodległość i Pamięć”,

„Roczniku Warszawskim”, „Almanachu Muzealnym” oraz artykułów i rozdziałów w wydawnictwach zbiorowych, m.in.: *La Vistola nella storia di Varsavia* [w:] *Varsavia. Immagine e storia di una capitale* (Ferrara 1987), *Fotografia jako źródło historyczne do poznania stanu materialnego mieszkańców Warszawy II połowy XIX w.* [w:] *Nędza i dostatek na ziemiach polskich od średniowiecza po wiek XX* (Warszawa 1992), *Być kobietą pracującą – czyli dola warszawskiej nauczycielki na przełomie XIX i XX w.* [w:] *Kobieta i edukacja na ziemiach polskich w XIX i XX w.* (Warszawa 1992), *Insurekcja Kościuszkowska w pamięci narodowej* [w:] *Powstanie 1794 roku. Dzieje i tradycja* (Warszawa 1996), *Historyczne zabytki i tradycja wolnych elekcji* [w:] *Elekcje królów Polski w Warszawie na Woli 1575–1764* (Warszawa 1997), *Pamiątkowe grobowce działaczy niepodległościowych na cmentarzach warszawskich* [w:] *Warszawa. O czym mówią kamienie* (Warszawa 2000), *Miejsca pamięci narodowej w Warszawie i okręgu warszawskim związane z II wojną światową* [w:] *Dziedzictwo kulturowe Mazowsza* (t. II, Warszawa 2002), *Guwernantki i nauczycielki-cudzoziemki na ziemiach polskich w XIX i XX w. Ich rola oświatowa i kulturalna* [w:] *Kobiety i młodzież w migracjach. Migracje i społeczeństwo* (Warszawa 2005), *Pomniki Powstania Warszawskiego* [w:] *Wielka Ilustrowana Encyklopedia Powstania Warszawskiego* (t. 2, Warszawa 2006), *Patriotyczna literatura dla dzieci i młodzieży u progu restytucji państwa polskiego* [w:] *Polski obyczaj patriotyczny od XVIII do przełomu XX/XXI w. – ciągłość i zmiana* (Warszawa 2007), *Polskie szkoły prywatne w Królestwie Polskim w latach 1905–1915 jako teren nauczania i wychowania* [w:] *Dziedzictwo rewolucji 1905–1907* (Warszawa-Radom 2007), *Roman Dmowski w Londynie i w Paryżu w świetle jego archiwum z lat 1915–1919* [w:] *Mysł polityczna Romana Dmowskiego* (Warszawa 2009), *Szachtmajerowa Wanda (1880–1959)* [w:] *Polski Słownik Biograficzny* (Kraków 2010), *Roman Dmowski i kobiety w świetle jego korespondencji z lat 1915–1920* [w:] *Archiwum Narodowej Demokracji* (t. 1, Warszawa 2013), *Początki akcji dyplomatycznej Romana Dmowskiego w Londynie w latach 1916–1917 w świetle dokumentów Foreign*

Office [w:] *Archiwum Narodowej Demokracji* (t. 2, Warszawa 2014). Autorka katalogów wystaw, m.in.: *Varsavia. Immagine e storia di una capitale*. (Ferrara 1987), *1797–1997. Bicentenaire de la formation des Legions Polonaises et de la creation de l'hymne national polonais* (Paryż, L'Assemblée Nationale 1997), *Kto ty jesteś? Znaki polskiej tożsamości narodowej w latach 1794–1918* (Warszawa 2001), *Warszawa i Mazowsze w walce o niepodległość kraju w latach 1794–1920* (Warszawa 2001), *Józef Bem – bohater Polski i Węgier* (Warszawa 2003), *Kawalerowie Krzyża Niepodległości* (Warszawa 2004), *Polonia Restituta. O niepodległość i granice 1914–1921* (Warszawa 2007), *Pupilla libertatis. Wolne elekcje królów polskich 1573–1764* (Warszawa 2009). Organizatorka stałych ekspozycji: *Polonia Restituta. O niepodległość i granice 1914–1921* (Muzeum Niepodległości w Warszawie 2007), *Żeby Polska była Polską. Dzieje opozycji demokratycznej w Polsce 1944–1989* (Muzeum Niepodległości w Warszawie 2009). Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2004–, The International Council of Museums (ICOM) 2009–. Laureatka: III nagrody w konkursie Ministerstwa Kultury i Nauki na Muzealne Wydarzenie Roku 1988, trzech wyróżnień w konkursach „Mazowieckie Zdarzenie Muzealne – Wierzba” 2007 i 2010 (2×). Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, honorowa odznaka „Zasłużony działacz kultury”. Zainteresowania/hobby: muzyka, turystyka, koty. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Emil Noiński

NOIŃSKI Emil, historyk; ur. 29 września 1977 w Mińsku Mazowieckim. Wykształcenie: studia historyczne w Akademii Podlaskiej w Siedlcach 1998–2003; doktorat nauk humanistycznych w zakresie historii na Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach 2010. Pracownik merytoryczny (kustosz oraz p.o. kierownika Działu Gromadzenia, Opracowywania i Konserwacji Zbiorów 2013–) w Muzeum Niepodległości w Warszawie 2009–. Autor artykułów naukowych i popularnonaukowych w periodykach: „Akcent”, „Przegląd Tatarski”, „Wschodni Rocznik Humanistyczny”, „Rocznik Kałuszyński”, „Rocznik Białkopodlaski”,

„Rocznik Mińskomazowiecki”, „Rocznik Wołomiński”, „Kuznia Młodych Historyków”, „Niepodległość i Pamięć”, „Mińskie Zeszyty Muzealne”, „Palestra”, „Rocznik Przemyski”, „Prace Archiwalno-Konserwatorskie”, „Midrasz”, „Stolica”, „Nasze Korzenie”, „Mówią Wieki”. Współautor publikacji książkowych: *Pomniki, płyty i tablice pamiątkowe na terenie powiatu mińskiego*, zes. 1 (Mińsk Mazowiecki 2006); *Gorzka chwała. Cieniom Stycznia 1863 roku*, (Warszawa – Płock 2013); autor wielu artykułów naukowych opublikowanych w materiałach pokonferencyjnych i monografiach naukowych, m.in.: *W cieniu wielkiej rodziny. August Haller (1871–1955) – szkic biograficzny* [w:] *W kręgu Józefa Hallera* (Warszawa 2010); *Czasopisma lokalne w Katuszynie z przełomu XX i XXI wieku jako źródło do dziejów regionu* [w:] *Prasa podlaska w XIX – XX wieku. Szkice i materiały*, t. 3 (Siedlce 2010); *Adolf Pięnkowski (1835 – 1867). Dyrektor Wydziału Policji Rządu Narodowego w powstaniu styczniowym* [w:] *Policjanci wczoraj i dziś* (Warszawa 2011); *Między potępieniem a chwałą. Generał Antoni Jeziorański przed sądem historii* [w:] *Wojskowość – Bezpieczeństwo – Wychowanie. Księga Jubileuszowa Profesora Lecha Wyszczelskiego w 70. rocznicę urodzin*, t. 1 (Siedlce 2012); *Chłopi w powstaniu styczniowym 1863–1864 roku na Podlasiu* [w:] *Wieś i ruch ludowy w Polsce i Europie*, t. 1: *W kręgu historii i tradycji* (Warszawa 2012); *Lwowski okres w biografii generała Antoniego Jeziorańskiego (1821–1882)* [w:] *Znani i nieznani dziewiętnastowiecznego Lwowa. Studia i materiały*, t. 3 (Kielce 2013); *Bertold Merwin jako badacz dziejów powstania styczniowego* [w:] *Dziedzictwo Powstania Styczniowego. Pamięć. Historiografia. Myśl Polityczna* (Warszawa 2013); *Cmentarze i groby Września 1939 r. na Wschodnim Mazowszu* [w:] *Dziedzictwo i pamięć Września 1939 na Mazowszu* (Warszawa 2013); *Współpraca czy rywalizacja? Działalność Mariana Langiewicza i Antoniego Jeziorańskiego w rejonie Gór Świętokrzyskich w 1863 r.* [w:] *Bodzentyń w okresie powstania styczniowego. Historia i tradycja* (Kielce 2013); *Polski Zjazd Polityczny w Moskwie w 1917 roku w świetle wspomnień Stanisława Marcelego Natęczy-Dobrowolskiego (1876 – 1959)* [w:] *O wojnę powszechną za wolność*

ludów... *Pierwsza wojna światowa na ziemiach polskich – aspekty społeczne, polityczne i militarne* (Kielce 2014); *Z korespondencji Zygmunta Berezowskiego w pierwszych miesiącach emigracji (maj – listopad 1944 r.)* [w:] *Archiwum Narodowej Demokracji*, t. 2 (Warszawa 2014); *Lwowskie uroczystości pogrzebowe generała Antoniego Jeziorańskiego (1821–1882) i pamięć o nim w świetle prasy galicyjskiej* [w:] *Znani i nieznani dziewiętnastowiecznego Lwowa. Studia i materiały*, t. 4 (Kielce 2014); *Partyzantka gen. Antoniego Jeziorańskiego w powstaniu styczniowym* [w:] *Powstanie styczniowe. Motywy. Walka. Dziedzictwo* (Warszawa 2014); *Franciszek Stasiak (1886–1934) – zapomniany działacz ludowy i niepodległościowy* [w:] *Na ścieżkach mazowieckiej i podlaskiej krainy. Księga poświęcona pamięci Profesora Arkadiusza Kotodziejczyka* (Warszawa 2015). Współautor scenariusza plenerowej wystawy fotografii wielkoformatowej *Droga do niepodległości. Warszawa 1914–1919* na budynku Rotundy w Warszawie 2009; współautor scenariusza wystawy *Gorzka chwała. Cieniom Stycznia 1863 roku* zorganizowanej w 2013 przez Muzeum Niepodległości i Muzeum Mazowieckie w Płocku. Członek: Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Kałuszyńskiej 2000–2008, Zarządu Fundacji Polonia Restituta (członek Rady Naukowej 2006–), Mazowiecko-Podlaskiego Towarzystwa Naukowego (sekretarz Zarządu Głównego 2009–), Stowarzyszenia Reduta Ordona 2012–, redakcji „Rocznika Kałuszyńskiego” 2000–2008, redakcji „Mińskich Zeszytów Muzealnych” 2012–, redakcji „Niepodległości i Pamięci” 2010–, redakcji „Zeszytów Muzealnych Muzeum Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego” 2014–. Uehonorowany dyplomami uznania przez marszałka województwa mazowieckiego oraz ambasadora Izraela w Polsce. Czterokrotny laureat nagród w konkursie „Mazowieckie Zdarzenie Muzealne – Wierzba” (2011, 2012, 2013, 2014) oraz wyróżnienia w konkursie organizowanym przez prezydenta RP na najlepsze uroczystości rocznicowe ku czci Powstania Styczniowego 2013. Odznaczenia: medal „Pro Memoria”. Zainteresowania/hobby: genealogia, literatura polska, film dokumentalny. Miejsce zamieszkania: Kałuszyn.

NOWAK Magdalena Anna, historyk sztuki; ur. 6 lutego 1985 w Warszawie. Wykształcenie: Kolegium Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych (magisterium w Instytucie Sztuki) Uniwersytetu Warszawskiego 2004–2010; studia doktoranckie w Szkole Nauk Społecznych Polskiej Akademii Nauk 2010–. Pracownik Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie 2010–2012; asystent (kuratorka Kolekcji Nowych Mediów) w Zbiorach Sztuki Nowoczesnej Muzeum Narodowego w Warszawie 2012–. Autorka artykułów w periodykach: „Rocznik Muzeum Narodowego w Warszawie”, „RANAM Journal”, „Argument: Biannual Philosophical Journal” oraz w publikacjach zwartych: *Bill Viola’s Synthetic Atlases* [w:] *Meta- and Inter-Images in Contemporary Visual Art and Culture* (Leuven 2013), *Mikrohistorie*, katalog wystawy (Warszawa 2013), *Kinio jako archiwum mrocznych nieujawnionych treści. Sztuka wideo Douglasa Gordona i Pierre Hyughe’a* [w:] *Zło w kinie. Bohaterowie, gatunki, twórcy* (Warszawa 2012). Autorka słownika epoki oraz redakcji merytorycznej części książki *KwieKulik* (Warszawa-Wrocław-Wiedeń 2013). Uczestniczka krajowych i zagranicznych konferencji naukowych, m.in.: „Projection and Immersion. Empathy and video art” (Amsterdam, Holandia 2013), „Micro- and Macro- National Narratives” (Chicago, USA 2014) „Bill Viola’s *The Passions: Pathosformel* and Repetition”. „Out of time” Annual Conference of the Association of Art Historians (Milton Keynes) Wielka Brytania. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Magdalena Anna Nowak

NOWAKOWSKA Elżbieta, pedagog; ur. 2 sierpnia 1953 w Zwoleniu. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące w Zwoleniu 1972; Policealne Studium Budowlane w Świdnicy 1975; Wyższa Szkoła Pedagogiczna ZNP w Warszawie 1998–2000; Akademia Pedagogiki Specjalnej im. M. Grzegorzewskiej w Warszawie 2001–2003. Pracownik Domu Kultury w Zwoleniu 1976–2002; adiunkt, a następnie dyrektor Muzeum Regionalnego w Zwoleniu 2002–. Autorka artykułów w prasie lokalnej oraz publikacji książkowej *Zwoleńskie pomniki* (Zwoleń 2010); współautorka

Elżbieta Nowakowska

publikacji książkowej *Zwoleńska kultura* (Zwoleń 2009). Członek: Towarzystwa Miłośników Miasta Zwoleń im. Jana Kochanowskiego (członek Zarządu 1998–2014) 1981–, Towarzystwa Kultury Teatralnej Oddział Radomski (członek Zarządu), LGD Stowarzyszenia Dziedzictwo i Rozwój (sekretarz Komisji Rewizyjnej (2006–2009), Zwoleńskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku (członek Zarządu 2008–). Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, złota odznaka honorowa Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, srebrny medal Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej, medal „Zasłużony dla Ziemi Zwoleńskiej”. Zainteresowania/hobby: historia sztuki, film, turystyka rowerowa. Miejsce zamieszkania: Zwoleń.

Aneta Izabela Oborny

OBORNY Aneta Izabela, pedagog muzyczny, historyk, dziennikarz, nauczyciel akademicki; ur. 26 grudnia 1966 w Kielcach; Wykształcenie: Państwowe Szkoły Muzyczne I i II stopnia im. Ludomira Różyckiego w Kielcach 1986, studia z zakresu pedagogiki muzycznej na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach 1986–1991; doktorat nauk humanistycznych z zakresu historii na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach 2004; kustosz dyplomowany 2013. Asystent w Muzeum Narodowym w Kielcach 1991–1993, organizator artystyczny w Państwowej Filharmonii im. Oskara Kolberga w Kielcach 1993–1996; dziennikarz Radia „Jedność” 1997–1999; adiunkt i wykładowca (m.in. historia muzyki, historia kultury, wiedza o kulturze muzycznej, historia sztuki, estetyka muzyki, krytyka muzyczna): Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach od 1997–, Wszechnicy Świętokrzyskiej 2005–2014 i Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego 2010–2011. Dyrektor Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych w Szydłowcu 2011–. Autorka ponad 700 audycji muzycznych, recenzji i felietonów z zakresu kultury i kultury muzycznej w „Radiu Kielce” i „Radiu Plus” (m.in. stałe cykle: *Prywatnie z Polihymnią*, *Lato pod batutą*, *W nastroju jesieni*, *Podróż zimowa*, *Ze skarbnicy muzyki*). Autorka opracowań naukowych, esejów i recenzji w „Kieleckich Studiach Teologicznych”, „Roczniku

Świętokrzyskim”, „Zeszytach Wszechnicy Świętokrzyskiej”, „Gazecie Wyborczej”, „Słowie Ludu”, „Gazecie Kieleckiej”, „Twórczości Ludowej”, „Ikarze”, „Dedalu”, „Teraz” oraz w pracach zbiorowych, m.in. *Feliks Jaroński i jego udział w kształtowaniu kultury muzycznej XIX wieku* [w:] *100 lat zorganizowanego ruchu turystyczno-krajoznawczego w Kielcach* (Kielce 2008), *Życie muzyczne w XIX wieku* [w:] *Kielce przez stulecia* (Kielce 2014). Autorka publikacji książkowych: *Życie muzyczne Kielc 1815–1914* (Kielce 2006), *Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych w Szydłowcu (1975–2010). Historia. Zbiory* (Kielce 2010), *Polskie Ludowe Instrumenty Muzyczne* (Warszawa 2015). Kurator i autorka wystaw: *Harmonie – gra cały świat* (III nagroda – „Mazowieckie Zdarzenia Muzealne – Wierzba” 2012), *Dudy – niezwykły instrument muzyczny*, *Mediterranea – instrumenty południowo-europejskie ze zbiorów Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych*. Miejsce zamieszkania: Kielce.

ODROWĄŻ-PIENIAŻEK Janusz Jacek, literat, historyk literatury, muzeolog; ur. 2 lipca 1931 w Opatowicach (pow. niezawski). Wykształcenie: Gimnazjum i Liceum im. Jana Długosza we Włocławku 1949; studia filologii polskiej: Uniwersytet Warszawski (dyplom zawodowy ze specjalizacją bibliotekarską) 1949–1952, Katolicki Uniwersytet Lubelski 1952–1954, Uniwersytet Warszawski (mgr) 1960. Staże naukowe: Francja 1957–1959, Włochy 1959 i 1979, ZSRR 1965, Kanada 1968 i 1981, Meksyk 1968, USA 1968–1969. Sekretarz Komitetu Redakcyjnego Wydania Jubileuszowego Dzieł Adama Mickiewicza 1954–1955; pracownik naukowy Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk 1956–1972; sekretarz Komitetu Redakcyjnego Wydania Krytycznego Dzieł Adama Mickiewicza 1967–1991; dyrektor Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie 1972–2009 (1/2 etatu 2009–). Redaktor naczelny czasopisma „Muzealnictwo” 1981–2011; redaktor wydawnictwa „Blok-Notes Muzeum Literatury” 1974–. Autor artykułów i prac edytorskich w czasopismach i książkach zbiorowych oraz publikacji książkowych,

Janusz Jacek
Odrowąż-Pieniążek

m.in.: *Opowiadania paryskie* (Warszawa 1965); nast. wyd. *Coctail u księżny Gieorgijew. Opowiadania paryskie* (Kraków 1951, wyd. 5 1988), *Teoria fał*, proza poetycka (Kraków 1964), opowiadań *Ucieczka z ciepłych krajów* (Warszawa 1966), powieści *Małżeństwo z Lyndą Winters albo Pamiątka po Glorii Swanson* (Warszawa 1971, wyd. 5 2000), opowiadań *Party na calle Guatemala* (Kraków 1974), biografii *Gustaw Zieliński* (Strzelno 1976), opowiadań *Wielki romans w Bucharze* (Kraków 1984), opowiadań *Mit Marii Chapdelaine* (Warszawa 1985), szkiców *Polonika zbierane po świecie* (Warszawa 1992), *Mickiewiczzniana zbierane po świecie* (Warszawa 1998), opowiadań *Bulwar Wilshire albo lądowanie w Kizyl Kija* (Warszawa 2004 – tom nominowany do nagrody im. Józefa Mackiewicza), *Głos z szuflady* (Warszawa 2002). Przewodniczący Komitetu Obchodów Dwusetnej Rocznicy Urodzin Adama Mickiewicza 1994 oraz przewodniczący Stołecznego Komitetu Budowy Pomnika Prezydenta Gabriela Narutowicza w Warszawie 1998. Prezes Oddziału Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Książki 1973–1975; prezes Stowarzyszenia Pisarzy Polskich 1999–2002; przewodniczący Sekcji Autorów Dzieł Literackich ZAIKS 1993–2014; wiceprezes Polskiego Komitetu Narodowego Światowej Rady Muzeów 2002–2008; prezydent Międzynarodowego Komitetu Muzeów Literackich 1995–2002; przewodniczący Forum Współpracy Polsko-Francuskiej 2010–. Członek, m.in.: Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza (honorowy 2002) 1952–, Związku Literatów Polskich 1964–1983, PEN-Clubu 1969–, Rady Naukowej Instytutu Literatury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego 1975–1987 i 1994–2000, Narodowej Rady Kultury 1983–1990, Rady Warszawskiej Fundacji Kultury 1995–2008, Kapituły Orderu Odrodzenia Polski przy Prezydencie RP 2003–2008. Uhonorowany dyplomem zasługi przez Academie International des Sciences de l’Homme du Canada. Nagrody, m.in.: Nagroda m.st. Warszawy 1983, Nagroda Edytorska Polskiego PEN-Clubu 1998, Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 2003, I Nagroda im. Z. Glogera 2004, specjalne wyróżnienie Nagrody Literackiej im. Władysława Reymonta 2010.

Odnaczenia: Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski z Gwiazdą, Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, złoty i srebrny medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, odznaka „Zasłużony działacz kultury, medal „Zasłużony dla Warszawy”. Zainteresowania/hobby: bibliofilstwo.

ORLEWICZ Małgorzata, etnograf, menadżer kultury; ur. 16 stycznia 1949 w Warszawie. Wykształcenie: studia etnograficzne na Uniwersytecie Warszawskim 1966–1971; Podyplomowe Studium Muzealnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 1991; Podyplomowe Studium Zarządzania na Uniwersytecie Warszawskim 2004. Pracownik (obecnie zastępca dyrektora) Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie 1972–. Autorka opracowań, scenariuszy, artykułów na temat polskiej obywateli dorocznicy i rodzinnej, polskich regionów etnograficznych oraz edukacji muzealnej. Współautorka programów edukacyjnych, radiowych i telewizyjnych. Jurorka komisji ocen programów artystycznych zespołów amatorskich. Członek: Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, Międzynarodowej Rady Muzeów (ICOM), Towarzystwa Polsko-Fińskiego, Towarzystwa Polsko-Norweskiego, Stowarzyszenia „Promnych”. Odnaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Brązowy Krzyż Zasługi, Medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, złota odznaka „Zasłużony dla miasta stołecznego Warszawy”, odznaka „Za zasługi dla oświaty”, medal „Pro Masovia”. Zainteresowania/hobby: muzyka, folklor, turystyka, literatura.

Małgorzata Orlewicz

ORLIŃSKI Wawrzyniec Stanisław, archeolog; ur. 18 sierpnia 1964 w Warszawie. Wykształcenie: studia w zakresie archeologii chrześcijańskiej w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie 1983–1988. Pracownik Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie 1988, a następnie Muzeum Narodowego w Warszawie 1988–1991; zastępca dyrektora w Muzeum Historycznym w Legionowie 2006–. Autor artykułów naukowych w „Wiado-

Wawrzyniec Stanisław Orliński

mościach Archeologicznych” i „Roczniku Legionowskim”. Sekretarz i pomysłodawca grantu realizowanego przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego pt. *Relacje kultury przeworskiej i lateńskiej na Mazowszu. Wnioski z badań cmentarzyska przeworskiego w Legionowie CSP* (współredaktor i autor jednego z rozdziałów planowanej monografii) 2014–; pomysłodawca i realizator wewnątrz muzealnego projektu badawczego *Młodszy okres przedrzymski w widłach Wisły i Narwi*; członek zespołu badawczego w projekcie realizowanym przez Wydział Filologii Polskiej Akademii Humanistycznej w Pułtuskach pt. *Kultura Rzeczypospolitej w okresie wazowskim*, autor rozprawy w planowanej monografii. Członek: Nieporęckiego Stowarzyszenia Historycznego (współzałożyciel) 2009–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Laureat nagród w konkursie „Mazowieckie Zdarzenie Muzealne – Wierzba”: I nagroda za wystawę *W krajinach lodów i książek – rzecz o Alinie i Czesławie Centkiewiczach* (współkurator wystawy) 2013, I nagroda za wystawę *Przemysłowe Legionowo 1897–1939* (współkurator wystawy) 2014. Miejsce zamieszkania: Nieporęt.

Agnieszka Otroszczenko

OTROSZCZENKO Agnieszka, historyk sztuki; ur. 14 grudnia 1976 w Warszawie. Wykształcenie: XV Liceum Ogólnokształcące im. N. Żmichowskiej w Warszawie; studia w zakresie historii sztuki w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego 1995–2000. Pracownik Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Warszawie 1997; adiunkt (Zbiory Sztuki Nowoczesnej; kolekcja malarstwa po 1914) w Muzeum Narodowym w Warszawie 1999–. Współautorka publikacji: *Jacek Mierzejewski, Andrzej Mierzejewski, Jerzy Mierzejewski. Dzieła ze zbiorów muzeów polskich i kolekcji prywatnych*, [katalog wystawy], Muzeum Narodowe w Warszawie (Warszawa 2004); *Mistrzowie malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1904–2004*, [katalog wystawy], Muzeum Narodowe w Warszawie (Warszawa 2004); *Sztuka XX wieku w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie*, red. D. Folga-Januszewska (Warszawa 2006); *Treasures from Chopin's Country*.

Polish Art from the 15th–20th century, National Museum of China (Beijing 2015). Asystent wystaw w Muzeum Narodowym w Warszawie: „Stowarzyszenie Artystów Polskich Rytm 1922–1932” (2001), „Bolesław Cybis 1895–1957. Malarstwo, rysunek, rzeźba. Twórczość lat dwudziestych i trzydziestych” (2002). Kurator wystawy „Mierzejewscy” (2004) w Muzeum Narodowym w Warszawie. Współzałożycielka Stowarzyszenia Przyjaciół Olimpiady Artystycznej. Zainteresowania/hobby: sztuka polska XIX i XX wieku, etnografia, fotografia, film, podróże. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

OZIMEK Hanna Irena, pedagog; ur. 14 listopada 1948 w Radomiu. Wykształcenie: III Liceum im. płk Dionizego Czachowskiego w Radomiu 1967; Studium Nauczycielskie (wychowanie plastyczne) w Radomiu 1967–1969; Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu Warszawskiego 1980–1984; Podyplomowe Studium Muzeologiczne na Wydziale Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie 1993. Pracownik (ostatnio na stanowisku starszego kustosa) Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu 1984–2012. Autorka artykułów w „Przemianach” i „Tygodniku Radomskim”; redaktor wydawnictw muzealnych do wystaw 1984–2005 oraz książek: *Tytus Chałubiński. Tatry* (Radom 1995), *Proteusz. Świat Jana z Czarnolasu* (Radom 2001). Kurator licznych wystaw muzealnych oraz organizatorka sesji naukowych, koncertów i prelekcji. Prowadząca lekcje muzealne z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi. Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby: malarstwo, literatura, muzyka, turystyka.

Hanna Irena Ozimek

PANASIUK Andrzej Marek, artysta plastyk; ur. 21 października 1956 w Sopocie. Wykształcenie: studia w zakresie wychowania plastycznego w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku 1979–1984. Pracownik: Domu Kultury „SSAK” w Gdańsku 1977–1979, Muzeum Narodowego (Pracownia Konserwatorska) w Gdańsku 1979–1981, Państwowego Teatru Lalki i Aktora „Miniatura” w Gdańsku 1982–1984, Muzeum

Andrzej Marek Panasiuk

Ziemi Zawkrzeńskiej w Mławie (obecnie kustosz i kierownik Działu Sztuki) 1984–. Autor artykułów w „Dwutygodniku Mławskim”, „Ziemi Zawkrzeńskiej”, „Mławskiej Kronice Archeologiczno-Numizmatycznej”, „Tygodniku Ciechanowskim” oraz publikacji książkowej *Wojciech Piechowski – życie i twórczość* (Mława 2006). Członek: Stowarzyszenie Marynistów Polskich, Stowarzyszenie Edukacji Plastycznej, Stowarzyszenie Dziennikarzy RP, Związek Twórców Ziemi Zawkrzeńskiej. Odznaczenia: złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, odznaka honorowa „Zasłużony działacz kultury”, odznaka „Zasłużony dla kultury polskiej”, odznaka „Zasłużony dla miasta Mława”. Zainteresowania/hobby: sztuka, ogród, kolekcjonowanie starych wizytówek. Miejsce zamieszkania: Mława.

Maciej Pełczyński

PEŁCZYŃSKI Maciej Tadeusz, konserwator zabytkowych metali i zegarów; ur. 5 października 1950 w Warszawie. Wykształcenie: studia w zakresie teologii ewangelickiej w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie 1970–1975; studia podyplomowe w zakresie konserwacji zabytków metalowych w Instytucie Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu 2005. Konserwator w Pracowniach Konserwacji Zabytków w Warszawie 1979–1989; konserwator zabytkowych metali i zegarów w Zamku Królewskim w Warszawie 1989–. Ważniejsze dokonania konserwatorskie, m.in.: opieka konserwatorska nad zegarami (Pałac w Wilanowie 1984–1992, Zamek Królewski w Warszawie 1990, Muzeum Łazienki Królewskie 1991–1994, Muzeum Historyczne m.st. Warszawy 1994–2012); zegar ścienny z sypialni królowej Marysienki i cztery zegary podłogowe (Pałac w Wilanowie) 1984–1985; angielski srebrny zegar powozowy (Muzeum Narodowe w Kielcach) 1985; cztery zegary konsolowe z pierwszej połowy XVIII wieku (Muzeum Zamoyskich w Kozłówce) 1991–1994; kielich ufundowany przez Kazimierza Wielkiego 1363 (Kolegiata w Kaliszu) 1993; dwa angielskie zegary podłogowe z drugiej połowy XVIII wieku (Muzeum Lubelskie w Lublinie) 1994; zespół siedmiu

korpusowych obiektów miedzianych z przełomu XVII-XVIII wieku (Muzeum Okręgowe w Legnicy) 1995; zegar podłogowy kwadransowy z końca XVII wieku (Muzeum Historyczne m.st. Warszawy) 1997; zespół 93 sztuk korpusowych sreber warszawskich z przełomu XVIII-XIX wieku (Muzeum Historyczne m.st. Warszawy) 2002–2008); brązowe popiersie Jana Krystiana Ulricha (Muzeum Warszawskiej Woli) 2005; zespół 23 srebrnych kartuszy wotywnych z XVII wieku (Skarbiec Klasztoru oo. Paulinów w Częstochowie) 2006; kartusz epitafijny ks. pastora Pawła Świeckiego z połowy XVIII wieku (Muzeum Narodowe w Gdańsku) 2008; zespół 67 obiektów metalowych z przełomu XIX-XX wieku (Muzeum Warszawskiej Pragi) 2009–2012; zespół 23 sakralnych obiektów metalowych (Muzeum Ordynariatu Polowego Wojska Polskiego w Warszawie) 2010–2011. Członek: NSZZ „Solidarność” 1990–, Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków. Odznaczenia: odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

PIASKOWSKI Grzegorz, etnolog; ur. 1 stycznia 1977 w Olkusz. Wykształcenie: studia etnograficzne na Uniwersytecie Śląskim Filia w Cieszynie 1997–2001; studia podyplomowe z muzealnictwa na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Kustosze w Muzeum Mazowieckim w Płocku 2004–. Autor artykułów, m.in. w „Etnografii Nowej”, „Rzeczpospolitej”, „Naszych Korzeniach”, „Roczniku Muzeum Mazowieckiego w Płocku”, „Kronice Mazowieckiej” oraz współautor publikacji książkowych: *Ludowe feng shui. Magia w chłopskiej zagrodzie* (Płock 2005), *Stare Mazowsze. Przyroda i człowiek* (Płock 2006), *Zawód etnograf. W MMP i na mazowieckiej miedzy* (Płock 2007), *Kobiety w świecie Bogdana Ziętka* (Płock 2010). Organizator pierwszej w Polsce wystawy (redaktor katalogu) koreańskiego malarstwa świątynnego. Realizator tematów badawczych, m.in.: osadnictwo olenderskie na Mazowszu; wiosenna obrzędowość na Mazowszu; praktyki magiczne w centralnej Polsce; relacje pomiędzy buddystami a katolikami w gminie Drobin; sztuka ludowa. Kurator kilku wystaw.

Grzegorz Piaskowski

Współorganizator obozów naukowych dla studentów i młodzieży szkolnej oraz organizator warsztatów etnograficznych i lekcji muzealnych. Współuczestnik w projektowaniu Skansenu Osadnictwa Nadwiślańskiego w Wiącheminie Polskim. Uczestnik konferencji i sympozjów naukowych. Uhonorowany nagrodami podczas IV Biennale Fotograficznego Uniwersytetu Śląskiego „Nauka w obiektywie”. Odznaczenia: srebrna odznaka „Za opiekę nad zabytkami”. Zainteresowania/hobby: fotografia (laureat kilkudziesięciu konkursów fotograficznych; uczestnik wystaw fotograficznych; publikacje w branżowej prasie fotograficznej), turystyka górską, podróże, kajakarstwo, kolarstwo terenowe, budyzm. Miejsce zamieszkania: Bukowno.

Maria Dorota Pieńkowska

PIEŃKOWSKA Maria Dorota, polonistka, dziennikarka; ur. 27 sierpnia 1955 w Warszawie. Wykształcenie: V Liceum im. Ks. Józefa Poniatowskiego w Warszawie 1974; studia polonistyczne (mgr) 1974–1978 oraz Podyplomowe Studium Dziennikarstwa i Edytorstwa 1980–1982 na Uniwersytecie Warszawskim. Pracownik (obecnie starszy kustosz i kierownik Pracowni Fonicznej) Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie. Autorka artykułów, m.in. w „Przeglądzie Humanistycznym”, „Zdarzeniach Muzealnych”, „Kronice Warszawy”, „Arkuszu”, „Tradycji”, „Les Nouveaux Cahier Franco-Polonais”, „Gazecie Polskiej”, publikacji książkowych: *Zbigniew Herbert. Epilog burzy* (Warszawa 2001), *Mira Ceti*, poezje (Wrocław 2011) oraz koncepcji katalogów wystaw (wydawnictwa Muzeum Literatury): *Nobilitacje* (Warszawa 2005), *Kot* (Warszawa 2007), *Podróże Pana Cogito* z płytą *Rozmowa* i książeczką *Bajki* (Warszawa 2008), *Prześwit* (Warszawa 2010), *Pimpuś Sadełko na 102* (Warszawa 2011), *Władysław Sebyła. Nokturn 1940* (Warszawa 2012), *Sztuka i Naród* (Warszawa 2014). Autorka wywiadów z polskimi pisarzami (do zbioru Pracowni Fonicznej Muzeum Literatury). Autorka lub współautorka wystaw: *Być sobie jednym*, *Dwie miłości*, *Wokół Bourdellé'a*. *Paryż i artyści polscy*, *Mickiewicz na Krymie*, *Krymskie impresje*, *Zbigniew Herbert. Epilog burzy*, *Z Montmorency na Wawel*, *Kontra*,

Nobilitacje, Antologia kota, Podróże Pana Cogito, Prześwit, Pimpus Sadelko na 102, Władysław Sebyła. Nokturn 1940, Sztuka i Naród oraz scenariuszy koncertów, których premiery odbyły się w Muzeum Literatury: *2374 Vladvysockij, Skazany na noc, Do potomnego*. Członek: NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszenia Polska Jest Najważniejsza, Stowarzyszenie Muzealników Polskich. Uhonorowana indywidualną nagrodą ministra kultury za wystawę *Dwie miłości*. *W pięćdziesiątą rocznicę Powstania Warszawskiego* oraz wyróżnieniem dla Muzeum Literatury w konkursie „Wierzbą” za koncepcję katalogu *Władysław Sebyła. Nokturn 1940*. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

PIETRZKOWSKA Aneta, historyk; ur. 7 lutego 1982 w Skierniewicach. Wykształcenie: Liceum Księgarskie im. Stefana Żeromskiego w Warszawie 2001; studia w zakresie historii (specjalizacja: archiwistyka) i historii literatury wczesnochrześcijańskiej na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2004–2009. Adiunkt w Muzeum Ordynariatu Polowego Oddział Muzeum Warszawy 2011–. Współpraca przy opracowywaniu biografów do publikacji książkowej W. K. Cygana i W. J. Wysockiego *W służbie Bogu i Ojczyźnie. Duszpasterstwo w polskich formacjach wojskowych 1914–1918*. Zainteresowania/hobby: historia sztuki, historia, książki (kolekcjonowanie i czytanie). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Aneta Pietrzykowska

PILECKA-PIETRUSIŃSKA Elżbieta Hanna, konserwator dzieł sztuki; ur. w Warszawie. Wykształcenie: Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (specjalizacja: konserwacja malarstwa) 1983–1989; doktorat w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 1998. Pracownik (obecnie starszy konserwator) Muzeum Narodowego w Warszawie 1988–. Autorka artykułów w materiałach konferencyjnych oraz w „Roczniku Muzeum Narodowego w Warszawie” i „Biuletynie Informacyjnym Konserwatorów Dzieł Sztuki”. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Jerzy Marian Piotrowski

PIOTROWSKI Jerzy Marian, zabytkoznawca, konserwator, wydawca; ur. 14 lipca 1965 w Giżycku. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Wojciecha Kętrzyńskiego w Giżycku 1984; studia w zakresie konserwatorstwa i muzealnictwa na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu 1984–1989. Pracownik (obecnie adiunkt i kierownik oddziału) Muzeum Małego Miasta w Bieżuniu Oddział Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu 1989–. Autor artykułów w „Bieżuńskich Zeszytach Historycznych”, „Kurierze Żuromińskim”, „Naszych Sprawach”. Wydawca książek, m.in.: S. Ilskiego *Jan i Maria Ilscy – obywatele Bieżunia* (Bieżuń 1999); M. Przedpełskiego *Mazurek Dąbrowskiego i inne pieśni* (Bieżuń 2000); I. Łukomskiej *Marian Przedpełski – życie i twórczość* (Bieżuń 2000), *Wspomnienia wojenne mieszkańców powiatu żuromińskiego 1939–1954* (t. I-II, Bieżuń 2005), *Sześć wieków Bieżunia* (t. I-II, Bieżuń 2007–2009), *Księga Pamięci Żydów Bieżuńskich* (Bieżuń 2009). Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki, Towarzystwa Przyjaciół Bieżunia. Laureat: nagrody marszałka województwa mazowieckiego 1999, Nagrody Zygmunta Glogera (Społeczne Stowarzyszenie Prasoznawcze „Stopka” w Łomży oraz Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego) 2000, Nagrody Władysława Orkana (Instytut Władysława Orkana i Muzeum Niepodległości w Warszawie) 2013. Odznaczenia: krzyż „Za zasługi dla Związku Kombatanów RP i byłych więźniów politycznych”, srebrny i brązowy medal „Za zasługi dla pożarnictwa”. Zainteresowania/hobby: żeglarstwo, narciarstwo, podróże. Miejsce zamieszkania: Bieżuń.

Robert Piotrowski

PIOTROWSKI Robert, etnolog; ur. 22 lipca 1976 w Tucholi. Wykształcenie: studia etnologiczne na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu 1999–2004. Pracownik (obecnie adiunkt i kierownik Działu Etnograficznego) Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu 2004. Autor artykułów w czasopismach: „Literatura Ludowa”, „Okolice. Kwartalnik Etnologiczny”, „Etnografia Polska”, „Biuletyn Stowarzyszenia Muzeów na Wolnym Powietrzu w Polsce”, „Bieżuńskie Zeszyty Historyczne”, „Acta Scansenologica”

oraz w wydawnictwach zwartych, m.in.: *W przestrzeni angielskich wędrówek – kilka słów o obrazkach z postaciami aniołów* [w:] *Anioł w literaturze i w kulturze* (Wrocław 2004), *Mity i podania a tożsamość narodowa i kulturowa* [w:] *Spółczesność i Polityka* (Pułtusk 2006), *Toposy wyobrażeniowe w legendach i podaniach* [w:] *Podanie – legenda w tradycji ludowej i literackiej* (Toruń 2007), *Między zachwytem a zmęczeniem. Dzieje wiejskich chatup na Mazowszu Płockim na przestrzeni XIX i XX wieku* [w:] *Rzeczpospolita domów. Chaty* (Słupsk 2010), *Naśladownictwo wybranych elementów architektury szlacheckiej na Mazowszu na przełomie XIX i XX oraz na początku XXI wieku* [w:] *Tradycje we współczesnej kulturze polskiej szlacheckiej* (Toruń 2014). Tematy badawcze: „Budownictwo kamienne i gliniane na terenie powiatu sierpeckiego” (stypendium ministra kultury i dziedzictwa narodowego), „Architektura małomiasteczkowa na Mazowszu północno-zachodnim”. Członek: Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, Rady Interesariuszy Zewnętrznych (dla studiów z kierunku etnologia-antropologia kulturowa, prowadzonych na Wydziale Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Laureat nagrody Fundacji na Rzecz Pomocy Studiującym Problematykę Kultury Wsi i Finansowania Badań oraz Publikacji w tym Zakresie. Miejsce zamieszkania: Sierpc.

Agnieszka Popławska

POPLAWSKA Agnieszka, psycholog; ur. w Warszawie. Wykształcenie: studia w zakresie psychologii społecznej w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie (mgr). Specjalistka ds. edukacji i przewodnicząca w Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN w Warszawie 2014–. Znajomość języków: polski, angielski, niemiecki. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

PRUS-WIŚNIEWSKA Bożena Wiesława, technik ekonomista; ur. 1 stycznia 1940 w Warszawie. Wykształcenie: Technikum Handlu Zagranicznego w Warszawie 1958. Założycielka, właścicielka i kustosz Prywatnego Muzeum Regionalnego Bożeny i Wojciecha Prus-Wiśniowskich w Górze Kalwarii 1989–. Autorka artykułów,

Bożena Wiesława
Prus-Wiśniowska

m.in. w „Gazecie Południa” i „Nad Wisłą”. Współpracowała przy przygotowaniu publikacji książkowych autorstwa siostry Małgorzaty Borkowskiej OSB: *Klasztory Dominikańskie w Górze Kalwarii* (1997), *Dzieje Góry Kalwarii* (2002 II wyd. 2007), *Vinea Christi* (2011). Członek: Związku Szlachty Polskiej, Związku Ziemiaństwa, Warszawskiego Towarzystwa Genealogicznego, Towarzystwa Miłośników Góry Kalwarii i Czerska, Towarzystwa Polsko-Szwajcarskiego w Rapperswilu, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Odznaczenia: odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”, odznaka „Zasłużony dla powiatu piaseczyńskiego”. Miejsce zamieszkania: Warszawa i Góra Kalwaria.

Tomasz Adam Pruszek

PRUSZAK Tomasz Adam, historyk sztuki; ur. 8 października 1974 w Warszawie. Wykształcenie: studia w zakresie historii sztuki 1997–2002 oraz doktorat nauk humanistycznych 2011 na Uniwersytecie Warszawskim. Historyk sztuki w Galerii w Willi Struwego w Warszawie 2003–2007; pracownik (kierownik Działu Inwentaryzacji Zbiorów) 2008–2014; kustosz koordynujący pracę samodzielnego wieloosobowego stanowiska ds. gromadzenia i wyceny zbiorów Muzeum Warszawy 2014–. Autor artykułów w czasopiśmie, m.in.: „Antyki”, „Arteria”, „Konteksty”, „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, „Spotkania z zabytkami”, „Sztuka.pl – Gazeta Antykwaryczna”, „Wiadomości Ziemiańskie” oraz publikacji książkowych: *O ziemiańskim świętowaniu. Tradycje świąt Bożego Narodzenia i Wielkiejnocy w kręgu ziemiaństwa polskiego w drugiej połowie XIX i pierwszej połowie XX wieku* (Warszawa 2006), *Malarsztwo polskie ze zbiorów Narodowego Banku Polskiego* (Warszawa 2009), „...żem zawsze życzliwy temu domowi”. *Relacje rodzin Pruszków i Chopinów od końca XVIII do lat 60. XIX wieku ze szczególnym uwzględnieniem losów rodziny Pruszków* (Warszawa 2010), *Sztuka europejska w zbiorach Narodowego Banku Polskiego* (Warszawa 2010), *O ziemiańskim świętowaniu. Tradycje świąt Bożego Narodzenia i Wielkiejnocy*, (Warszawa 2011 – poprawione i uzupełnione wydanie książki z 2006), *Ziemiańskie święta i zabawy. Tradycje karnawalowe, ślubne, dożynkowe i inne* (Warszawa 2012),

Polski Barbizończyk. Losy i dzieło Ludomira Benedyktowicza (Warszawa 2013), *Ziemiański savoir-vivre* (Warszawa 2014). Przewodniczący Komisji Skontrowych w Muzeum Historycznym m.st. Warszawy 2009–2010; zastępca kierownika Projektu (przepracowania Muzeum) ds. Scontrum w Muzeum Warszawy, 2013–2015; współkurator wraz z mgr Małgorzatą Heymer przygotowywanej Galerii Portretu Warszawskiego w Muzeum Warszawy 2014–. Uczestnik (z referatami) wielu konferencji i sympozjów naukowych. Członek: Polskiego Towarzystwa Heraldycznego 1994–2011, Stowarzyszenia Historyków Sztuki 2003–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich 2008–, Rady Muzeum przy Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu 2012–, Komitetu Redakcyjnego „Almanachu Muzealnego” wydawanego przez Muzeum Warszawy 2014–, Zespołu ds. Wystawy Głównej Muzeum Warszawy 2014–, Zespołu ds. Warszawskich Historycznych Pracowni Artystycznych przy prezydencie Warszawy 2014–. Laureat LII Konkursu im. ks. prof. Szczęsnego Dettloffa (Stowarzyszenie Historyków Sztuki) 2007. Zainteresowania/hobby: sztuka polska (głównie malarstwo polskie XIX-XX wieku), kultura materialna oraz obyczaje ziemiaństwa i arystokracji polskiej, dzieje rezydencji polskich, heraldyka i genealogia. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

ROGALSKA Barbara Elżbieta, historyk; ur. 19 listopada 1952 w Warszawie. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Jana Kochanowskiego w Warszawie 1971; studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 1976–1981; Podyplomowe Studium Działalności Kulturalnej na Uniwersytecie Warszawskim 1990–1991. Pracownik Muzeum Historycznego m.st. Warszawy (obecnie Muzeum Warszawy) 1975–; obecnie kierownik Muzeum Drukarstwa Oddział Muzeum Warszawy. Autorka artykułów w „Almanachu Muzealnym”, „Polish Culture”, „Kronice Warszawy”, „Poligrafice”, „Zeszytach Wolskich”, „Kurierze Wolskim”, „Wydawcy”, „Roczniku Warszawskim” oraz autorka i współautorka publikacji książkowych, m.in.: *Leksykon wolski* (Warszawa

Barbara Elżbieta Rogalska

1997), *Klische pamięci. Z fotokroniki Powstania Warszawskiego* (Warszawa 1984), *Księga dobrodziejów i darczyńców Muzeum Drukarstwa* (Warszawa 2005), *Muzeum Drukarstwa Warszawskiego* [w:] *Dary i darczyńcy. 70 lat Muzeum Historycznego m.st. Warszawy. Katalog wystawy jubileuszowej* (Warszawa 2006), *Wanda Szaniawska* [w:] *Almanach Muzealny* (t. V, Warszawa 2007), *Stamperia Polacca. Florencka i nicejska Oficyna Drukarska Samuela Tyszkiewicza*, katalog wystawy (Warszawa 2009), *Wanda Szaniawska (1922–2008) – szkic do portretu pracownika-pasjonata*” [w:] „Rocznik Warszawski” (t. XXXVII, Warszawa 2012). Redaktor publikacji książkowych: *Wola ongi i dziś. Spojrzenie prawdziwe. Materiały z sesji popularnonaukowej zorganizowanej z okazji dwudziestolecia Muzeum Woli w dniu 30 listopada 1994 r.* (Warszawa 1997), *Mazowieckie sympozjum muzealne* (Pułtusk 2007). Organizatorka wystaw stałych i czasowych w Muzeum Woli i Muzeum Drukarstwa Warszawskiego, m.in.: *Warszawska Wola 1367–1996, Czar czcionki, Salon Warszawskiego Wydawcy Salomona Lewentala, Harcerki, Zgrupowanie Chrobry II, Leon Urbański. Grafik-Typograf-Artysta, Na iluminację strony Biblii* (pięć edycji – od 2004), *Stamperia Polacca. Florencka i nicejska Oficyna Samuela Tyszkiewicza, Tamte lata, co minęły – Kalendarze listkowe z kolekcji Romana Nowoszewskiego*. Członek: Stowarzyszenia „Wspólnota Życia Chrześcijańskiego” (współzałożycielka) 1994–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki (współzałożycielka; redaktor komunikatów do Informatora Oddziału Mazowieckiego; członek Kapituły konkursu „Najciekawsze zdarzenie muzealne na Mazowszu – Wierzba” – edycje VI, VII i VIII) 1999–, Towarzystwa Bibliofilów Polskich w Warszawie (współzałożycielka, skarbnik) 2004–, Rady Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie 2006–2014, Kapituły Ogólnopolskiego Konkursu Pisania Piórem 2008–2012. Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, odznaka „Zasłużony działacz kultury”, złota honorowa odznaka Stowarzyszenia Księgarzy Polskich, odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej, medal pamiątkowy „15-lecia Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki”. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

ROWIŃSKA Aleksandra Wioleta, konserwator zabytków archeologicznych; ur. 21 sierpnia 1983 w Warszawie. Wykształcenie: studia archeologiczne w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego 2002–2005; podyplomowe studia w zakresie konserwacji zabytków architektury i urbanistyki w Politechnice Krakowskiej 2007–2008; stażystka, m.in. w Południowym Federalnym Uniwersytecie w Rostowie nad Donem (Rosja) 2010; szkolenia i kursy zawodowe, m.in.: szkolenie dotyczące zarządzaniem klimatem w muzeach, szkolenie organizacji wystaw w muzeach. Znajomość języków obcych: rosyjski (poziom C1), angielski (poziom B2), francuski (poziom A2). Pracownik (obecnie adiunkt konserwatorski) Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie 2009–. Autorka i współautorka tekstów w czasopiśmie, m.in.: „Światowit”, „Wiadomości Botaniczne”, „Novensia” i materiałach konferencyjnych, m.in.: *Rola konserwacji w procesie badawczym zabytków archeologicznych* [w:] *IV Międzynarodowa Konferencja Konserwatorska. Problemy muzeów związane z zachowaniem i konserwacją zbiorów* (Szreniawa 2010) oraz rozdziałów w publikacji książkowej: *Kurhany-budowa i symbolika*, s. 19–22, *Kurhany południowo-wschodniej Europy a kultury koczowniców*, s. 22–26, *Kurhany południowo-wschodniej Europy w badaniach archeologicznych*, s. 26–29, *Sztuka w kurhanach – motywy roślinne w sztuce scytyjskiej*, s. 29–36 [w:] *Kurhany na „Dzikich Polach” – dziedzictwo kultury i ostoja ukraińskiego stepu* (Warszawa 2012). Uczestniczka badań wykopaliskowych (jako archeolog lub archeolog i konserwator): Raszyn (Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego 2003), Tanais, Rosja (Instytut Archeologii i Ośrodek Badań nad Antykem Europy Południowo-Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego 2004–2010), Aleksandria i kom el-Dikka, Egipt (Centrum Archeologii Śródziemnomorskiej Uniwersytetu Warszawskiego 2009), Czernobyl (Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego 2011 i 2014). Członek: Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków 2012–, Stowarzyszenia Przyjaciół Państwowego Muzeum Archeologicznego (członek zarządu) 2013–, International Council of Museums (ICOM) 2015–. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Aleksandra Wioleta
Rowińska

Janusz Rudziński

RUDZIŃSKI Janusz, historyk; ur. 9 sierpnia 1955 w Warszawie. Wykształcenie: studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 1974–1979; doktorat w Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk 1994; Podyplomowe Studium Muzealnicze na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego 2012–2014. Pracownik naukowy w Instytucie Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk 1984–1994; pracownik (obecnie kustosz) w Muzeum Uniwersytetu Warszawskiego 1995–. Autor artykułów, m.in. w: „Kwartalniku Historii Prasy Polskiej”, „Akademickim Przeglądzie Sportowym”, „Mówią Wieki”; współautor prac zbiorowych: *Nie szablą, lecz piórem. Batalie publicystyczne II Rzeczypospolitej* (Warszawa 1993), *Kronika 1991, 1992, 1993*. Członek: Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego Uniwersytetu Warszawskiego 1975–, NSZZ „Solidarność” 1980–1994, Stowarzyszenie Muzealników Polskich 2014–. Uhonorowany nagrodą rektora Uniwersytetu Warszawskiego. Odznaczenia: złota odznaka Akademickiego Związku Sportowego, brązowa odznaka Polskiego Związku Badmintona. Zainteresowania/hobby: sport. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Barbara Rzczycka

RZCZYCKA Barbara, etnograf. Wykształcenie: studia etnograficzne na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Pracownik (dyrektor 2005–2008; obecnie kustosz) Muzeum Mazowsza Zachodniego w Żyrardowie. Inicjatorka badań naukowych dokumentujących kulturę ludową w ramach obozów etnograficznych na terenie Mazowsza Zachodniego. Uczestniczka badań prowadzonych przez PAN nad kulturą robotniczą Żyrardowa „Obyczaj i moda w środowisku robotniczym”. Propagatorka „małych muzeów”. Współorganizatorka Muzeum w Lipcach Reymontowskich oraz inicjatorka powołania Muzeum Lniarstwa w Żyrardowie (w organizacji) 2014. Autorka licznych artykułów i katalogów wystaw. Współautorka scenariuszy wystaw stałych: *Żyrardów miasto tkaczy i wizjonerów* 2013, *Żyrardów miasto lnem tkane* 2014, *Tradycje lipieckie* oraz wystawy czasowej *Dom państwa Markwartów. Ślad życia w dawnym Żyrardowie* (I miejsce w Konkursie na

Najciekawsze Zdarzenie Muzealne na Mazowszu „Wierzba” 2014). Członek: Rady Muzeum w Łowiczu, Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie, Zarządu Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki, Stowarzyszenia Animatorów Nauki, Kultury i Sztuki „Dziedzictwo”, Towarzystwa Przyjaciół Miasta Żyrardowa. Odznaczenia: medal „Pro Masovia”, medal „15-lecia Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki”. Miejsce zamieszkania: Żyrardów.

RZESZOTARSKI Jan, etnograf; ur. 23 kwietnia 1955 w Sierpcu. Wykształcenie: studia w zakresie pedagogiki ogólnej w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy 1983–1988; studia etnograficzne na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu 1991–1993. Pracownik (obecnie dyrektor) Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu 1990–. Redaktor naczelny „Rocznika Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu” 2011–; redaktor publikacji popularno-naukowych i popularyzatorskich wydawanych przez Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu, m.in.: *Kościół pod wezwaniem Najświętszego Serca Jezusa z Drążdżewa* (Sierpc 2008), *Wielkanoc na Mazowszu* (Sierpc 2012), *Przewodnik* (Sierpc 2014). Tematy badawcze: kowalstwo ludowe na Mazowszu. Radny Rady Powiatu Sierpeckiego (przewodniczący 2014–) 2002–. Prezes Ochotniczej Straży Pożarnej w Sierpcu 2002–; wiceprezes Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Sierpeckiej 1999–. Członek: Wojewódzkiej Rady Ochrony Zabytków w Warszawie 2012–, Mazowieckiej Regionalnej Organizacji Turystycznej (zarządu) 2011–, Stowarzyszenia Muzeów na Wolnym Powietrzu w Polsce, Rady Muzealnej Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie, Rady Muzealnej Muzeum Mazowieckiego w Płocku. Uhonorowany tytułem „Sierpczanin Roku” przez Towarzystwo Naukowe Płockie 1998 oraz nagrodą marszałka województwa mazowieckiego 1999. Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, Brązowy Krzyż Zasługi, odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”. Zainteresowania/hobby: podróże, sport, fotografia. Miejsce zamieszkania: Sierpc.

Jan Rzeszotarski

Piotr Łukasz Rzeszotarski

RZESZOTARSKI Piotr Łukasz, specjalista ds. ochrony środowiska, etnolog; ur. 1 sierpnia 1979 w Sierpcu. Wykształcenie: studia w zakresie ochrony środowiska w Wyższej Szkole Humanistycznej w Pułtuskach 1998–2001; uzupełniające studia magisterskie w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2001–2003; studia podyplomowe w zakresie ochrony i konserwacji zabytkowych założen ogrodowych w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2003–2005; podyplomowe studia w zakresie muzealnictwa 2010–2011 i w zakresie etnologii 2012–2013 na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Pracownik Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu 2001–. Tematy badawcze: ogródki przyzagrodowe; dawne odmiany roślin i rasy zwierząt. Miejsce zamieszkania: Sierpc.

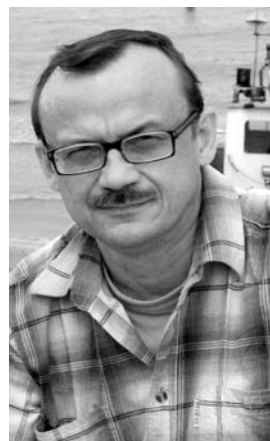

Barbara Sałacińska

SALACIŃSKA Barbara, archeolog; ur. 28 lutego 1972 w Warszawie. Wykształcenie: XXVII Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Czackiego w Warszawie; studia archeologiczne na Uniwersytecie Warszawskim 1991–1996; Podyplomowe Studium Muzealnicze w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego 2003–2005. Pracownik (obecnie starszy kustosz w Dziale Neolitu) Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie 1996–. Autorka artykułów w: „Wiadomościach Archeologicznych”, Sprawozdaniach Archeologicznych”, „Archeologii Żywej”, „Z otchłani wieków”, „Materiałach Starożytnych i Wczesnośrednio-wiecznych” oraz w publikacjach zwartych, m.in.: *Grobowce megalityczne w Stryczowicach, pow. Ostrowiec Świętokrzyski* [w:] *Idea megalityczna w obrządku pogrzebowym kultury pucharów lejkowatych* (Lublin–Kraków 2006), *Grobowiec megalityczny w Rybnie, pow. Sochaczew* [w:] *Idea megalityczna w obrządku pogrzebowym kultury pucharów lejkowatych* (Lublin–Kraków 2006), *Początki warszawskiego muzealnictwa archeologicznego* [w:] *200 lat muzealnictwa warszawskiego. Dzieje i perspektywy. Materiały Sesji Naukowej, Zamek Królewski w Warszawie, 16–17 listopada 2005 roku* (Warszawa 2006), *Die Gräber der Lublin-Wolhynien-Kultur aus der Fundstelle „Grodzisko” in Złota, Landkreis Sandomierz* [w:]

The Lengyel, Polgár and related cultures in the Middle/Late Neolithic in Central Europe (Kraków 2007), *Palaeolithic and Mesolithic Materials from Supraśl River* [w:] *Understanding the Past. Papers offered to Stefan K. Kozłowski* (Warsaw 2008), *Zagrożenia naturalne dla dziedzictwa kulturowego Mazowsza i Podlasia (na wybranych przykładach z XX w.)* [w:] *Małe miasta. Perspektywa archeologiczna* (Lublin–Supraśl 2014). Członek: Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich Oddział w Warszawie 1999–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2004–. Odznaczenia: złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”. Zainteresowania/hobby: turystyka górską, kajakerstwo. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

SAŁACIŃSKI Sławomir Janusz, archeolog; ur. 20 grudnia 1958 w Sochaczewie. Wykształcenie: XXI Liceum Ogólnokształcące im. Hugona Kołłątaja; studia archeologiczne na Uniwersytecie Warszawskim 1977–1982; studia podyplomowe w Zakładzie Zarządzania Kryzysowego Instytutu Bezpieczeństwa Państwa Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego Akademii Obrony Narodowej 2010–2011. Pracownik (obecnie starszy kustosz i kierownik Działu Neolitu) Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie 1982–. Autor artykułów w periodykach: „Wiadomości Archeologiczne”, „Sprawozdania Archeologiczne”, „Archeologia Polona”, „Z otchłani wieków”, „Spotkania z zabytkami”, „Archeologia Żywa”, „Wiedza i Życie”, „Parki Narodowe”, „Studia nad Gospodarką Surowcami Krzemionkami w Pradziejach”, „Prähistorische Zeitschrift”, „Antiquity”, „Archeologia Viva”, „Metodyka Badań Archeologicznych”, „Cahiers du Quaternaire”, „Materiały Starożytne i Wczesnośredniowieczne”, „Acta Collegia Supraslensis” oraz w publikacjach zwartych, m.in.: *Principaux problèmes et méthodes d'études des ateliers de taille Krzemionki* [w:] *Les mines de silex au Néolithique en Europe: avancées récentes* (Vesoul 1995), *Studies at Krzemionki during the last decade* [w:] *Man and Flint. Proceedings of the VIIth International Flint Symposium Warszawa-Ostrowiec Świętokrzyski*. Warszawa 1997), *Grobowce megalityczne w Stryczowicach, pow. Ostrowiec Świętokrzyski* [w:] *Idea megalityczna w obrządku*

Sławomir Janusz Sałaciński

pogrzebowym kultury pucharów lejkowatych (Lublin–Kraków 2006), *Palaeolithic and Mesolithic Materials from Supraśl River* [w:] *Understanding the Past. Papers offered to Stefan K. Kozłowski* (Warsaw 2008). Współautor publikacji książkowej: *Bergbau in der Steinzeit. Urgeschichtlicher Feuersteinbergbau in Polen am Beispiel von Krzemionki Opatowskie* (Warszawa, 2006). Członek: Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich Oddział w Warszawie 1989–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2004–. Uhonorowany Nagrodą im. Krzysztofa Dąbrowskiego za wybitne osiągnięcia w popularyzacji archeologii przez Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich 2002. Odznaczenia: medal „Za długoletnią służbę”, odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”. Zainteresowania/hobby: turystyka górską, kajakarstwo. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

ŚĘDZIKOWSKA Barbara, technik ekonomista; ur. 17 listopada 1954 w Warszawie. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Oskara Langego w Warszawie 1973. Specjalista ds. administracji w Muzeum Gazownictwa w Warszawie 1982–. Odznaczenia: odznaka honorowa „Zasłużony dla górnictwa naftowego i gazu”. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

SEK Jan, prawnik, polityk, nauczyciel akademicki; ur. 14 czerwca 1948 w Rakszawie; żonaty: Anna (muzyk); dzieci: Małgorzata (muzyk). Wykształcenie: studia prawnicze i doktorat nauk humanistycznych na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Pracownik Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie 1971–1974; zastępca naczelnika powiatu Lubartów 1974–1975; pracownik naukowy Zakładu Badań Etnicznych Wydziału Politologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie 1975–2000; senator RP (przewodniczący Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą) 1993–1997; członek Rady Programowej TVP w Warszawie 1994–1997; członek (zastępca przewodniczącego 1999–2003) Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji 1997–2003; dyrektor naczelny Filharmonii Lubelskiej 2009–. Profesor wizytujący Polskiego

Jan Sęk

Uniwersytetu na Obczyźnie w Londynie 2000–2008. Przewodniczący Rady Muzealnej Muzeum Niepodległości w Warszawie 2012–. Autor kilkudziesięciu publikacji i esejów z dziedziny kultury i literatury polonijnej oraz kilku scenariuszy filmów dokumentalnych, m.in.: *Ognisko Polskie w Londynie, Jerzy Pietrkiewicz, Mieczysław Paszkiewicz, Polski Uniwersytet na Obczyźnie w Londynie*. Współpracownik czasopisma „Nowy Lud” w Kurytybie (Brazylia) 1989–1995. Wiceprezes Rady Studiów Stosowanych Centrum Studiów Latinoamerykańskich Uniwersytetu Warszawskiego 1991–1997; inicjator powołania pisma „Forum Polonijne” (przewodniczący Rady Programowo-Naukowej 1995–1996), redaktor naczelny (1997–2001); współzałożyciel Lubelskiego Klubu Polonijnego 1990 (prezes 2006–); założyciel i prezes Fundacji Willa Polonia 2000–; organizator i prowadzący Salon Polski w różnych miastach w kraju i za granicą 2001–. Uczestnik (autor referatów) krajowych i międzynarodowych sympozjów i konferencji. Członek honorowy: Stowarzyszenia Autorów, Dziennikarzy i Tłumaczy w Europie (APAJTE), Związku Polaków na Łotwie, Związku Polaków „Strzecha” w Austrii. Laureat: wyróżnienia w ogólnopolskim konkursie literackim „O laur Jana z Czarnolasu” 1979, nagrody naukowej III stopnia ministra nauki i szkolnictwa wyższego 1983, nagrody I stopnia im. Rui Barbosy 1983, nagrody naukowej II stopnia ministra nauki i szkolnictwa wyższego 1987, nagrody „Lutecja’98” Stowarzyszenia Polskich Autorów, Dziennikarzy i Tłumaczy w Europie (Paryż) 1998; nagrody „Serce dla serc” 1999, The Ignacy Jan Paderewski Awards Międzynarodowego Stowarzyszenia Przyjaciół Muzyki 2005, nagrody honorowej „Fortiter et recte” Stowarzyszenia Muzeum Policji 2009. Odznaczenia: Medal Honorowy „Polonia Semper Fidelis”, medal „Za zasługi dla Fundacji Polonia Semper Fidelis”, medal „Za zasługi dla Stowarzyszenia Muzeum Policji”. Zainteresowania/hobby: kolekcjonowanie książek i druków o tematyce etnicznej, literaturze i sztuce polonijnej, geopolityce, mediach i muzealnictwie; dokumentowanie życia kulturalnego i literackiego skupisk polonijnych. Miejsce zamieszkania: Lublin.

Zuzanna Maria
Sieroszevska-Rolewicz

SIEROSZEWSKA-ROLEWICZ Zuzanna Maria, konserwator-ka dzieł sztuki; ur. 25 maja 1966 w Warszawie. Wykształcenie: studia w zakresie konserwacji malarstwa i rzeźby polichromowanej w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 1986–1991; Podyplomowe Studia Menedżerskie dla Twórców Artystów i Animatorów Kultury na Uniwersytecie Warszawskim 2005–2006; Podyplomowe Studium Muzealne w Akademii Humanistycznej im. A. Gieyszтора w Pułtusku 2009. Pracownik Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 1993 i Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie 2005–2006; pracownik Muzeum Warszawy (kierownik Pracowni Konserwacji Malarstwa 2013–2014; kustosz i kierownik Działu Przechowywania Zbiorów w Muzeum Warszawy 2014–) 2006–. Autorka artykułów popularyzujących wiedzę o zbiorach Muzeum Warszawy. Komisarz wystawy *Historia leczenia astmy. Wystawa zapierająca dech w piersiach* 2008; kierownik Centrum i współautorka scenariusza wystawy stałej *Zniszczenie i odbudowa Starego Miasta* w Centrum Interpretacji Zabytku Muzeum Warszawy 2012–2013. Współrealizatorka wystaw czasowych w Muzeum Farmacji, oddział Muzeum Warszawy. Konserwator z zakresu malarstwa sztalugowego i rzeźby polichromowanej w prywatnej pracowni konserwatorskiej 1991–. Członek Międzynarodowej Rady Muzeów (ICOM) 2010–. Zainteresowania/hobby: wyprawy górskie, trekking, podróże. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Karolina Dorota Sikora

SIKORA Karolina Dorota, historyk; ur. 18 kwietnia 1956 w Borowinie (pow. piaseczyński). Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące w Skolimowie 1975; studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 1975–1980. Pracownik (obecnie główny inwentaryzator) Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie 1986–. Autorka artykułów w czasopismach: „Zielony Sztandar”, „Mówią wieki”, „Pro Memoria”, „Gospodarz”, „Kronika Mazowiecka”, „Moje Mazowsze”, „Żywią i Bronią”, „Śladami naszych Ojców”, „Gospodarz”, „Roczniki MHPRL” oraz publikacji książkowych: *Z Orłem Białym. Informator wystawy* (Warszawa 2000), *Argonauci III Rzeczypospolitej. Politycy na płótnach malarzy* (Warszawa 2001),

Ostatni emisariusz Tadeusz Chciuk-Celt 1916–2001 (Warszawa 2005 – wyróżnienie w Konkursie Mazowieckie Zdarzenie Muzealne „Wierzbą” 2007), *Kolekcje i unikaty w zbiorach MHPRL. Wystawa nabytków z lat 2001–2006*, (Warszawa 2007), *Trzeci plener malarski. Katalog wystawy*, (Warszawa 2008); współautorka publikacji książkowych: *Niezlomne. Kobiety w ruchu ludowym* (Warszawa 2003), *Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego. Historia Zbiory Ekspozycje* (Warszawa 2004). Autorka katalogów oraz informatorów wystaw, m.in.: *A Polska winna trwać wiecznie. 110 lat działalności polskiego ruchu ludowego* (Warszawa 2005), *A to Polska właśnie... Katalog zbiorów malarstwa* (Warszawa 2009), *Wirtualne zwiedzanie Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego* (Warszawa 2011), *Perły świętokrzyskie w twórczości Władysława Sadłochy. Informator wystawy* (Warszawa 2012), *Ocalić od zapomnienia. Informator wystawy malarstwa Adama Kunikowskiego* (Warszawa 2012), *Formy natury. Informator wystawy* (Warszawa, 2013), *13 plener malarski. Katalog prac* (Warszawa 2013). Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi, odznaka „Zasłużony działacz kultury”. Miejsce zamieszkania: Czarnów.

SKOCZEK Tadeusz, dziennikarz, historyk literatury, teatru i kultury, medioznawca; ur. 5 lutego 1955 w Proszówkach. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Króla Kazimierza Wielkiego w Bochni 1978; Państwowa Szkoła Muzyczna I stopnia w Bochni; studia w zakresie filologii polskiej, dziennikarstwa i religioznawstwa na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 1974–1981; doktorat nauk humanistycznych na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie 2009. W latach 1975–1998 m.in.: kierownik klubu studenckiego „Nowy Żaczek” w Krakowie; dyrektor Studenckiego Centrum Kultury „Rotunda” w Krakowie; inspektor wojewódzki w Wydziale Kultury i Sztuki Urzędu Miasta Krakowa; dyrektor Ośrodka Sztuk Wizualnych „Kinoteatr Związkowiec” w Krakowie; prezes Oficyny Wydawniczej „Cracovia”; udziałowiec Oficyny Wydawniczej „Opress” oraz Spółki „Exartim” w Krakowie; równocześnie współpracownik prasy krakowskiej;

Tadeusz Skoczek

„Student”, „Dziennik Polski”, „Wieści”, „Echo Krakowa”; redaktor prasy akademickiej i regionalistycznej: „Integracje”, „Notes Jazzowy”, „Obrzeża”, „Piosenka”, „Powiększenie”, „Suplement”, „Ziemia Bocheńska”; Sekretarz Stowarzyszenia Autorów Polskich 1980–1994), prezes Stowarzyszenia Bochniaków i Miłośników Ziemi Bocheńskiej, Oddział w Krakowie (1993–1998); sekretarz redakcji kwartalnika „Zdanie” 1996–1998; członek zespołu pisma filozoficzno-artystycznego „Koniec Wieku” 1996–1998; przewodniczący Rady Nadzorczej Wydawnictwa Ludowego Sp. z o.o. (wydającego tygodnik „Zielony Sztandar”) 1997–1998; członek kolegium redakcji pisma „Hybryda” 1998–; członek zespołu redakcyjnego rocznika „Małopolska. Regiony. Regionalizmy. Małe ojczyzny” 1999–; członek rady redakcyjnej kwartalnika „Studia Medioznawcze 2000–2011; redaktor naczelny kwartalnika „Niepodległość i Pamięć” 2010–; redaktor rocznika „Piosenka” (wydawnictwo Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu) 2014–. Członek Rad Nadzorczych: Radia Kraków 1995–1998; Taylor Nelson Sofres OBOP 2002–2004, Przedsiębiorstwa „Drukarnia Narodowa SA” w Krakowie 2004–2006; Polskiego Radia SA 2009–2012. Przewodniczący Rady Nadzorczej Ludowej Spółdzielni Wydawniczej w Warszawie 2005–2006; Członek Zarządu TVP SA 1998–2006. Zastępca dyrektora Muzeum Narodowego w Warszawie 2006–2009; dyrektor Muzeum Niepodległości 2010–. Członek Rady Muzeum im. Stanisława Fischera w Bochni 2007– oraz rad Muzeum Sportu w Warszawie, Muzeum Romantyzmu w Opinogórze i Muzeum Regionalnego w Siedlcach; sekretarz rady w Centralnej Bibliotece Rolniczej. Wykładowca wyższych uczelni Krakowa i Warszawy. Autor i wydawca prac z zakresu historii literatury, teatru, a także albumów z serii „Skarby Kultury i Literatury Polskiej” oraz „Polskie Powstania Narodowe” wydawanych przez Prowincjonalną Oficynę Wydawniczą z Proszówek, przy współudziale, m.in. Biblioteki Jagiellońskiej, Muzeum Niepodległości, Stowarzyszenia Muzealników Polskich. Pełne zestawienie wydawnictw (druki zwarte, publikacje współautorskie i zbiorowe, czasopisma) znajduje się w katalogu elektronicznym Biblioteki Narodowej.

Nagrody: im. Ignacego Solarza 1981, im. Stanisława Wyspiańskiego 1985, Komisji Historycznej Ruchu Studenckiego 1987, Nagroda Miasta Krakowa 1990, honorowy tytuł Ambasadora Bochni 1999, nagroda „Krakowski Dukat” Izby Przemysłowo-Handlowej 2000, nagroda im. Jana Adamczewskiego 2003, im. Andrzeja Potoka 2007, im. Władysława Orkana 2009, Honorowy tytuł „Ambasador Targów Książki w Krakowie” 2011, Honorowa Odznaka PTKW 2013, nagroda im. Prof. Jerzego Skowronka za album *Powstanie Styczniowe* 2013, wyróżnienia w konkursie Mazowieckie Zdarzenie Muzealne „Wierzba” za wydawnictwa i wystawy. Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, „Fortite et recte” Stowarzyszenie Muzeum Policji, odznaka „Zasłużony dla kultury polskiej”, medal „Za zasługi dla Stowarzyszenia Muzeum Policji”, medal „Pro Masovia”, medal „Za zasługi dla Fundacji Polonia Semper Fidelis”. Zainteresowania/hobby: muzyka poważna, kolekcjonowanie książek, rozmowy z wnuczką. Miejsce zamieszkania: gmina Lesznawola.

SKORUPA-MALIŃSKA Katarzyna, historyk; ur. 19 października 1974 w Białymstoku. Wykształcenie: studia historyczne (specjalizacja: archiwalno-muzealna i nauczycielska) w Wyższej Szkole Humanistycznej im. Aleksandra Gieysztora w Pułtusku 1999–2004; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 2006. Pracownik (obecnie kustosz i kierownik Działu Oświatowego) Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej w Mławie 1999–. Autorka artykułów w roczniku „Ziemia Zawkrzeńska” (tom XI i XII 2007 i 2008) oraz redaktor zeszytów *Sala Papieska w Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej w Mławie* (Mława 2009 i 2010). Zainteresowania/hobby: muzyka filmowa, fotografia, kulinaria.

SOBIERAJ Leonard Jan, menedżer kultury; ur. 11 sierpnia 1957 w Pułtusku. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Z. Krasińskiego w Ciechanowie 1976; Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego (melioracja wodna) w Warszawie 1976–1982;

Katarzyna
Skorupa-Malińska

Leonard Jan Sobieraj

podypłomowe studia menedżerskie w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie; podypłomowe studia muzeologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie Nauczyciel w Studium Kulturalno-Oświatowym w Ciechanowie 1982–2000; dyrektor Wojewódzkiego Domu Kultury w Ciechanowie 1990–2000; zastępca dyrektora Mazowieckiego Centrum Kultury w Warszawie 2000–2003; kierownik Wydziału Kultury Departamentu Kultury, Promocji i Turystyki Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego 2003–2004; dyrektor Muzeum Mazowieckiego w Płocku 2004–. Autor artykułów w „Naszych Korzeniach”, „Mazowieckich Zeszytach Naukowych” oraz wstępów i przedmów w katalogach muzealnych i informatorach wydawanych przez Muzeum Mazowieckie w Płocku. Redaktor pracy zbiorowej *Andrzej Noskowski Biskup Płocki* (Pułtusk-Płock 2011). Założyciel i wieloletni kierownik Ludowego Zespołu Artystycznego Ciechanów; pomysłodawca i realizator Międzynarodowych Spotkań Folklorystycznych „Kupalnocka”; organizator Festiwalu Teatralnego Dionizje. Organizator rozbudowy Muzeum Mazowieckiego w Płocku (przeniesienie do nowej siedziby; zorganizowanie nowych ekspozycji stałych sztuki przełomu XIX i XX wieku oraz wnętrz art déco; powstanie ekspozycji stałej „X wieków Płocka. Płock w przestrzeni kulturowej Mazowsza, Polski, Europy”). Prezes Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Oddział Płock; wiceprezes Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki; członek rad naukowych wielu mazowieckich muzeów. Uhonorowany nagrodami i dyplomami uznania od władz terenowych i centralnych. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, Brązowy Krzyż Zasługi, brązowy medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, złoty medal „Za zasługi dla pożarnictwa”, złota odznaka „Zasłużony dla województwa ciechanowskiego”. Zainteresowania/hobby: historia, turystyka polska i zagraniczna, narciarstwo. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

SOBIESZCZAK-MARCINIAK Małgorzata Zofia, mgr profilaktyki społecznej i resocjalizacji; ur. 4 października 1965 w Warszawie. Wykształcenie: Instytut Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji Wydziału Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego 1984–1992. Pracownik (dyrektor 2010–2014) Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie Polskiego Towarzystwa Chemicznego w Warszawie 1993–2014. Autorka artykułów, m.in. w: „Podstawie Techniki Jądrowej”, „Nauce Polskiej”, „Nowotworach”, „Kwartalniku Historii Nauki i Techniki” oraz publikacji książkowych: *Maria Skłodowska-Curie, kobieta uczona* (Warszawa 2003) – współautorka, *Maria Skłodowska-Curie kobieta wyprzedzająca epokę* (Warszawa 2011), *Maria Skłodowska-Curie „Zeszyt Wielcy Polacy”* (Warszawa 2011), *Foto-biografia Maria Skłodowska-Curie* (Warszawa 2011). Konsultantka merytoryczna filmów i audycji radiowych. Autorka i współautorka wielu wystaw, m.in. o: Marii Skłodowskiej-Curie, Janie Czochrańskim, Mikołaju Koperniku, polskich badaczach Syberii, nauce polskiej w medalierstwie. Członek: Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Francuskiej (członek Prezydium 2005–2008; wiceprezes 2012–), Towarzystwa Marii Skłodowskiej-Curie w Hołdzie (wiceprezes 2008–2012; sekretarz 2012–2014; prezes 2015–), Stowarzyszenia Archiwistów Polskich, Polskiego Towarzystwa Archiwalnego, Towarzystwa Raperswilskiego, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Uhonorowana nagrodą prezesa Polskiej Akademii Nauk za organizację Roku Marii Skłodowskiej-Curie 2011. Odznaczenia: Medal Marii Skłodowskiej-Curie, Order Gwiazdy Polarnej Królestwa Szwecji. Zainteresowania/hobby: historia, muzyka, teatr, film, podróże, turystyka górską, taniec, harcerstwo. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Małgorzata Zofia
Sobieszczak-Marciniak

SOŁTAN Andrzej Zygmunt, historyk; ur. 16 lutego 1941 w Warszawie. Wykształcenie: Wydział Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego 1958–1963. Adiunkt w Muzeum Historycznym m.st. Warszawy 1963–1970; pracownik (stypendium doktoranckie) Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie 1970–1974; kustosz i kierownik Muzeum Woli Oddział Muzeum Historycznego

Andrzej Zygmunt Sołtan

m.st. Warszawy 1974–1982; dyrektor Biura Reklamy, Targów i Wystaw w Towarzystwie Handlu Zagranicznego „Interprego” w Warszawie 1982–1990; starszy kustosz, wicedyrektor ds. merytorycznych oraz koordynator Wydziału Naukowo-Badawczego Muzeum Historycznego m.st. Warszawy 1995–2014. Autor ok. 250 publikacji naukowych i popularnonaukowych, m.in. artykułów w czasopismach: „Wiedza i Życie”, „Z otchłani wieków”, „Biuletyn Numizmatyczny”, „Mówią Wieki”, „Kolekcjoner Polski”, „Spotkanie z Zabytkami”, „Kronika Warszawy”, „Rocznik Warszawski”, „Almanach Muzealny”; hasel i biogramów w słownikach i encyklopediach (m.in. *Polskim Słowniku Biograficznym*, *Encyklopedii historii Polski*, *Encyklopedii Warszawy*) oraz publikacji książkowych: *Warszawa wczoraj* (Gliwice 1998), *Warszawa stolica państwa polskiego* (Warszawa 1999), *Kamienica Bornbachowska* (Warszawa 2006), *Warszawa i okolice* (Proszówki-Warszawa 2009); współautor publikacji książkowych: *Rzemiosło Artystyczne Minterów 1828 – 1881* (Warszawa 1987), *Powązkowskie medaliony i plakiety portretowe* (Warszawa 1992), *Brązownictwo warszawskie w XIX i XX w.* (Warszawa 1999), *Warszawa – ostatnie spojrzenie. Niemieckie fotografie lotnicze sprzed sierpnia 1944* (Warszawa 2004). Redaktor lub współredaktor wielu folderów i katalogów muzealnych, materiałów pokonferencyjnych, monografii, czasopism („Almanach Muzealny” 1997–2013; „Rocznik Warszawski” 2000–) i serii wydawniczych („Biblioteka Warszawska” 2005–2012, wyróżniona nagrodą KLIO w 2009). Autor, współautor i komisarz ok. 30 ekspozycji muzealnych – stałych i czasowych, m.in.: *7 wieków i 20 lat Warszawy 1965*, *400 lat drukarstwa warszawskiego 1975*, *Warszawska firma brązownicza „Bracia Łopieńscy” 1978*, *Warszawskie rzemiosło dawniej i dziś 1979*, *Warszawska fabryka Minterów 1828–1881 1987*, *Od guzika do pomnika. Brązownictwo warszawskie XIX i XX w.* 1996, *Sankt Petersburg i Warszawa na przełomie XIX i XX w. Początki nowoczesnej infrastruktury miejskiej 1999*, *Heroldia Królestwa Polskiego 2001*, *Stare Miasto w Warszawie – pomnik światowego dziedzictwa kulturalnego 2002*, *Olimpijskie konkursy sztuki 1912–1948 2004*, *70 lat Muzeum*

Historycznego m.st. Warszawy 2006. Organizator lub współorganizator konferencji i sesji naukowych. Wykładowca na kursach i szkoleniach organizowanych przez Centrum Edukacji Turystycznej „Guide Service” i przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Przewodniczący Zespołu Nazewnictwa Miejskiego przy Biurze Kultury m.st. Warszawy 2013–. Członek: Komisji Kwalifikacyjnej Państwowego Rejestru Muzeów 1998–, Towarzystwa Opieki nad Zabytkami (prezes Oddziału Warszawskiego i członek Zarządu Głównego 2004–2010), Towarzystwa Miłośników Historii w Warszawie (członek Zarządu 2003–), Stowarzyszenia Muzealników Polskich (współzałożyciel; prezes Oddziału Mazowieckiego i sekretarz generalny SMP 1999–2005; prezes Stowarzyszenia 2005–2011; członek honorowy SMP i członek Zarządu Oddziału Mazowieckiego 2011–). Były członek komisji konkursowych na stanowiska dyrektorów muzeów w Kielcach, Liwie, Radomiu, Szydłowcu, Warszawie i Żyrardowie, a także członek rad: Biblioteki Publicznej m.st. Warszawy, Ochrony Zabytków przy Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków w Warszawie, Muzeum Historycznego m. Krakowa, Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie, Muzeum Regionalnego w Siedlcach, Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych w Szydłowcu, Muzeum Romantyzmu w Opinogórze, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie oraz Muzeum Łazienki Królewskiej w Warszawie. Uhonorowany nagrodami w konkursach na najlepsze warsawiana przez Towarzystwo Miłośników Historii 1992/3, 2004/5 i 2005/6 oraz Nagrodą im. Henryka Ołdytowskiego (statuetka „Henryk”) przyznaną za promocję Supraśla przez Radę Miejską w Supraślu i Towarzystwo Przyjaciół Supraśla 2008. Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, srebrny Medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, złota odznaka „Za zasługi dla Warszawy”, medal „Pro Mazovia”. Zainteresowania/hobby: literatura, turystyka. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Aleksandra Janina
Sołtan-Lipska

SOŁTAN-LIPSKA Aleksandra Janina, historyk; ur. 21 marca 1973 w Warszawie. Wykształcenie: studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 1992–1998. Kustosze, kierownik Działu Badań nad Warszawą w Muzeum Warszawy. Autorka artykułów w „Roczniku Mazowieckim”, „Przeglądzie Historycznym”, „Kronice Warszawy”, „Roczniku Warszawskim”, „Almanachu Muzealnym” oraz w pracach zbiorowych, m.in.: *Działalność oświatowa biskupa Andrzeja Noskowskiego* [w:] *Bazylika pułtuska. 550 lat Świątyni i Kapituły Pułtuskiej* [Płock 2001], *Studenci z Mazowsza Płockiego na Akademii Krakowskiej w drugiej połowie XVI wieku*, „Warszawa i Mazowsze. Rozważania nad dziejami” (t. V, Warszawa 2001), [red., indeks, dobór il.] Klaudia Kowalczyk, *Księgarstwo warszawskie w drugiej połowie XIX wieku*, „Biblioteka Warszawska (Warszawa 2006), [wstęp, red. merytoryczna, indeksy] Stanisław Gieysztor, *Moja Warszawa*, „Biblioteka Warszawska” (Warszawa 2010), [red. naukowa i indeks] *Służew i jego kościół* (Warszawa 2013), *Mazowszanie na Uniwersytecie Krakowskim w XVI wieku i pierwszej połowie XVII wieku* [w:] *Dzieje Mazowsza* (t. II – 1626–1795, Pułtusk 2014). Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki, Towarzystwa Miłośników Historii. Uhonorowana nagrodą CLIO, przyznawaną przez Porozumienie Wydawców Książki Historycznej w kategorii varsaviana, za przygotowanie do druku wspomnień Stanisława Gieyszтора *Moja Warszawa* (2011) i nagrodą Towarzystwa Przyjaciół Historii i Biblioteki Publicznej m.st. Warszawy w konkursie na najlepsze varsaviana za przygotowanie do druku wspomnień Stanisława Gieyszтора *Moja Warszawa* (2011) oraz redakcję merytoryczną monografii *Służew i jego kościół* (2013). Zainteresowania/hobby: literatura, film, turystyka. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Angela Sołtys

SOŁTYS Angela, historyk sztuki; ur. 16 grudnia 1964 w Tarnowie. Wykształcenie: II Liceum Ogólnokształcące w Tarnowie 1983; studia historii sztuki 1983–1989 na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz doktorat nauk humanistycznych w Instytucie Sztuki PAN w Warszawie 2006. Pracownik Muzeum Okręgowego

w Tarnowie 1989–2006; kustosz dyplomowany w Zamku Królewskim w Warszawie 2006–. Autorka artykułów w czasopismach, m.in. „Studia Waweliana”, „Art & Business. Rocznik Aukcyjny”, „Zdarzenia Muzealne. Biuletyn ODZ w Warszawie”, „Spotkania z Zabytkami”, „Kronika Zamkowa”, „Gazeta Antykwaryczna”, „Rocznik Warszawski”, „Dagerotyp”, „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki”, „The Burlington Magazine” oraz publikacji książkowej *Opat z San Michele. Grand Tour prymasa Poniatowskiego i jego kolekcje* (Warszawa 2008); współautorka książki *Podhorce. Dzieje wnętrza pałacowych i galerii obrazów* (Kraków 2001); redaktor naukowy publikacji: *Stanisław August, ostatni król Polski. Polityk, mecenas, reformator 1764–1795*, katalog wystawy (Warszawa 2011), *Stanisław August i jego Rzeczpospolita. Dramat państwa, odrodzenie narodu*, materiały z wykładów (Warszawa 2013). Członek: Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekiem Osiemnastym 2006–, Stowarzyszenia Regimentów i Pułków Polskich 1717–1831 „Arsenal” 2014–. Uehonorowana nominacją do nagrody „Sybilla 2012”, w kategorii wystawy historyczne, za wystawę *Stanisław August, ostatni król Polski, mecenas, reformator 1764–1795*. Zainteresowania/hobby: rekonstrukcja historyczna (projektowanie) ubiorów „cywilnych” męskich i damskich oraz akcesoriów z 2 połowy XVIII w. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

STANASZEK Łukasz Maurycy, antropolog i archeolog; ur. 27 maja 1976 w Otwocku. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. K.I. Gałczyńskiego w Otwocku 1995; studia archeologiczne i antropologiczne na Uniwersytecie Warszawskim 1995–2000; doktorat nauk humanistycznych (specjalizacja: antropologia fizyczna) na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego 2005. Adiunkt w Zakładzie Antropologii Historycznej Instytutu Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego 2000–2005; wykładowca antropologii i statystyki w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, na Wydziale Lekarskim Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego oraz w Akademii Humanistycznej im. A. Gieysztora

Łukasz Maurycy Stanaszek

w Pułtusk 2000–2012; pracownik (obecnie kustosz dyplomowany i kierownik Pracowni Antropologicznej) Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie 2006–. Odkrywca Urzecza (gwar. Łurzyce), podwarszawskiego mikroregionu etnograficznego w Dolinie Środkowej Wisły (aktualnie zajmuje się jego reaktywacją); badacz obrządku pogrzebowego Słowian; specjalista w zakresie średniowiecznych pochówków antywampirycznych; badacz etnogenezy Słowian. Antropolog w kilkudziesięciu ekspedycjach archeologicznych w kraju i za granicą, m.in.: Anglia, Chorwacja, Rumunia, Białoruś, Rosja, Ukraina, Litwa, Sudan oraz Polska (Brudnice, Cichowo, Czersk, Jartypory, Podebłocie, Przeradowo, Równina Dolna, Sobienie Biskupie, Szeków, Weklice). Autor artykułów i opracowań naukowych w czasopismach, biuletynach i rocznikach naukowych, m.in. takich jak: „Biuletyn Antropologiczny”, „Archeologia Żywa”, „Warmińsko-Mazurski Biuletyn Konserwatorski”, „Wiedza i Życie”, „Światowit”, „Barbaricum”, „Wiadomości Archeologiczne”, „Materiały Starożytne i Wczesnośredniowieczne”, „Funeralia Lednickie”, „Z otchłani wieków”, „Archeologia Polski”, „Zwierciadło Etnologiczne: Rocznik Katedry Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Szczecińskiego” oraz w publikacjach zbiorowych, m.in.: *Wspólnota bałtosłowiańska – mit czy rzeczywistość? Problem widziany oczami antropologa* [w:] *Baltowie i ich sąsiedzi* (Warszawa 2009), *Analiza wieku, płci oraz liczby żołnierzy pochowanych na Reducie Ordona* [w:] *Warszawskie Materiały Archeologiczne. Badania archeologiczne na Reducie Ordona* (Warszawa 2014). Autor publikacji książkowych: *Na Łużycu. W zapomnianym regionie etnograficznym nad Wisłą* (Warszawa-Czersk 2012), *Nadwiślańskie Urzecze. Podwarszawski mikroregion etnograficzny* (Warszawa-Czersk 2014). Członek: Polskiego Towarzystwa Antropologicznego, Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Oddział w Czersku, Towarzystwa Miłośników Góry Kalwarii i Czerska. Laureat nagrody w VII edycji konkursu Mazowieckie Zdarzenia Muzealne „Wierzba” (pierwsze miejsce w kategorii „najciekawsze wydawnictwo muzealne 2012 roku” za publikację *Na Łużycu. W zapomnianym regionie etnograficznym nad Wisłą*).

Uhonorowany tytułem „Zasłużony dla Góry Kalwarii”. Odznaczenia: złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”. Zainteresowania/hobby: genealogia genetyczna i tradycyjna, historia, etnografia. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

STAŃCZUK Marcin Artur, etnolog; ur. 19 października 1982 w Radomiu. Wykształcenie: studia etnologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 2001–2007; podyplomowe studia muzealnictwa na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie 2012–2013 Pracownik (obecnie adiunkt) Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu 2008–. Autor artykułów w czasopiśmie: „Natura i Zdrowie” (dodatek do „Przyrody Polskiej”), „Fauna i Flora”. Zainteresowania/hobby: religioznawstwo, archeologia, przyrodoznawstwo, ornitologia, gra na perkusji i syntezatorze. Miejsce zamieszkania: Radom.

Marcin Artur Stańczuk

STAWARZ Andrzej Zdzisław, etnograf, historyk; ur. 21 grudnia 1950 w Warszawie. Wykształcenie: XLI Liceum Ogólnokształcące im. J. Lelewela w Warszawie 1968; studia etnograficzne na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego 1969–1974; doktorat nauk humanistycznych na Uniwersytecie Warszawskim 1983. Pracownik: Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie 1974–1976, Muzeum Okręgowego w Żyrardowie (obecnie: Muzeum Mazowsza Zachodniego) 1976–1977, Muzeum Niepodległości w Warszawie (dyrektor 1990–2009) 1990–2010, Muzeum Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego 2010–2013; specjalista ds. historii w Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku 2013–. Redaktor naczelny czasopisma muzealno-historycznego „Niepodległość i Pamięć” 1994–2010; redaktor naczelny czasopisma naukowego „Journal of Urban Ethnology” 1995–2010; redaktor serii „Kultura ludowa Mazowsza i Podlasia” 1996–2002; redaktor naukowy serii „Zeszyty Naukowe Ośrodka Badania Kultury Miasta” (Żyrardów) 1992–1999; redaktor naukowy serii „Miasto i kultura” (Warszawa) 1996–1997; zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Nasza Rota” 2005–2012;

Andrzej Zdzisław Stawarz

redaktor naukowy serii „Polska – dziedzictwo i przyszłość” 2003–2009. Autor artykułów, m.in. w czasopismach: „Archeion”, „Ethnologia Polona”, „Journal of Urban Ethnology”, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”, „Łódzkie Studia Etnograficzne”, „Narodopisne informacie” (Bratysława), „Nasza Rota”, „Niepodległość i Pamięć”, „Polska Sztuka Ludowa – Konteksty”, „Rocznik Mazowiecki”, „Studia Mazowieckie”, „Urban people/Lide mesta (Praha), „Zaranie Śląskie” oraz ponad 80 artykułów w pracach zbiorowych i publikacji książkowych: *Przemiany kultury wsi w Polsce (bibliografia)* (Warszawa 1981), *Zarys dziejów Legionowa* (t. I, Legionowo 1994); *Powiat grodzisko-mazowiecki w rozwoju historycznym (XIX-XX w.)* (Grodzisk Mazowiecki 1995); *Pierwsze dni wolności. Warszawa od 10 do 18 listopada 1918 r. (wybór materiałów prasowych)* (Warszawa 2008); *I Warszawa nie zawiodła. W 90. rocznicę bitwy warszawskiej* (Warszawa 2010). Redaktor druków zwartych, m.in.: *Rzecz największa Polska. II Rzeczpospolita 1918–1939*, informator wystawy (Warszawa 1998), *Pamięć Grodna 1919–1939. Informator wystawy* (Warszawa 1999), *10-lecie Muzeum Niepodległości w Warszawie 1990–2000. Księga pamiątkowa* (Warszawa 2000), *Kto Ty jesteś? Znaki polskiej tożsamości narodowej w latach 1794–1918. Katalog wystawy* (Warszawa 2001), *Pałac 1835–1944. Przewodnik po ekspozycji stałej/The Guidebook to the Permanent Display* (Warszawa 2002), *Precz z caratem! Rok 1905. Informator wystawy* (Warszawa 2005). Autor artykułów i materiałów w pracach zbiorowych, m.in.: *Działalność Muzeum Niepodległości w latach 1990–1995* [w:] *Muzeum Niepodległości 1990–1995* (Warszawa 1995), *Geneza II Rzeczypospolitej w pracach wystawienniczych Muzeum Niepodległości w Warszawie* [w:] *Twórcy Niepodległości* (Warszawa 1999), *Muzeum Niepodległości w Warszawie* [w:] *Warszawa 2000. Kalendarz-informator*, (Warszawa 1999), *Piłsudczana w zbiorach Muzeum Niepodległości w Warszawie (1990–2000)* [w:] *Marszałek Józef Piłsudski. Wódz, polityk, wychowawca* (Warszawa 2000), *Sztuka szablonu w Muzeum Niepodległości* [w:] *Etnografia miasta jako przedmiot zainteresowań muzealnictwa polskiego* (Warszawa-Rybnik 2002), *Wątki*

etnograficzne w pracach Muzeum Niepodległości w Warszawie [w:] *Regiony, granice, rubieże. Tom w darze dla profesora Mariana Pokropka* (Warszawa 2005), *Powstanie Warszawskie w działaniach Muzeum Niepodległości* [w:] *Tragizm i sens Powstania Warszawskiego* (Warszawa 2006), *Muzeum Przemysłu i Rolnictwa jako inicjatywa obywatelska na rzecz polskiej gospodarki, nauki i kultury* [w:] *Na drogach do Niepodległej. Inicjatywy obywatelskie Polaków w XIX i na początku XX w.* (Warszawa 2009) oraz wieku katalogów, informatorów, folderów, zapisek kronikarskich, recenzji, a także redaktor lub współredaktor naukowy wielu publikacji książkowych. Tematy badawcze (w ramach zespołów naukowych): „Obyczaj i moda w środowisku robotniczym Żyrardowa XIX/XX w.” (Katedra Etnografii Uniwersytetu Warszawskiego) 1976–1981; „Tożsamość społeczno-kulturowa miasta XIX-XX w.” (Polskie Towarzystwo Etnologii Miasta) 2008–2009; grant międzynarodowy Univerzita Karlova v Praze „Mesto – mytus – „realita” 2012–2016. Prezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Etnologii Miasta 2000–2012; sekretarz naukowy Mazowieckiego Ośrodka Badań Naukowych im. S. Herbsty 1999–2004; wiceprezes Zarządu Głównego Mazowiecko-Podlaskiego Towarzystwa Naukowego 2009–2014. Członek: Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego (przewodniczący Zarządu Oddziału w Warszawie 1990–1996; wiceprzewodniczący Zarządu Głównego 1997–1999) 1973–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Uhonorowany Nagrodą im. Z. Glogera II st. (Łomżyńskie Towarzystwo Naukowe i Stowarzyszenie „Stopka”) 2000. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”. Poza muzealnictwem pracował w archiwach państwowych (WAP Skierniewice z/s w Żyrardowie oraz Archiwum Państwowe m.st. Warszawy) 1978–1986, Mazowieckim Towarzystwie Kultury (kierownik Stacji Naukowej MOBN w Żyrardowie) 1985–1989 oraz w Instytucie Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk 1988–1990. Zainteresowania/hobby: muzyka (jazz), etnologia miasta, tożsamość kulturowa (regionalizm). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Agata Maria Stebakow

STEBAKOW Agata Maria, mgr sztuki; ur. 1 maja 1984 w Dębicy. Wykształcenie: I Liceum Ogólnokształcące im. Króla Władysława Jagiełły w Dębicy 2003; Policealne Studium Plastyczne w Warszawie 2005; Akademia Sztuk Pięknych (rzeźba) w Warszawie 2006–2011. Stażystka (3 miesiące) w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Pracownik (obecnie kustosz) Muzeum Sztuki Dziecka w Warszawie 2012–. Zainteresowania/hobby: plastyka, sztuka, sztuka dziecka, podróże. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Iwona Stefaniak

STEFANIAK Iwona, historyk sztuki; ur. 19 stycznia 1972 w Głowaczowie (pow. kozienicki). Wykształcenie: Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. Józefa Chełmońskiego w Nałęczowie 1992; studia historii sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II 1993–1998. Asystent muzealny w Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego w Warce 1997–2000; historyk sztuki w Pracowni Sp. z o.o., wydawnictwo słowo/obraz w Gdańsku 2001–2004; dyrektor Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego w Warce 2004–. Autorka artykułów w rocznikach i czasopismach, m.in.: „Rzeźba Polska”, „Echo Warki”, „Nowe Echo Warki”, „Okolice. Gazeta Południowego Mazowsza” oraz publikacji książkowej *Przewodnik po Muzeum Kazimierza Pułaskiego w Warce* (Warka 2014). Redaktor książki: *40 lat Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego w Warce. Bohater, historia i perspektywy rozwoju*, materiały z polsko-amerykańskiego sympozjum (Warka 2007); współredaktor książki: *Kazimierz Pułaski. W 230. rocznicę śmierci*, materiały z sesji naukowej (Warka 2011), *Bitwa pod Warką 1656 r. Historia, literatura, tradycja*, materiały z sesji popularnonaukowej (Warka 2011). Inicjator i współautorka komiksów historycznych: *Bitwa pod Warką w roku 1656* (Warka 2006), *Piotr Wysocki. Bohater w cieniu historii* (Warka 2011). Pomysłodawczyni i organizatorka pierwszej większej prezentacji prac polonijnego artysty z USA Rafała Olbińskiego w Warce 1998. Autorka scenariuszy i katalogów wystaw w Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego o tematyce polonijnej (m.in. *Artyści polscy w USA*, *Pierwsi Polacy w USA*,

Rudolf Modrzejewski twórca mostów w Ameryce, Plakat polonijny w USA) oraz o tematyce regionalnej (*Dwory i pałace Grójeczczyzny*). Autorka koncepcji (kierownik projektu) rewitalizacji zespołu pałacowo-parkowego w Warce. Członek: Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Marii Komornickiej w Grabowie nad Pilicą 2009, Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Stefana Czarnieckiego w Warce 2011–2013, Lokalnej Organizacji Turystycznej „Warkocz Pilicy” (przewodnicząca 2013–). Uhonorowana nagrodą marszałka województwa mazowieckiego 2008. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi, srebrna odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, medal „Pro Memoria”, Kombatancki Krzyż Pamiątkowy „Zwycięzcom”, odznaka „Za zasługi dla Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych”. Zainteresowania/hobby: rzeźba polska XX wieku, polscy artyści w USA, dwory i pałace, zabytkowe parki i ogrody. Miejsce zamieszkania: Grabów nad Pilicą.

STEFAŃSKA Iwona Maria, artysta plastyk, konserwator malarstwa; ur. w Warszawie. Wykształcenie: Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (dyplom z wyróżnieniem) 1975–1981; kurs historii sztuki w Istituto di Storia dell’Arte na Uniwersytecie we Florencji (Włochy) 1983/1984; kurs w zakresie techniki i warsztatu technologicznego siedemnastowiecznych malarzy holenderskich w Limburg Conservation Institute w Maastricht (Holandia) 1997; warsztaty w zakresie historii i metod dublażu na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu 2005. Staże: Istituto Superiore per la Conservazione ed il Restauro w Rzymie 1984 i 1986, Opificio delle Pietre Dure e Laboratori di Restauro we Florencji 1983–1984, International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property (ICCRUM) w Rzymie 1984. Stypendystka, m.in.: Włoskiej Akademii Nauk 1986, Istituto Italiano per il Medio ed Estremo Oriente, Rządu Włoskiego 1983–1984 i 1986–1987, J. Paul Getty Museum w Los Angeles 2010 i 2012. Starszy konserwator i kierownik zespołu w Państwowym Przedsiębiorstwie Pracownie Konserwacji

Iwona Maria Stefańska

Zabytków w Warszawie 1981–1987; pracownik-stypendysta naukowo-badawczy, m.in. w Museo Nazionale d'Arte Orientale w Rzymie, National Museum w Sztokholmie, Muzeum w Fawley Court (Wielka Brytania); pracownik (na stanowisku starszego konserwatora) w Muzeum Narodowym w Warszawie 1995–. Autorka artykułów w „Kermes” (Włochy) i w „Roczniku Muzeum Narodowego” oraz not w katalogu *Serenissima – Światło Wenecji. Dzieła mistrzów weneckich XIV–XVIII w.* Wykonała liczne prace konserwatorskie zbiorów i zespołów zabytkowych państwowych, klasztorno-kościelnych i prywatnych na terenie Polski i Europy (m.in. udział w konserwacji Ołtarza Hamburskiego, za który Muzeum Narodowe w Warszawie otrzymało II nagrodę w Konkursie na Wydarzenie Muzealne Roku „Sybilla” 2000). Konserwatorka wielu dzieł wybitnych malarzy polskich (m.in. Jacka Malczewskiego, Olgi Boznańskiej, Wojciecha Kossaka, Jana Matejki, Tadeusza Makowskiego, Konrada Krzyżanowskiego) i obcych (m.in. Jacopo Pontormo, Palma il Vecchio, Agnolo Bronzino, Giovanni Battista Cima da Conegliano, Giambattista Tiepolo, Francesco Granacci Jan Brueghel st., Lucas Cranach, Joos zw. van Cleve, Maerten van Heemskerck, Johannes Bosschaert, Frans Marius Granet). Członek i rzeczoznawca: Związku Polskich Artystów Plastyków, Polskiej Izby Artystów Konserwatorów Dzieł Sztuki. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi, złoty medal za wybitne osiągnięcia w dziedzinie konserwacji zabytków w kontekście współpracy polsko-niemieckiej podczas Europejskich Targów Konserwacji i Restauracji Zabytków „Denkmal’2000” w Lipsku. Zainteresowania/hobby: muzyka klasyczna szczególnie od średniowiecza do baroku. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Barbara Studencka

STUDENCKA Barbara, geolog; ur. 11 marca 1951 w Warszawie. Wykształcenie: studia w zakresie geologii statygraficzno-poszukiwawczej 1968–1973 oraz doktorat nauk przyrodniczych 1983 na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego; kustosz dyplomowany 2013. Starszy asystent, adiunkt, a następnie kustosz w Dziale Historii Nauk Geologicznych i Archiwum Muzeum

Ziemi Polskiej Akademii Nauk w Warszawie 1977–1990; od 1990 kierownik Działu Paleozoologii Muzeum Ziemi, adiunkt naukowo-badawczy i starszy kustosz 2006. Stypendia: stypendium projektu „Synthesis” Unii Europejskiej do Węgierskiego Muzeum Historii Naturalnej w Budapeszcie 2013; stypendium Amerykańskiego Towarzystwa Paleontologicznego PalSIRP *Sepkoski Grants* na realizację wyjazdu do Muzeum Geologicznego w Lizbonie 2011; stypendium GeoHost Organizatorów 32. Międzynarodowego Kongresu Geologicznego we Florencji 2004; stypendium Unii Europejskiej im. Marii Curie (Maria Curie Individual Fellowships – Category 40) na realizację sześciomiesięcznego projektu badawczego *Middle Miocene bivalves of Algarve, Portugal: new approach to stratigraphy and paleogeography of the region*, Uniwersytet Algarve w Faro, Portugalia 2002; stypendium DAAD (Niemiecka Centrala Wymiany Akademickiej) na miesięczny wyjazd badawczy, Uniwersytet w Tybindze 2000; stypendium przyznane przez Ministerstwo Nauki i Techniki Portugalii na dwutygodniowy wyjazd badawczy do Muzeum Geologicznego w Lizbonie i Uniwersytetu Algarve w Faro 1998; stypendium przyznane przez dyrektora Królewskiego Instytutu Nauk Przyrodniczych w Brukseli na dwutygodniowy wyjazd badawczy (1992). Autorka prac naukowych, m.in. w: „Acta Geologica Polonica”, „Acta Paleontologica Polonica”, „Biuletynie Państwowego Instytutu Geologicznego”, „Geological Quarterly”, „Geologica Carpathica”, „Polish Polar Research”, „Genealogy and Geochemistry of Fossil Fuels”, „Géologie Méditerranéenne”, „Neues Jahrbuch für Geologie und Paleontologie”, „Pracach Muzeum Ziemi”, „Przeglądzie Geologicznym” oraz artykułów publicystycznych, rozdziałów w publikacjach książkowych, sympozjalnych materiałów wycieczkowych i sprawozdań z konferencji naukowych. Tematy badawcze realizowane w ramach działalności statutowej Muzeum Ziemi: fauna (małże i chitony) środkowego miocenu Paratetydy: ich systematyka, paleoekologia i znaczenie stratygraficzne m.in. na podstawie kolekcji paleontologicznych ze zbiorów Muzeum Ziemi; miocenijskie zespoły małżowe Algarve (płd. Portugalia); neogeńskie

budowie ostrygowe Europy: ich skład gatunkowy i paleośrodowiskowe uwarunkowania; fauna (małże) paleogenu Karpat Polskich i Karpat Pokuckich na Ukrainie; działalność Bolesława Kropaczka, jednego z pierwszych badaczy fauny karpackiej m.in. na podstawie materiałów ze zbiorów Muzeum Ziemi. Recenzentka prac doktorskich i publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych. Uczestniczka grantów badawczych i projektów międzynarodowych [m.in. koordynatorka ze strony polskiej wspólnego projektu badawczego Muzeum Ziemi PAN i Instytutu Paleontologii Rosyjskiej Akademii Nauk w Moskwie *Badania porównawcze bezkręgowców kenozoiku* (2005–2007, 2008–2010, 2011–2013), prowadzonego w ramach dwustronnej współpracy między PAN i RAN]. Koordynatorka prac związanych z przygotowaniem scenariusza dwugodzinnych warsztatów festiwalowych i ich organizacja dla dzieci szkół podstawowych (klasy IV–VI) w ramach trzech edycji Festiwalu Nauki Polskiej 2004, 2007 i 2009. Prowadząca konsultacje dla kolekcjonerów indywidualnych, studentów i pracowników innych instytucji naukowych, dotyczące oznaczania fauny mięczaków neogenu Europy i korelacji regionalnych pięter Paratetydy. Współorganizatorka i współautorka scenariuszy wystaw, m.in.: *Wielkie ssaki epoki lodowcowej* (Muzeum Techniki Ceramicznych w Kole 2011–2012), *Przedziwny świat muszli* (Muzeum Geologiczne w Oddziale Świętokrzyskim Państwowego Instytutu Geologicznego w Kielcach 1997). Członek: Polskiego Towarzystwa Geologicznego 1988– (przewodnicząca Sekcji Paleontologicznej 1988–1998 i 2006–2010); zastępca przewodniczącego Oddziału Warszawskiego 2006–2009; współorganizatorka 4 konferencji paleontologicznych i przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowej Konferencji *Global Boundary Events*, Kielce, 1993); Regionalnego Komitetu ds. Stratygrafii Neogenu Śródziemnomorskiego (RCMNS) 1993–. Laureatka nagrody naukowej Prezesa Polskiej Akademii Nauk (za opracowanie wybranych biotycznych i abiotycznych elementów kopalnych środowisk przyrodniczych) 2013 oraz nagrody naukowej im. Wawrzyńca Teisseyre’a przyznanej przez Wydział VII Nauk

o Ziemi i Nauk Górniczych Polskiej Akademii Nauk [za pracę *Middle Miocene (Badenian) bivalves from the carbonate deposits of the Wójcza-Pińczów Range (southern slopes of the Holy Cross Mountains, Central Poland)*] 1990. Odznaczenia: Medal okolicznościowy, wybitny w 40. Rocznicę odkrycia przez Państwowy Instytut Geologiczny złóż siarki rodzimej (za prace dotyczące fauny neogenu zapadliska przedkarpackiego). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

SUPEŁ Robert, menedżer; ur. 31 maja 1966 w Piasecznie. Wykształcenie: studia w zakresie mechaniki precyzyjnej i inżynierii biomedycznej w Politechnice Warszawskiej 1985–1992. Zastępca dyrektora ds. organizacyjnych i finansowych Muzeum Historii Żydów Polskich w Warszawie 2007–2009; dyrektor wykonawczy ds. wystawy stałej Muzeum Historii Żydów Polskich w Stowarzyszeniu Żydowski Instytut Historyczny w Warszawie 2010–2014; pełnomocnik dyrektora ds. ekspozycji stałej w Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku 2014–. Miejsce zamieszkania: Izabelin.

SZCZEPANEK Anna Barbara, iberystka, romanistka; ur. 12 kwietnia 1955 w Warszawie. Wykształcenie: studia w zakresie iberystyki 1974–1979 i romanistyki 1978–1980 na Uniwersytecie Warszawskim. Pracownik (obecnie kustosz) Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie 1982–. Autorka artykułów w „Kronice Mazowieckiej”. Członek Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich 1987–2008. Zainteresowania/hobby: przekłady beletrystyki z francuskiego i hiszpańskiego, teatr, turystyka piesza i rowerowa. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

SZCZEPANIAK Katarzyna Izabela, biolog, geolog; ur. 1 lipca 1985 w Tarnowskich Górach. Wykształcenie: I Liceum Ogólnokształcące w Zabrze 2004; studia w zakresie biologii na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach 2004–2009; studia doktoranckie w zakresie geologii na Uniwersytecie Warszawskim 2010. Starszy asystent w Muzeum Ziemi Polskiej Akademii Nauk w Warszawie 2012–. Autorka publikacji naukowych w materiałach konferencyj-

Robert Supel

Anna Barbara Szczepanek

Katarzyna Izabela
Szczepaniak

nych oraz w „Przeglądzie Geologicznym”. Członek: Sekcji Paleontologicznej Polskiego Towarzystwa Entomologicznego, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Zainteresowania/hobby: rower, literatura, film, przyroda, podróże, entomologia, biologia, paleontologia.

Jacek Emil Szczepański

SZCZEPAŃSKI Jacek Emil, filozof, historyk wojskowości; ur. 13 sierpnia 1971 w Rynie (woj. warmińsko-mazurskie). Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. M. Konopnickiej w Legionowie (klasa humanistyczna); Instytut Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego 1992–1998; Podyplomowe Studia Historyczne Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego 2000; Podyplomowe Studium Muzealnicze przy Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego 2004; doktor nauk humanistycznych w zakresie historii w Instytucie Historii Uniwersytetu w Białymstoku 2005; Podyplomowe Studia Edytorskie w Instytucie Badań Literackich PAN 2006; Podyplomowe Studia Zarządzania Kulturą w Strukturach Unii Europejskiej PAN 2012; doktor habilitowany Wydział Historyczno–Socjologiczny Uniwersytetu w Białymstoku 2013. Kustosz dyplomowany, kierownik Zbiorów Historycznych Miasta Legionowo 2001–2006; dyrektor Muzeum Historycznego w Legionowie 2006–. Autor artykułów w czasopismach: „Spotkania z Zabytkami”, „Karta”, „Niepodległość i Pamięć”, „Zeszyty Naukowe Muzeum Wojska w Białymstoku”, „Pułtusk. Studia i materiały z dziejów miasta i regionu”, „Zeszyty Naukowe Ostrołęckiego Towarzystwa Naukowego”, „Ziemia Łomżyńska”, „Mińskie Zeszyty Muzealne”, „Rocznik Wołomiński”, „Rocznik Legionowski”, „Filokartysta”, „Polis”. W kręgu jego zainteresowań naukowo-muzealnych znajduje się problematyka funkcjonowania armii rosyjskiej od końca XIX stulecia do wybuchu I wojny światowej; aspekty militarne pierwszej okupacji niemieckiej na ziemiach polskich 1915–1918, aeronautyka II RP ze szczególnym uwzględnieniem jednostek balonowych. Temu poświęcił książki: *Obóz Hurki. Dzieje garnizonu w Legionowie do 1918 roku* (Legionowo 1997), *Wojska balonowe. Legionowo*

1897–1939 (Pruszków 2004), *Z dziejów rosyjskiego 4. Batalionu Kolejowego (1877–1915)* (Pruszków 2005), *Niemiecka Piechota Zapasowa w Generalnym Gubernatorstwie Warszawskim 1915–1918* (Warszawa 2008), *Podpułkownik Franciszek Hynek (1897–1958)*, współautorzy: Z. Kozak, Z. Moszumański (Pruszków 2008), *Powiat legionowski: przewodnik subiektywny* (Warszawa 2011); *Landszturm w Generalnym Gubernatorstwie Warszawskim 1915–1918. Formacja głębokich rezerw* (Warszawa 2012); *Niemiecki obóz kwarantannowy w Zegrzu 1918 r.* (Legionowo 2013), *Zegrzyńskie feldposty niemieckiej piechoty zapasowej 1915–1918* (Legionowo 2013), *Oficerska Szkoła Aeronautyczna 1919–1924*, współautorzy: Z. Kozak, Z. Moszumański (Pruszków 2014). Prezes Towarzystwa Przyjaciół Legionowa 2003–2009; sekretarz, a następnie zastępca redaktora naczelnego „Rocznika Legionowskiego” 2004. Konsultant wystaw Domu Spotkań z Historią. Członek: Kapituły Konkursu Mazowieckie Zdarzenia Muzealne „Wierzba” 2015, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Historyków Wojskowości, Oddziału Mazowieckiego Stowarzyszenia Muzealników Polskich, Rady Naukowej czasopisma humanistycznego „Niepodległość i Pamięć”. Nagrody: Nagroda Marszałka Województwa Mazowieckiego 2009; Statuetka i tytuł: *Zastużony dla Miasta Legionowa* 2009; wyróżnienie i medal w Konkursie im. Zygmunta Glogera 2006; wyróżnienie w Konkursie na Najlepsze Masoviana im. Aleksandra Gieysztora 2003. Muzeum pod kierownictwem J. Szczepańskiego dwukrotnie zdobyło I nagrodę w konkursie „Mazowieckie Zdarzenie Muzealne – Wierzba” za wystawy: *W krainie lodów i książek – rzecz o Alinie i Czesławie Centkiewiczach* 2013 oraz *Przemysłowe Legionowo 1897–1939* 2014. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, odznaka honorowa i medal Kustosza Tradycji, Chwały i Sławy Oręża Polskiego, medal „Pro Patria”, Krzyż za Zasługi dla Związku Inwalidów Wojennych RP.

Tomasz Szczepański

SZCZEPAŃSKI Tomasz, historyk; ur. 11 grudnia 1964 w Szczecinie. Wykształcenie: studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 1983–1990; doktorat nauk humanistycznych na Uniwersytecie w Białymstoku 2007. Nauczyciel historii w warszawskich szkołach średnich 1997–2008; pracownik (obecnie kustosz) w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 2009–. Autor artykułów w czasopismach: „Białoruskie Zeszyty Historyczne”, „Państwo i Społeczeństwo”, „Glaukopis” oraz publikacji książkowych: *Ruch anarchistyczny na ziemiach polskich zaboru rosyjskiego w dobie rewolucji 1905–1907* (Mielec 1999), *Mniejszości narodowe w myśli politycznej opozycji polskiej w latach 1980–1989* (Toruń 2008). Członek: Porozumienia Opozycji Robotniczej 1985–1986, Polskiej Partii Socjalistycznej 1987–1990, Konfederacji Polski Niepodległej 1991–1997, Towarzystwa Pomost 1988–1995; Stowarzyszenia na rzecz Tradycji i Kultury „Niklot” 1998–, Stowarzyszenia Wolnego Słowa, Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Odznaczenia: odznaka „Zasłużony działacz kultury”. Zainteresowania/hobby: historia, polityka.

SZEJGIEC Magdalena, kulturoznawca; ur. 26 października 1985 w Lublinie. Wykształcenie: studia filozoficzno-historyczne w zakresie kulturoznawstwa na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Przewodnik w Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu 2011–. Miejsce zamieszkania: Radom.

Bogdan Jacek Szelegejd

SZELEGEJD Bogdan Jacek, historyk sztuki; ur. 14 kwietnia 1950 w Warszawie. Wykształcenie: Szkoła Podstawowa nr 19 w Warszawie 1964; XXVII Liceum Ogólnokształcące im. T. Czackiego w Warszawie 1968; studia historii sztuki na Uniwersytecie Wrocławskim 1969–1975. Pracownik: Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie 1976–1988, Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie 2001–2010, Muzeum Plakatu w Wilanowie Oddział Muzeum Narodowego w Warszawie (obecnie kustosz)

2010–. Autor artykułów w czasopismach, m.in.: „Architektura”, „Projekt”, „Orient”, „Twórczość”, „Format”, „Literatura na świecie”, „Fakty i fikcje”, „Odra”, „Kontynenty”, „Okęcie”, „Idea” (Japonia), „Creation” (Japonia) oraz w publikacjach książkowych, m.in.: *Child in Time* [w:] *Stasys 50* (Kraków 1999), *224 Small Graphic Works* (Tokio 1989), *Polski plakat filmowy w latach dziewięćdziesiątych XX w.* [w:] *100 lat polskiego plakatu filmowego. 1892–1992* (Warszawa 1992). Autor tekstów głównych do katalogów: *Miedzioryt towarzyski Eugeniusza Geta Stankiewicza* (Wrocław 2002); *Dürery XX Lubomirskich w interpretacjach Eugeniusza Geta Stankiewicza, Romana Kowalika i Barbary Idzikowskiej* (Wrocław 2009); *Miedzioryt salonowy Eugeniusza Geta Stankiewicza* (Muzeum Miedzi w Legnicy 2010); *Na wszelki wypadek* w katalogu Muzeum Narodowego we Wrocławiu do wystawy *c.d Nauki chodzenia Tadeusza Różewicza i Eugeniusza Geta Stankiewicza* (Wrocław 2009); artykuł *Cuarenta anos del cartel polaco de cine* [w:] *El cartel cinematográfico polaco de la II Guerra Mundial* (Alcala de Henares 1990); tekst jednego z trzech artykułów o twórczości Stasysa Eidrigeviciusa w katalogu wystawy w Galerii Spicchi del’Este (Rzym 1989). Członek Stowarzyszenia Historyków Sztuki 1976–1980. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi, brązowy medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, odznaka honorowa „Zasłużony działacz kultury”. Zainteresowania/hobby: literatura piękna (szczególnie krajów hiszpańskojęzycznych), muzyka flamenco, muzyka etniczna. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

SZEW CZUK Mieczysław Marian, historyk literatury, krytyk sztuki; ur. 16 lipca 1951 w Radomiu. Wykształcenie: VI Liceum Ogólnokształcące im. J. Kochanowskiego w Radomiu 1969; studia filologii polskiej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu 1970–1975; Podyplomowe Studium Muzeologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (specjalizacja historia sztuki) 1983. Pracownik Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu 1975–, obecnie starszy kustosz, 1991–maj 2013 kierownik oddziału Muzeum Sztuki Współczesnej. Redaktor „Magazynu

Mieczysław Marian
Szewczuk

Muzealnego Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu” 2010 i 2011, członek redakcji „Miesięcznika Prowincjonalnego” 2002–. Autor artykułów w periodykach (m.in. „Arteon”, „Arteria”, „Dekada Literacka”, „EXIT”, „Format”, „Gazeta Wyborcza”, „Kontakt”, „Magazyn Muzealny”, „Miesięcznik Prowincjonalny”, „Muzealnictwo”, „Orońsko”, „Pokaz”, „Sztuka.pl”, „Wiadomości ASP”, „Zesłaniec”), w zbiorach materiałów z konferencji: *Nowe muzeum sztuki współczesnej czy nowoczesnej* (Warszawa 2005), *Nowoczesność kolekcji* (Toruń 2010), *Artysta wobec siebie i społeczeństwa* (Kraków 2010), w katalogach wystaw indywidualnych, m.in.: *Rysunki Tadeusza Brzozowskiego. Prace z lat 1937–1986* (Radom 1986), *Stanisław Zbigniew Kamiński. Rysunki i obrazy z lat 1977–2001* (Radom 2001), *Jolanta Owidzka. Włókno i przestrzeń* (Radom 2007), *Władysław Paciak (1903–1983). Malarstwo i rysunek*, album (Radom 2013), w katalogach wystaw problemowych ze zbiorów Muzeum, m.in. *Mistrzowie rysunku/Polnische Meisterzeichnungen* (Radom-Berlin 1995), *W stronę wizji. Obrazy z końca XX stulecia* (Olsztyn 2001), *W kręgu Grupy Krakowskiej* (Warszawa 2003), *W drodze do wolności. Sztuka w Polsce wobec spraw publicznych 1966–1994* (Bydgoszcz 2009), *Najważniejszy jest kolor. Malarstwo polskie po 1945 r. z kręgu kolorystów* (Starogard Gdański 2011), także z różnych kolekcji *Władysław Hasiór i konteksty* (Olsztyn 2005), oraz publikacji książkowej *Sztuka indywidualności*, album (Warszawa 2000). Twórca w Muzeum Okręgowym w Radomiu dużej kolekcji sztuki polskiej po r. 1945, co umożliwiło powołanie w 1990 r. pierwszego w Polsce muzeum sztuki współczesnej; od 1992 r. powiększał zbiory dzięki akcji gromadzenia darów (głównie od zaprzyjaźnionych artystów, zebrano ponad 2500 dzieł). Współtwórca programu merytorycznego zbiorów i wystaw. Organizator – samodzielnie i we współpracy – ponad 200 wystaw. Inicjator ukazywania dorobku artystycznego nie zawsze docenianych twórców (m.in. Henryk Błachnio, Adam Hoffmann, Jerzy Krawczyk, Eugeniusz Mucha, Wiesław Obrzydowski, Władysław Paciak). Członek NSZZ „Solidarność” 1980–1981 i 1990–1992 (wtedy przewodniczący

Komisji Zakładowej w Muzeum). Laureat Radomskiej Nagrody Kulturalnej (wyróżnienie) 1998 i (nominacja) 2013 oraz nagrody wojewody radomskiego 1996. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi. Zainteresowania/hobby: literatura. Miejsce zamieszkania: Radom.

SZEWczykowska Joanna Marta, pedagog wieku dziecięcego; ur. 5 lipca 1972 w Sierpcu. Wykształcenie: studia w zakresie pedagogiki wieku dziecięcego na Wydziale Nauk o Wychowaniu Uniwersytetu Łódzkiego 1992–1997; Podyplomowe Studium Muzealnictwa na Uniwersytecie Warszawskim 2000–2002. Pracownik (obecnie kierownik Działu Upowszechniania i Promocji) Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu 1995–. Specjalistka od prowadzenia zajęć muzealnych oraz imprez plenerowych i promocyjnych; współpracuje z twórcami ludowymi, rękodzielnikami, producentami produktów tradycyjnych i regionalnych oraz ze środkami masowego przekazu. Odpowiedzialna za redakcję i dystrybucję muzealnych materiałów reklamowych oraz za obsługę ruchu turystycznego w Muzeum Wsi Mazowieckiej. Organizatorka, m.in. imprez, konkursów i wystaw czasowych. Autorka artykułów w dziennikach i czasopismach: „Kurier Sierpecki”, „Sierpeckie Rozmaitości”, „Gazeta Wyborcza Płock”, „Gazeta Wyborcza”, „Nasz Płock”, „Polska The Times”, „Poznaj Swój Kraj”, „Świat, podróże, kultura”, „Polska niezwykła” oraz w publikacjach zbiorowych: *Imprezy plenerowe – forma rozrywki czy wymóg czasów? Próba odpowiedzi na podstawie badań i obserwacji prowadzonych w Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu* [w:] „Zeszyty Naukowe MBL-PE w Olsztynku” nr 4/2013, *Środowisko twórców, artystów i pasjonatów a działalność Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu* [w:] „Rocznik Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu” t. V z 2014. Członek Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2010–. Zainteresowania/hobby: podróże. Miejsce zamieszkania: Sierpc.

Joanna Marta
Szewczykowska

Barbara Teresa Szydelska

SZYDELSKA Barbara Teresa, artysta plastyk; ur. 3 listopada 1928 w Warszawie. Wykształcenie: Liceum im. St. Sempolowskiej w Warszawie 1947; studia socjologiczne na Uniwersytecie Warszawskim 1947–1952 oraz przez półtora roku studia malarzkie na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W latach 1955–1989, m.in. pracownik: Kabaretu Studenckiego Politechniki Warszawskiej „Stodoła” (scenografia), Pracowni Plastycznych dla dzieci w Spółdzielniach Mieszkaniowych w Warszawie oraz Pracowni Teatru Lalek „Guliwer” w Warszawie. Pracownik (obecnie dyrektor i przewodnicząca Rady Fundacji Dziecko i Sztuka) Muzeum Sztuki Dziecka w Warszawie 1989–. Członek Sekcji Scenografii Związku Polskich Artystów Plastyków. Odznaczenia: medal „Za ofiarną pracę dla rozwoju Żoliborza”. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Witold Marian Tchórzewski

TCHÓRZEWSKI Witold Marian, lekarz, muzealnik; ur. 4 października 1954 w Milanówku (pow. grodziski). Wykształcenie: studia lekarskie w Akademii Medycznej w Warszawie 1973–1980; Podyplomowe Studium Muzealnicze na Uniwersytecie Warszawskim 2009–2010. Lekarz w Zespole Opieki Zdrowotnej w Warszawie (Wola) 1982–1985, a następnie w Szpitalu Praskim p.w. Przemienienia Pańskiego (Zakład Radiologii) w Warszawie 1985–2007; kustosz w Muzeum Techniki i Przemysłu NOT w Warszawie 2007 oraz Muzeum Koziółka Matołka (w organizacji) 2011–. Inicjator i opiekun merytoryczny Szkolnego Muzeum Gwizdka w Gwizdałach 1999–2010. Członek: Stowarzyszenia Przyjaciół Książki Dla Młodych (Polska Sekcja IBBY) 2012–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2013–. Odznaczenia: Medal Heleny i Ignacego Jana Paderewskich. Zainteresowania/hobby: fotografia, turystyka, medycyna.

Edward Towpiak

TOWPIK Edward, lekarz; ur. 16 lutego 1952 w Warszawie. Wykształcenie: Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Warszawie 1969–1975; doktorat nauk medycznych 1981; habilitacja 1997; profesor 2003; podyplomowe studia muzealnicze na Wydziale

Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu 2012. Dyrektor Muzeum Historii Medycyny Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego 2011–. Redaktor naczelny „Nowotwory Journal of Oncology” 1994–; współredaktor Rocznika Towarzystwa Bibliofilów Polskich w Warszawie „Akapit” 2006–. Autor publikacji książkowych: *Drobiazgi łowieckie* (Warszawa 1996), *Przedstawiciele nauk medycznych – członkowie Towarzystwa Naukowego Warszawskiego w latach 1907–1952* (z A. Śródka) (Warszawa 2007), *Twarze Instytutu – dawni pracownicy Instytutu Radowego, Instytutu Onkologii i Centrum Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie 1932–2009* (Warszawa 2009), *125 rocznica powstania Otwockiego Kółka Myśliwskiego im. Św. Huberta w Warszawie* (Warszawa 2009). Redaktor publikacji książkowych, m.in. *Historia jednej przyjaźni*, L. Manteuffel (Warszawa 1998), *Dać świadectwo prawdzie*, T. Koszarowski (Warszawa 1998), *Spowiedź chirurga. Varia litteraria*, W. Rudowski (Warszawa 2001), *Rak myśliwca*, Z. Malewicz (Warszawa 2002), *Urywki wspomnień*, T. Koszarowski (Warszawa 2006), *Radium history mosaic* (Warszawa 2007), *Radiation oncology bibliography for 1902–2008* (Warszawa 2010), *Tradycje i zwyczaje Otwockiego Kółka Myśliwskiego w Warszawie* (Warszawa 2010), *Chronology with special reference to cancer from ancient times... an annotated bibliography* (Warszawa 2014), *Zakład Fizyki Medycznej Centrum Onkologii... i jego zbiory muzealne* (Warszawa 2014). Prezes Towarzystwa Bibliofilów Polskich w Warszawie; członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, wiceprezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Historii Medycyny i Farmacji; sekretarz generalny Polskiego Towarzystwa Lekarskiego; sekretarz Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Chirurgii Onkologicznej. Członek Polskiego Związku Łowieckiego (członek Komisji Kultury Naczelnej Rady Łowieckiej; przewodniczący Komisji Etyki i Tradycji Okręgowej Rady Łowieckiej w Warszawie). Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Świętego Huberta, Order Białego Kruka ze Słonecznikiem, odznaka „Zasłużony dla kultury polskiej”, Medal

Zasługi Łowieckiej (złoty i srebrny), złota odznaka Stowarzyszenia Księgarzy Polskich. Zainteresowania/hobby: bibliofilstwo, kultura i tradycje polskiego łowiectwa. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Bogusława Jolanta
Trojanowska

TROJANOWSKA Bogusława Jolanta, konserwator zabytków; ur. 6 grudnia 1971 w Sierpcu. Wykształcenie: studia ochrony dóbr kultury w zakresie konserwatorstwa na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu 1997–2002; studia podyplomowe w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi w przedsiębiorstwie w Szkole Wyższej im. Pawła Włodkowica w Płocku 2009. Pracownik (obecnie zastępca dyrektora) Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu 1995–. Komisarz wystaw: *Wnętrza dworskie z końca XIX i XX wieku w Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu*; *Transport dworski w zbiorach Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu* (aranżacja wystawy); *Kolekcja rzeźby ze zbiorów Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu* (autorka scenariusza). Nadzór merytoryczny nad wystawami czasowymi realizowanych w ramach „Roku polskiego w tradycyjnych zajęciach codziennych” 2003–2004. Zainteresowania/hobby: podróże, film, muzyka. Miejsce zamieszkania: Sierpc.

Jarosław Trybuś

TRYBUŚ Jarosław, historyk sztuki; ur. 2 lutego 1976 w Bydgoszczy. Wykształcenie: I Katolickie Liceum Ogólnokształcące im. króla Jana III Sobieskiego w Bydgoszczy; studia historii sztuki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu 1999–2004; doktorat nauk humanistycznych w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk 2012. Pracownik Instytutu Starzyńskiego Muzeum Powstania Warszawskiego 2008–2013, a następnie Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 2012–2013; zastępca dyrektora ds. merytorycznych Muzeum Warszawy 2012–. Kurator wielu wystaw i projektów artystycznych, m.in.: *Wystawy mówione*, Wiels Art Centre – Bruksela, Garage Art Centre – Moskwa, Reina Sofia – Madryt, Royal Collage of Art – Londyn, Archiv Kabinett – Berlin, CCA – Kijów z S. Cichockim, M. Liberą,

G. Piątkiem, w ramach programu kulturalnego polskiej prezydencji w UE 2011. Autor publikacji książkowych: *Przewodnik po warszawskich blokowiskach* (Warszawa 2011), *Warszawa niezaistniała. Niezrealizowane projekty urbanistyczne i architektoniczne Warszawy dwudziestolecia międzywojennego* (Warszawa 2012); współautor publikacji książkowych, m.in.: *Archimapa. 1944 Warszawa niezaistniała* (Warszawa 2012), *Archimapa. 1949–1956 Socrealizm* (Warszawa 2012), *Warschau. Ein thematisches Führer durch Polens Hauptstadt* (Stuttgart 2009), *Archimapa. 1918–1939. Architektura 20-lecia międzywojennego* (Warszawa 2011), *Polska Ludowa jako projekt modernistyczny* [w:] *Architektura Polska/Polen Architektur*, Architektura m Ringturm (Wien 2008), *Hotel Polonia. The Afterlife of Buildings* (katalog wystawy w Pawilonie Polskim na XI Biennale Architektury w Wenecji, Warszawa 2008) *Od Zamku do Browaru. O architekturze Poznania ostatnich stu lat* (Poznań 2005); autor haseł dotyczących architektury po 1945 roku w *Atlasie Architektury Poznania* (Poznań 2008). Współzałożyciel i prezes Fundacji Centrum Architektury 2011–2013. Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich, Stowarzyszenia Historyków, Zespołu Nazewnictwa Miejskiego. Nagrody: Medal Młodej Sztuki w dziedzinie krytyki artystycznej (Poznań 2006); Doroczna Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za 2008 rok; Dyplom Ministra Spraw Zagranicznych za wybitne zasługi dla promocji Polski w świecie (2009); Złoty Lew za najlepszy pawilon narodowy na XI Biennale Architektury w Wenecji (2009). Miejsce zamieszkania: Warszawa.

TRYKA Grażyna, archeolog; ur. 4 listopada 1953 w Korytkowie Dużym (pow. biłgorajski). Wykształcenie: studia w zakresie archeologii śródziemnomorskiej na Uniwersytecie Warszawskim 1971–1976; studia podyplomowe w zakresie muzealnictwa i konserwatorstwa archeologicznego w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego 1979–1980. Pracownik (obecnie kierownik Gabinetu Numizmatycznego) Muzeum Mazowieckiego w Płocku 1976–. Autorka artykułów w „Art & Business”, „Gościńcu Sztuki.

Grażyna Tryka

Magazynie Artystyczno-Literackim”, „Biuletynie Muzealnym”, „Roczniku Muzeum Mazowieckiego w Płocku”, „Warszawskim Pamiętniku Numizmatycznym” oraz publikacji książkowych: *Medaliony i plakiety ze zbiorów Muzeum Mazowieckiego w Płocku*, katalog wystawy (Płock 1990), *Patrz Kościuszek na nas z nieba. Pokaz pamiątek w 200. rocznicę Insurekcji 1794 roku*, współautorka (Płock 1994), *Najciekawsze monety i medale ze zbiorów Muzeum Mazowieckiego w Płocku*, współautorka, katalog wystawy (Płock 1996), *Medale i plakiety z okresu secesji*, współautorka, katalog wystawy (Płock 1993), *Władysław Gruberski 1873–1933* (Płock 1998). Autorka lub współautorka wielu wystaw zorganizowanych w Muzeum Mazowieckim w Płocku, m.in.: „Wizerunek Polaków na medalionach i plakietach ze zbioru Tadeusza i Leszka Kałkowskich” (1987), „Papiery wartościowe w gospodarce. Kolekcja Leszka Kałkowskiego” (1989), „Pieniądz papierowy w Polsce i krajach ościennych z kolekcji Tadeusza i Leszka Kałkowskich” (1992), „Józef Piłsudski ze zbiorów Janusza Ciborowskiego” (1995), „Władysław Gruberski 1873–1933” (1998), „Bony pieniężne i papiery wartościowe miasta Płocka ze zbiorów Jerzego Koziczyńskiego, Adama Łukawskiego, Muzeum Mazowieckiego w Płocku i Towarzystwa Naukowego Płocka (2011). Uhonorowana nagrodą I stopnia (zespołowo) w Konkursie na Najciekawsze Wydarzenie Muzealne Roku 1984 oraz nagrodą kuratora oświaty 1992. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, złoty medal „Za długoletnią służbę”, złota i srebrna odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, odznaka honorowa „Za zasługi dla oświaty”, odznaka „Zasłużony działacz kultury”. Miejsce zamieszkania: Płock.

Adam Tyszkiewicz

TYSZKIEWICZ Adam, archeolog, historyk sztuki; ur. 1 sierpnia 1980 w Warszawie. Wykształcenie: studia archeologiczne 1999–2004 i historii sztuki 2005–2010 (mgr) na Uniwersytecie Warszawskim. Adiunkt Muzeum Uniwersytetu Warszawskiego 2011–. Przewodnik po Warszawie. Autor artykułów: *Motyw obelisku w sztuce nagrobnej Warszawy jako element europejskiej tradycji sepulkralnej*, „Meander” (nr 3 z 2005), *Wisła, Królowa Polskich Rzek w sztuce*

„Stolica” (nr 5 z 2011), *Fontanny Warszawy* „Stolica” (nr 9 z 2011), *Włoski wizjoner. Związki Henryka Marconiego z Uniwersytetem Warszawskim* „Uniwersytet Warszawski” (nr 1 z 2012), *Fontanny Uniwersytetu Warszawskiego – wczoraj, dziś i jutro* „Uniwersytet Warszawski” (nr 3 z 2012), *Ogród Saski w projektach Henryka Marconiego* „Spotkanie z Zabytkami” (nr 11–12 z 2012), *Laurki i krytyka. Portret Henryka Sienkiewicza autorstwa Kazimierza Mordasewicza w zbiorach Muzeum UW* „Uniwersytet Warszawski” (nr 5 z 213), *Szkoła Chopina i Kolberga czyli Liceum Warszawskie* „Stolica” (nr 9 z 2014). Członek: Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Stowarzyszenia Muzealników Warszawskich. Zainteresowania/hobby: urbanistyka miejska, sport, literatura. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

WAGNER Katarzyna Maria, historyk; ur. 6 września 1986 w Warszawie. Wykształcenie: studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 2005–2010. Pracownik (obecnie adiunkt) Działu Badań nad Warszawą Muzeum Warszawy w Warszawie 2010–. Autorka artykułów w czasopismach: „Przegląd Historyczny”, „Mówią Wieki”, współautorka publikacji książkowej *1768 Georges Louis Le Rouge. Plan Warszawy dedykowany Stanisławowi Augustowi, Królowi Polskiemu Wielkiemu Księciu Litewskiemu, przez jego pokornego i unizonego sługę Le Rouge’a* (Warszawa 2014) oraz wielu artykułów w publikacjach zbiorowych. Członek: Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekiem Osiemnastym 2012–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2014–, The International Council of Museums (ICOM) 2014–. Laureatka (wspólnie z P.E. Wespiańskim) nagrody KLIO 2014 (kategoria varsaviana: nagroda II stopnia – Porozumienie Wydawców Książki Historycznej) za *1768 Georges Louis Le Rouge. Plan Warszawy dedykowany Stanisławowi Augustowi, Królowi Polskiemu Wielkiemu Księciu Litewskiemu, przez jego pokornego i unizonego sługę Le Rouge’a*. Zainteresowania/hobby: historia Warszawy XVI–XIX w., dzieje Szwecji, historia gospodarcza, jazda konno. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Katarzyna Maria Wagner

Joanna Aleksandra
Wasilewska

WASILEWSKA Joanna Aleksandra, historyczka sztuki; ur. 2 października 1969 w Ciechanowie. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Zygmunta Krasińskiego w Ciechanowie; studia historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim 1987–1993; doktorat nauk humanistycznych na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu 2005. Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie 1992– (dyrektorka 2014–). Autorka artykułów, m.in. w czasopismach: „Antyki”, „Art & Business”, „Arts of Asia” (Hongkong), „Aziatische Kunst” (Amsterdam), „Etnografia Nowa”, „Malay-Indonesian Studies” (Moskwa), „Muzealnictwo”, „Spotkanie z Zabytkami”, „Zabytkoznawstwo i Konserwatorstwo” oraz publikacji książkowej *Pióropusze i turbany. Wizerunek mieszkańców Azji w sztuce jezuitów polskich XVII i XVIII wieku* (Warszawa 2006). Redaktorka 4 publikacji pokonferencyjnych. Autorka ponad 50 wystaw (z autorskimi katalogami) czasowych (Muzeum Azji i Pacyfiku) i wyjazdowych. Uczestniczka komitetów organizacyjnych 8 konferencji naukowych w kraju i za granicą oraz reprezentująca Muzeum Azji i Pacyfiku w międzynarodowych organizacjach: Asia-Europe Museum Network, European Ethnology Museum Directors Group. Współzałożycielka Polskiego Instytutu Studiów nad Sztuką Świata w Warszawie (wiceprezes 2012–). Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Alina Teresa Wiercińska

WIERCIŃSKA Alina Teresa, antropolog fizyczny, antropolog kulturowy, profesor dr hab.; ur. 22 października 1931 w Warszawie. Wykształcenie: Gimnazjum im. Jana Zamoyskiego w Warszawie 1951; Wydział Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Łódzkiego 1957–1962; doktorat 1968 i habilitacja 1980 na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; profesor. Wykładowca akademicki. Pracownik (m.in. starszy kustosz; kierownik Pracowni Antropologicznej) Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie 1962–2012. Autorka artykułów naukowych, m.in. w: „Archeologii Polskiej”, „Przeglądzie Antropologicznym”, „Z Otchłani Wieków”, „Sprawozdaniach Archeologicznych”, „Roczniku Muzeum Świętokrzyskiego”, „Current Anthropology”,

„Bioarcheology of the Near East”, „International Journal of Anthropology”. Uczestniczka międzynarodowych konferencji antropologicznych i pedagogicznych, m.in. w ramach European Universities Continuing Education Network. Uczestniczka wielu grantów naukowych. Prowadząca zespół „Osobliwości gatunkowej człowieka”. Członek: Polskiego Towarzystwa Antropologicznego, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, odznaka „Zasłużony działacz kultury”. Zainteresowania/hobby: podróże, muzyka klasyczna, teatr, kino. Miejsce zamieszkania: Kielce.

WIERCINIŃSKA Izabella Beata, historyk sztuki; ur. 7 lutego 1961 w Warszawie. Wykształcenie: Szkoła Podstawowa nr 97 w Warszawie; XVII Liceum Ogólnokształcące im. Andrzeja Frycza-Modrzewskiego w Warszawie; studia historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim 1983–1989; studia podyplomowe w zakresie tłumaczeń sędowo-prawniczych w języku angielskim na Uniwersytecie Warszawskim 2000–2002; doktorat nauk humanistycznych na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach 2006. Pracownik (obecnie kustosz) Muzeum Narodowego w Warszawie 1999–. Autorka artykułów w czasopismach „Biuletyn Historii Sztuki” i „Mówią wieki” oraz w publikacjach zwartych: *Sława i zapomnienie* (Warszawa 2005), *Francusko-polskie relacje artystyczne w epoce nowożytnej* (Warszawa 2010), *La miniature en Europe. Des portraits de propagande aux œuvres éléphantesques* (Paris 2012), *European Portrait Miniatures. Artists Functions and Collections* (Celle 2014). Uczestniczka krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych (przygotowanie wystaw miniatur portretowych) 2002, 2006 i 2010. Uhonorowana nagrodą Muzeum Narodowego w Warszawie za projekt ekspozycji miniatur 2013. Zainteresowania/hobby: historia Europy XVIII wieku, języki obce. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Izabella Beata Wiercińska

Janina Wiercińska

WIERCIŃSKA Janina, archeolog, numizmatyk; ur. 18 czerwca 1953 w Jugowie (pow. kłodzki). Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące w Nowej Rudzie 1972; studia w zakresie archeologii śródziemnomorskiej na Uniwersytecie Warszawskim 1972–1977. Pracownik (od 1995 kustosz Kolekcji Monet Antycznych) Muzeum Narodowego w Warszawie 1977–. Autorka artykułów naukowych z zakresu numizmatyki i egiptologii, m.in. w: „Wiadomościach Numizmatycznych”, „Archeologii”, „Roczniku Muzeum Narodowego”, „Etudes et Travaux”, „Warsaw Egyptological Studies” oraz publikacji książkowej *Catalogue of Ancient Coins in National Museum in Warsaw. Coins of the Roman Republic* (Warszawa 1996). Uczestniczka w pracach polsko-egipskiej misji archeologicznej „Totmesa III” w Deir el-Bahari 1978–1985, 2007 oraz w projekcie badawczym „Odtworzenie programu ikonograficznego i kształtu architektonicznego świątyni Totmesa III w Deir el-Bahari” 2010–. Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki, Polskiego Komitetu Narodowego International Council of Museums. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Marcin Więcek

WIĘCEK Marcin, archeolog; ur. 16 października 1977 w Płocku. Wykształcenie: studia archeologiczne na Uniwersytecie Warszawskim 1996–2001. Pracownik Muzeum Warszawy (obecnie kustosz w Oddziale Muzeum Warszawy – Muzeum Farmacji im. mgr Antoniny Leśniewskiej) 2008–. Autor artykułów, m.in. w czasopiśmie: „Manager Apteki” i „Aptekarz Polski”. W Muzeum Farmacji inwentaryzuje i opracowuje zbiory; zajmuje się badaniem historii szklanych naczyń aptecznych i opakowań na leki oraz szkła laboratoryjnego. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

WILAMOWSKA Mirosława Grażyna, biolog, muzealnik; ur. 13 stycznia 1972 w Działdowie. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące w Działdowie 1991; studia w zakresie biologii na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu 1991–1996. Adiunkt w Dziale Przyrodniczym Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej w Mławie

1997–. Autorka artykułu w „Ziemii Zawkrzeńskiej”. Członek: NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszenie Muzealników Polskich. Zainteresowania/hobby: literatura. Miejsce zamieszkania: Mława.

Mirosława Grażyna
Wilamowska

WILAMOWSKI Jacek Józef, historyk, muzealnik; ur. 20 czerwca 1953 w Wąbrzeźnie. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące w Nasielsku 1972; studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim (mgr) 1972–1979; Podyplomowe Studium Muzealnicze przy Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego 2001. Pracownik (obecnie kustosz) Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej w Mławie 1989–. Autor artykułów w czasopismach: „Dwutygodnik Mławski”, „Militaria i Fakty. Magazyn Historyczny”, „Mławska Kronika Archeologiczno-Numizmatyczna”, „Niepodległość i Pamięć”, „Notatnik Nasielski”, „Studia Historyczno-Wojskowe”, „Tygodnik Nowodworski”, „WTK”, „Ziemia Zawkrzeńska” oraz w publikacjach książkowych: *Województwo płockie a Prusy Książęce za Zygmunta III Wazy* [w:] *Mazowsze Północne i jego sąsiedzi od średniowiecza do czasów współczesnych* (Ciechanów 2009), *Zanim „poszli w boje chłopcy nasze”, czyli lata 1860–1862 przed powstaniem styczniowym w zbiorach Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej w Mławie* [w:] *Powstanie styczniowe na Północnym Mazowszu. Tom studiów wydany z okazji 150. rocznicy wybuchu powstania styczniowego* (Ciechanów 2013). Członek: NSZZ „Solidarność” (przewodniczący w Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej w Mławie 1996–) 1981–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich, Towarzystwa Miłośników Historii, Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich, Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Mławskiej. Uhonorowany III nagrodą im. S. Herbsta przez Polskie Towarzystwo Historyczne za pracę magisterską *Służba wojskowa arian na tle przemian w ideologii społeczno-politycznej braci polskich w XVI-XVII w.* 1979. Odznaczenia: srebrna odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”. Zainteresowania/hobby: sport, kolejnictwo (szczególnie parowozy). Miejsce zamieszkania: Mława.

Jacek Józef Wilamowski

Maria Renata Wilewska

WILEWSKA Maria Renata, historyk sztuki; ur. 13 grudnia 1938 w m. Kórnik-Bnin (pow. poznański). Wykształcenie: studia w zakresie historii sztuki na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr) 1957–1963; Podyplomowe Studium Muzeologiczne na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie 1976. Pracownik (m.in. wicedyrektor ds. naukowych) Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie 1964–2006. Autorka artykułów, m.in. w „Kronice Warszawy”, „Muzealnictwie Wojskowym” oraz publikacji książkowej *Kolekcja Heleny i Tadeusza Kwiatkowskich w Stanach Zjednoczonych* (Łódź 2006). Autorka i współautorka wielu wystaw o tematyce historyczno-wojskowej i ich koncepcji oraz scenariuszy, m.in.: *Barwy polskiego oręża* (Warszawa, Galeria Zachęta 1985), *I podaje wiek wiekowi. Tradycje chrześcijańskie w dziejach polskiego oręża* (Warszawa, Muzeum Wojska Polskiego 2001). Członek: Stowarzyszenia Muzealników Polskich, Stowarzyszenia Miłośników Dawnej Broni i Barwy. Uehonorowana dyplomami uznania, m.in. przez ministra obrony narodowej i ministra kultury i dziedzictwa narodowego. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, odznaka honorowa „Kustosze tradycji, chwały i sławy oręża polskiego”, złota odznaka „Za opiekę nad zabytkami”, srebrny medal „Opiekun miejsc pamięci narodowej”. Zainteresowania/hobby: historia. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

WOJDA Aleksandra, historyk; ur. 19 czerwca 1987 Warszawa. Wykształcenie: studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim 2006–2013. Asystent muzealny w Muzeum Duląg 121 w Pruszkowie 2012–. Autorka not biograficznych w publikacji książkowej *Mieszkańcy powiatu pruszkowskiego w Powstaniu Warszawskim* (Pruszków 2014). Zainteresowania/hobby: turystyka górską, historia. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

WRÓBLEWSKI Rafał, historyk; ur. 4 marca 1976 w Ciechanowie. Wykształcenie: studia historyczne (specjalność: muzealno-archiwalna) w Akademii Humanistycznej w Pułtusku 2003–2008

oraz 2009–2010 podyplomowe studia muzealnicze na w/w uczelni. Pracownik (obecnie kierownik Działu Historii) Muzeum Romantyzmu w Opinogórze 2006–. Autor artykułów w czasopiśmie: „Tygodnik Ilustrowany”, „Niepodległość i Pamięć” oraz publikacji książkowej *Kossakowie – trzy pokolenia malarzy* (Opinogóra 2011). Kurator i autor scenariusza wystaw: *Kossakowie – trzy pokolenia malarzy*, *Wojny napoleońskie 1812–1815* oraz kurator wystaw rzeźby Mieczysława Weltera w Opinogórze, Ostrołęce, Pułtusku, Radomiu, Szczecinie, Przasnyszu, Ciechanowie i Sierpcu. Członek Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Miejsce zamieszkania: Ciechanów.

Rafał Wróblewski

ZABIEGAŁOWSKA-SITEK Anna, inżynier; ur. 4 czerwca 1975 w Warszawie Wykształcenie: VIII Liceum Ogólnokształcące im. Władysława IV w Warszawie 1994; Wydział Nauk o Zwierzętach Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (mgr inż.) 1994–2000; Podyplomowe Studium Muzealnicze na Uniwersytecie Warszawskim 2005–2007. Pracownik Muzeum Historycznego m.st. Warszawy 2000–2014, (obecnie kustosz) Muzeum Farmacji Oddział Muzeum Warszawy w Warszawie. Autorka artykułów w katalogach wystaw oraz w „Almanachu Muzealnym”. Kurator i konsultantka kilkunastu wystaw. Członek Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki. Zainteresowania/hobby: kuchnia fusion, historia, podróże. Miejsce zamieszkania: Warszawa.

Anna Zabiegałowska-Sitek

ZALEWSKI Marek, archeolog; ur. 8 marca 1955 w Supraślu. Wykształcenie: studia archeologiczne w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego 1975–1980. Od 1981 pracownik (obecnie starszy kustosz) Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie. Autor i współautor wielu artykułów naukowych i popularnonaukowych w periodykach, m.in.: „Preahistorische Zeitschrift”, „Antiquity”, „Archeologia Polona”, „Acta Collegia Supraslensis”, „Metodyka Badań Archeologicznych”, „Ziemia” oraz w wydawnictwach zwartych, m.in.: *Najstarsze ślady osadnictwa*

Marek Zalewski

w Puszczy Knyszyńskiej [w:] *Puszcza Knyszyńska* (Supraśl 1998), *Prehistoryczne zagłębienie górnicze w Puszczy Knyszyńskiej* [w:] *Rybniki – „Krzemianka”. Z badań nad krzemieniarstwem w Polsce Północno-Wschodniej* (Warszawa 2005), *Mielnik – zagłębienie górnicze kredy na Podlasiu w XIX i XX wieku* [w:] *Małe miasta. Gospodarka* (Supraśl 2007), *Unikatowy kompleks prehistorycznych kopalń krzemienia w Puszczy Knyszyńskiej w świetle badań archeologicznych* [w:] *Puszcza Knyszyńska skarby kultury dziś i jutro* (Supraśl 2012), *Krzemionki Opatowskie blaski i cienie prehistorycznych kopalń krzemienia pasiastego jako obiektu turystycznego* [w:] *Skanseny archeologiczne i archeologia eksperymentalna* (Krosno 2012). Autor publikacji książkowych: *Supraśl – 500 lat dziejów klasztoru i miasta* (Warszawa-Supraśl 2005), *Archeologia. Najdawniejsze dzieje Puszczy Knyszyńskiej* (Warszawa-Białystok 2007), *Dawny Supraśl* (Warszawa-Białystok 2008), *Supraśl-klasztor, miasto, puszcza* (Warszawa 2010). Autor i realizator programów edukacyjno-artystycznych dla dzieci (*Malowanie przeszłości*) i młodzieży z liceów plastycznych (*Ekomuzeum*), Organizator, współorganizator oraz autor lub współautor koncepcji i scenariuszy wielu wystaw, m.in. *Prabistoryczne górnictwo krzemienia na ziemiach polskich* (1995), *Impresje puszczańskie i archeologia* (1998), *Malowanie przeszłości* (2000), *Białowieża – carska rezydencja* (2008), *Świat karpaccich świątyń* (2009), *Boży bojownicy – Jan Žižka i husyci w walkach z Zakonem Krzyżackim* (2010), *Generał Józef Bem – bohater Polski i Węgier* (2012), *Maripocs – węgierska Częstochowa* (2013), *Śladami Cyryla i Metodego – od Moraw do Chorwacji* (2013), *Węgierskie pomniki pamięci – fejfa hungaricum* (2014), *Z Bogiem za ojczyznę i wolność – o Franciszku II Rakoczym bohaterze Węgier* (2015). Członek Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich. Druga nagroda przyznana Państwowemu Muzeum Archeologicznemu w konkursie „Mazowieckie Zdarzenie Muzealne – Wierzba” za widowisko historyczne *Boży bojownicy – Jan Žižka i husyci w walkach z Zakonem Krzyżackim* (współorganizator widowiska) 2011. Odznaczenia: Węgierski Złoty Krzyż Zasługi, złoty medal „Za długoletnią służbę”, odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej”.

Zainteresowania/hobby: odkrywanie wspólnych wątków w historii Polski oraz Węgier, Słowacji, Czech i Chorwacji, poznawanie białych win, kultura Włoch, ogród i historia ogrodów, narciarstwo. Miejsce zamieszkania: Marki.

ZAŁĘCZNY Jolanta Janina, historyk; ur. 13 listopada 1959 w Płocku. Wykształcenie: Liceum Ogólnokształcące im. Feliksa Nowowiejskiego w Braniewie 1978; studia historyczne (specjalizacja: archiwistyka) na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu 1978–1982; studia podyplomowe filologia polska dla nauczycieli na Uniwersytecie Warszawskim 1991; studia podyplomowe zarządzanie i marketing w oświacie w Wyższej Szkole Pedagogicznej ZNP w Warszawie 1996; studia podyplomowe – informatyka w Szkole Wyższej im. Pawła Włodkowica w Płocku 2000; doktorat w zakresie historii najnowszej na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie 2008. Nauczycielka historii i języka polskiego w szkołach różnego szczebla 1982–2009; kustosz Muzeum Niepodległości w Warszawie 2009–. Autorka artykułów o tematyce historycznej, regionalnej i muzealnej w periodykach, m.in. „Notatki Płockie”, „Niepodległość i Pamięć”, „Nasza Rota. Kwartalnik dla środowisk polskich i polonijnych w świecie”, „Rocznik Legionowski”, „Rocznik Mazowiecki”, „Rocznik Żyrardowski”, „Roczniki Historii Ruchu Ludowego”, „Pułtusk. Studia i materiały z dziejów miasta i regionu”, „Zesłaniec. Pismo Rady Naukowej Zarządu Głównego Związku Sybiraków”, „Rocznik Historyczny MHPRL”, „Nasze Korzenie”, „Policjanci. Policijny Magazyn Historyczny”, „Uważam Rze Historia”, „Cracovia Leopoli”, „Studia Pułtuskie”, „Wrocławskie Studia Wschodnie” oraz artykułów lub rozdziałów w pracach zbiorowych: *Regionalne tradycje spółdzielczości w II RP (na przykładzie powiatu warszawskiego) wskazówki dla współczesności* [w:] *Spółdzielczość w budowie społeczeństwa obywatelskiego – historia i współczesność* (Warszawa 2013), *Działalność instytucji społeczno-kulturalnych w powiecie warszawskim w okresie międzywojennym* [w:] *Polska – Mazowsze. Dzieje polityczno-militarne, gospodarka i kultura. Księga jubileuszowa*

Jolanta Janina Załączny

dedykowana prof. Januszowi Szczepańskiemu w 65. rocznicę urodzin i 40-lecie pracy naukowej (Pułtusk 2013), *Industrializacja miast okręgu warszawskiego okresu międzywojnia*, [w:] *Miasta Mazowsza w XIX i XX wieku. Wybrane zagadnienia społeczno-gospodarcze i kulturowe (do 1939 r.)* (Pułtusk – Warszawa 2013), *Nekropolie Września 1939 roku w powiecie legionowskim*, współautorstwo [w:] *Dziedzictwo i pamięć Września 1939 roku na Mazowszu* (Warszawa 2013), *Strażnicy pamięci – weterani Powstania Styczniowego w II Rzeczypospolitej* [w:] *Dziedzictwo powstania styczniowego. Pamięć. Historiografia. Myśl polityczna. Zbiór studiów* (Warszawa 2013), *Muzeum Lenina w Warszawie (1955–1989)* [w:] *Oblicza utopii, obłudy i zaktamania II* (Poznań 2014), *Od nauczyciela do badacza historii regionu. Zapiski regionalisty* [w:] *Być regionalistą. Inspiracje, autodefinicje, perspektywy* (Łódź 2014), *Wojna polsko-rosyjska 1919–1921 w podręcznikach historii* [w:] *Od Bitwy Warszawskiej do Traktatu Ryskiego* (Warszawa 2014), *Propozycje wykorzystania historii, wnętrz i ekspozycji X Pawilonu dla potrzeb edukacyjnych* [w:] *Cytadela Warszawska. X i XI Pawilon Brama Bielańska. Ochrona dziedzictwa kulturowego. Perspektywy rozwoju* (Warszawa 2014), *Jednostki ochotniczej straży pożarnej w służbie społeczeństwa powiatu warszawskiego w latach 1918–1939* [w:] *Na ścieżkach mazowieckiej i podlaskiej krainy. Księga poświęcona pamięci Prof. Arkadiusza Kołodziejczyka* (Warszawa 2015). Autorka publikacji książkowych: *20 lat samorządu legionowskiego 1990–2010* (Legionowo 2010), *Monografia Towarzystwa Przyjaciół Legionowa 1979–2009* (Legionowo 2009), *Powiat warszawski w latach II Rzeczypospolitej* (Warszawa 2015). Współautorka scenariusza wystawy fotografii wielkoformatowej *Droga do niepodległości. Warszawa 1914–1919* na budynku Rotundy w Warszawie 2009; koordynatorka i realizatorka projektu „Kresy 2011” (wystawa *Kresy w fotografii Henryka Poddębskiego* przygotowana przez Wydawnictwo AD REM, konkurs fotograficzny oraz cykl imprez towarzyszących); realizatorka tematu badawczego *Rola księcia Józefa Poniatowskiego w kształtowaniu zbiorowej świadomości historycznej* 2013; pomysłodawczyni i realizatorka projektu „Rodzinna

Niedziela w Muzeum Niepodległości” 2012–2014 oraz „Kolegium Naukowe Muzeum Niepodległości” 2014–; organizatorka konferencji i sympozjów naukowych w Muzeum Niepodległości w Warszawie. Uczestniczka (z referatami) krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych. Członek: Fundacja na Rzecz Dzieci i Młodzieży im. Wandy Tomczyńskiej (członek zarządu 2005–), Towarzystwa Przyjaciół Legionowa (sekretarz zarządu 2006–2011, prezes 2009–2011), Zespołu Ochrony Pamięci Armii Krajowej Koła nr 1 „Brzozów” Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej 2008–, Kolegium Redakcyjnego „Rocznika Legionowskiego” 2007–2011, Zespołu Redakcyjnego „Naszej Roty” 2009–, Mazowiecko-Podlaskiego Towarzystwa Naukowego (członek Komisji Rewizyjnej 2009–), Redakcji „Niepodległości i Pamięci” (redaktor prowadzący nru 1–2/2013 i 1–2/2014) 2010–, Rady Wydawniczej „Rocznika Legionowskiego” 2012–, Światowej Rady Badań nad Polonią 2013–, Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki 2011–. Laureatka nagrody II stopnia Mazowieckiego Kuratora Oświaty 2006 oraz wyróżnienia Marszałka Województwa Mazowieckiego 2012. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi (2006). Miejsce zamieszkania: Wieliszew.

ZASŁONA Michał, archeolog, instruktor teatru; ur. 11 lipca 1984 w Węgrowie. Wykształcenie: studia archeologiczne na Uniwersytecie Warszawskim 2003–2009. Pracownik (obecnie adiunkt) w Muzeum Zbrojownia na Zamku w Liwie 2007–. Instruktor w Teatrze Amatorskim w Węgrowie oraz Teatrze Po Godzinach w Mińsku Mazowieckim. Autor artykułów: *Otto Warpechowski – życie i działalność*, „Rocznik Liwski” (t. V, 2011), *Monety odnalezione podczas rewitalizacji Rynku Mariackiego w Węgrowie*, „Rocznik Liwski” (t. V, 2011); współautor artykułu *Nowe znalezisko złotego wisiora kulistego z Węgrowa*, „Wiadomości Archeologiczne” (t. LXIII, 2012). Zainteresowania/hobby: bieganie, kolarstwo szosowe. Miejsce zamieszkania: Mińsk Mazowiecki.

Michał Zasłona

Stowarzyszenie Muzealników Polskich
Oddział Mazowiecki

Jesteśmy już 16 lat na Mazowszu

Stowarzyszenie Muzealników Polskich powstało w 1998 r. w Krakowie, gdzie znajduje się jego Zarząd Główny. Stowarzyszenie skupia obecnie 14 oddziałów.

Oddział Mazowiecki Stowarzyszenia Muzealników Polskich został powołany 1 marca 1999 r. na Zebraniu Założycielskim w Państwowym Muzeum Etnograficznym w Warszawie.

Przez pierwsze 2 kadencje (kadencje są 3-letnie) funkcję prezesa Oddziału Mazowieckiego SMP pełnił Andrzej Sołtan z Muzeum Historycznego w Warszawie (obecnie Muzeum Warszawy). Podczas obrad Walnego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Muzealników Polskich w Krakowie wybrano Andrzeja Sołtana prezesem Zarządu Głównego SMP (1 kwietnia 2005 roku).

26 kwietnia 2005 r. odbyło się w Warszawie Nadzwyczajne Zgromadzenie Członków SMP Oddziału Mazowieckiego. Podczas tego Nadzwyczajnego Zgromadzenia nowym prezesem Oddziału Mazowieckiego wybrano Halinę Czubaszek z Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie. Funkcję tę pełni już czwartą kadencję.

W ciągu 16-letniej działalności Oddziału Mazowieckiego zorganizowaliśmy wiele konferencji i sesji naukowych. W 2000 r. zorganizowaliśmy pierwszą wspólną sesję naukową z Wyższą Szkołą Humanistyczną w Pułtusku, następną w 2005, z Akademią Humanistyczną im. prof. Aleksandra Gieysztor w Pułtusku i Muzeum Mazowieckim w Płocku w 2010.

Nowy Zarząd SMP OM, nawiązując do Międzynarodowego Świąta Muzeów obchodzonego we Francji, zainicjował obchody Dnia Muzealnika na Mazowszu. Uroczysta inauguracja nastąpiła tuż po Nocy Muzeów. W 2015 roku będzie to już 10. Jubileuszowy Dzień Muzealnika. Zawsze towarzyszy mu konferencja naukowa, poświęcona zbiorom, nowym inwestycjom oraz problemom muzeów Mazowsza. Pierwszy Dzień Muzealnika odbył się 27 maja 2006 roku w Muzeum Romantyzmu w Opinogórze. Od 2007 r. zawsze z konferencją: w 2008 r. „Muzea regionalne wczoraj i dziś”, w 2009 „Osiągnięcia i perspektywy muzealnictwa mazowieckiego” w Muzeum Romantyzmu. Konferencje i Dzień Muzealnika organizujemy wspólnie z muzeami, goszczącymi muzealników. W 2008 r. odbył się Dzień Muzealnika z konferencją „Koncepcje rozwoju i projekty badawcze muzeów mazowieckich” w Muzeum Kultury Kurpiowskiej w Ostrołęce, w 2010 r. Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu, konferencja pt. „Nowe inicjatywy finansowe rozbudowy muzeów mazowieckich”, w Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu, konferencja „Osiągnięcia i perspektywy rozwoju skansenów na Mazowszu”, w Muzeum Mazowieckim w Płocku, konferencja „Kolekcje w zbiorach muzealnych”, w Muzeum Zbrojownia na Zamku w Liwie, (konferencja w Węgrowie), „Kolekcje w zbiorach muzeów Mazowsza”, w Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie, konferencja „Co nowego w muzealnictwie mazowieckim”. W tym roku Jubileuszowy Dzień Muzealnika odbędzie się w Europejskim Centrum Artystycznym im. Fryderyka Chopina w Sannikach, konferencja „Zbiory muzyczne w muzeach Mazowsza”. Konferencji często towarzyszył koncert, zawsze zwiedzaliśmy wystawy i muzea w goszczącym nas muzeach, a na zakończenie odbywała się biesiada połączona z zabawą i tańcami. Spotkania takie bardzo integrują pracowników muzeów całego Mazowsza, nie tylko działalności podstawowej.

Oddział Mazowiecki SMP objął patronatem liczne wystawy na Mazowszu, jest również współwydawcą kilkunastu publikacji: M. Cubrzyńska – Leonarczyk *Dziedzictwo Unii Brzeskiej. Z dziejów oficyny wydawniczej OO. Bazylianów w Supraślu*, *Mazowieckie Sympozjum Muzealne*, Marek Zalewski *Dawny Supraśl – dwa wydania*, *Muzea Regionalne. Jaka przyszłość?*, S. Czestnych, K. Kettering *Białowieża – carska rezydencja* oraz objęliśmy patronatem albumy *Wojciech Kossak i Polskie Powstanie Styczniowe* wydane przez Muzeum Niepodległości w Warszawie. Od początku wydajemy „Komunikaty Oddziału Mazowieckiego SMP”, wydaliśmy 22 numery, jeden w całości poświęcony był pamięci Janusza Królika, członka honorowego Stowarzyszenia, wieloletniego wiceprezesa Oddziału Mazowieckiego.

Z naszej inicjatywy Samorząd Województwa Mazowieckiego ustanowił konkurs Na najciekawsze Zdarzenie Muzealne „Wierzbą”. Współorganizujemy go wspólnie z Samorządem Województwa Mazowieckiego. Do pierwszej edycji konkursu zgłaszano najciekawsze wydarzenia, które odbyły się w 2006 roku w muzeach Województwa Mazowieckiego w kategorii najciekawsza wystawa i impreza. Od III edycji w Regulaminie wydzielono podział nagrody na duże i małe muzea, od V edycji doszła kategoria

„Wierzbą” – gala konkursowa 2012, Otwock

„Wierzbą” – gala konkursowa 2014, Żyrardów

Targi Książki Historycznej – listopad 2012, stoisko Stowarzyszenia Muzealników Polskich

„wydawnictwa”, a w obecnej IX edycji (za 2014 r.) nastąpiła zmiana Regulaminu – doszły projekty edukacyjne i inne (tam włączono kategorię „imprezy”). W Kapitułę konkursu początkowo było 3 przedstawicieli SMP OM, obecnie dwóch, od początku w zespole Kapituły jest obecna prezes SMP OM Halina Czubaszek.

Od 2009 roku na zaproszenie Stowarzyszenia Porozumienia Wydawców Książki Historycznej bierzemy udział w Targach Książki Historycznej w Arkadach Kubickiego na Zamku Królewskim w Warszawie, a od 2010 r. organizujemy na Targach Salon Książki Muzealnej. Oprócz stoiska zbiorczego wydawnictw muzealnych obsługiwane przez SMP OM, organizujemy także lekcje muzealne dla dzieci. Wydaliśmy również trzy Katalogi Wydawnictw Muzealnych (w 2010, 2011 i 2014 r.). Salon Książki Muzealnej finansowany jest ze środków Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów. Odbyło się już pięć Salonów Książki Muzealnej.

Od 2010 r., dzięki Muzeum Romantyzmu w Opinogórze, współorganizujemy Spotkania Wigilijne Muzealników i Przyjaciół, połączone z sesją naukową, koncertem kolęd i staropolską Wieczerzą wigilijną.

Organizujemy wyjazdy na najciekawsze wystawy zagraniczne (trzykrotny wyjazd do Berlina, wyjazdy do muzeów polskich oraz zwiedzanie nowych czasowych wystaw

Pamiątkowy medal 15-lecia Stowarzyszenia Muzealników Polskich Oddział Mazowiecki

w muzeach warszawskich, czyli tzw. „zwiedzanie wystaw z komisarzami”, po których oprowadzają nas komisarze wystaw.

Zorganizowaliśmy ponad 70 autokarowych objazdów naukowych (w tym ponad 20 zagranicznych) w celu poznania historii, zabytków i muzeów Europy.

5 listopada 2014 r. zorganizowaliśmy Jubileusz 15-lecia Oddziału Mazowieckiego SMP w Muzeum Niepodległości, na którym prezes SMP OM przedstawiła historię Oddziału Mazowieckiego, a marszałek Adam Struzik omówił rozwój muzeów mazowieckich. Z okazji rocznicy wybiliśmy pamiątkowy Medal 15-lecia SMP OM, wręczyliśmy go ponad 70. zasłużonym muzealnikom, którzy w ciągu 15 lat działali społecznie na rzecz SMP OM. Z okazji Jubileuszu także nasz Oddział Mazowiecki Stowarzyszenia Muzealników Polskich oraz 5 działaczy zarządu otrzymało z rąk marszałka Adama Struzika medal pamiątkowy PRO MASOVIA za wybitne zasługi oraz całokształt działalności na rzecz województwa mazowieckiego. Medal ten otrzymali: Wojciech Borkowski, Halina Czubaszek, Regina Dziklińska, Barbara Rzeczycka, Andrzej Sołtan.

Nasze imprezy, konferencje, targi, wyjazdy autokarowe wielodniowe, weekendowe, organizowane wspólnie z różnymi Stowarzyszeniami, Towarzystwami, muzeami (nie tylko mazowieckimi, ale i z całej Polski), bardzo integrują środowisko muzealne.

Oddział Mazowiecki jest największym Oddziałem w Stowarzyszeniu Muzealników Polskich i najprężniej działającym, liczymy 319 członków z 66 muzeów (stan z 30 marca 2015 r.). Czterech członków naszego oddziału utytułowano godnością Honorowego Członka Stowarzyszenia Muzealników Polskich. Zaszczytu tego dostąpili: Andrzej Marek Kwiatkowski, Janusz Durko, Andrzej Sołtan i śp. Janusz Królik.

Przedstawiciele
Oddziału
Mazowieckiego
Stowarzyszenia
Muzealników Polskich
w Oporowie – 2008

Przedstawiciele
Oddziału
Mazowieckiego
Stowarzyszenia
Muzealników Polskich
przed siedzibą Muzeum
Polskiego w Rapperswilu
(Szwajcaria) – maj 2013

Przedstawiciele
Stowarzyszenia
Muzealników Polskich
w Parlamencie
Europejskim
w Strasburgu –
październik 2014

Mamy nadzieję, że wydanie słownika *Mazowieccy Muzealnicy* jeszcze bardziej zbliży nas do siebie, poznamy się wzajemnie, co może przyczynić się do współpracy między muzeami przy organizacji wystaw, konferencji itp. Dziękuję dyrektorowi Tadeuszowi Skoczkwowi z Muzeum Niepodległości i profesorowi Zbigniewowi Judyckiemu za inicjatywę wydania słownika biograficznego *Mazowieccy Muzealnicy* oraz muzealnikom, którzy znaleźli czas i odpowiedzieli na ankietę.

Halina Czubaszek

Prezes Stowarzyszenia Muzealników Polskich

Oddział Mazowiecki

MUZEUM NIEPODLEGŁOŚCI w WARSZAWIE

WYSTAWY STAŁE:

- Z Orłem Białym przez wieki • Polonia Restituta. O niepodległość i granice •

Muzeum Niepodległości prowadzi urozmaiconą działalność edukacyjną, artystyczno-kulturalną, popularyzatorską i wydawniczą

Lekcje muzealne, konkursy, seanse filmowe, spektakle teatralne, odczyty i sesje popularnonaukowe, programy słowno-muzyczne, spotkania autorskie, promocje książek

Program imprez dostępny jest na stronie internetowej

www.muzeum-niepodleglosci.pl

Muzeum dysponuje salą na 120 miejsc, wyposażoną w nowoczesny system audiowizualny. W siedzibie Muzeum znajduje się stoisko księgarskie z unikatowymi pozycjami książkowymi, m.in.: katalogami wystaw, albumami oraz materiałami z ciekawych konferencji.

Zapraszamy do zakupu wystawianych tam publikacji.

Pełna lista publikacji dostępna jest na stronie internetowej Muzeum.

Muzeum Niepodległości w Warszawie • 00-240 Warszawa, al. Solidarności 62

- tel. (0-22) 826-90-91 (centrala) • (0-22) 827-37-70 (sekretariat) • fax. (0-22) 827-03-23 •

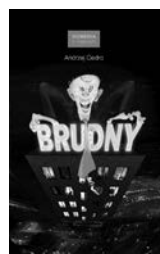
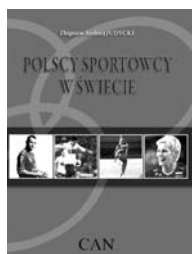
CAN[®]

ksiegarnia.can.pl

biografistyka polonijna
dokument
powieść

m.in.: _____

CAN ■ ul. K. Sotta Sokoła 1 a / 18 (adres koresp.) ■ 02-790 Warszawa
Tel.: +48 22 648 29 29 ■ +48 504 252 750 ■ e-mail: can@can.pl ■ www.can.pl

PATRONAT

25 MUZEUM
LAT NIEPODLEGŁOŚCI

Mazowsze.
serce Polski

STOWARZYSZENIE MUZEALNIKÓW POLSKICH
ODDZIAŁ MAZOWIECKI

BIURO TŁUMACZEŃ DIUNA

PATRONAT
MEDIALNY

90 POLSKIE
RADIO

TVP
HISTORIA

STOLICA

Myśl Polska

Kurier365.pl

... Wydawnictwo, które mam przyjemność polecać Państwu, jest pierwszym tego typu w Polsce. Muzealnicy nie mieli dotąd swojego leksykonu biograficznego. Najwyższy czas to zmienić i przybliżyć szerokiemu gronu odbiorców sylwetki najbardziej zasłużonych postaci mazowieckiego muzealnictwa, ich wielkie dokonania oraz istotny wkład w ochronę dziedzictwa narodowego i dóbr kultury. Gratuluję Oddziałowi Mazowieckiemu Stowarzyszenia Muzealników Polskich niezwyklej inicjatywy, zaś wszystkich Państwa gorąco zachęcam do wnikliwej lektury.

(Fragment przedmowy Adama Struzika
– Marszałka Województwa Mazowieckiego)

can.pl
muzeum-niepodleglosci.pl

ISBN 978-83-64587-04-7
ISBN 978-83-62235-76-6